

11726

Bibl. Jag.

II

"Poezje Tomassa Zana"

rkp. z kon. XIV w.

Pomytym

z pamietnika Miliata
Czarnackiego"

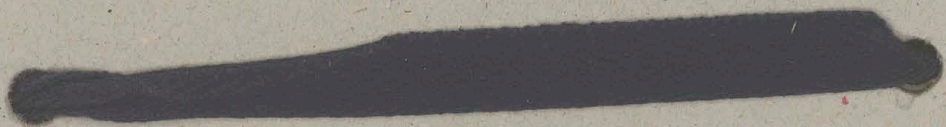
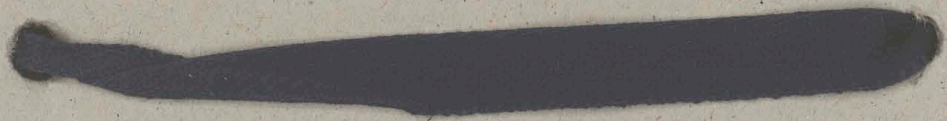
rkp. XIX w.

Ponadto odpisy nieliczne rękopisów

Miliata Paulikowicza

i notatki Stanisława P...

AP 90

George
Lorna
Gomaru

2.

See to na raurse s'wierem w sercu gosci
S'wiere majem oddaje sie swere
Co sie od serca swetego odbrone

" "

Thiatki o Riwiatecki moje
Okropie wieniem pielgnyma
Ktorego w wane pakoje
Wspiedila kosa i rima
datel jure wrod was tryma
Oto ja linc ma straje
istoty i stawa na paninam
istoty Piotrusia niema
Tak my wtonyje ... racynam.

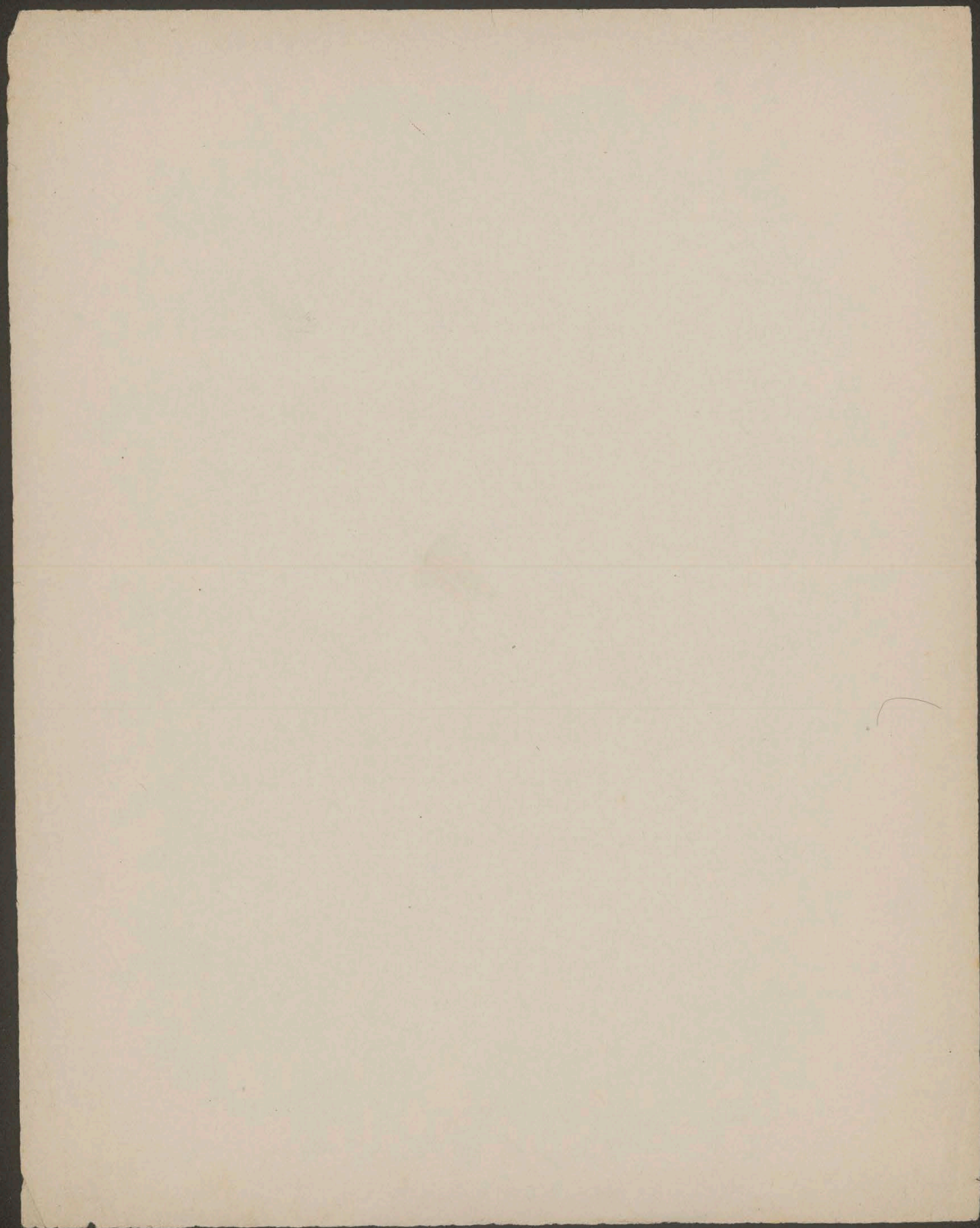
" "

O luba panicej myj pierwszej miłości
Ty wrodidkasz w mem sercu najstodre wrazenia
W lata, ni prostreni, ni losu sragosci
Zatluwiec me magly mekieskiego piemia
Drocinnej ukastanej w myj dusny miłosci
Cypsiuchna, młodziuchna i dotad w nej gosci
Gotawa sawrajem mylewac sie swere
aloserca z ktorego wista sie bese.

" "

Dria'tki' o Kwiaburki' moje
 Co w was s'liemego, co nito
 Gataruki' listki' prawaje
 Mammi serce trodr ito
 Dajny go niewinne ako
 Dastyrny go wane usko
 Jdnie serce usema nie byta
 Cuy mywako i' g'g' boka
 Tam dria'tkam ciemo i' g'g' boka
 Tam dria'tkam chudno i' sucho

" " "
 Poch wieje nani cruta wiosna
 Sniec im serdecne stoweczko
 Deje sie orywere rasy
 Stawilka Mammo radozna
 Swo, Kuchajny piasneczkę
 Wbudki ukocang w nich g'g' tary
 A ja dudan rawatany
 Z liry, moje i' d'olierka
 Tjode, s'ahie Kato sciany
 " " "

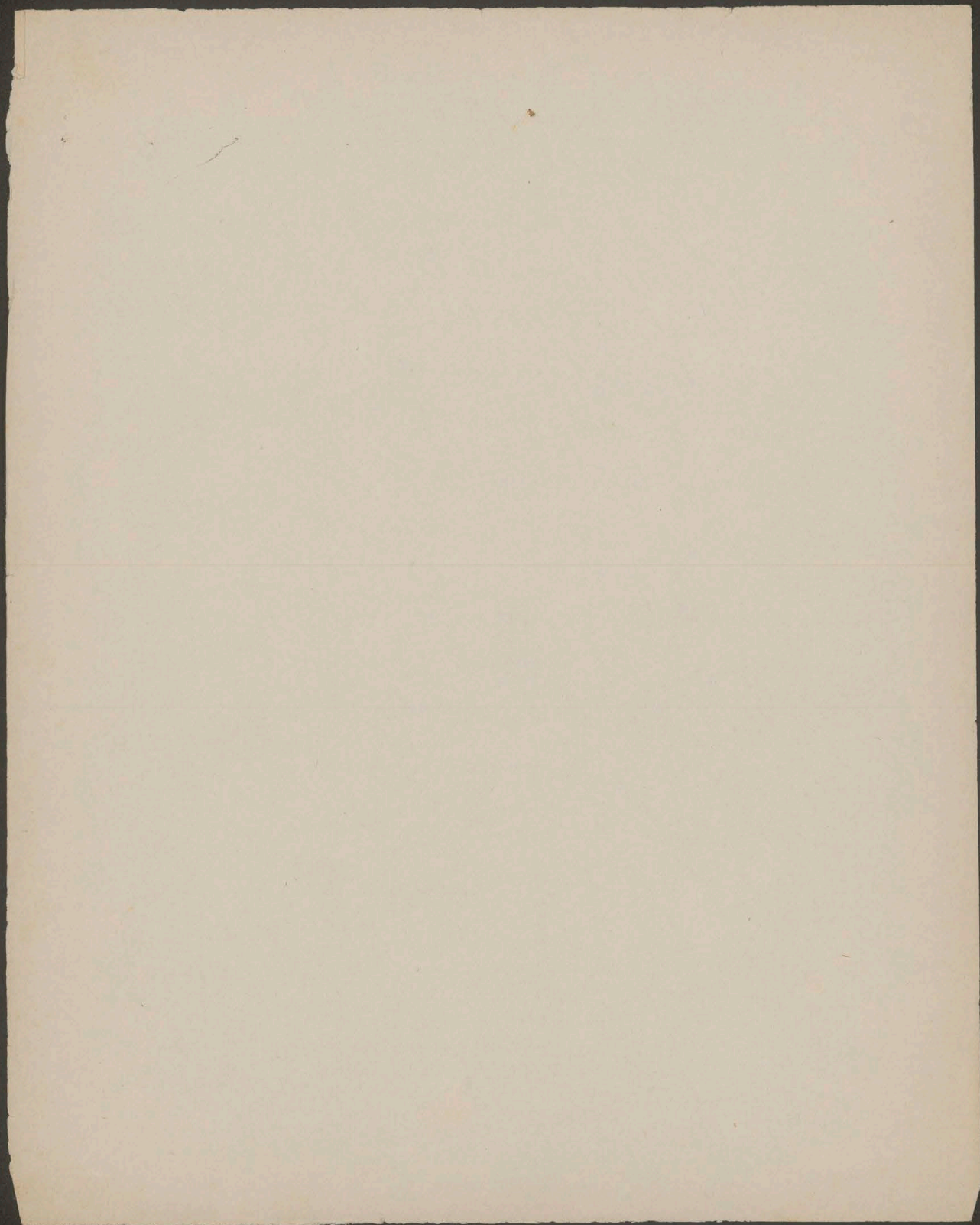

Spivac' i' grac' dlo was tany
 Nwē Marylko dusewka
 Zaczynaj' spiew ukochany ...
 Stancie chwyćcie nā w kolo
 Tu braciarek swe siostry
 Wierce przedzi obreca mesata
 Statuka, przysiadkz raiest
 Widok co hawi przyjaciel
 Prost uszusłimā rodrice

" " "
 Dziatki kwia tuki' moje est

" " "
 Stojcie znów lins nastrojz
 Mienam sie i rapomianam ...
 Prostety! Probusia niema ...
 Cicho stuchajcie zaczynam' .

Luceya

Hom. z St. Musset'a

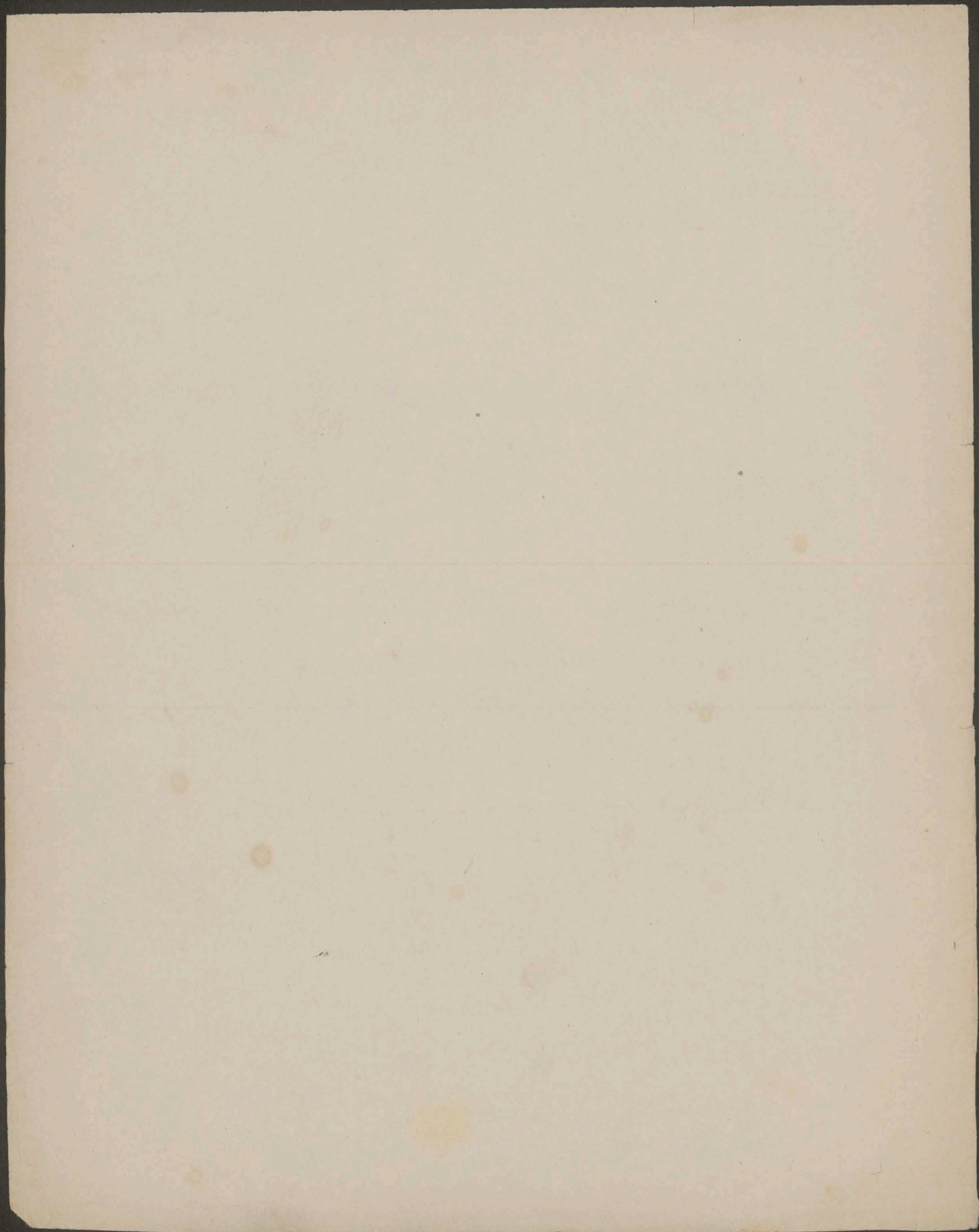
Gdy umrze mili przyjaciele moi
 Poacie wieńce na smutnej mogile
 Lubic jak gator ptarnicy rordwoi
 Jak jej lise klady dny cicho i miłe
 Lekki cien u jasne rozsmiwoje chwile
 Na grób gdzie istność ma się uspokoi.

" " "

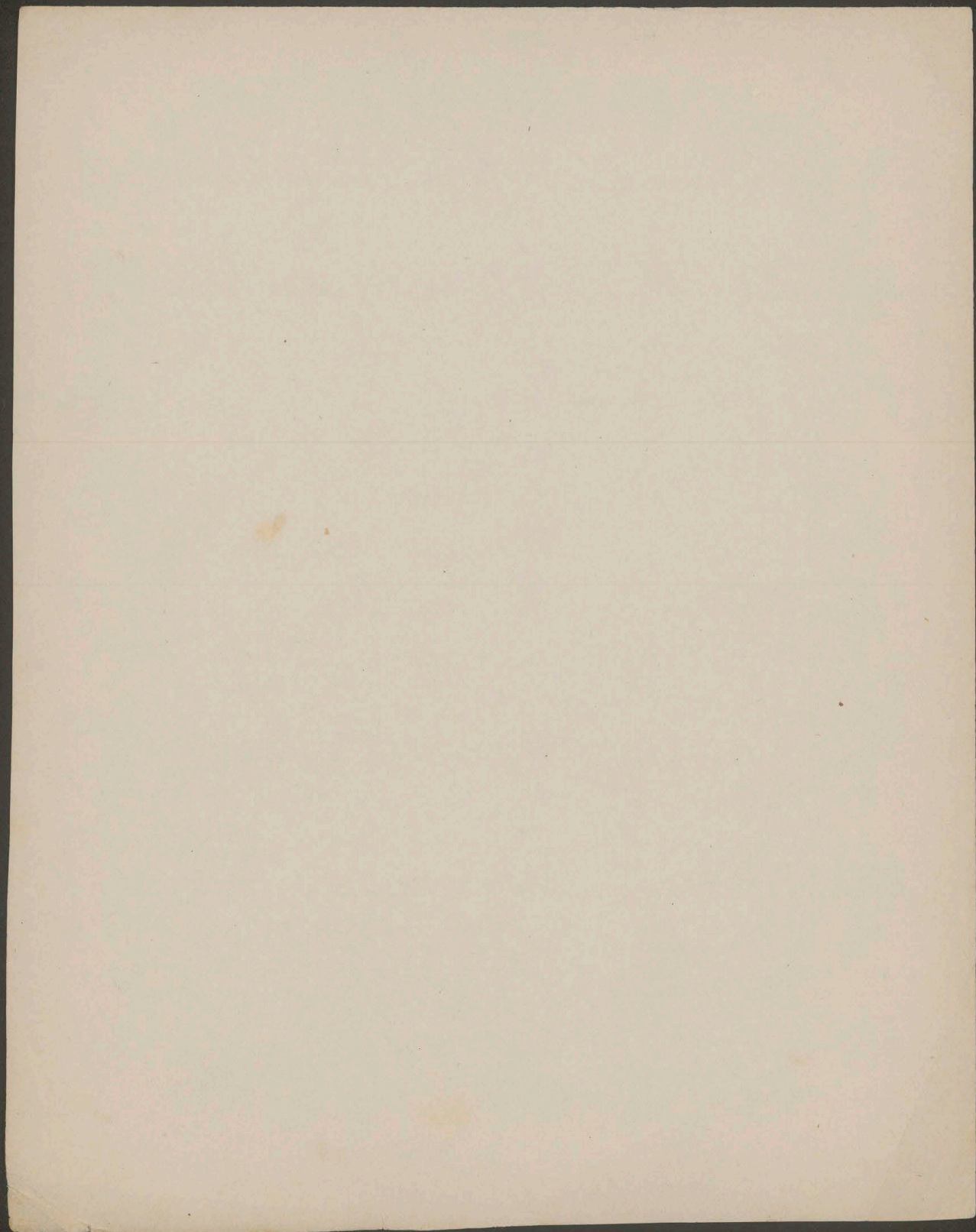
Raz wieczorem sam na sam ja siedziatem przy niej
 Ona schyliwszy głowę w sadumanej cisze
 Białe rękę budzita postusze blawisse
 Taki był smutek jak gdyby refir w dali sinej
 Russat skrzyżtanie cicho między trzeimy
 Wajze się w łocie śpiące przeleknąc stassymy

" " "

Melancholijnej nacy rozkoscie stygnące
 Wydychaty kato nad z kielichów swyżek kwiaty
 Miele swoje katusat gaterie ptarnace
 Kasstan ozdoba sadu i dąb wielolety.

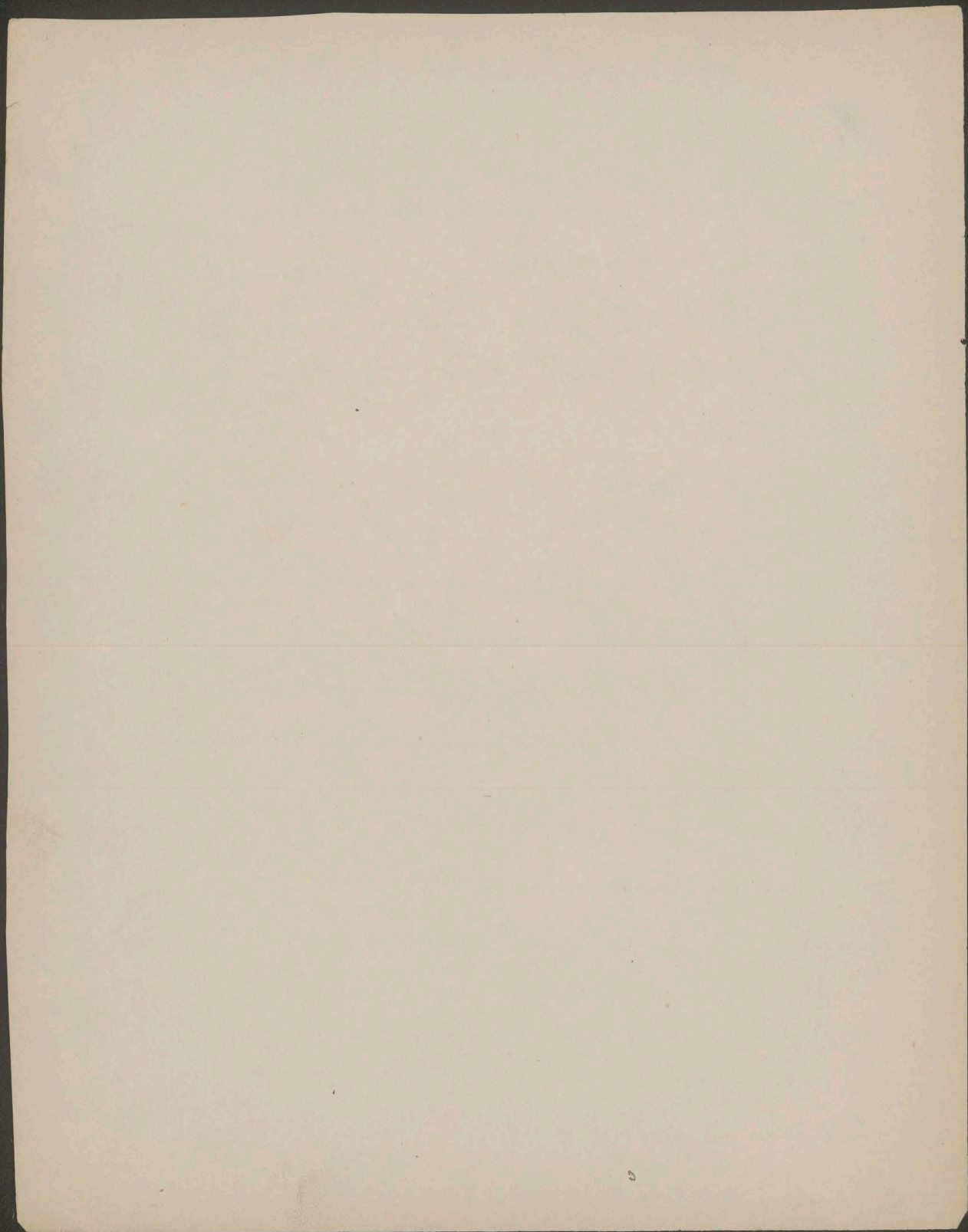
Młodzieńcu kochany, obno stworzone
 Dawała mi serce w młodości, które miłość nade
 Wiatry milowały, głucho w słoniny dźwięki
 My byliśmy samotni, zamknięci, w tui
 Patraniem na cienie. Pieluchą, blondyną...
 Ładne miłe serce nie miały zaszyte
 Czystego, czyste nieba i odbicie w jeziorze...
 Piękność jej zachwycała... Rzeką jej dźwięki
 Serce kochałem jak siostrę, braterski miłością
 Powiem wszystko w miłości najczystszej, czystości
 Młodzieńcu długi czas, wiatrem jej w ręce
 Patraniem w czoło smutne, słone marzeniem
 I cieniem w duszy mojej za każdym wzmruczeniem...
 Ale nad nami mogły być ukryte w ręce
 Te dwa gościa jakoby i serce nasze
 Młodzieńcu piękne, i serce młodzieńcze...
 Wciąż mi kochała na miłość wiać bez obrotu
 Jasność jak srebrną siłką jej obrotu
 Postąpiła swoje lice obite w mój oku
 Jej uśmiech był anielski, i śpiewać zaczęła...

Spiewala tony — Która gorąca Salona
 Jako pamiętkę smutną, głęboką myslenia
 I serca które młotać się potrafi, a umiera
 I która rasy najcieńszą dróżką deszczem
 Na tory którymś wrota stante troski' mraz
 Jako ostatnim kłaniem adieu wsta' noc...

Naprawdę, wprost jej tonu pełne uścisnienia
 Którego niepodobna opisać wyjątkiem
 Gotowi' to amblatac'ie' studkie upojenia
 Gdyż jest uśmiesz na ustach wry ptakac' majo
 A jak podrażny mi' wie na dnie leżyc w todsi

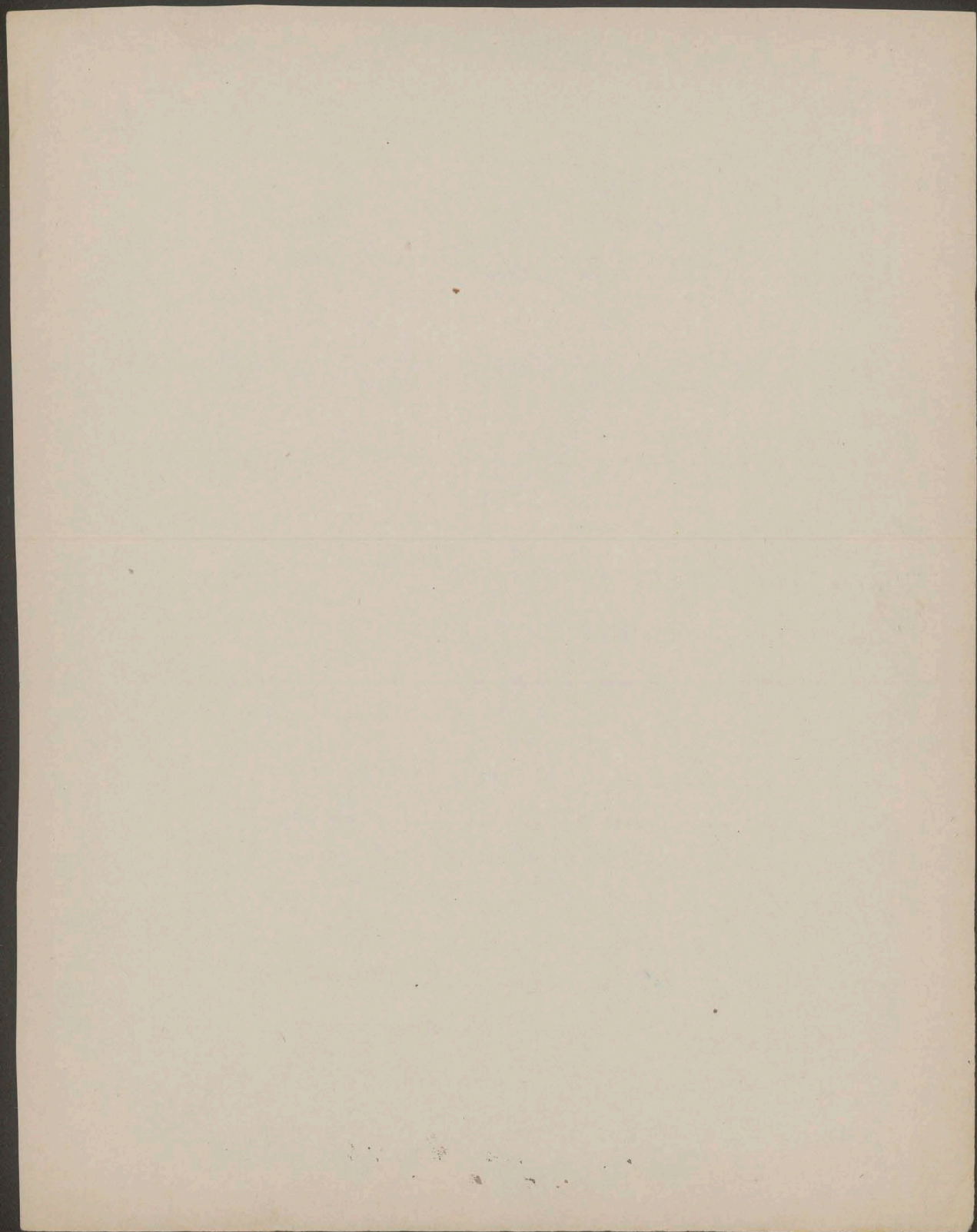
Która zdana na inak widzi'w' przedw' pływ
 Czyż jej na bręzi zbradnie, czy tak same mwoide
 Czy szuka się w jero, albo w przepaść' stawa
 Tak młode drzewo postawne swej dumie
 Per bojar'ni zwi'etrona w she gtony
 Na neki harmonijnej orawny'ch' fal' dummie
 Pucila się od bręgi patage na mi'biusz

Oto dzień zmierzch, oto wiatr zaszumiał
 Strach tamie i powieja, pędzi stracha dziewicki
 We mgle mroku zabójcych Kraków Typhae' bratki
 I nie widanej walce z cieleciem z tego Ducha ...

Dalej Jago! Kassia umiera na palu ...
 Czyli to gnesznik opiewa, czyli wiatr się zrywa
 Stuchaj nie tak nie sprawia dotkliwego bola,
 Jako w domu niesposobnym, pamiątko niespolowa -

Deer gdy w ostatnim opiewie, kreci raz się ukrusza
 Stradnym płamieniem, którym zapala się dusza
 A tony gotów je ruiserje, gdy w trwozi rosterce
 Driewa krycie suz arfi, pnycioka na fence,
 Wtedy miodniczne drzewce, cnije w nymrusa
 Leniu tonioi stoyez nie najdie w sienicy
 Wnoci i Bogu kania harmonijne skladu
 A z Konaszeyz reku instrument uppada ...
 Umocic tak pełnej zycia i szczepia (czytacie) dsiwicy
 Deer nie dtepa przesady i ten smok ukrasta
 Upadaje try wrescie mylata niewiasta

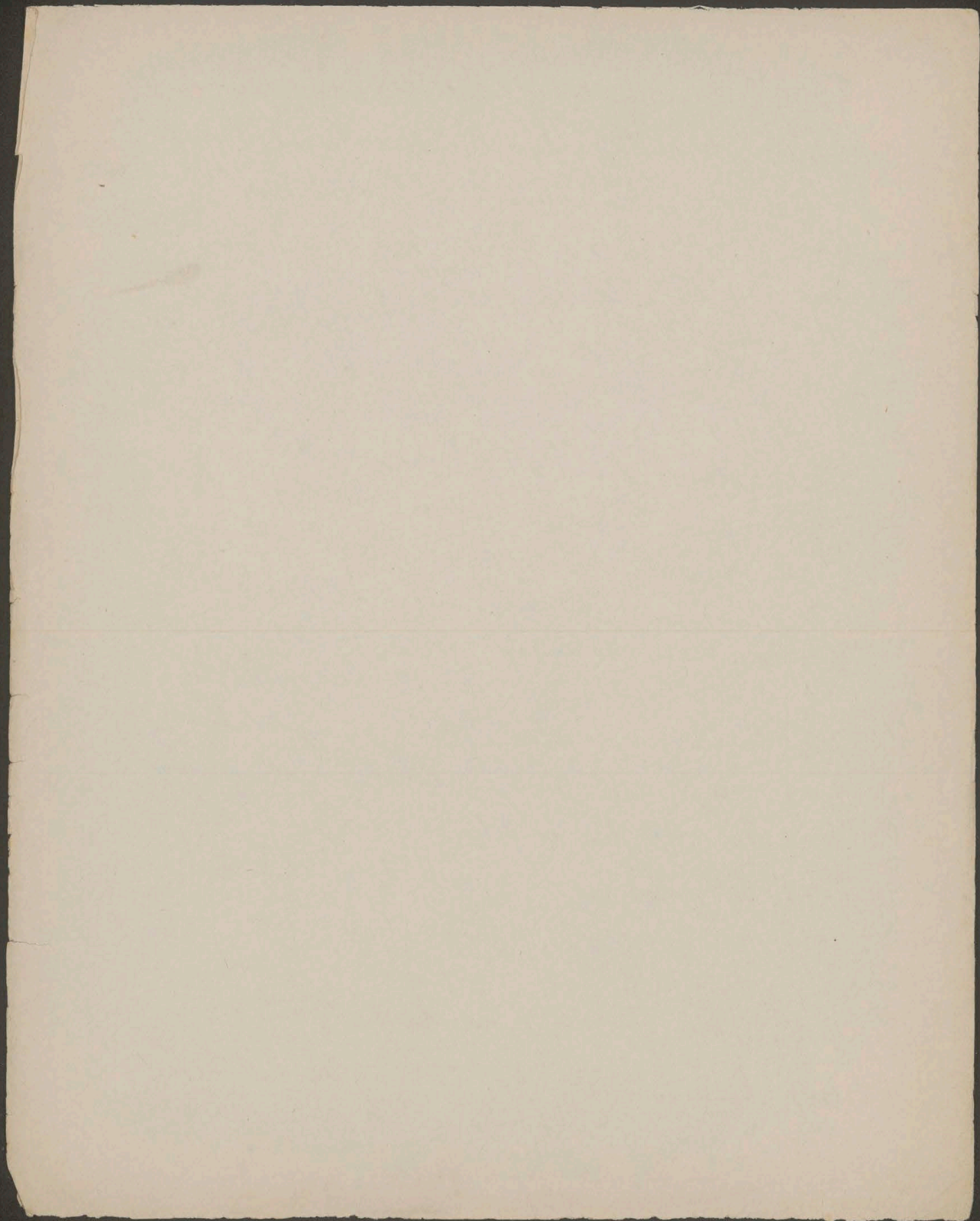

Pan ptarz niebo li, w dnie ekwatoriuma cora!
 Kieś stał do tra w błękitnej aem tonych krajnie
 Jak gwiazda, po niebiosach i błyska i płynie
 Wielu niemiemych płótych aptakujem pora
 Daj ryci i ktagastawie' mek, co ich prali
 Dny jednej tytko jednej aem, mniejszych rzdali

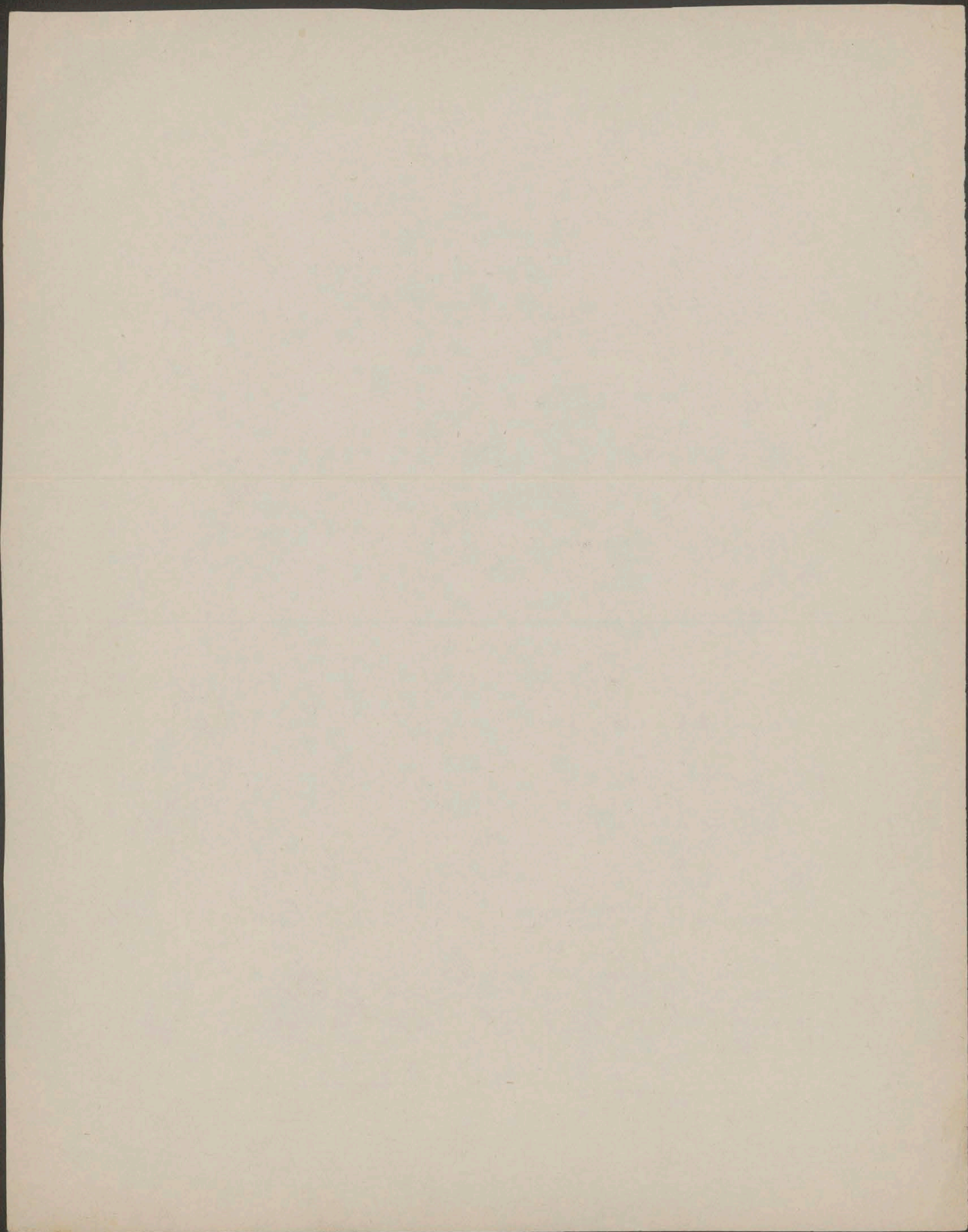
O Harmonjo, harmonjo! ty czo-bolosci
 Stawo kłbe genium oba Rokama Awara ...
 Kłbemi nas Staljo, ja miho abdasra ...
 Stodki' myranie serca, gdnie sis nacha miesci
 Myśl diewicz, lekliwa, bojca sis cienia
 y przeskadri w obstankach nie tworaze spojreniu;
 Kto wie co diewicz more pojze i mystawie?
 Prer tme kackie mesterzenia, prer adetotmien' piewny
 Emutne jak jego serce a stodkie jak spiewy?
 Wejrenie jak tra co plynie doje sis utawie
 Arenty jest tajemnicy nieprajze w tlamie
 Jak w mor, lasiw i nocny milerenie i rumie

Ohoje i amysleni, na niz sis patra to
 Echo romansu w sercach naszych bsmie to...

Skłanita na me ramie głowę, obcisłone
 jakbyś czekała języcem, w sobie Deedemane
 Plakates' białe dziewczę — i ja w tej ber wole.
 Na twoich ustach smutnych me usta s kładatem
 Ten pękatunek twoje przywołaty kate
 Tak, cis ber kłopot, kłopot, całowatem
 Tak, cis potem w smutnej stronie trumienne
 Takie cypła lilijska, była two otkwicie
 Twa śmierć była uśmiechem słodszym jak two zycie
 Zamieszana do Boga, w swój katusze ...

Już się z wami stało miłe tajemnice
 Dłonie góre zamieszkuje niewinność, dziewczę,
 Pięknę, mary kochania, śmiech, gawos dziecięcy
 I urok niepojęty w niewinności stryły
 Którym się obradowała erotyczny i winny
 I Faust się ratujemy w progu Margaryty
 Koch twoj duszy śmieci i wierny pokój stymny!
 Znamam już w letniej nocie ucho nie ustypny
 W buciach katusze, na ciele two, kławię

Wiosna.

1
Śpiewek na nutę Ständchen

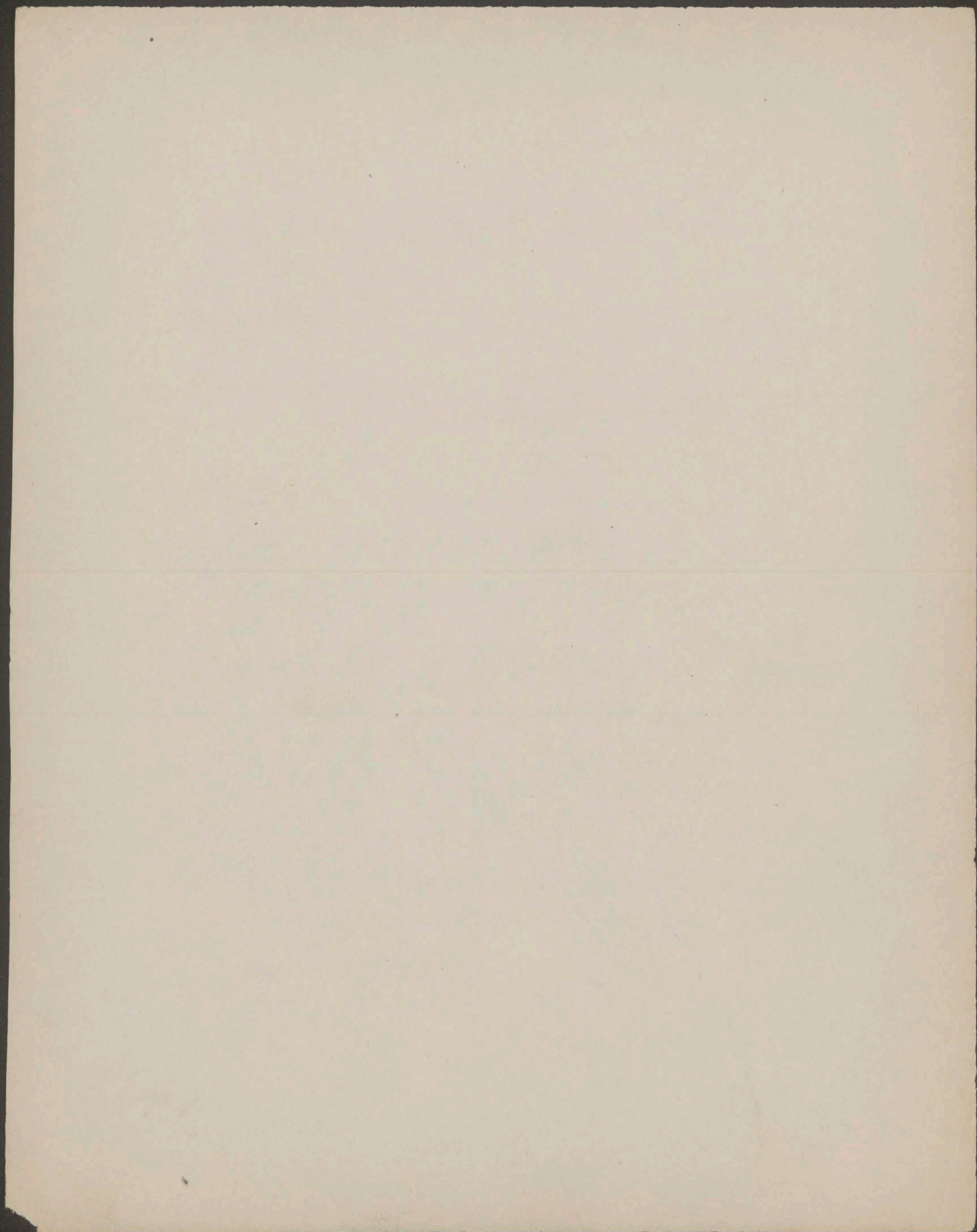
Witaj wiosna! z twego łona
Od mickiśkich stręf,
Świat i sence się odmienna;
i Padzieje bome spiew.

Mile stonice, Księżyc świeci
Milej jedna z słońca;
Lubaj do swego słońca biec
Plarem upasć do mór.

Stawik miłośić ptare drwoni
Śpiewał jednej z drzew;
Kwiaty uskresza, lubość roni
Tnij o wiosna wiew!

A stonice poturaz pieńca
Głosy w jeden głos;
Stwier sercóm rozpalne wyrenia
Losom jeden los. —

Pienica 1842 Maja 12.

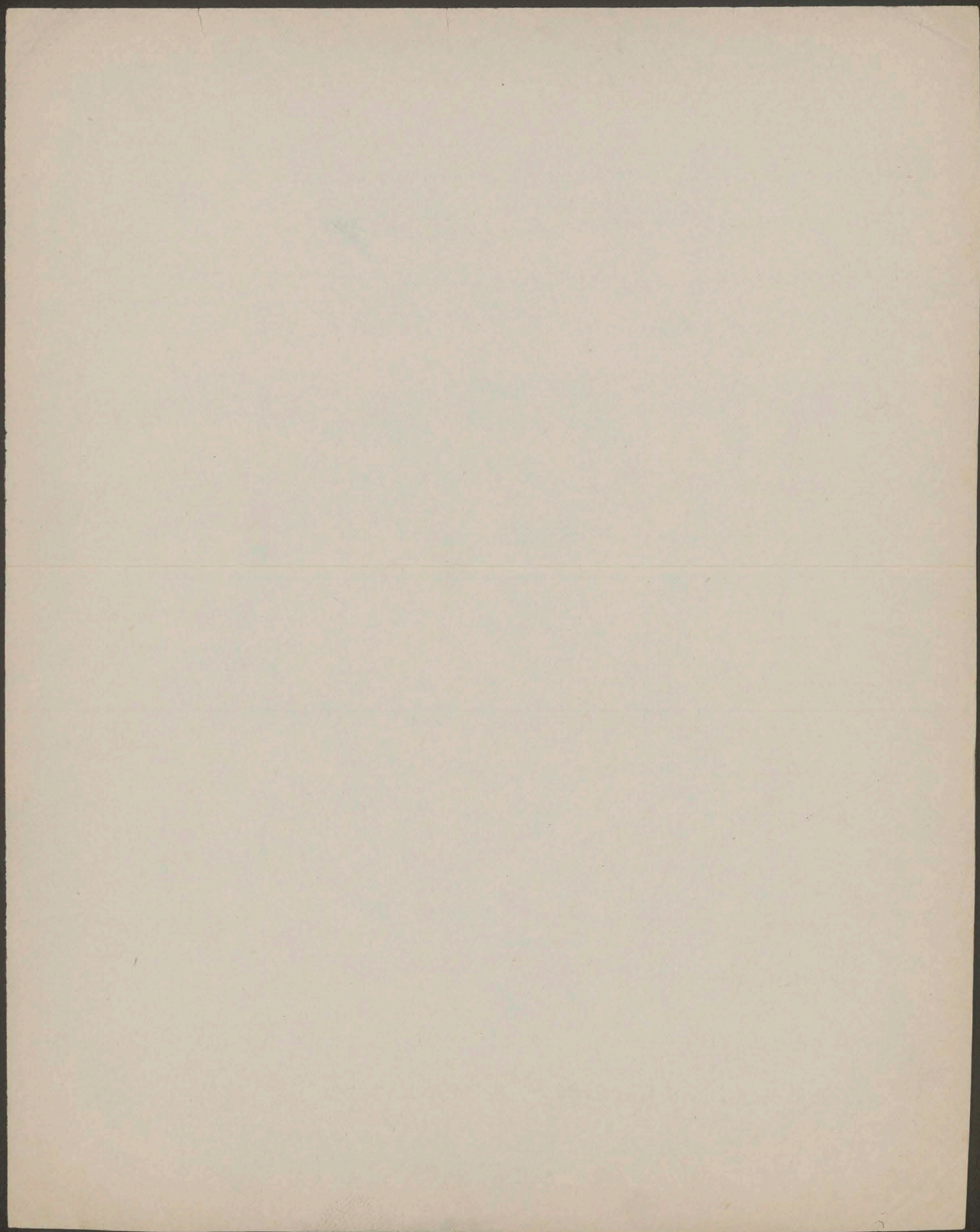
11 22.

Urodsiny.

Ukochała amalkam w niebie pramienskim
Jeseró i mieni świecila pierzysta duszeczko
Mitoie' wieczny spiewajac głosem pierzocnym;
Juś mi twego kochania światła stoneczko
W najpieniacz mitujacych troskliwej rodziacy
Juś głos twój mnie przyjmował w jej dawniejszej modlitwie
W ulubionych srebrniaczach siostry Smawalnicy
W witaniaczach, poręgnaniaczach przyjaciel na Litwie

" " " " " " " "
Stąd rano innym ruytke mijatem ponety
Paskow, utawa, bogactwo, byta u mnie nierem;
Stąd drwne drukam moje lubosci i wstręty
Inym tajemnie wakiony głosem i obliem
Zaciękatem sis w gtebie, wyryny, berdrosia;
W latata mysl na gniardcy, stakata po niebie,
Prapadata w górne dryty i podnosa
W srednie smukatem Cichie, góziem prucniwat Cichie

Cudne postacie, woinosie's, stadyere, Kalory,
S'epia i crutacie' isky wronny, Ruzgi,
Stonemi sme natura wracnita twory
Obwinety mo, dures jak crarawone wstęgi...

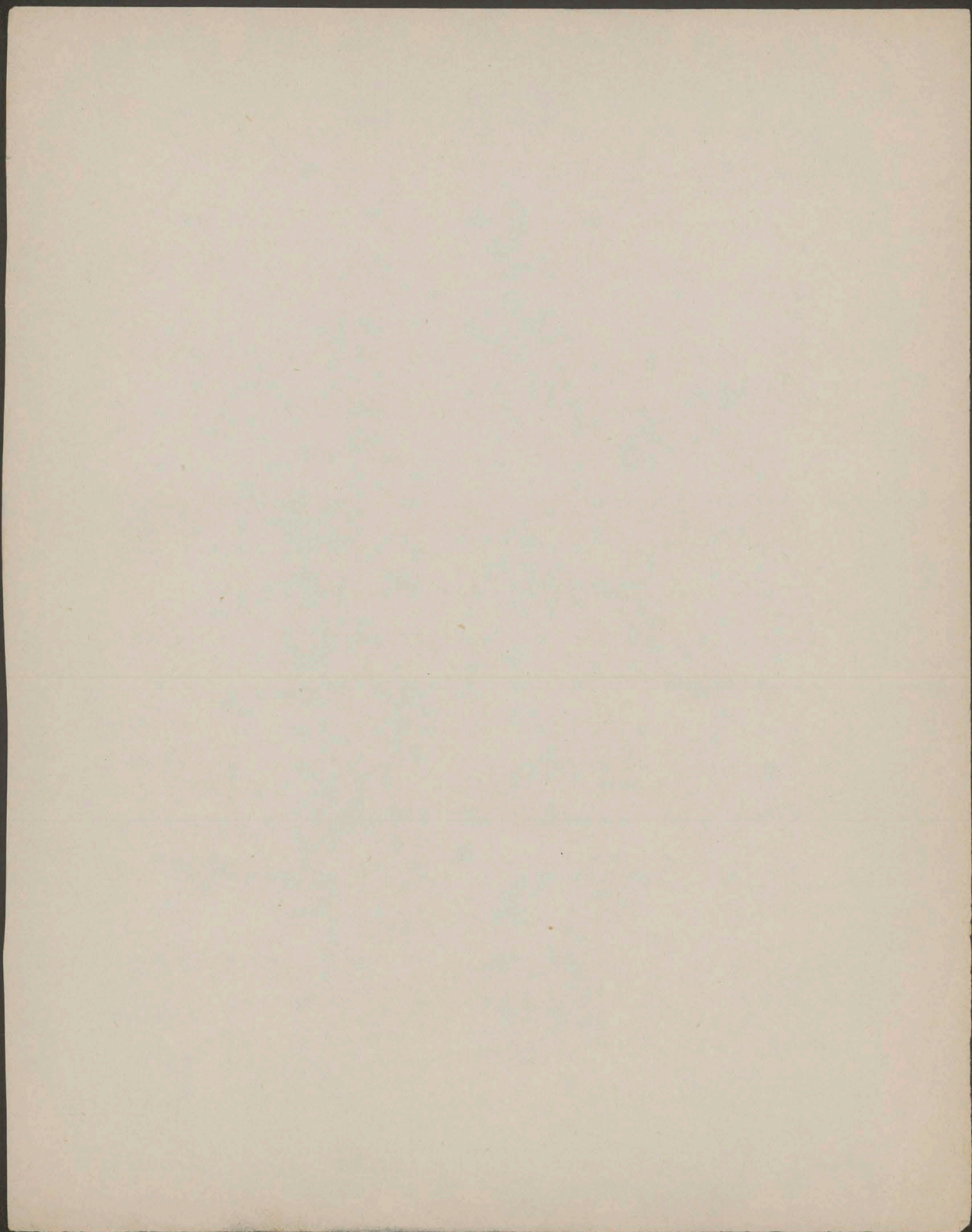

Pływała na mnie ludność z Serca braci i ziemkłów;
 Białe Organy hymnem w gęstej świątyni ...
 Jak raema piękność z narysk powstanie potomków
 Desz Bóg nam nieproszal cnej oblubienicy.

" " "
 Stłobła tęskność spadła na Serce porzucane ...
 Zetrząc przepredac' wicernie prądymore życie
 Jdzie było gadne cysłyż umiłowani drzewore
 Jdzie rozkwitata raenych spudziowan' się drucie.
 Przekięta się druzyna w ceterę światła strony,
 Włac' ich, serubirac', spotykae' i witac'.
 Dwiec eróio przytoci'e brmierzok niebi'skieni tony
 W'pienaków prasztabei o nich się zapytac'

" " "
 Tak wlecielis'iny ocini sa lubni ich banniemem
 W'waere jasno - widzej poeryi kaje
 Jdzie werytka co świat rowie orarosiigi moweniem
 Sence sa żywa, prande, przyjmuję i daje.
 Jdzie srebrnej myśli ziemskie nie gubis' cierawy
 Jdzie nieśmiertelny ogień świeci i rozgrewa
 Ściąga i spaja siebie utworzone pary
 Tęż dusze ludzkosci z istnem bóstwem zlewa

" " "

Tam w harmonijnej krasie istnieć twa aniele

Wzdolna wyjść wzruszenia tworzyć i przyjmować
 Już unikatą w moją duszę; tak kryte tajemie
 Grenitka mięko i w mięk łubi się malować.

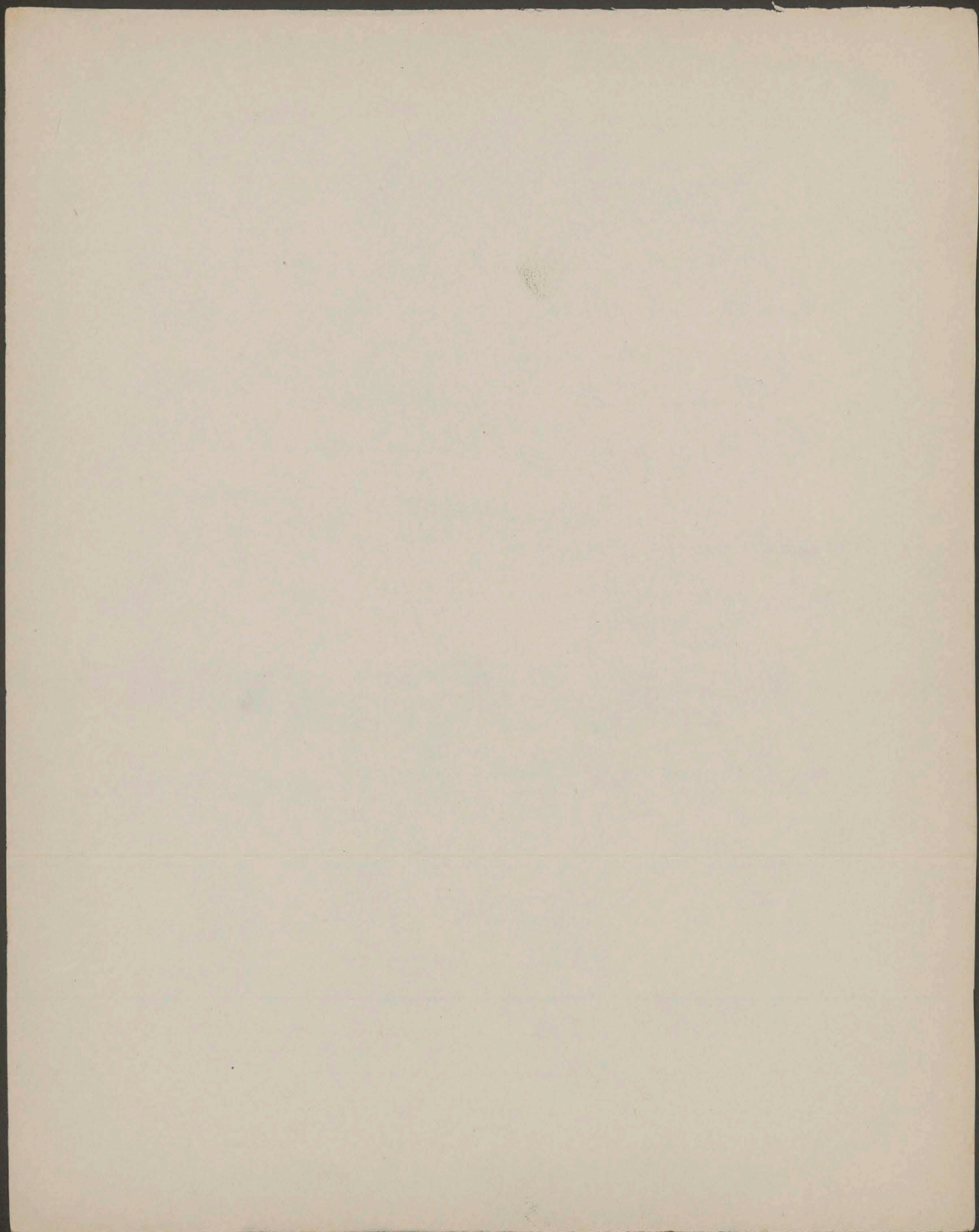
Skarb crucia się ducha, przyrody tajemie
 Gdzie progiem rary serce wazy się ruchwate
 W mławszej istności stworzyć sobie potowice
 Szersze swoje podobnie jak stworzyło chwate.

" " "

Modziere niema sserescia, gdzie niema afiar
 Na gadności swej rzeni i ludzkiego radu,
 Wprzody smiesz trudy, walki, boleści, ciary,
 Wzrost kłody i smiesz przyjmij bez pochwał i plodu,
 Prawie i dobru bliźnich zaprowadź się cały
 Bogu co cię pośmieszit taskę swą i darem.
 I tenot w dusze tmy miłości, wiary, ideału
 Dajcie ludzkość bożkiem światłem i poranem.

Już praca " się powsta i walka zawista
 Dowstała z rastanatem storgolismem świata;
 Własema radości mglistej krajnie odjasta;
 Życie i smudata cztudem kłóć z gąteci elata;
 Stosce nikroto w smurach, a wizyje me mrodo,
 Dwie planety cześć się spojnieć na swe blaski,
 Gdy cis na perspektywym duszeczki abloki
 Na stop i spuścili z niebios stop niemy, suchy ptascki.

" " "

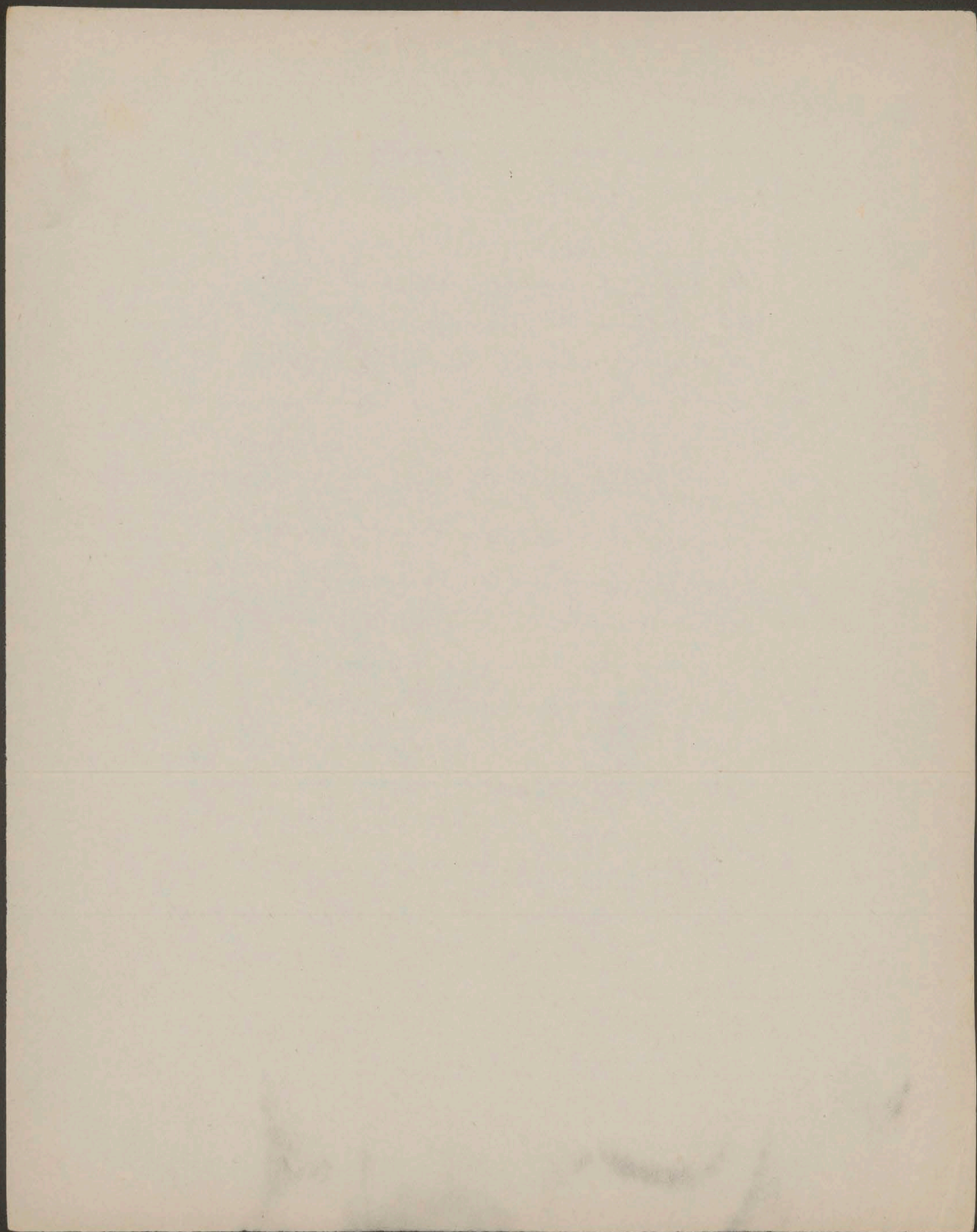
Blagostawian rok, miesiąc, tydzień świat mesaly
 Kien i wiecór, godina i z swilanu temi
 W kłopot miedzi wystrojeni sprawia żywioty
 Posłubionu nam durno darowata riimi.

Kwitł ber chudy kwiakceruk jedyny w samocie
 Szereu: itoto ber żady był rozryp piasserany,
 Per emy w rymnej zstole patose dyamencie,
 Kt' was srubac i znatec' dat mi las przysany.

Ciągnat mnie na pustynie owe niespodzianie
 Nie mogtem ter uranic, Senca, ust przytoje
 do cie, mijsie i przedmiotow, gdzie mnie to kochanie
 Dawato sbe prechuwac' cota miato adryje.

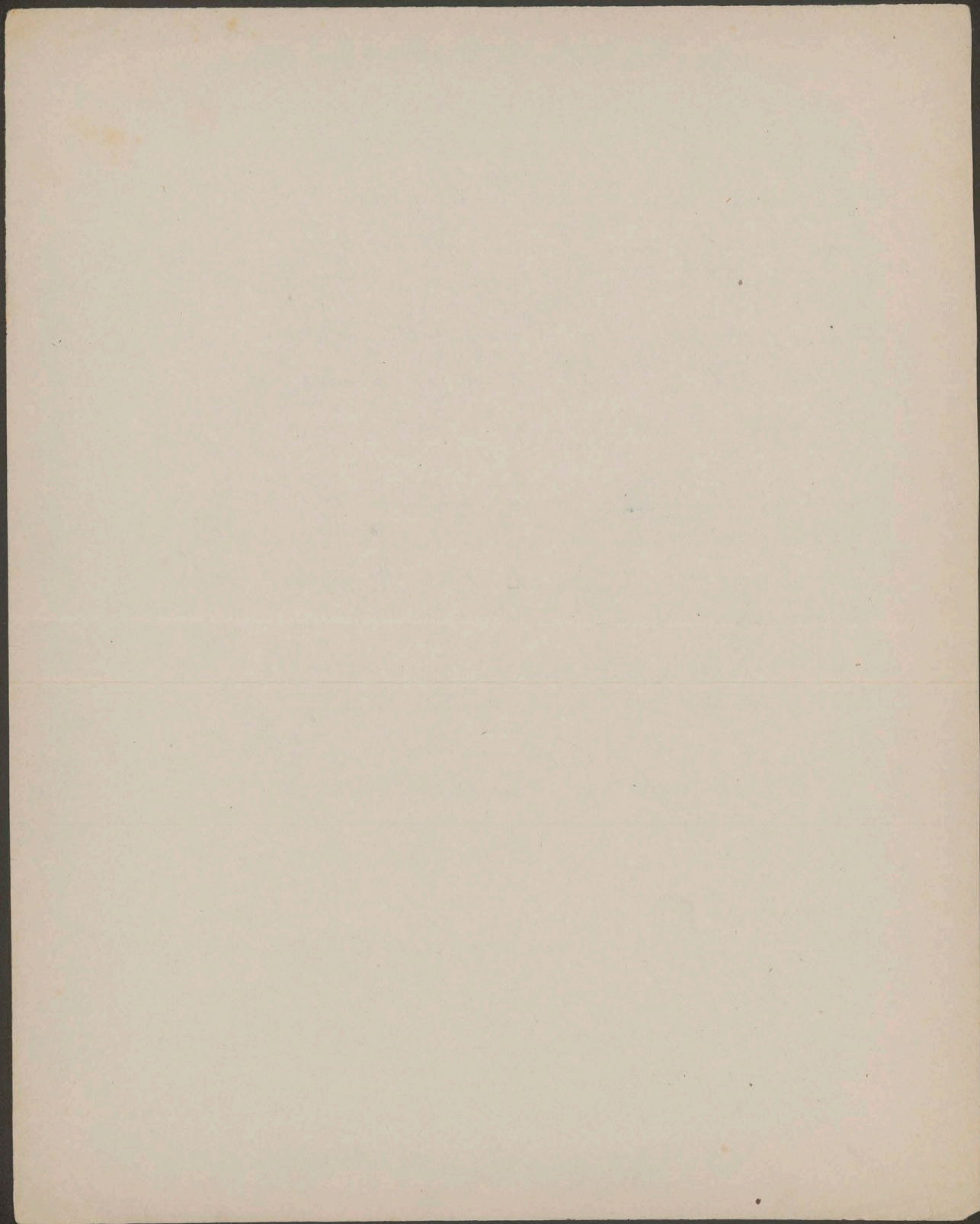
Tracatem sie ogłoty i dusze i ciatem
 Lastwily sie mny mrozy i twory porenne
 O luba wilem wyrtwat, wile uciepiatem
 Nini tu ugnato abo i przyeto Senca

Naprod mi jak sen, miedias wyrocznia żyerliwa
 ita thekicie obraru wrod' smiernyoz abstonek
 Woiniecmypas' sie skronna, Prad'niatos srezsilno...
 Wran nadzieji wsrodaduzcej switat dla mnie drionek.
 Płyszkatu mysl i orulosé z ust leca i erata;
 Lomigze wlosy pertomy oienialy dzyje...
 Wwidrac' lubac' wchadzita ta pastac' amota
 W ciszy studrana srezsicia zwiastuje on czyje

Znowu Ciebie snalatem, na tle niebiańskim
 Szaty jaśniejszego stańca wdzierne wtory;
 Nagie w górę atoczył wstępnie kartonyżem
 Głosny pasten i rycon, naród samogłosy
 Wysięgiem i zapasy erie Świętego nusia;
 Stronny ubioek i tłum nie utait kóstwa;
 Niedka ujęty Kirgiz pregrat cy zmycista
 Pro wskazuje na owe jakie edobier miastwo

Niebieska "ziemski" widok utrudit ieranie
 Metran ei milora, byta nis wielkienia w tłumie.
 Szerepliny strzeżiwiasny oko tuc z Krynicie
 Wskazytem ukarzanij samo trawiei dumie
 Mlak micerorny Gysierona rozsiata rabioka
 Gora, ognie i senca; a w gwiazdy na niebie
 atuga młosa blakaja kometa
 I do gębi mej duszy powiegnęta Ciebie,
 Tak naputniona Taka gorie, bami, świeci,
 Lubuje się i pieszii rozdane zjawisko,
 Karoby promieni co z oem, drwiek co z ust Snygł bci
 Wskazka, peretki, Kryryk, co tujej pierci blisko,
 Sica, kielici, stopel wtore, i stopel urruszenia...
 Bicie senca co pragnie, leka się, spodziewa
 Wskazytem gdy tucy me omie wżymy twor się z niemia,
 Jak motyl błyska, rybka igra, ptactwo spiewa...

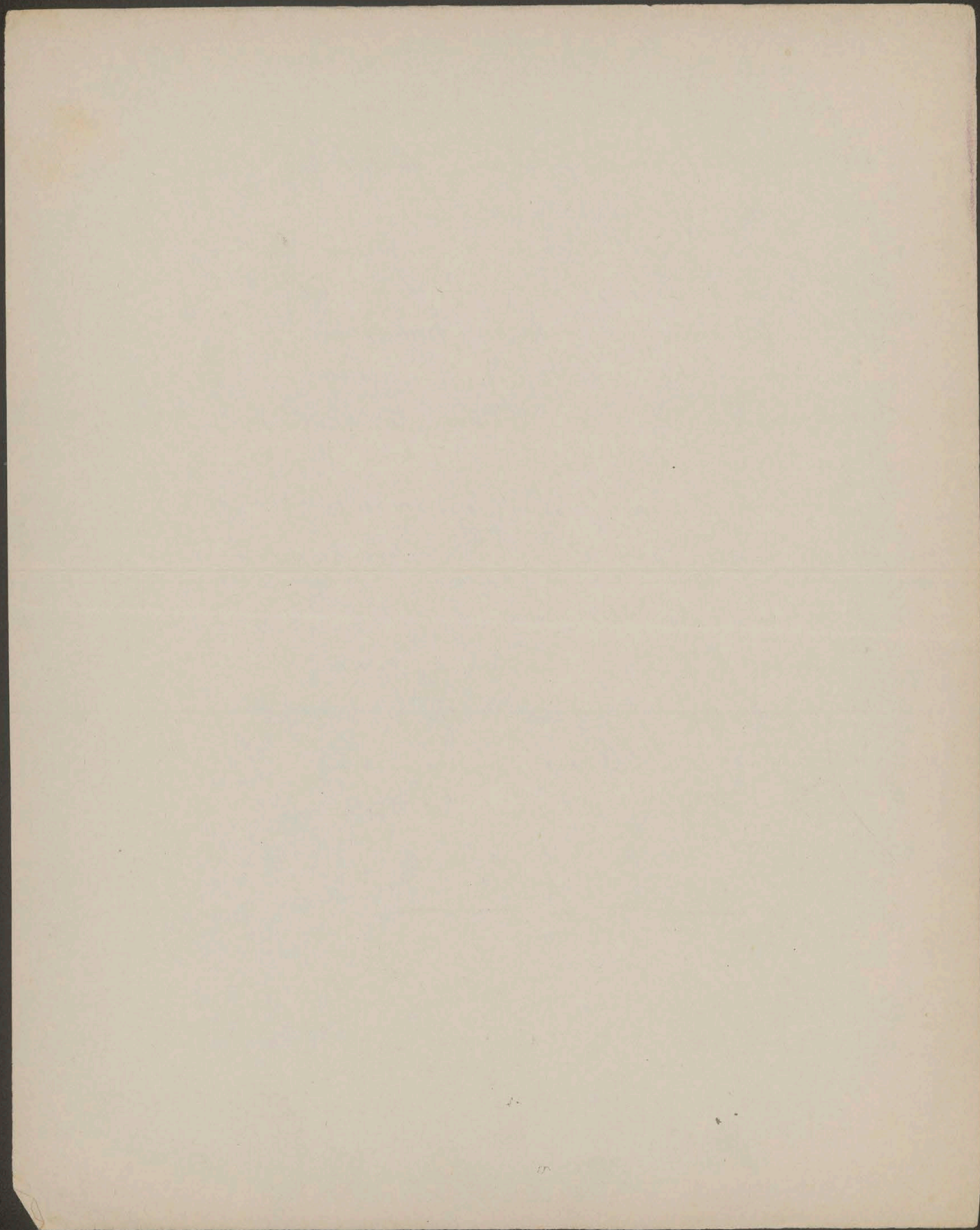

Kora, patego wiary, nadziei, miłości
 Meruta istności moja, jedna. Dwojś dusza;
 Szata cis nie odlepi, ani wymiastłosci
 Ni cis powaby słowa, ni patego wrousa.
 Po kto by zed omu nie erut wladu tnej piskraty
 Albo klub i rozkoary uerzonej ramu, ściem;
 Leer mojej tytko jeste spełnieniem istoty
 Najem mytaczem tytko utwaranaś serzdem.

" " "
 Dymny dwa złane zdraje do wierności mora
 Leimny spojeni skryty dwa w niebo pawimny;
 Dwieimny jednym ptamieniem dwa serea jak rosa
 Wnieimny się w jedna gtasie dwa spojone spimny
 Jako wodaierne przyrodie i życie witanie
 Jako wieserba lud koci odrodzonej klaga
 Jak chwata Bogu takie co zradit kochanie
 I kochanie ktoem się chwali Pana Boga.

"

+ + +

O mój Aniele, prajdziem potzereni
 Pner sviat i žycie noskar i kalosci
 Jak pawaj eo sę na dębie zieleni
 I miakkiem listkiem kora joga plesci.
 Jak dwie try uera, dwa piersci nestekniemia
 Rarem do žycia i sviata skanierunia
 Ty re mny rawure, ja rawure przy tobie
 Na swiecie, w niebie i w grabie.

O mój Aniele prajdziem potzereni
 Pner sviat ten zimny pner žycie ber celu
 Pner kure lato i wiekry jesieni
 Rarem mny duszy lubaj przyjacielu
 Jak dwie try uera, dwa piersci nestekniemia
 Rarem, o rarem, do sviata skanierunia
 Ty re mny rawure, ja rawure przy tobie
 Na swiecie, w niebie i w grabie

mar 7. 7. Kesrewahija

Wspomnij o mnie (pisanka na notes walec)
Orenburg.

I

Wspomnij o mnie gdy noc znikła
gdy z różanego przestwoła
Po nad góry Uskalyka

Wytklyska poranna rosa . . . .

Tajem już jestem przy tobie
Chcę odkiem stać się po mebie;
Kobiermy sen wstawiając w sobie
W ramy rosy witam ciebie

II

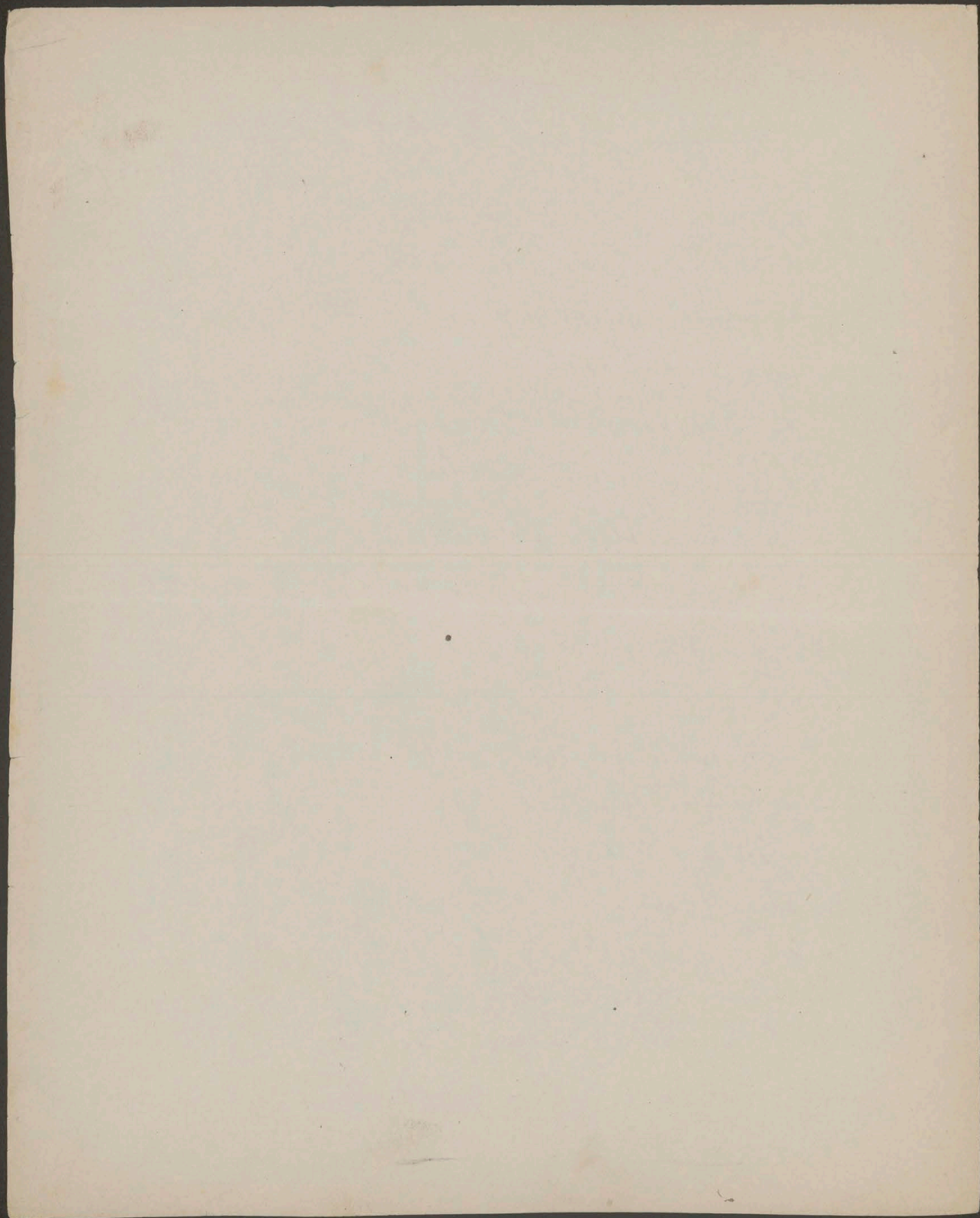
Wspomnij o mnie gdy noc znikła
gdy nie stoisz przestwoła
Po nad ujściem Uskalyka

Rosa się wierszoma rosa . . . .

Ja stę w nieba to myśl tkliwą
Która żywie bez ustanku

"Bądź niewinną i serceśliwą

"Do wieczora, jak w poranku".

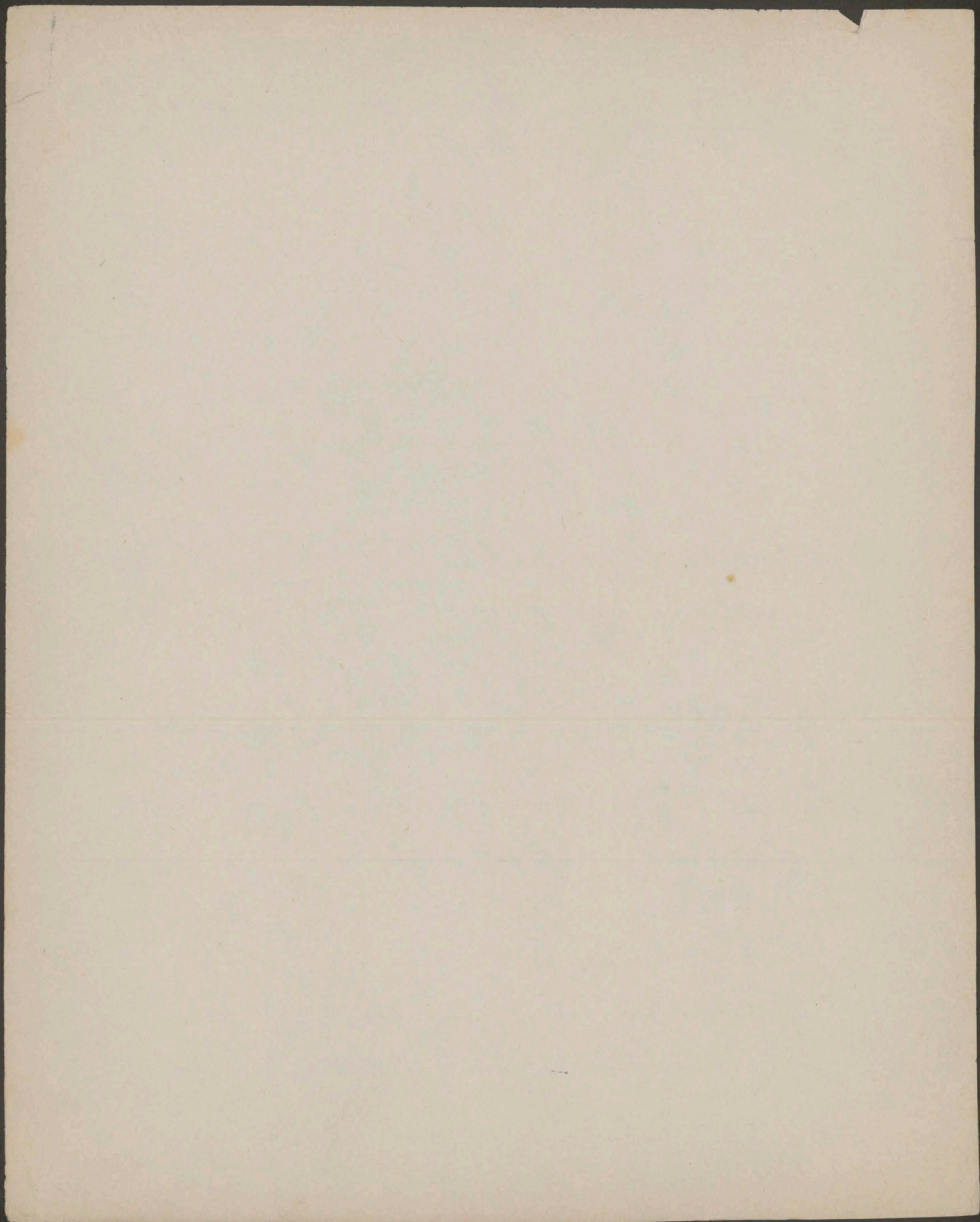
Kolor gwiazdki (na notes Wilijj naruzh strunici)

I

Płyszta gwiazda na sacradie stonca,
 Z peru i ducha stala ocemmasie' druzca,
 Miera fala w moru, i miba toni,
 Z Iden'skij strapy glos amielski' dawoni:
 "Swistose' miedowci' i mitego radu
 "Abawiany zeglar stary u raj gradu".
 Obwytaj: Korabl powiemy taskawsre
 Swieci mi o gwiazdo - pruczysta na dawne.

II

Mileje serce i swiat nowy tery,
 Adroje warkasy kipijs, swiecy, drwisery
 A wuj Litwinki promienieje erato
 Mjota Kachanz, erutasiej mesata,
 Kusniecha uruceri' j' rorawcy od dnije
 Stobaska milasie' i kaskie nadrije
 Czujac i budzyc zycie, ptony lica,
 Swieci mi o gwiazdo, auiele drowica.

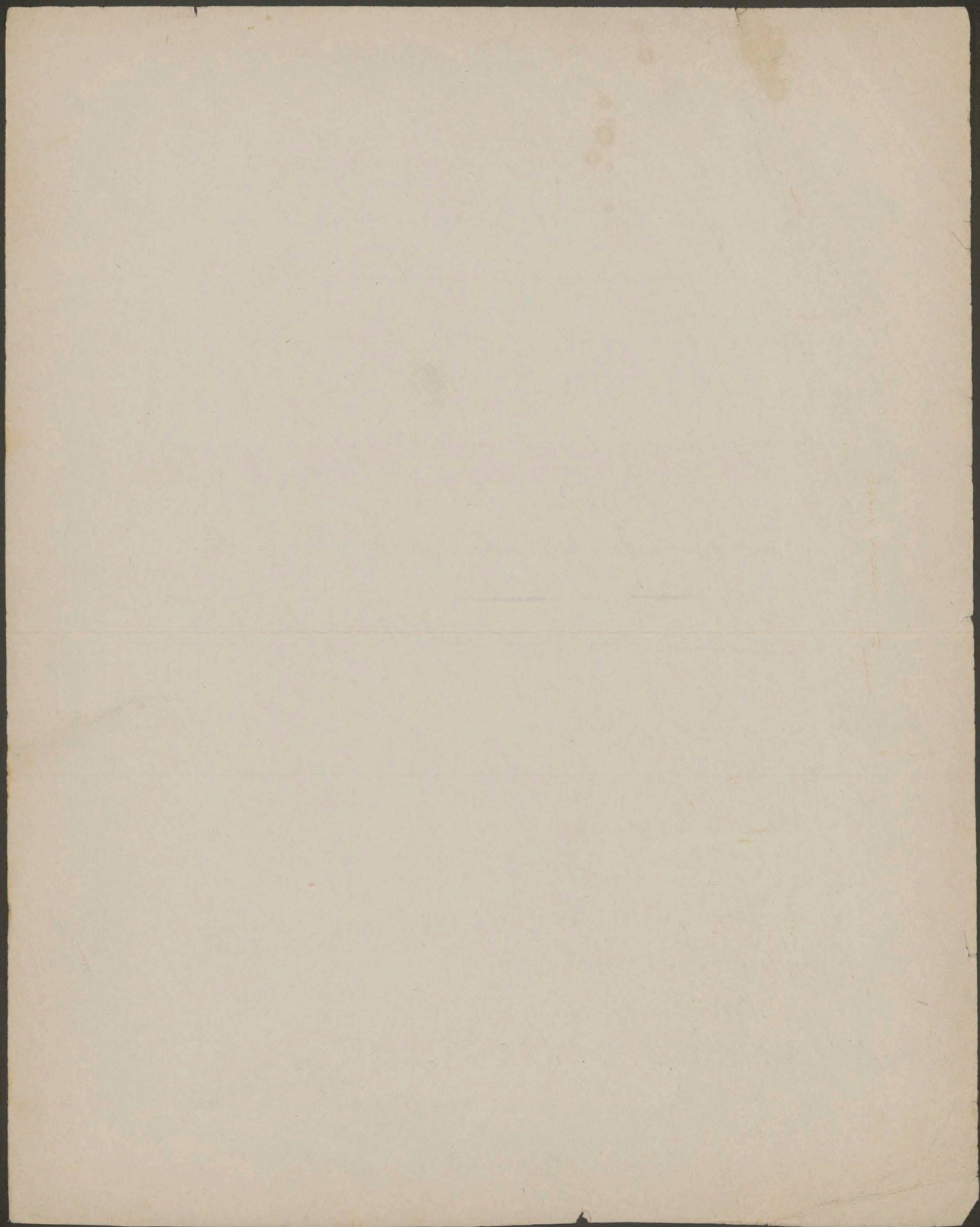

Dzwieki polski w tobie, bez znaczenia amelliva;
 I mi znasz ja do twa jest przykrość żywa ?
 Jaki gwiazd kolor w krąg ciębie się taery ?
 Wnieś i żurawie ka miuie miha tajne sercy,
 Wzrygn w mem sercu ktoreś rozsiwiecilo
 Ciem kolor gwiazdy ? twoieś wdrisków sity
 Wiecej mi oddaj powiewny taskawne
 Słowic mi ogwiazda - pieszczeta na sawne !...

Stowik (fra nuty Alaksieja Cossabieci (Cossabieci))
 T

Stowiku mój staryno
 Stowiku mój gładny mile !
 Jakad bein gorie uplyno
 Spiewani twoich wdriskowne chwoile ?
 Oprócz miuie bedz li Ramu ?
 Jak pazi tere twoje trele
 Weryjm sercu patryjomie
 Wkudrac' testnosć i mesele ?

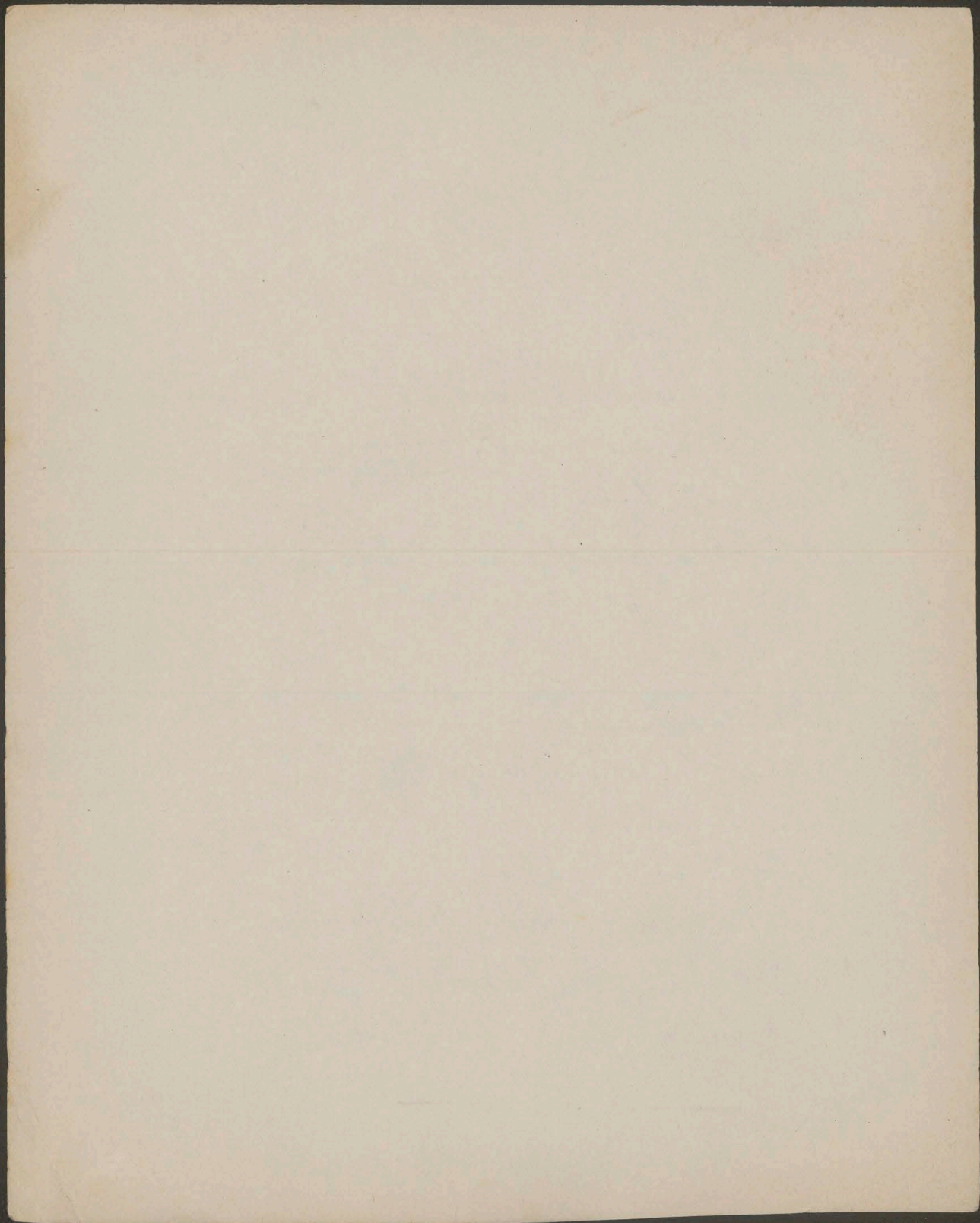
II

Duro przesien moich boska
 latam w obraz twój altany
 i Papetnia mié drzga traska
 O parkij' twój ukochany;
 Od napadu zbrodnych sidet,
 Skąd chtëd a skąd pranie wramie,
 Kuchajzycy tanery skrydet,
 Jak cis skryjs, jak abronis?

III

Cichere Baga modly muez
 et' cis do smu ukatyrus
 Y w serce twe exyste wruer,
 Prokonne bnnienie i ciere.
 Lejs z rienne i nieliasa'w
 Miljon wrueren, miljon Drwis Rait
 Wruer wrueren, wiszej glosa'w
 Y twój mitadei, twaier wdris Rait

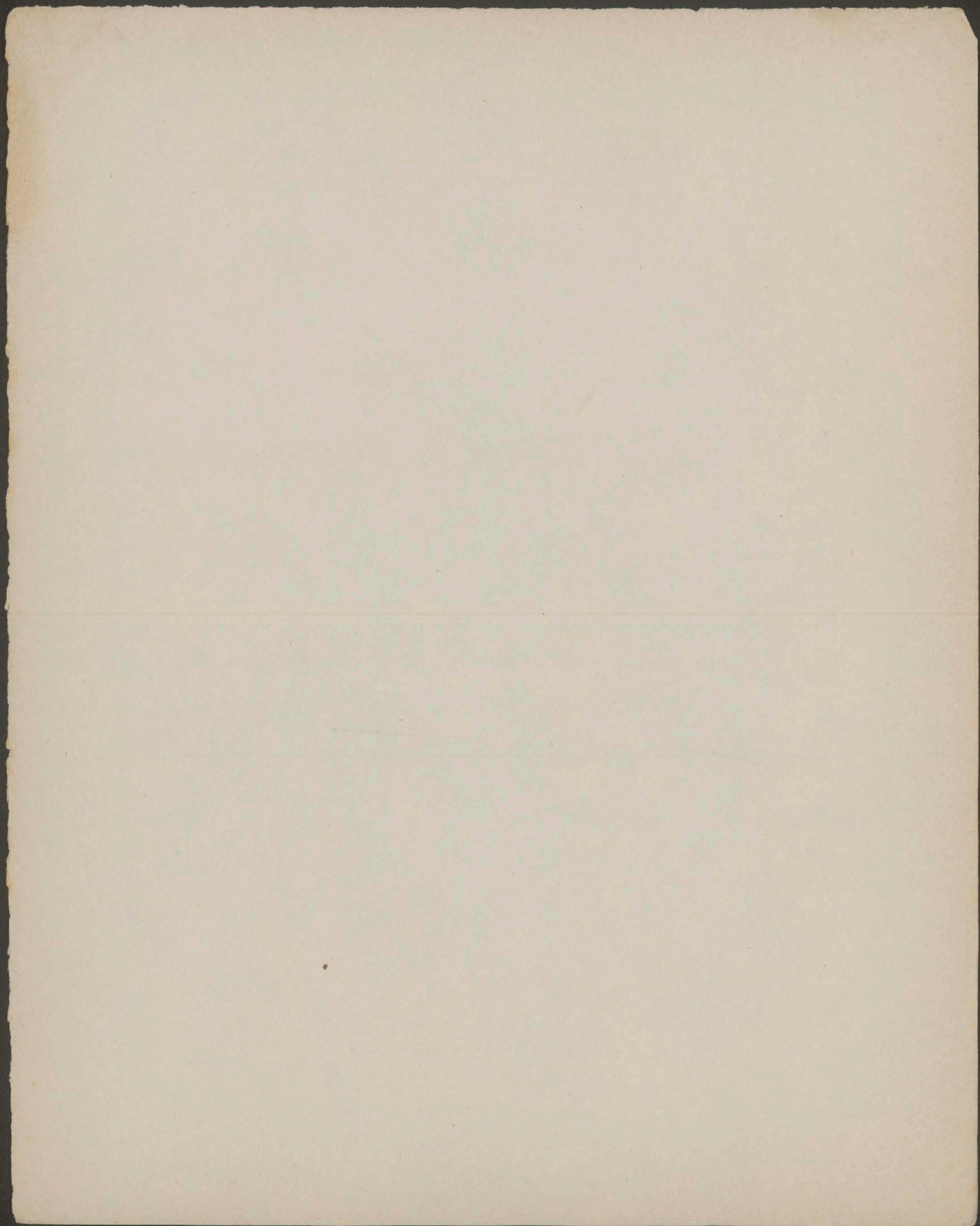

dalej ciągnę Stawika

IV.

Wzbud' się! gdy ci widzę szpore
 Melodyjs. eraj, w sobie
 Śpiewam i śpiewam i dyszes
 Jedną tobie, Samąj tobie!
 Stawiku, moja ptaszyna
 Stawiku mój głaśnij mi
 Nieboć, że mna, nieśdaj plynę
 Śpiewam i twocił karole i wile

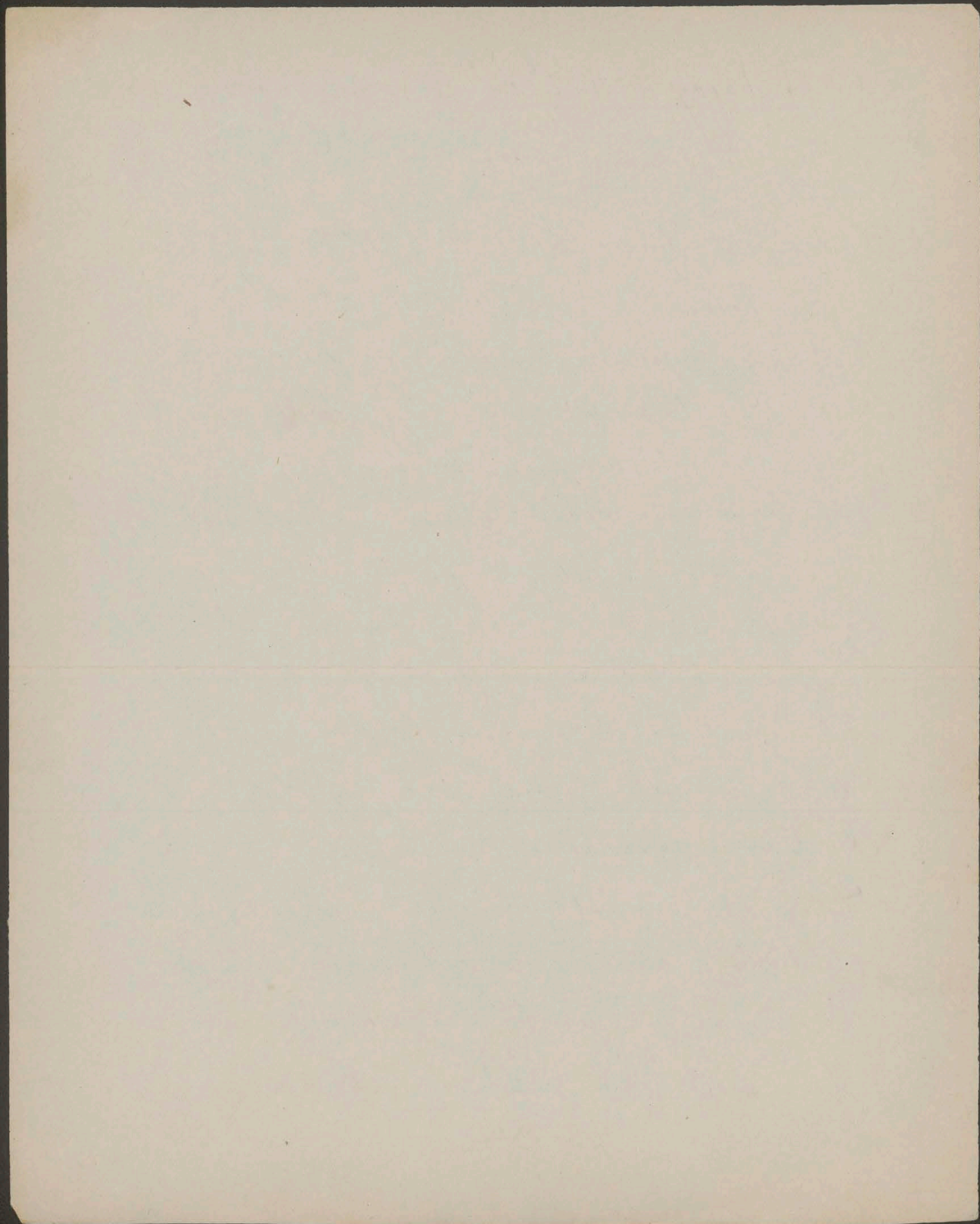

Nowy rok 1836. u wródek Sobola

(do upamiętnienia wygnania)

Zdusiny się, bracia! uschodźcie nowa roku gwiazda
 Wyprost patrzeć się, wieka duch skrydlaty
 Głębok jego spuszczanie z niebiańskiego gwiazda
 Kształnym totem dalna pawaty się jarda
 Na promieniste ziemnych kerdemości s'wiaty
 Bruc' toż smu i uggid, podkórne dmyć s'raty
 Zdalne wytwóć upatom i mrorom w buranie
 Rozmysłne, strach napadać przypaduj kutaty;
 Oszerdnym krutem załknij pragnienie i tkanie;
 Kieć kańdy wnać berpiecny na swem miejscu stanie,
 Tereny uniojętne wkrąg siebie przegłady,
 Aby tawar i zapas ztawic' od rozstraty,
 Kpieny skakony, skrydli mudy i wielblydy.
 Ota lórnig się kłkic'ne i woody, i hedy
 Bornei Twórcowi pnes kraci i erazu ó'piwanie
 Ruszaj dakad Bóg miuric' bogi karawanie!

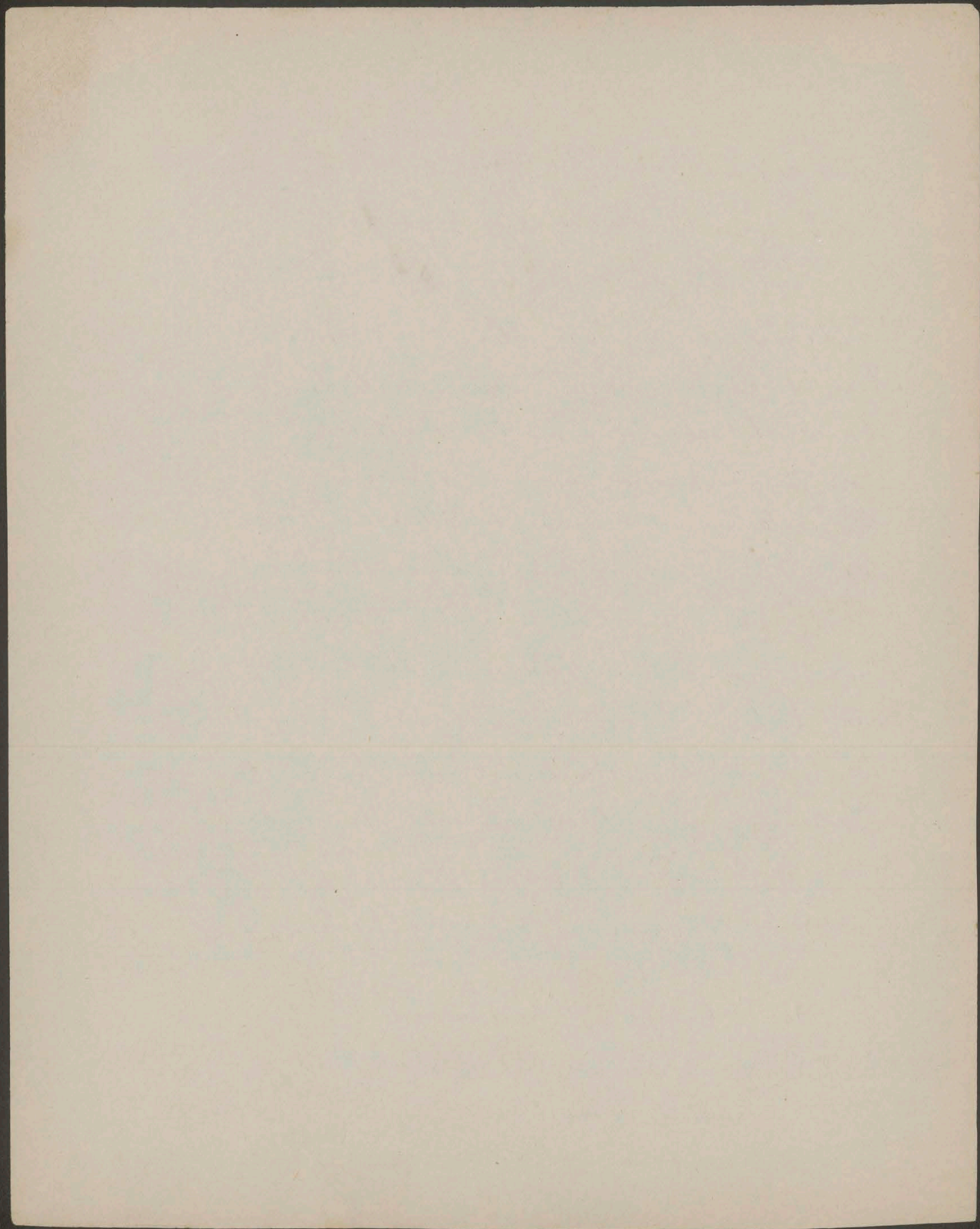
" " "

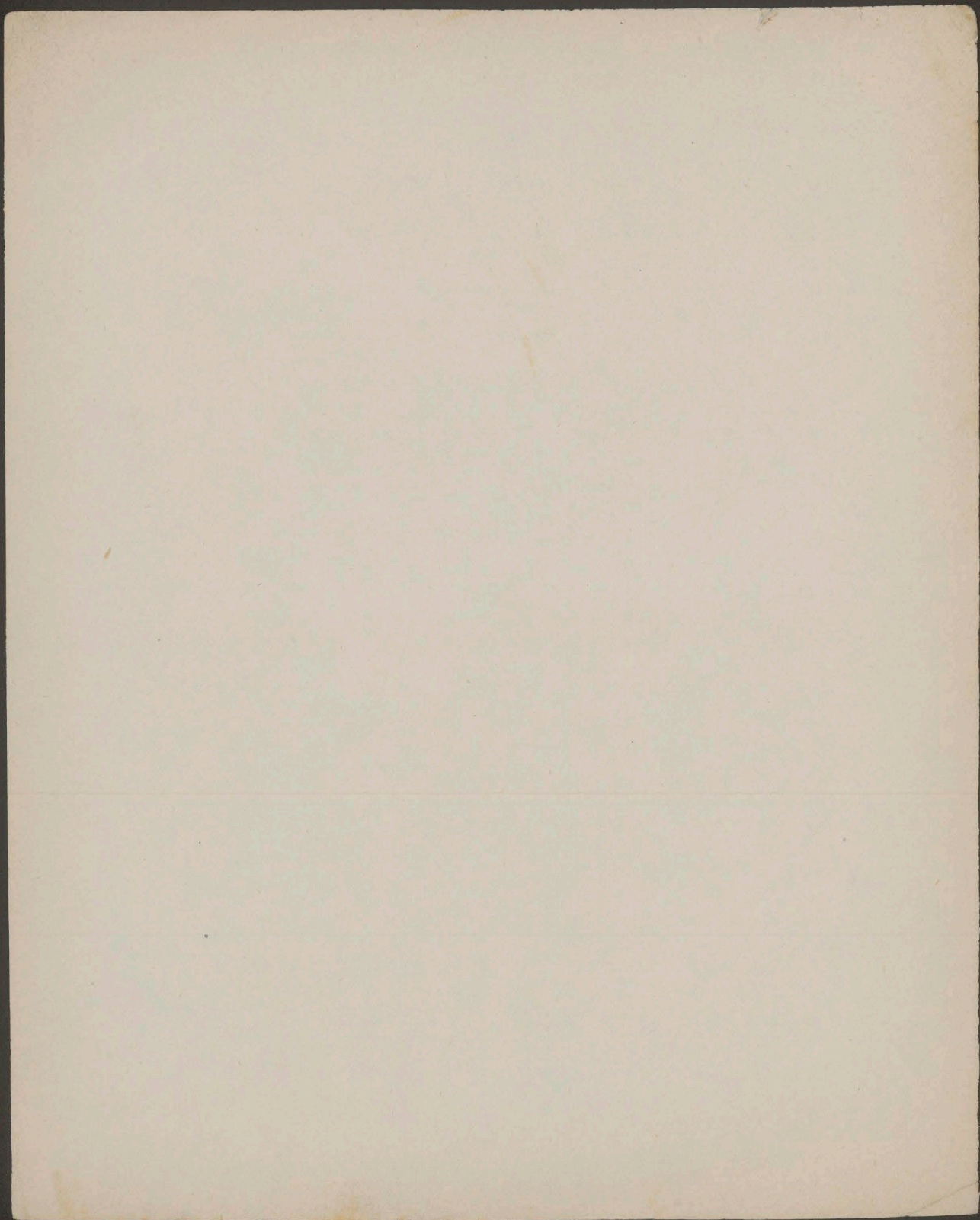
Żegnaj gościny roku! U twojej gospady,
 Świecąc nam kometa w stopie zawieszona
 I dmiejąc z łoty awoe, bylantowe wady;
 Wybuchliwy z utrudem błędów i fragady
 Stąd szukać się ujry bracia rozstrzelana,
 Gdzie ajerytej racności ognie i smamiona,
 Rozwija mistkaroną jasmem skalia;
 Stąd eruloremu Kachanka, światlejremu żona
 Dzielniejszym, do kanalerym potęgarn radica
 Jednić erulremu biata zwiastuje diwica,
 Duski przyraden toj śpiewajcie z obłoku.
 Sta, wybach twój wyrzuste godła i imiona
 Śmieszki Polski pielgrzymów potommenie, ołu
 Dacławaj, a nam żegnaj na wiek stary roku!
 Gdzie Biata - diwa, biaty onet niek przyswica
 I skryllata pogoni Szabla i pyłbica.

Jasnoga przed miema, Karawanom Parry
 Witamy cię na nowym stopach roku nowy!
 Daj mi ofiarne wino! niek skła wrazej crassy
 Strzelinny na okata odpedra i strasy

Prześladowki i szalania i diwów
 Odmiesz roku nasze serca i głowy
 Potaraj w jedno słonie, erucia, rozumienia
 Stanego kochajmy się bratniemi obawy!
 Odkryj studnie i wody żywego strumienia
 Kółtury, skazy ślepoty i cierpienia — ...
 Traski ciszarne, bajarki Stalora, trzymaj w tytle,
 Kierk humot, i duch czysty, jasny, czynnny, i zdrowy
 Jak etata zbroi kłyska nam w prostadnym pytle
 Dajcie erucie mądraz, erucie i odważnej sile.
 J lenistwo, i upór eruciaszy za strumieniem
 Mysom, krukam, ontowi, moru do zjedzenia.

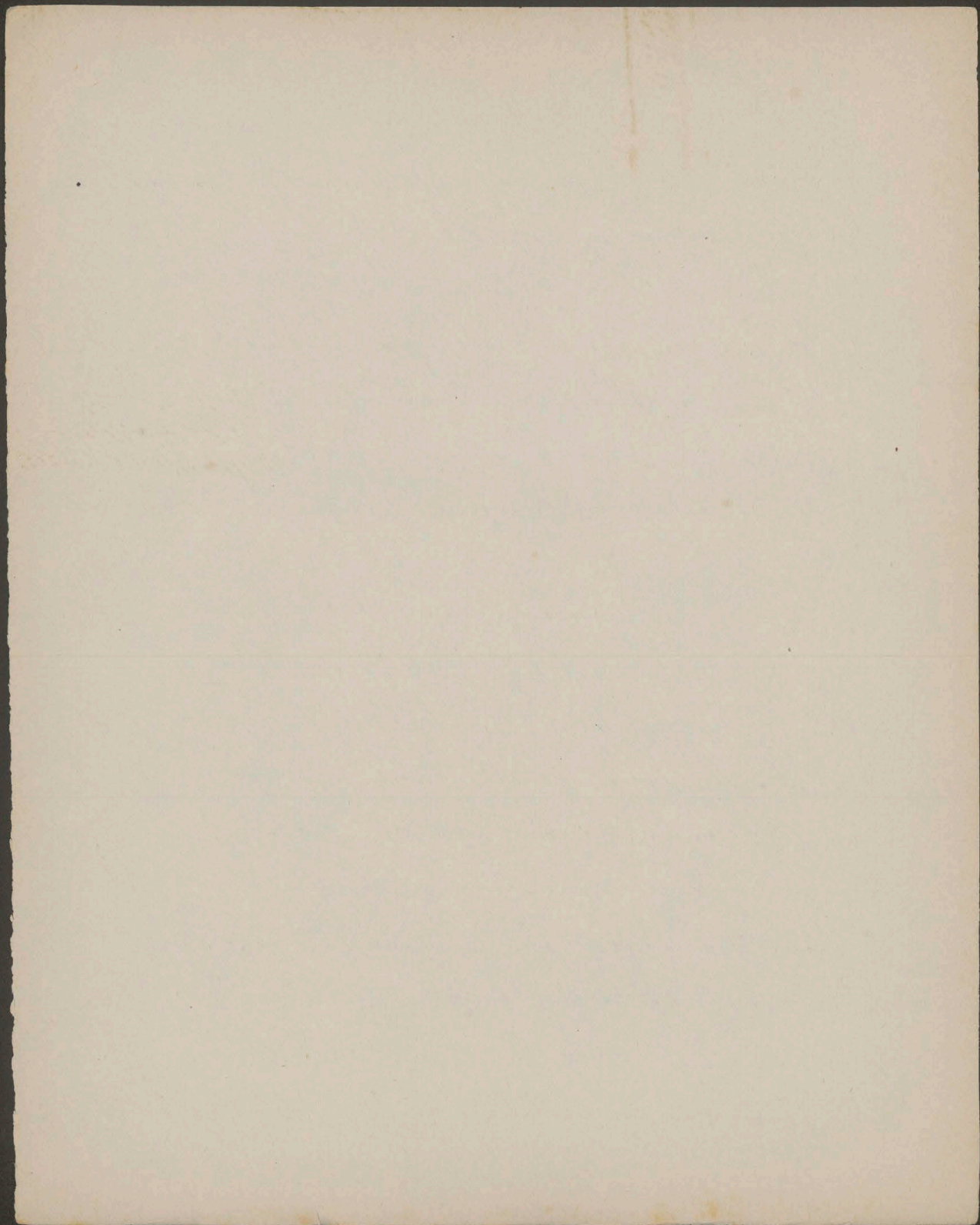
12
 Zapowied myszkora iartknie rumakiem katyry
 Stac w obraz eruciae wrażeń i cery i uszy
 Senon kłone odryczyt i wierzoch gtebnie winy
 Nie-cierzą ni pamieśtok, ni uprzedzeń giny
 Ni iśtudzenia, ni prawda i mędrana i kł uszuszy,
 Pastac i gtas natury tak się sajusz
 Jak z wierziedla z obrazem, re stawami kłyska
 Kłyska i kłoni w promiennym postawie i duszy.

Za batyrami: Pradkiem mierzonym niech sięga
 Człowieka gław myślowych, ręk sprawnych potęga.
 Wskazanych żywotań wydziera Polacy
 Wypalone obdiera, ratapione duszy,
 Za swame uprawnym sioda plonem dziury...
 Dalej niech co zgramadza, admiera i liczy
 By ducha nie przywita cielesna, mitęga
 Cunie się gospodarstwa paściewa srebręga

V.

Pradkiem nieś naradawej duszy robić zwaje
 Kłaniny, szaty, metal, dywany i sprzęty
 Altemi nieśmiertelna ludzkość lubi stroje
 Łobocie orata, piero', kostatły dwory i podaje
 Stawie zyskawce dżerznej zarnianie pronyty;
 Strawie i domowych uszanowan' srebręty
 Wnawiaj pamiłki, spiewaj bagatore nadzije
 Piękności i godności, orszaku natebnisty
 Dżwisłki gęśli i dudy z burajem się zleje
 Duch ognisty w postaci twarższej plonienieje

Pwinowate tycze ziem i nieb zrywaly
 "Bóg uciorki i macz nasza" świsły, świsły
 Ognie restat, lud gone, dymy i popioły
 Schwieciem rozwiat i stłumienią wstat Fenix nesoty,
 Tak nieśmiertelny hymny narum niejore piąje
 Śmieriejore skryttem wnoszyc i żyć i Dziej.

Wypieranie się z nad Wralu na Litwas

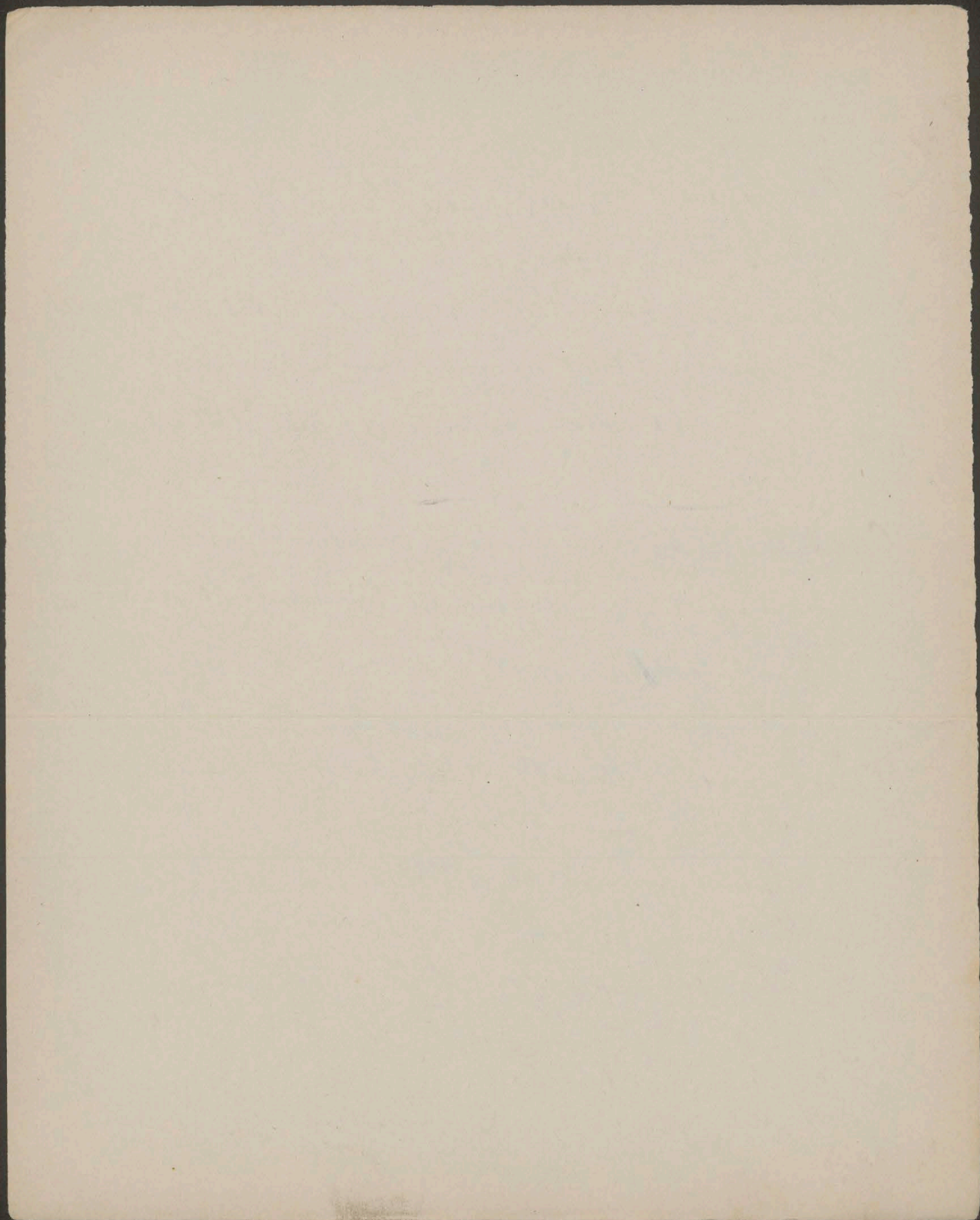
Dny wyjeżdżie z wygnania do Amety Cielkowskiej
 Na nocy: Anton Karu wieści ....

I.

Kłach, mach, stonak i klada
 Jus jus na wór siada
 Dajmo naprad bei dusza!
 Kan' wryt się wór się nie rassa;
 Ceter zamiera, Pan Bóg wlada!

II

Z gró, Amus, Amiotcerki
 Z nieb, stepp, driw! Dusreerki

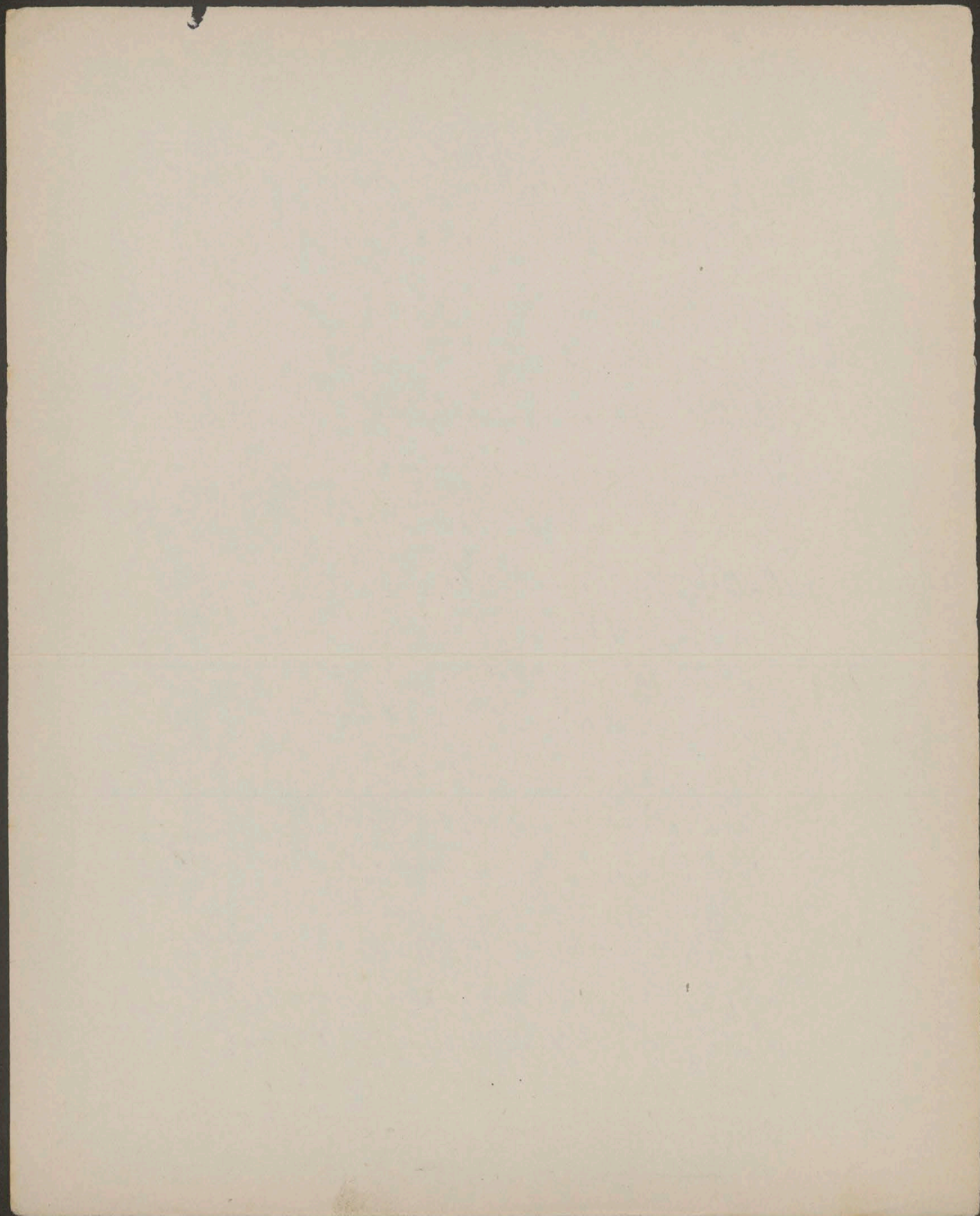
Obskakuj, do skata
 Ten tu uagnie, ten tu wata,
 Szalki, Marylki, Amceerki
 III

Skod, skod, try ganituy
 Strach, ach eras mudlituy,
 Złota, pyjarie geseimosc'
 Spiata i swiera pawimosc'
 Uralu, Walynia lituy.
 18.

Pruc', wroc', co sie spierac'
 Prok, uskok z Kame' zherac'
 Ktusz Kaling Kwiatki
 Boga chwalic' Koszac' dziatki
 Zohubami ryc' i umierac'

Wiek, cteck z wami sturyc'
 Chciat, miat wdsiermie wyc'!
 Rwie si, w kraj rodzimuy Kanae'
 Kad grobem Matki' zapytac'
 Choc'by try Gorynie sturyc'

22 Sierpnia
 1858 rok
 Oremburg

Piosenka

Minowuk (za roka Mikita, czy ta - ta?)

1.

Amiuta

Miluta!

deprny spiew

Na co griew?

Crotka chmury, aerka mousy

Amiuta, miluta!

2.

Maer to grech

Kiebo s'miech!

Otwor gapki, pakar za bki

Stierna gta'wka, s'miech' ber stawa

Amiuta, miluta!

3.

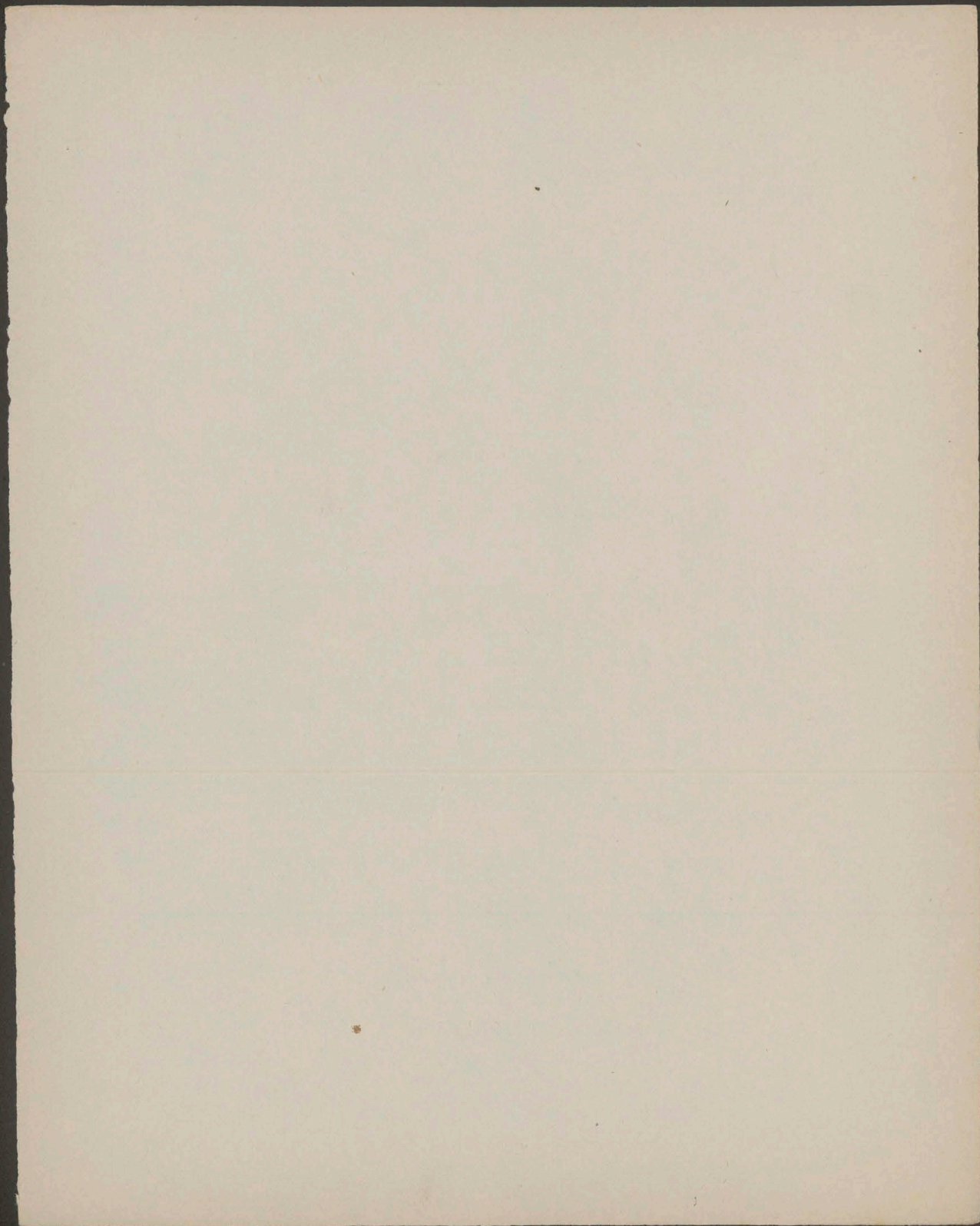
Yacore nar

Spajnij w nas!

Wnet s'is duszanka rarczmury

Miljone stonko po bary

Amiuta miluta

Zbiermy drzew
 W stan i spiew!
 Po co by żyć i chorować,
 Raczej cię a mi catować
 Smięta, mięta.

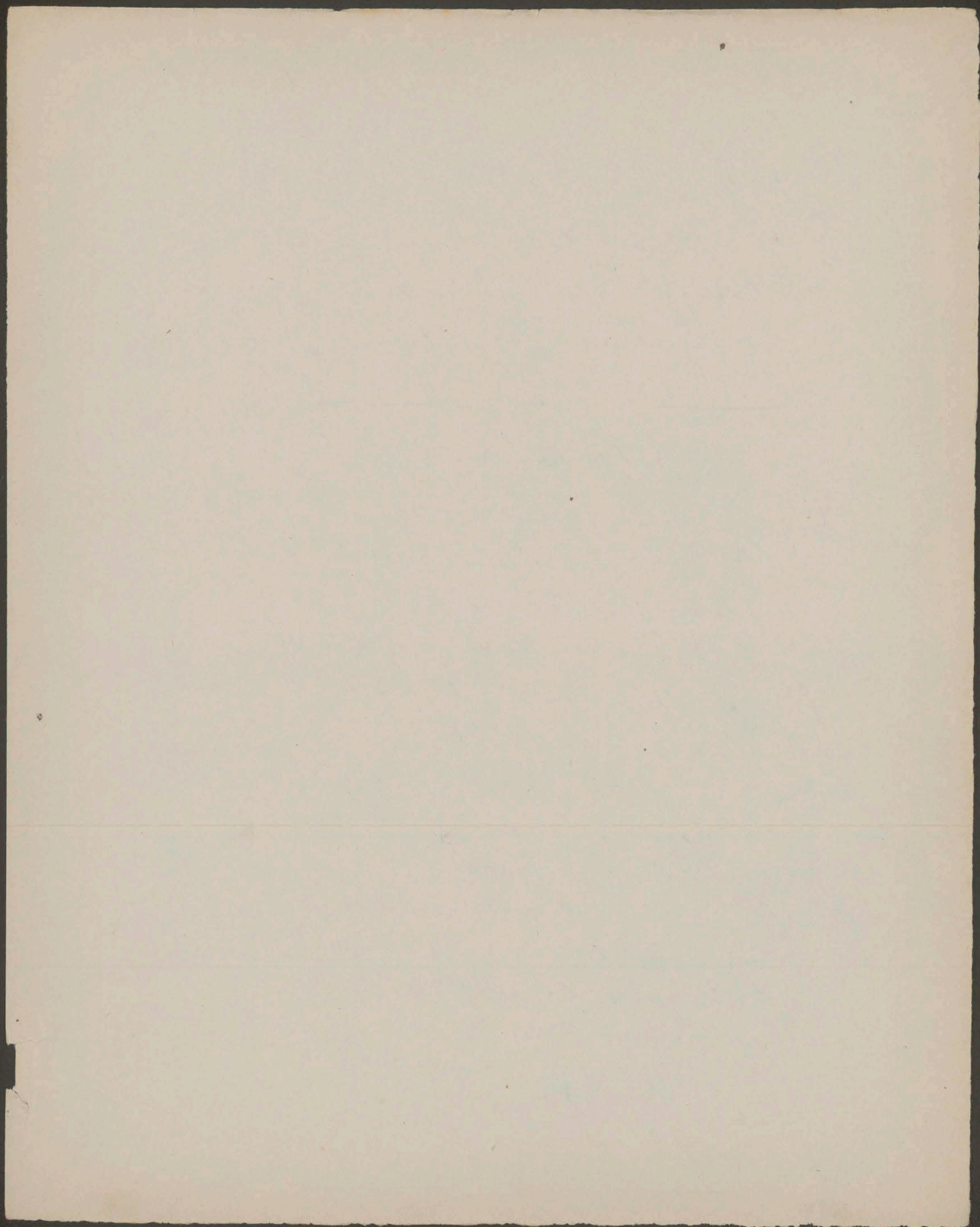

Skawronek.

r. 1836.

W letach skawronku radośny
 Wyżej nad zielone meczy
 Srebrsłiwiej przysięcia wiosny
 Spiewaj skawronku srebrsłiwymy . . . .
 W przysięstym miła - bękić
 Gtas Twój srezy się i smieka
 Buduje nadziej i żyć
 W sercach wiosna i radnica
 W rasty drzewino radośna
 Wyżej nad brzojne pięknoty
 Spiewaj by srebrsłiwa wiosna
 Zwiastowata ci wiek stoty,
 Kiech racniejse serca bicie
 Wysłpiwa gtas Twój i lica
 Buduje nadziej i żyć
 W sercach drucha i radnica

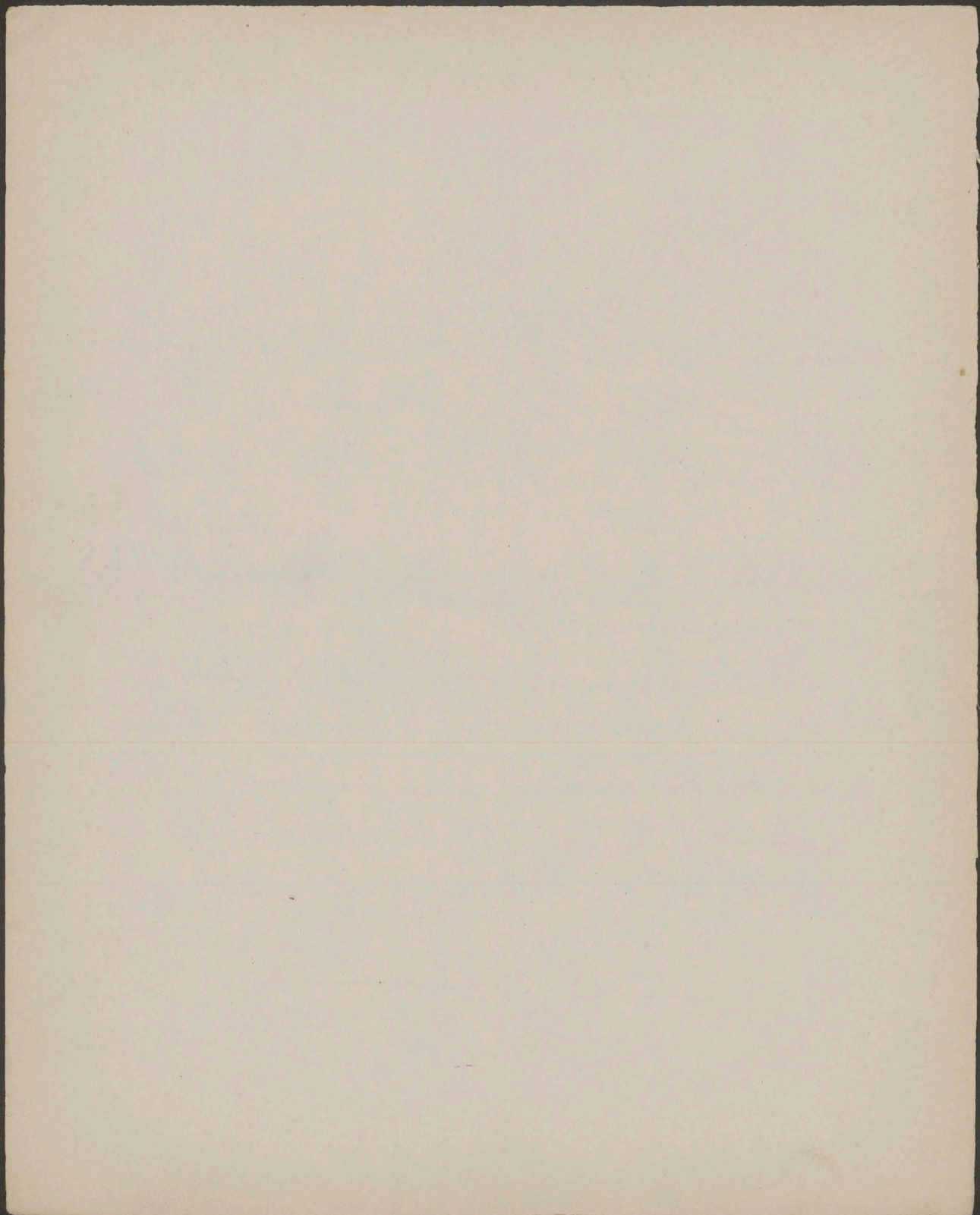
Do albumu Olgi

w Oremburgu

Niedat mi Bog tych wiecznie patających żarów
 Ktore niera istota jej losy jej narów
 Wnosa do lubiącego serca królowicy
 Gdzie jak gwiazda wśród smorów dziewicy
 Srociei wdrisernie niebieskiej gęstwinie okolicy.

Leż i ra to wdriernością napetniać się muszę
 Ze kilka stów, Dziwił moją osmulnioną duszę
 Dziśceż nękaż nucanych na listek palatny
 Cheer zachować w kręgiem i zysliwym ci osób
 By kiedy rozsewnity kogo wtaki sposób
 W jaki smuci ptarzący wiechy dmes odatny
 Skryjącej goadnieg tego w swoim ciemni
 " Który kochat smabole wiek sterat w wiścieciu
 " Który był dla miłosci ciemant samatny

d. 16 lutego
 r. 1836.

Wrota

I

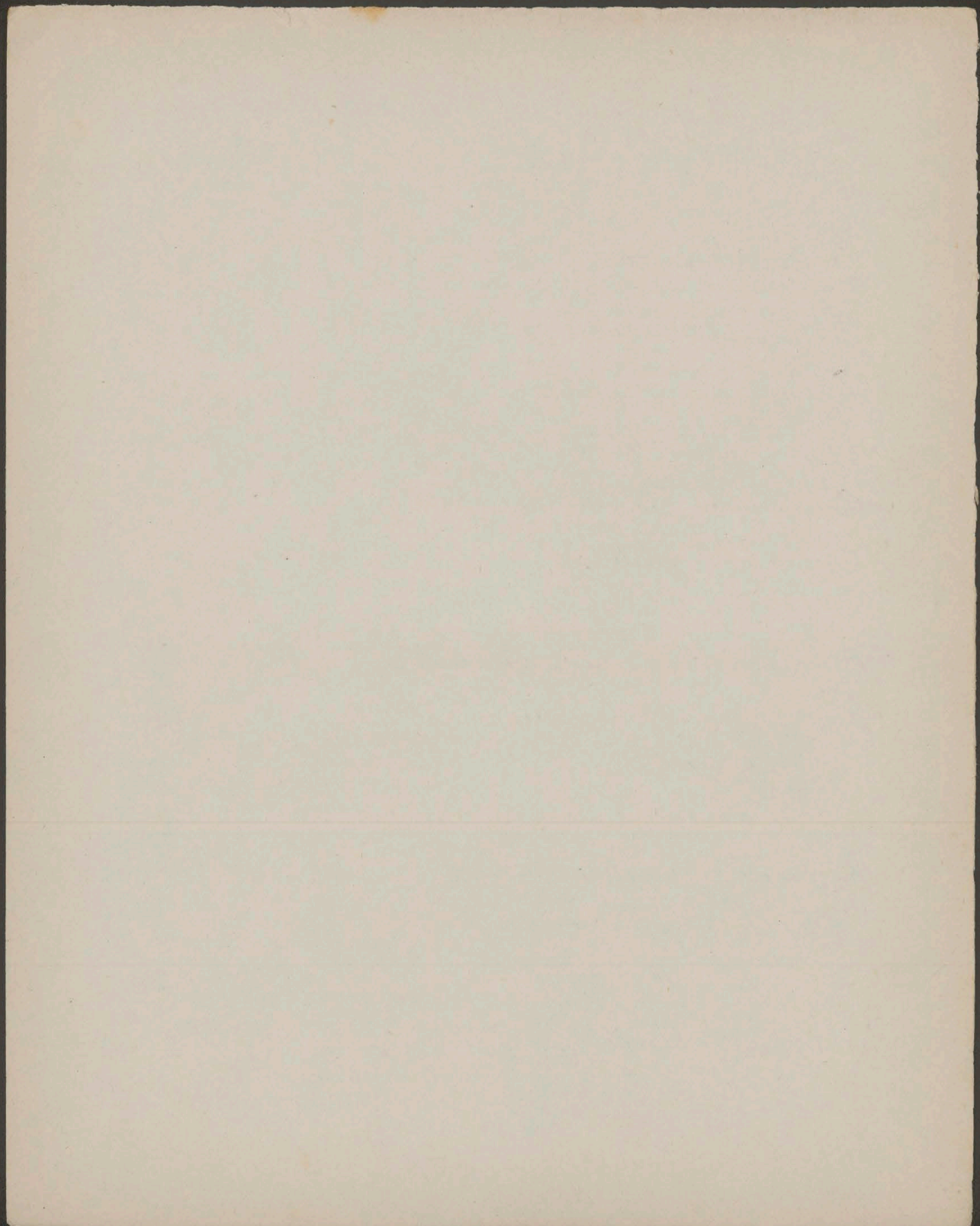
Świeć mi gwiazdo, dniem i nocy
 Trześcionasie' dwisime glosy,
 A ja dusy mojej okiem
 Snyje w miacie tajne losy
 Co nam śmiecy, co nam wieja
 Ka żywieniu i nadzieji

II

Popol wrośnie uin' rossiele
 I ta koronie sakot spornie
 Teren racnosé i mesle
 Tam rozkwitnie; tom sie porwie
 Dni pogoda, czystosé nocy
 Sakot jasny peten mocy.

III

Ziemiymy skrydet biata sryja
 Slicznej gotabki wyglada
 Pod oblaki lot swój urbijs

Trześcim grucha, trześcia, sąda
 Trzeście luki, trześcia gajna
 Gataherka trześcioradna.

IV.

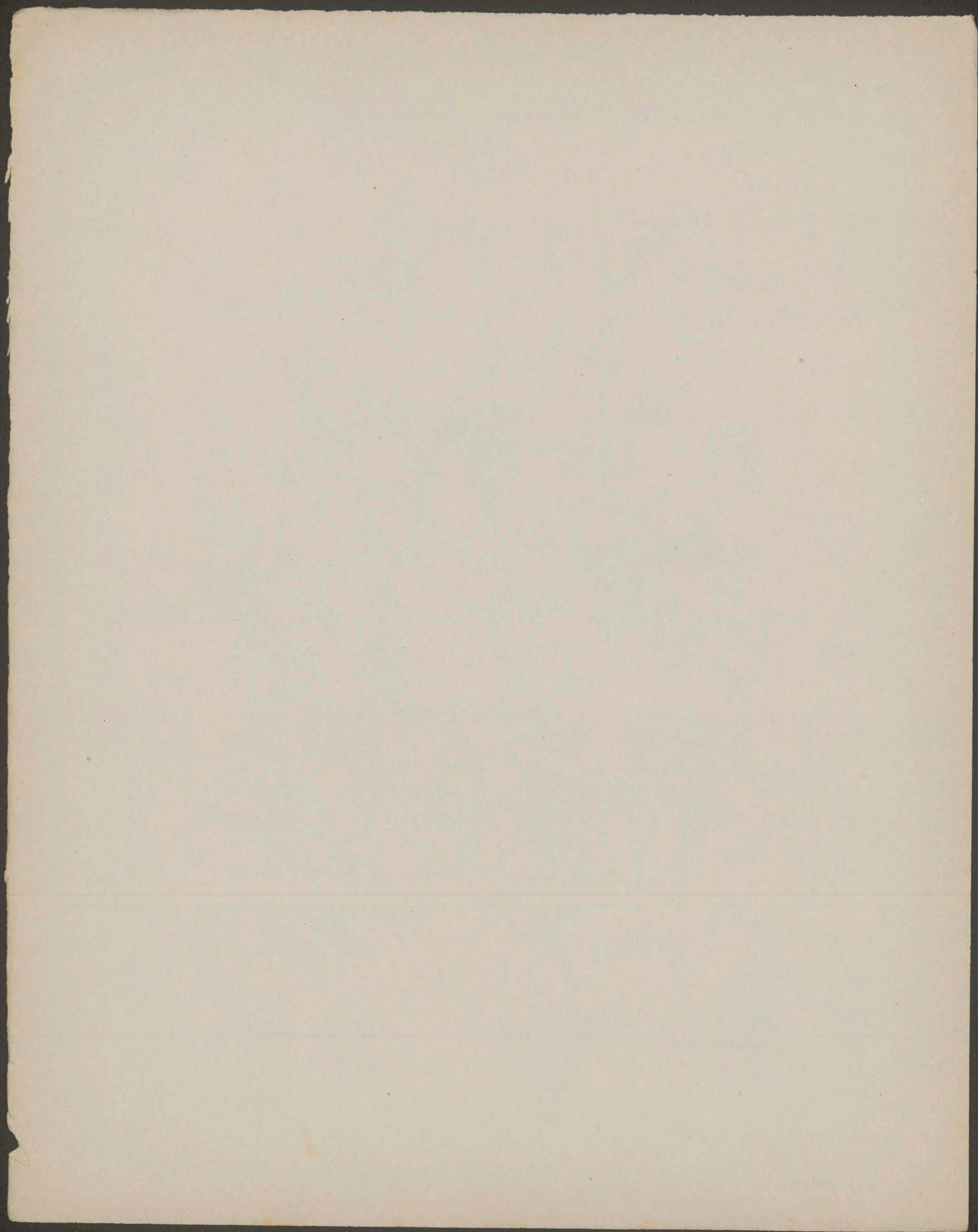
Gdzie Rokano wleci
 Kochajca siódzi
 Tam i piękne dzieci
 Tam i radość bzdzie,
 Trzeście i zakawa
 Tenata i stawa

V.

Ggra Kateerka ptwora zgratna, żywa
 Garbisz, muga, i tasi do erteka
 Mruyca pierci, na reku spacywa
 A potem Kijery, drogie i ucicka.

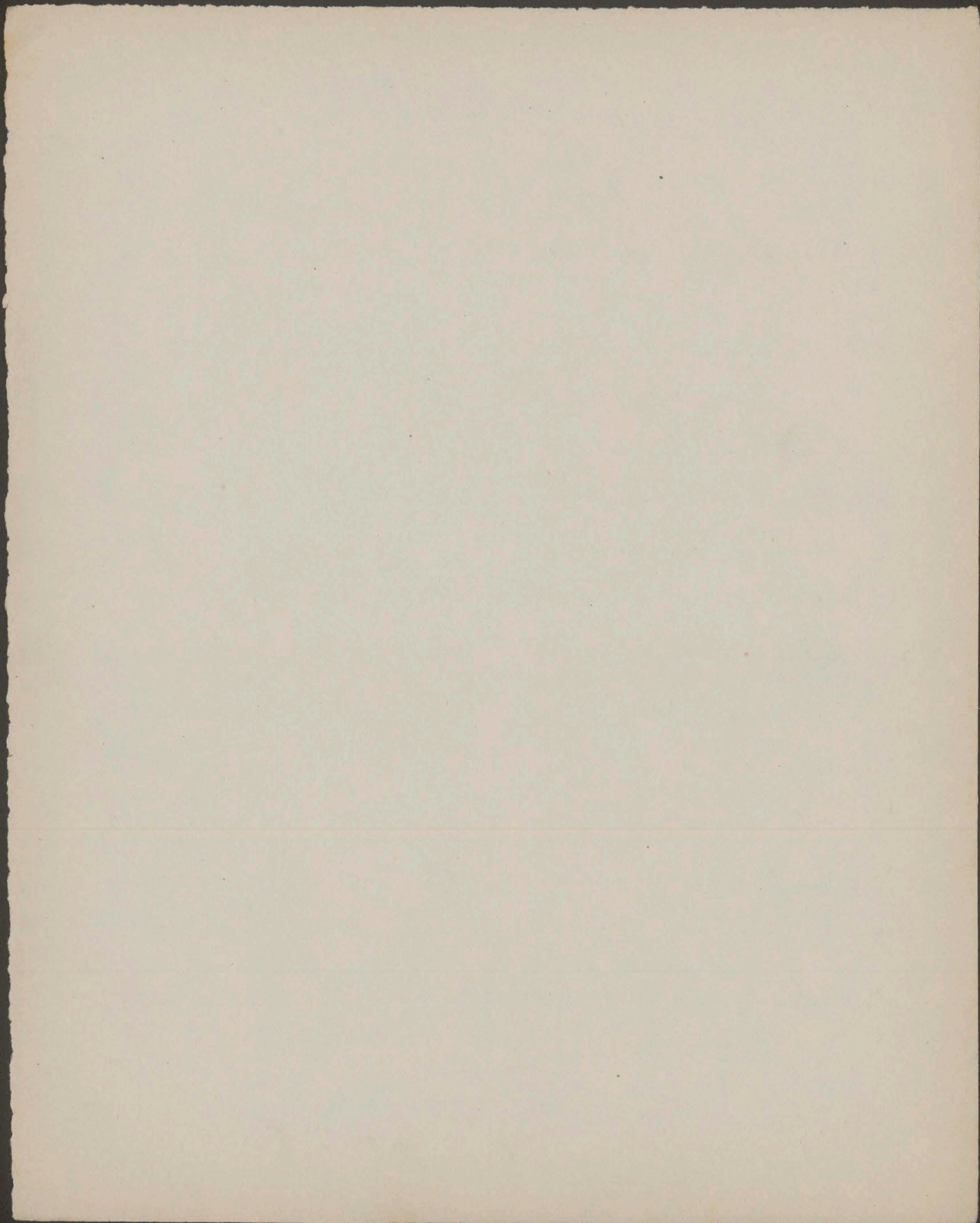
W drodze wśród zbrady, zawiści i psoty,
 y milon trzeście, i jaśnijne enoty.

Przewia Piata

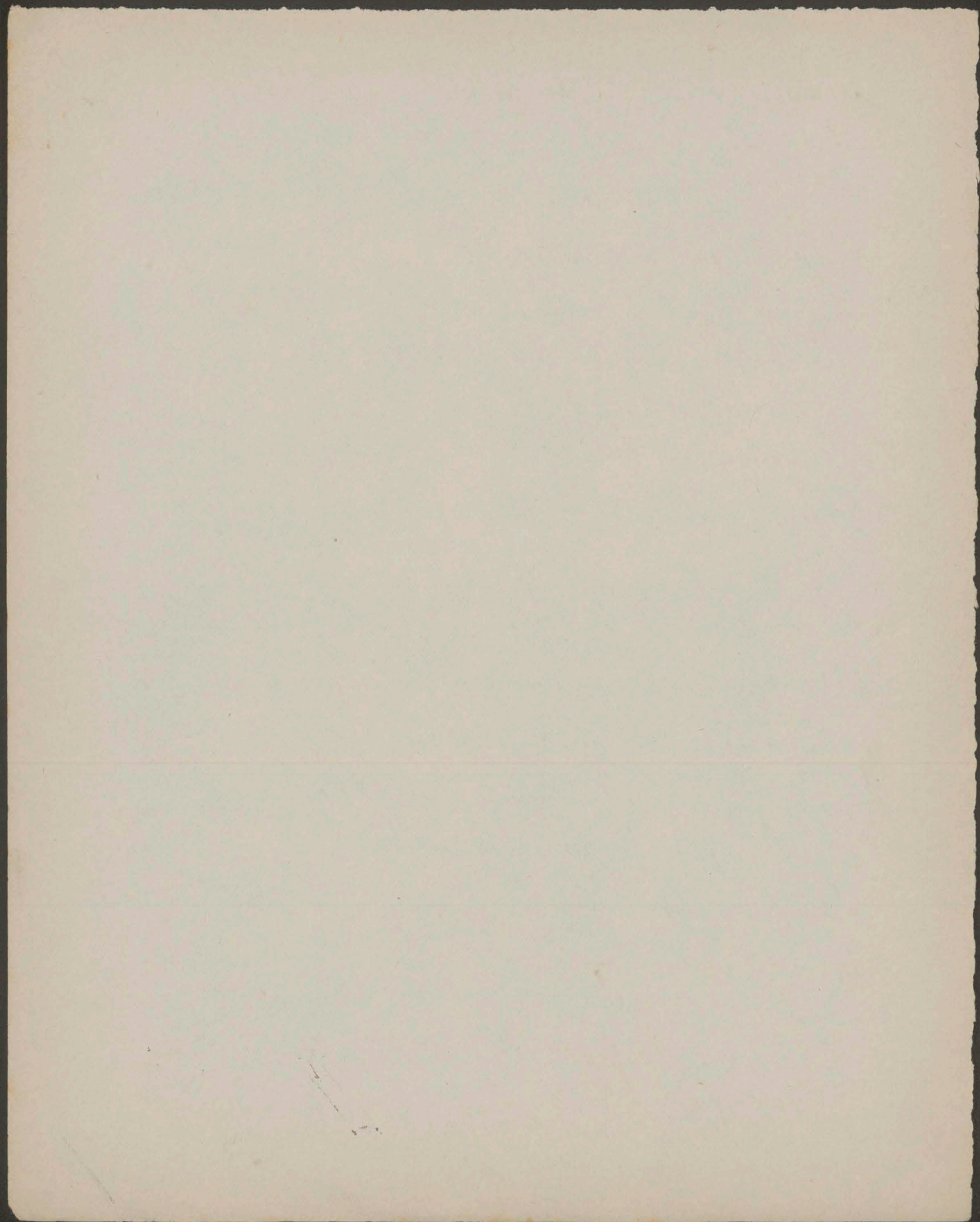
To nad Uralu brzegami
 Mesawie i miodosińce
 Dalekiej krajiny jenie
 Amordawani trudawie
 Spragnieni upatami
 Otrzesiorienia chrytali
 To w sinym rozkachu wiewie
 To w zielonej nieki pali;
 y spowrywali na piastku
 y smutnym okiem siegali,
 Jako zis stonice ranewie
 Czerwone gniewem ber klaske
 Ze mglistej nieb opawieny
 W Kewalyr'skie spussora more
 Zymuiee serce ziemi .
 Jak dzien utrapieni zakonicy
 Jak wstany wicrowie zore
 Nad tymaruy biatemi
 i Wigdrie gaju ni strasy

Nigdzie głosu mi bawienia -
 Ale tylko jesiowi Janu
 Trudkaję zapamięcia
 Oczkuję powieści
 Po nad Uralem bregami
 Średzieli, gadali
 Milereli, Stuchali...
 Y ja z niemi Średziatem
 Patratem i Stuchatem

II

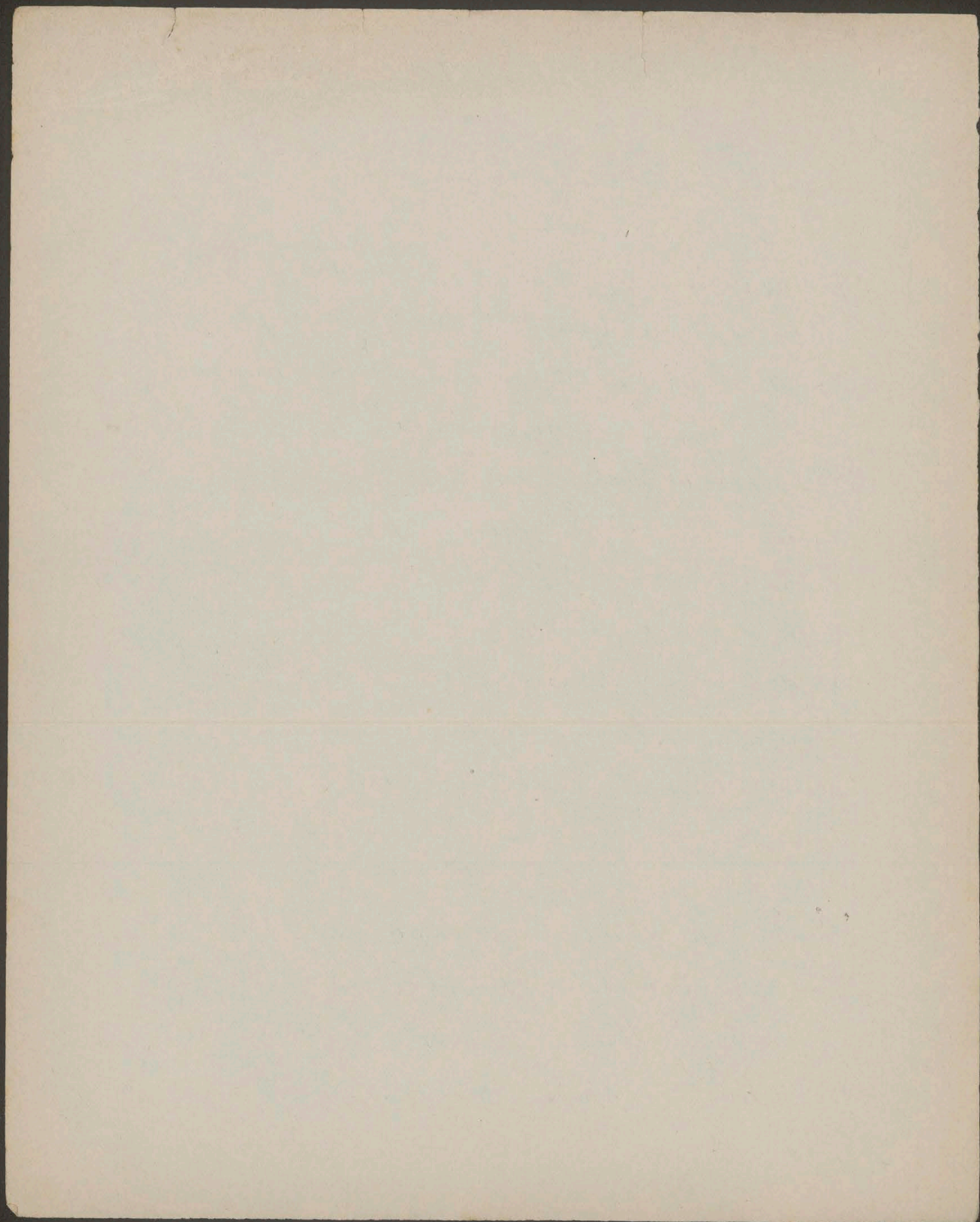
Nie żal tego, siła stęga
 Cośmy emeli, co mycierzebi, już
 Syn ojczyzny a ludzkodzi Stósz
 y swoje, i Siemie, na ziemi i w niebie
 Do nich w ofierę dat.
 Dat przyrodzonych wójt
 Godności ziemkaiw Stworzył
 y emwat, i mi jact, i mi spat
 Braci Kochat Boga Swatit
 Tabie Stareny, biednym dat.

Nie myjżeraj se, ni matit
 Starogoh stuchaj i swój narimn miat.
 W imie Boga, wstan na wroga
 Wkresic umie smie, do bronie na kon!
 Tumu sis nie trwar, w tummy uderaj gon!
 Wnet wiarus sis z hira, sresciliury uniera,
 Drugim los niryj dan!
 Prazo prijic' blocka, moary
 Cniese' tye wisien' gody,
 Od srabl' od kajdan tylek ran!
 Y orteck dysre, eruje, ryje
 Jak dab wdrocl' pnia'w, gtar wrocl' skat:
 Konius je, kunys jije
 Ciatem ukrept i dusno jist rat.

" " " " " "
 Nie nie prosie, eroto sarnosi
 Naprk, na bakier, wasy do gory ma
 Nie wgardi ortekiem, strygodnic' sis nie da,
 Tamotny w tummy tranawac' sis umie,
 Gtawu nie zbijz scian.

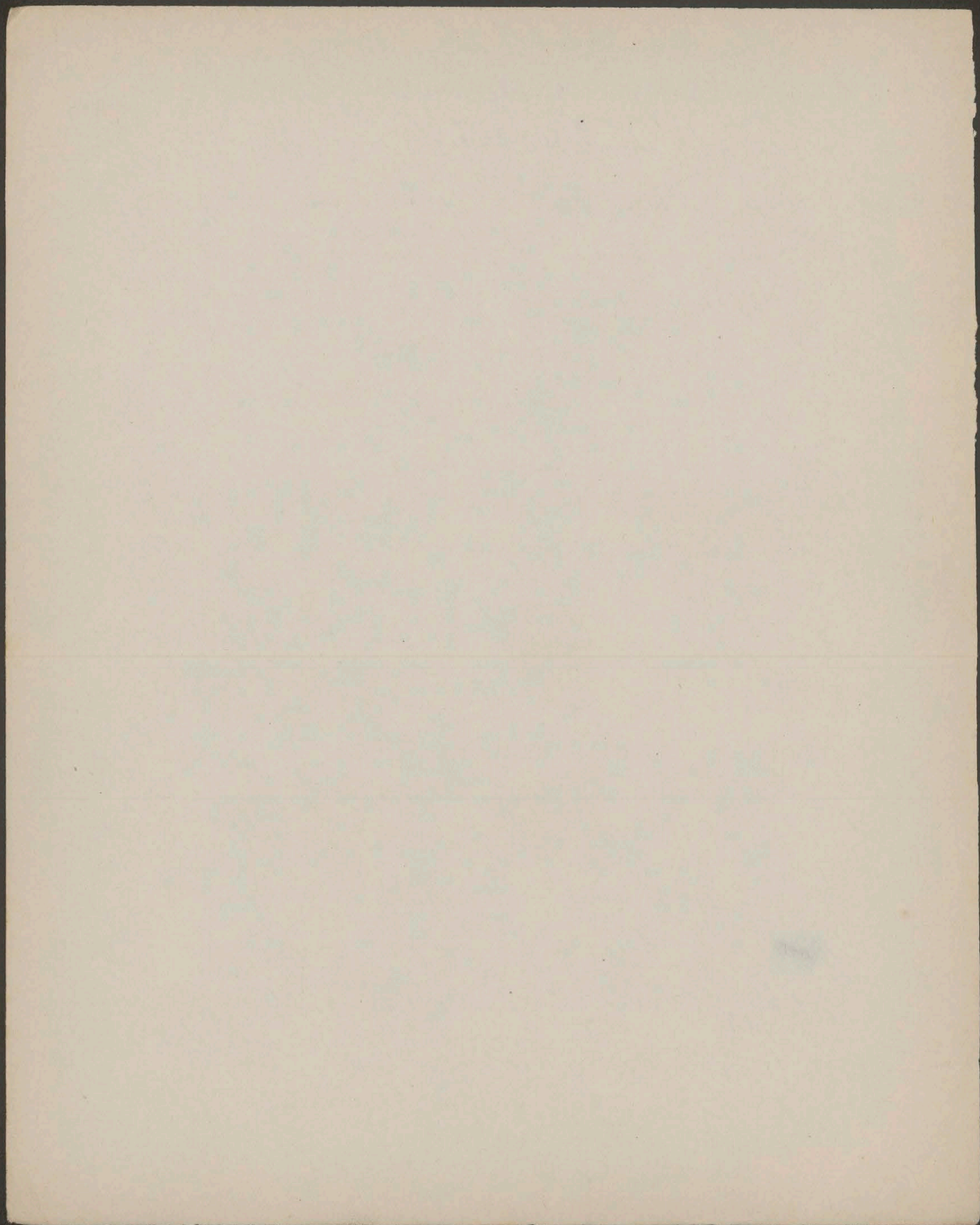
A daskiem go nie zwabié,
 Nim spadli zj- da si zabié.

Jeniec ciop, - Stuga stw - jak ertek pan!
 Du modlái masi kagte nieba,
 Du zabawy- nek i kiej,
 Wstepu mióstwo jest du chleba
 Pracuj, jakiesi przyniét ziarno - siej! -

^{W niewolbna}
 Do nie ~~nie~~ ^{by} napriarno
 Na takie dale, i niziny, i susz
 Dóg sanuciat tyle ciat i dusz;
 Patrz ako wiatr dmie si, Ktehem pner step musie

Siótko myrowane z ról -
 Gdzie trawde pstrza, obstonki,
 Tam ziarno pusci koronki,
 Winoimie kwiát, gdzie traw gory - sal.
 Prómali ertek nast i kwiótny,
 Schmaty tyle emé, tyle dum,
 Stodlich soków, wiewoió chwyótny,
 Ber awocu alu upaié w m.?

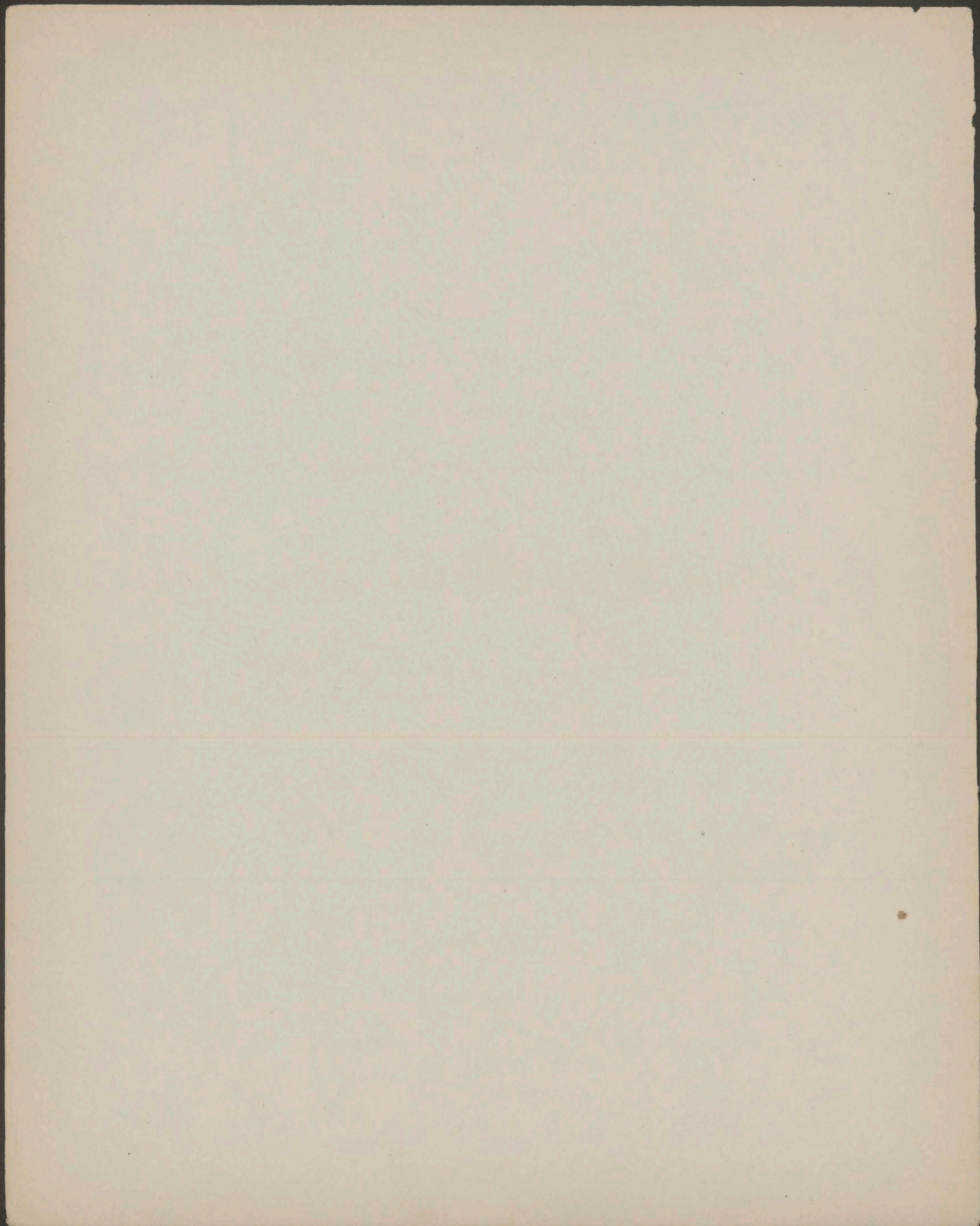
" " "

Takto svoje ja nie stoj -
 Svoich matko ter i stopotow mi dal;
 Napracie tve - syna, wrog rastat na dal! -
 Trudka prapadnie, domuk upadnie,
 Spudceije tan, zewornie sad...
 Driatwa Duch, Serce straci,
 Letny i rozprasa, braci
 Siasto porwie, berolusny goic' i swat...
 Dal caturka, co d' d'itewko
 Wroconema miata da e',
 Milas'ci i pisknot d'icwko -
 Ciemno, jutro sturba - bracia, spac'!!

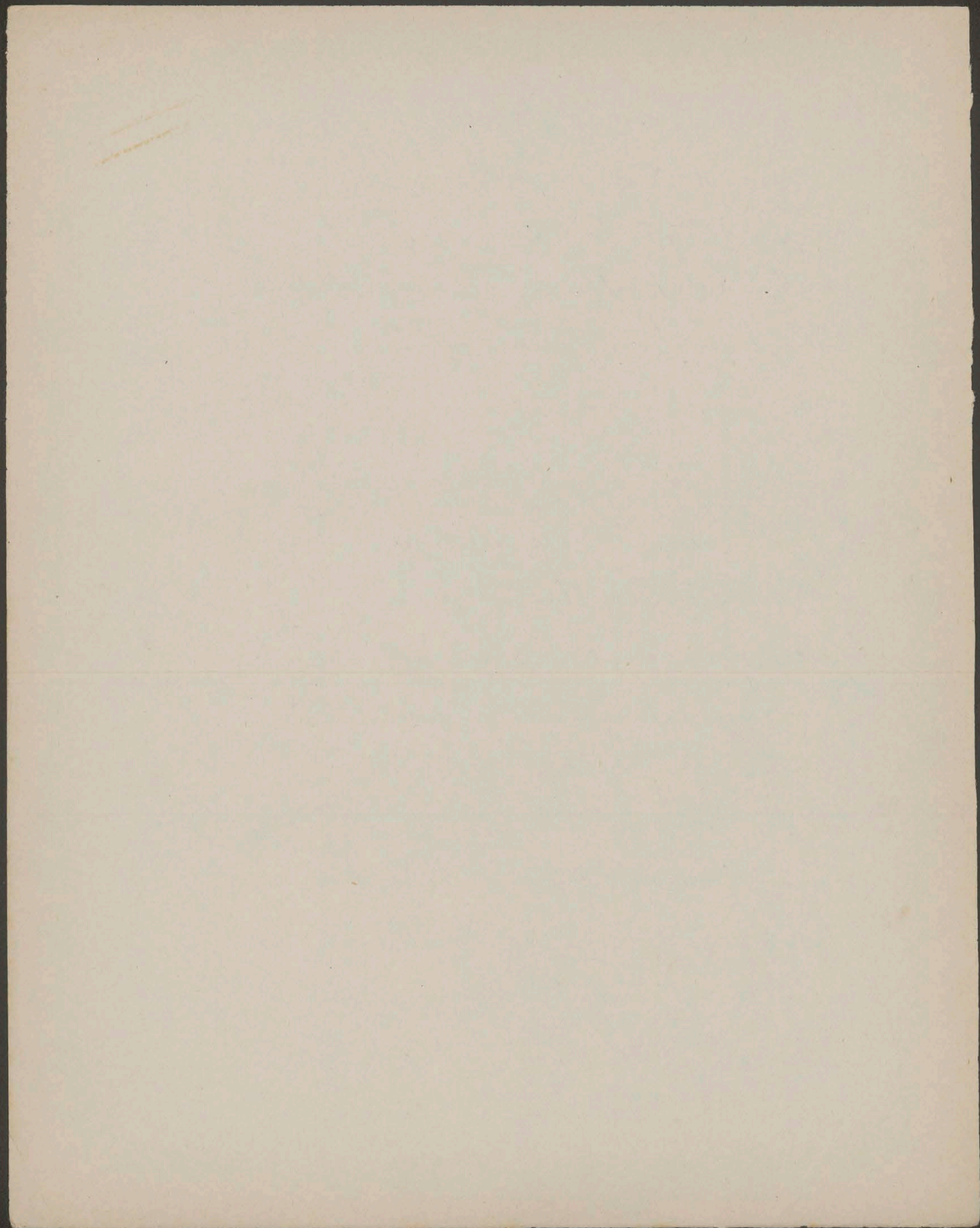
III

Chwile ziemkowie jiwre ziwisic' sercy,
 Jak step smartwianiy u parietone obledi
 Wronac' sie, linc' sie, dory, dyare, jidnoery
 L'mieni swa jwtae', kalory i d'ewiski -
 Ladna lic' aury amurka - nie abtaery;
 L'mydat ad kaskiej porusona neki -
 Berlatyji sie pajawy ogniste
 Drazg' Amwilamy, normaitu, jasny

Duże, aniły, genuise cypte
 Błyskaj, lecz i świecy, i gasnu,
 Wiemniej dolinie w nieprzyranej głębi;
 Zstanieś się podmiot dumań czoła
 Myśl i kształt wstąpię do kota
 Odukt światłem smiem a serce zisbi'.

Wzrusza się fala w niebi i mora tam
 Z mgły przed sercu, i ducha wotruca.
 Ze mgły osienia myśli ska i goni
 Ziskradcis nowa, cystru i jaśniejna, ...
 Biała chmurecka postać jej octoni
 Promieniem róży w branie goręjcu. ...
 Witalnie gwiazdy na zachodzie starca
 Z promieni i dźwięk, który w łacie roni! —
 Z lubością pod mię płaszą topićie,
 Z lubością krasa w okata niej wraamy,
 Z lubością za mię dora puchy i skrele,
 Z lubością dla niej dym, aniły, kramy

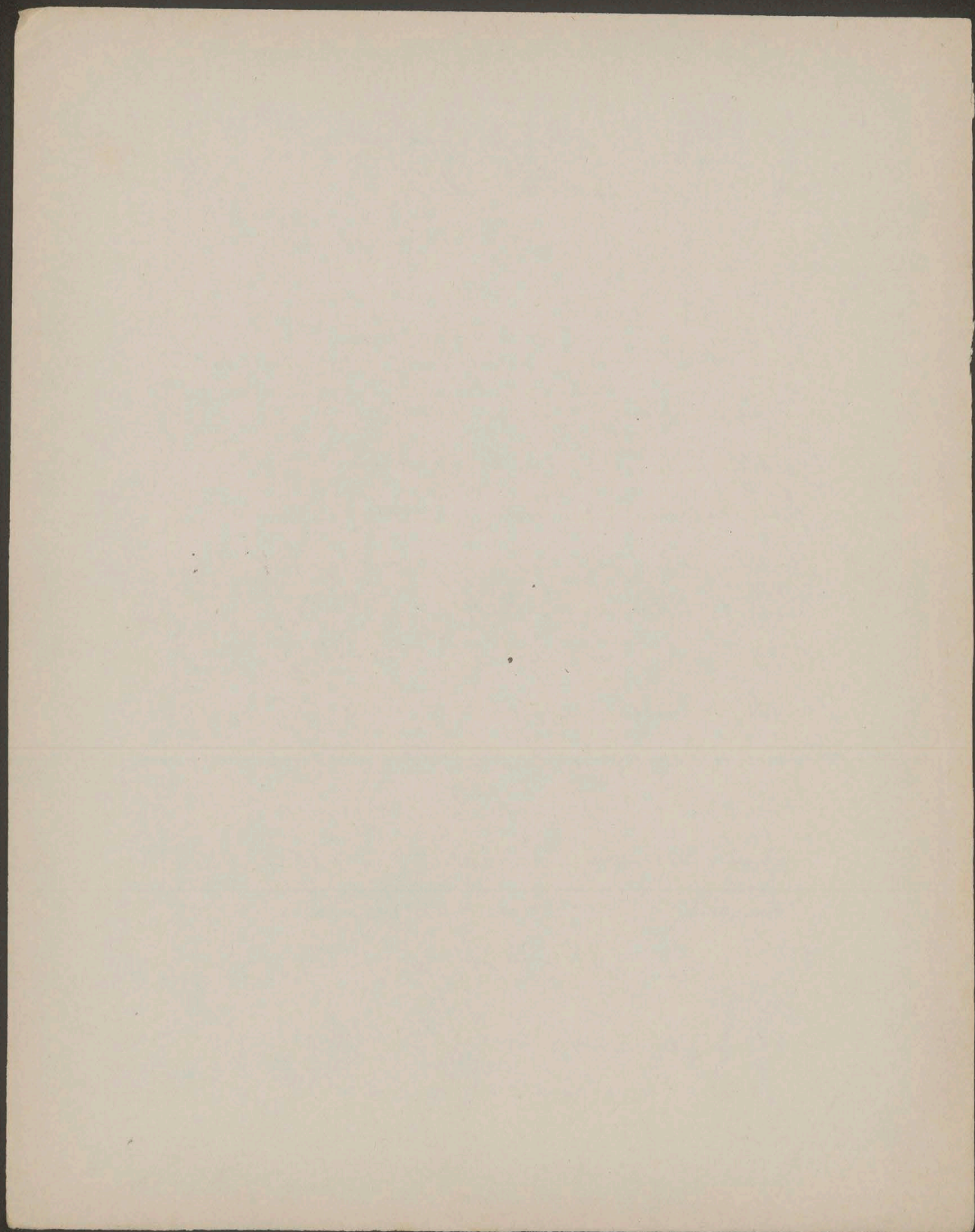
y głęboci' stwana, kuci' pnyponima
 y głęboci' graj' ceny, usta, lica
 y głęboci' wniosta tu Biata Dziewica
 Wamellate serce i dusze Lelivina . . .

i Kamy Świat, nowa, umiła, si, tona
 Swobodna stroje, wyplatuj' dzwizory
 Owiaty' dzwizory promieniuj' orato
 Npółki Kocrony, orutoćis mesety .
 W usmiechu wzruszeń jej równyż dnieje
 Kiekieka mitosi' i boskie nadzieje
 Czuje i radi' życie, wrlata i zachwyca
 Swita i Świeci, rapala ptonusa,
 Wrodnie smukajje dusza, gdzie dotknut się charoni
 Świeć mi o biaty - aniele - dziewico . . .
 Witajcie gwiazde na zachodzie stonica
 y promien' i dzwizk, co sa sake, noni!

IV.

Spiew Dziewicy Biatej

Lotabiny z ciemnicy pro prostym wronie
 Krapelki z Krapelki zlewa się w flaki
 Zysmiatki, zysmiatka wśród mistaw . . .
 y srutka, i goni, i czuje z dali.

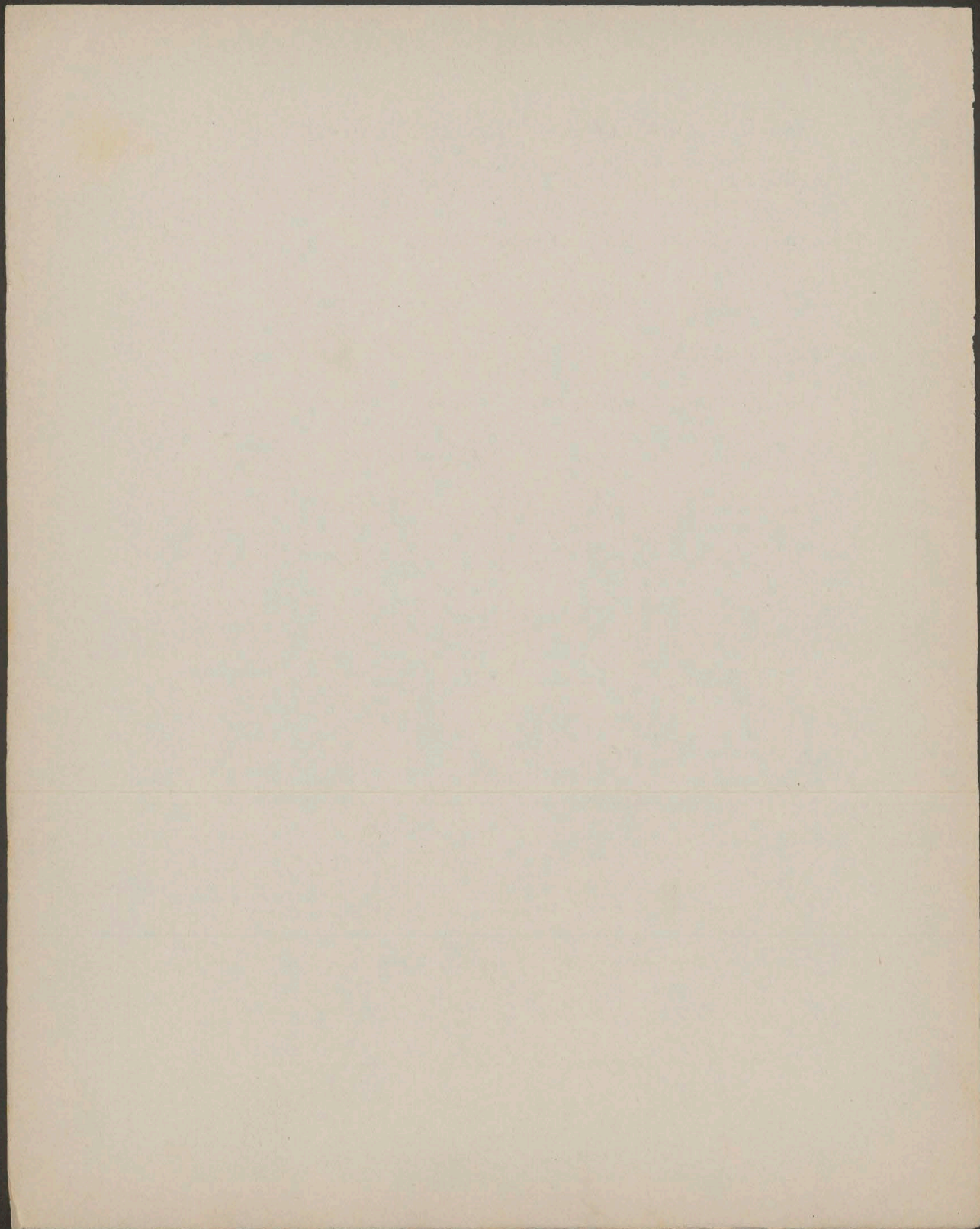
W ziemi, z powietrza z jasnego nieba
 Rozkłada światłość i dźwięk się surrusa
 Trzaskam, górze serce broni, świeci się, pali —
 Górze błyska, wygląda i śpiewa Durra!
 Niebieskie woko me leży światłość,
 Amielskie do serca upadają terki,
 Pożkie do dumy blask i ścisie;
 Obwinie syjke, ma, kryte peretka,
 Calej me czoło turkusie niebieski,
 Spornij na pierze mej emy dyamentie!

Mila Gioconda

r. 1839
Petersburg

Ktoś cis niepajmie, ktoś mi odgadnie
 Takie's niewinna, prosta i czera
 W nosu i licu zjawia się snadnie
 Wnyszko, co serce kryte rawiera.

Chór { co nam tak miło takie tak ładnie
 Otwo dlatęgo Kochany cis
 Czy radumana, czyli mesota,
 Czyli milerosa, czyli orobialliva.

Nierużną, lubości urbudań do kuta
 A tak nieśmiała jako żęrluwa:

Chór { Postać i myślar stawisz amata,
 { Otóż dlatego Kochamy cię!

Obeznacie Twój, siewieciem nam wieje -
 Jdnie się obacie, Kardy się garnie;
 Głos i try Twój radu, nadziej

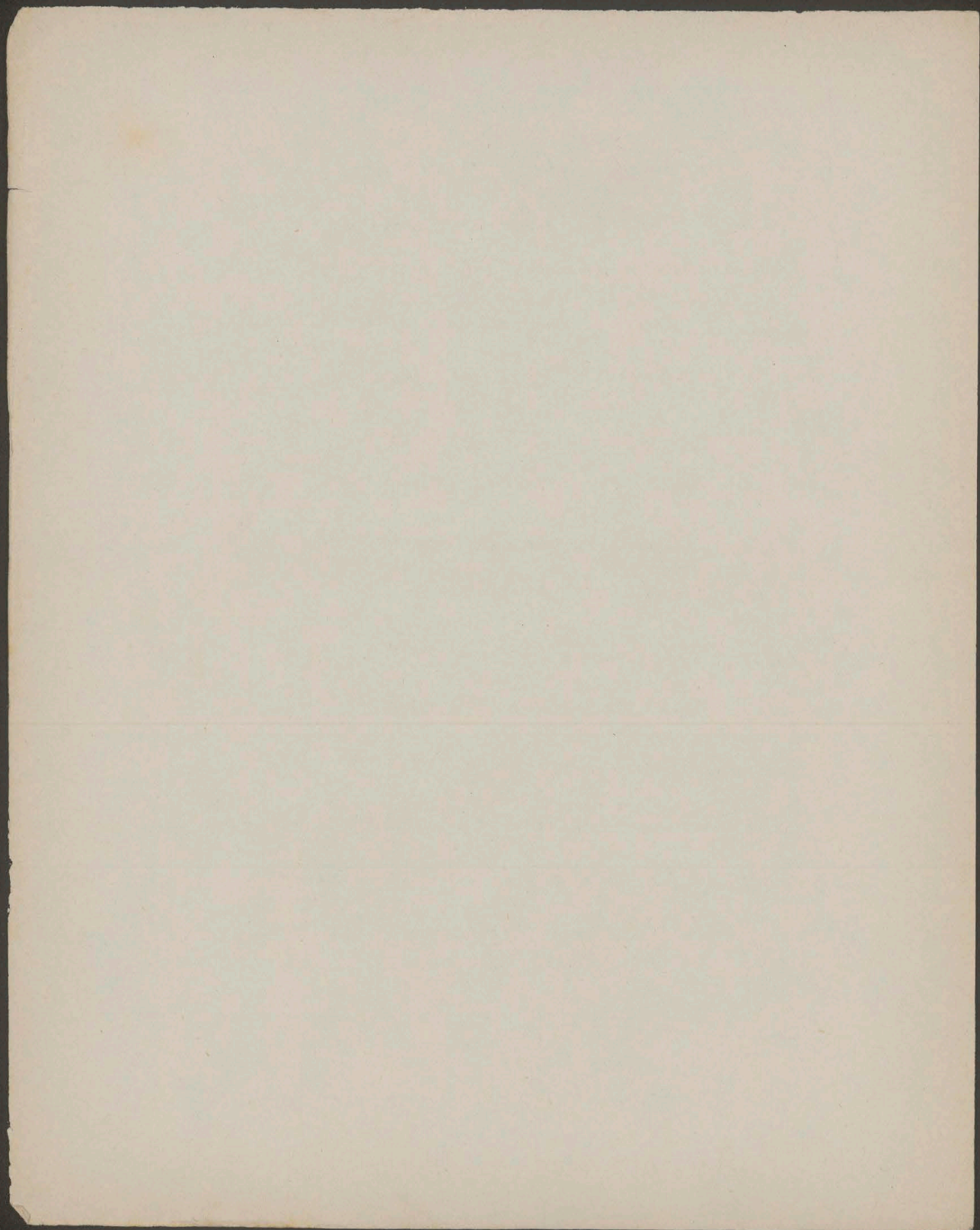
Wrok twój i uśmiech Kai mezarom

{ Z sama niewiesz czem się to dzieje
 { Otóż dlatego Kochamy cię!

~ Twój istoty ruch i stawa
 Gyle uroczył zjawisk się zodei,
 Nowa się myślą promieni gława,
 W nowie urocznia serce się w radzi...

{ Zawsze' tak sama - a zawsze nowa
 { Otóż dlatego Kochamy cię!

Petersburg

43 #5

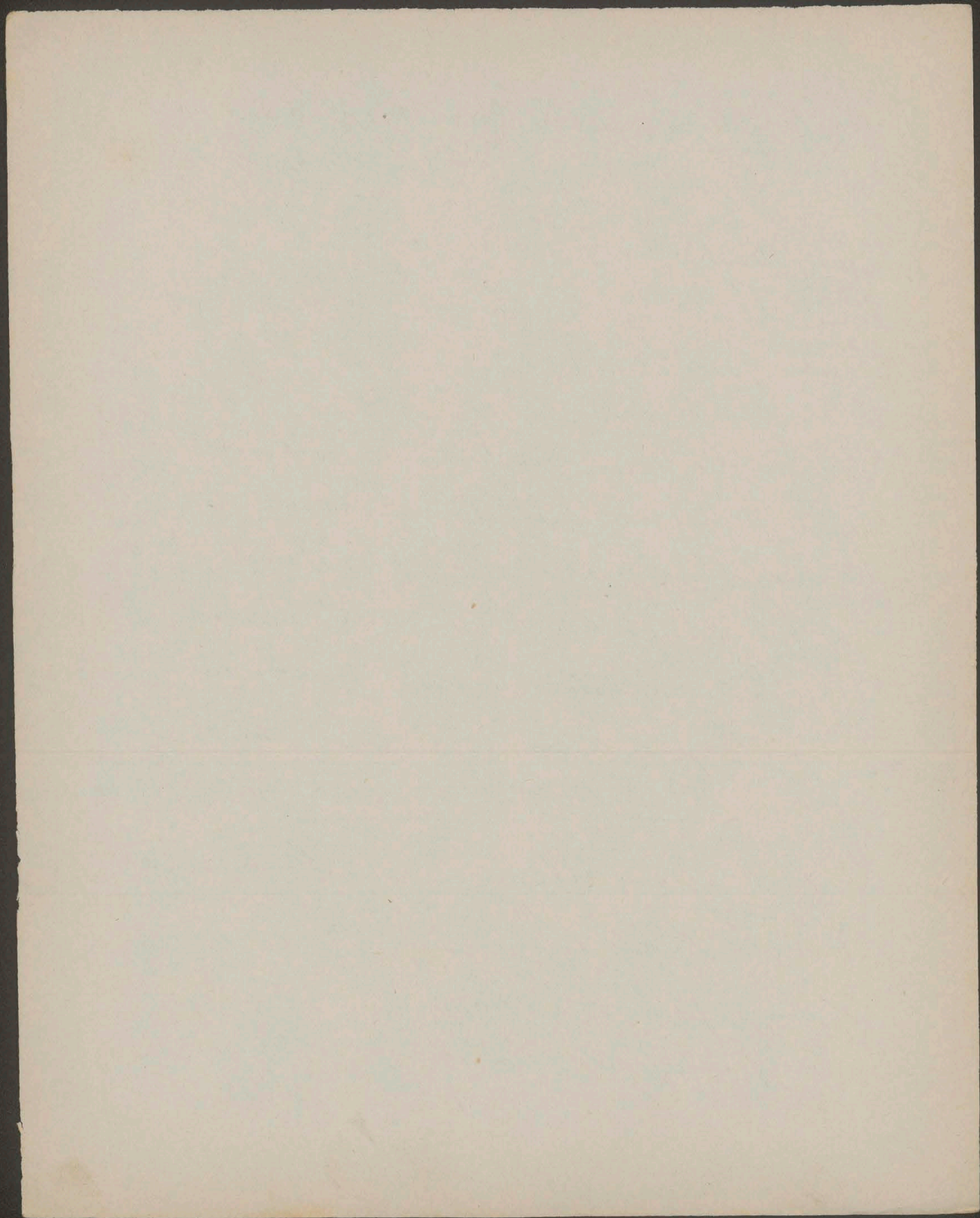
1838 r. Tulipan ze Stepow Kingiszkich Darowany
Pani Ciekawej w Stolicy

- " Na Dalekij, odludny i nieznanym roli
- " Wśród Polcych kadłców, goryczy i soli,
- " Wyrostem, rozkwitatem, zrytem i piskniatem
- " W Kradziej wiosny powiewie przed Stolicą upatam;
- " Dziś w Stolicy wśród zimy i noce jaskrawej,
- " Okumany stawię się przed Serce Ciekawej:
- " Świadczyć mądrość i miłość Opatrzono Pana:
- " Jak z nieśnat gońskich duszy i serca ciemnego
- " Poczciwiego życia wywodzi świat cnoty
- " Jedność i piękność naszą! Stawa Tulipana

Do Album

Pia torusinski

Wdziżki Polki, co niewiedna;
W domu panis jest oszczędna;
Na zgromadzeniach ostrońska,
Wśródnie i zawsze pokorną.

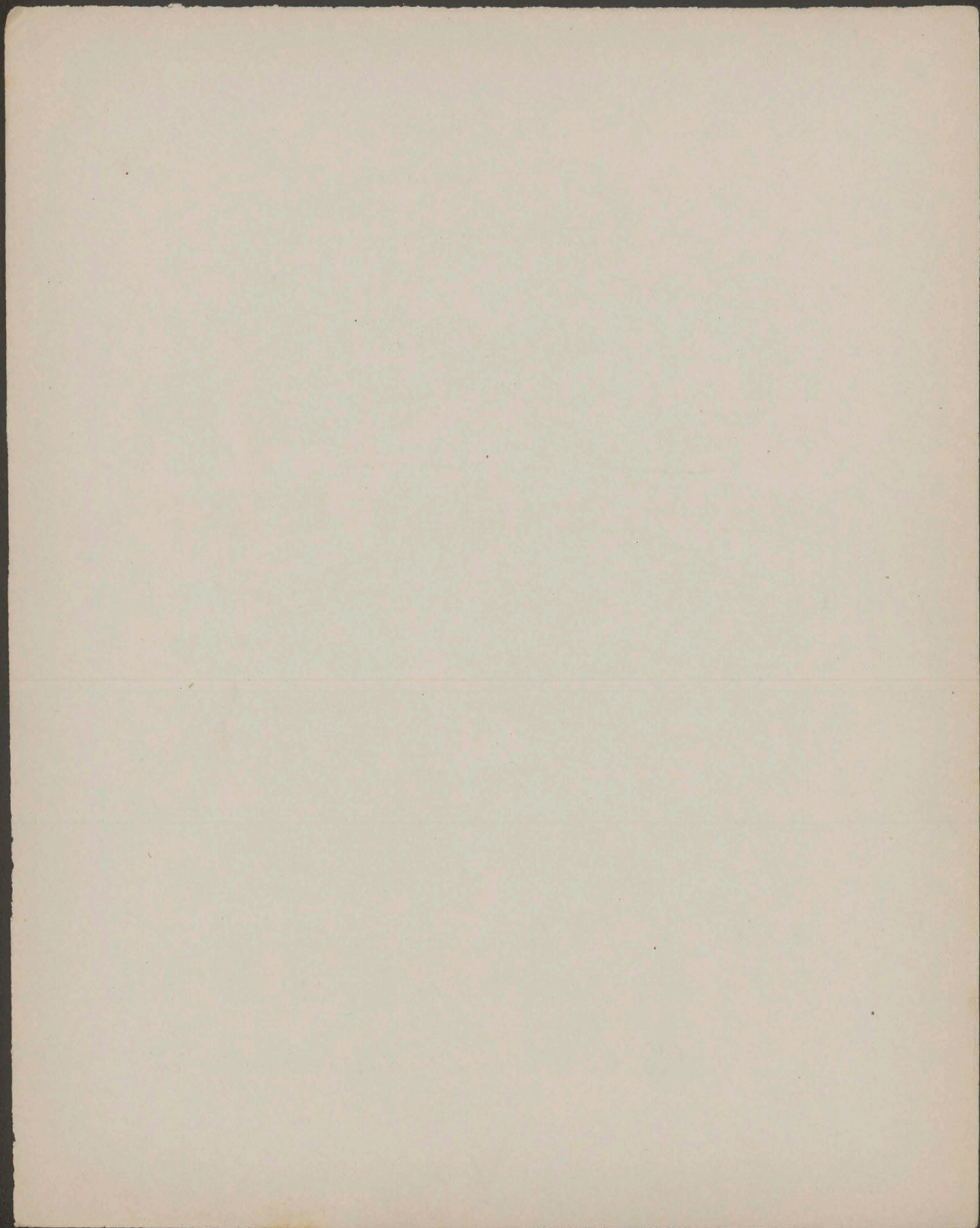
Nie wszystko, co słyśmy - wiemy,
 Nie wszystko, co wi - narzemy,
 Nie wszystko, co sławimy - wini,
 Nie wszystko, co smocim - czyni;
 A z tem ukochania gębna
 Godaj i kwitnij Swoboda!

Kwiaty na nutę "Switerianka"

Córka Anneto "Jakie to kwiaty śliczne pachnące?
 Skąd porównane, gdzie rosną?
 Chłodny li Ural, stepy gorące
 Kwitną tak różno, jak wiosną?
 Porwał z miłą Mamą wybac' na wianki
 Na pierś i orata przymierze!"

Wiosna z cicha "Nie ma śliczniejszej nad ciebie ziemianka,
 Baw ty miedzią - ciej wierz!"

Mamunia "Prześlan! ja wiem duszo wietrusica,
 Jes' śliczniejsza i miłjsza"

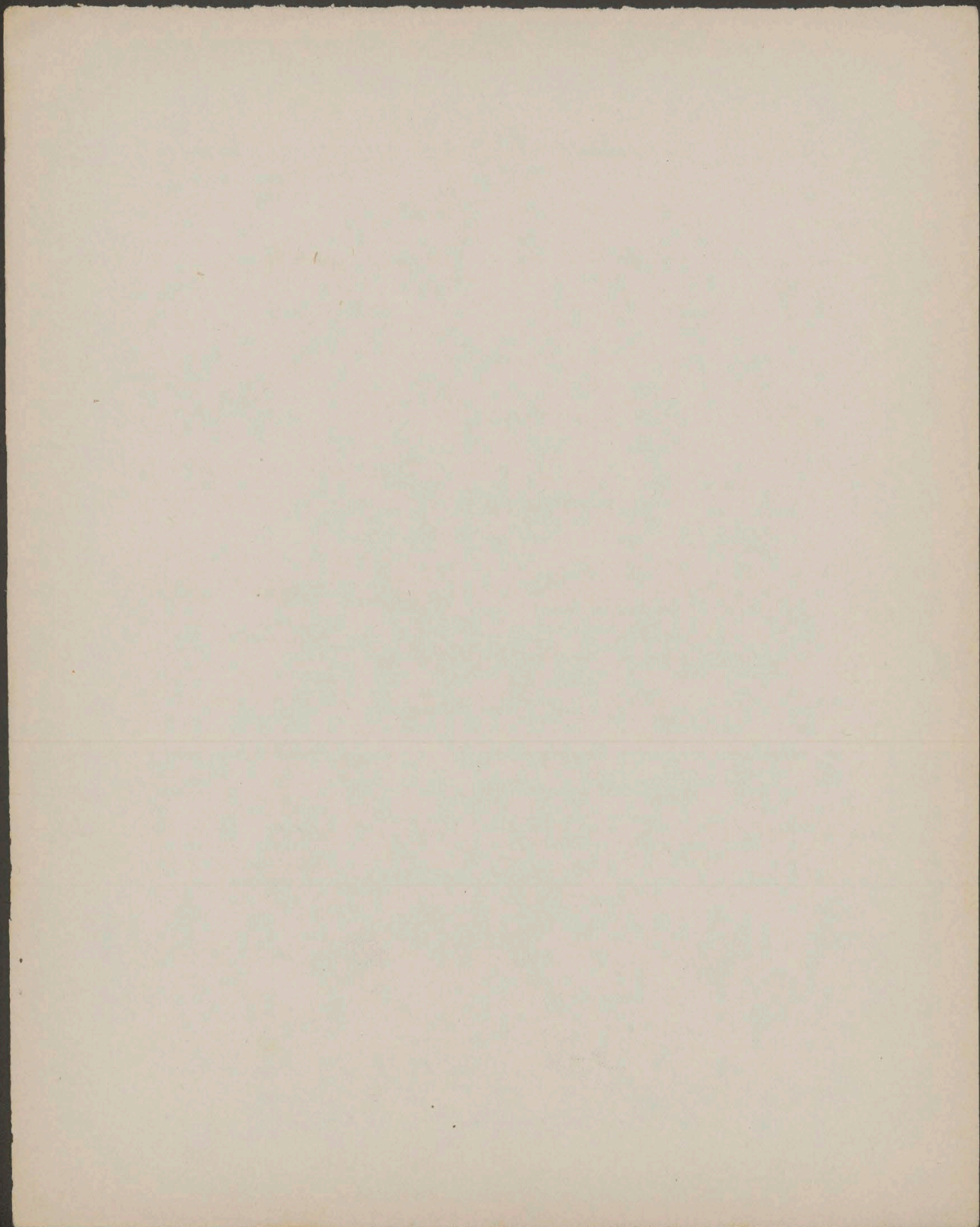
Kwiaty i rodzica dalna ziemia
 Różna, szara, światła; -
 Serce ani nie mógłby tu poradzić
 Długo ukończy jej pracę
 Start i rozprawy, a co poradzić
 W naszym omdlewa tu Rake.

Obie " Ach żal ^{mi} Kwiatków, smutne ich losy ...
 Ciemne ich od eguby wybawim? "

Conka " Na ciele otwiera, na jasne róże
 W naszym waronach postawim
 Tę serce światła do cielem dziecków,
 Te mnie rozkwitną miłością .

Mama i wiewer " Per wiewer. Patraw, Willie brat
 Kieśety, zwiśnię i uschnę! "

Wiewer " Ale jest spazm, - wypijcie dziec
 Najmiej sity uraku
 Co Bóg w was ukrył, ale rozlewa
 To kien wasrem i oku

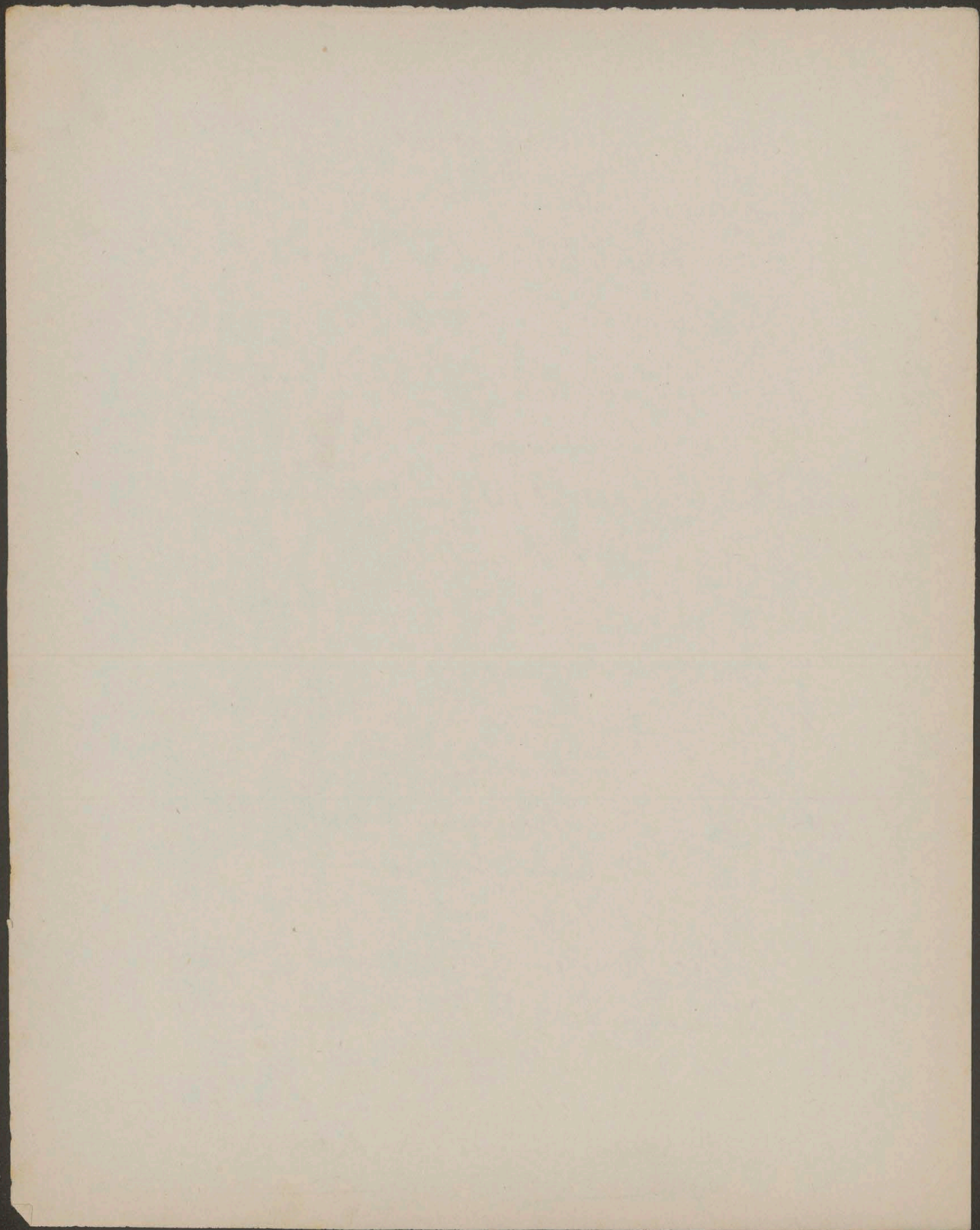
Czarownym prątkiem z jedwabnych datkai
 Odhadnie ich formy, i wrony -
 Cudnym kryształkiem tych żywych kwiatkai
 Umiesmieretnisz się Kalory

Ohie " Stan' się z promieni bylanłai wstarek
 Wschad' stonorko myslu stawa
 Stan' się jakoby kwiecisty krajek! -

Wzrysey - Stalo się, cudo gotowe!!!

Ohie Patrz kwiatów oko ogniste miary,
 Y ptonien' do duszy wosruca,
 Kwiat śpiewa i głas w sercu się srezy
 Y raduje, i rasmuca!

Kwiatek " Twój głas i technenie wkuksit mi dusze,
 Dne stawa daruje życie -
 Wstaniec twych serc, rozkwitnaci miary,
 I do'ć za serca twego ^{nie} życie;
 Wskisłai był twój światłem i cieniem,
 Dle nosz ust twych niebiesku -
 Tak myniec stawa ku mnie z nęstożnieniem
 Y wserca prawnie je terku!

Pocitanie Literow i Pisatek

za powrotom do rodninogo Praje 1841 r. u Druzkienkach

I

Czyż cudniejsze aera nejnemie,
 Czyż wdzierniejszy jagód ramienie
 Głosu czyjego miłejnie pienia
 Chwała lub smutek, skąd ma młodościem?

Chór

Słone drzewie witamy Was!

II

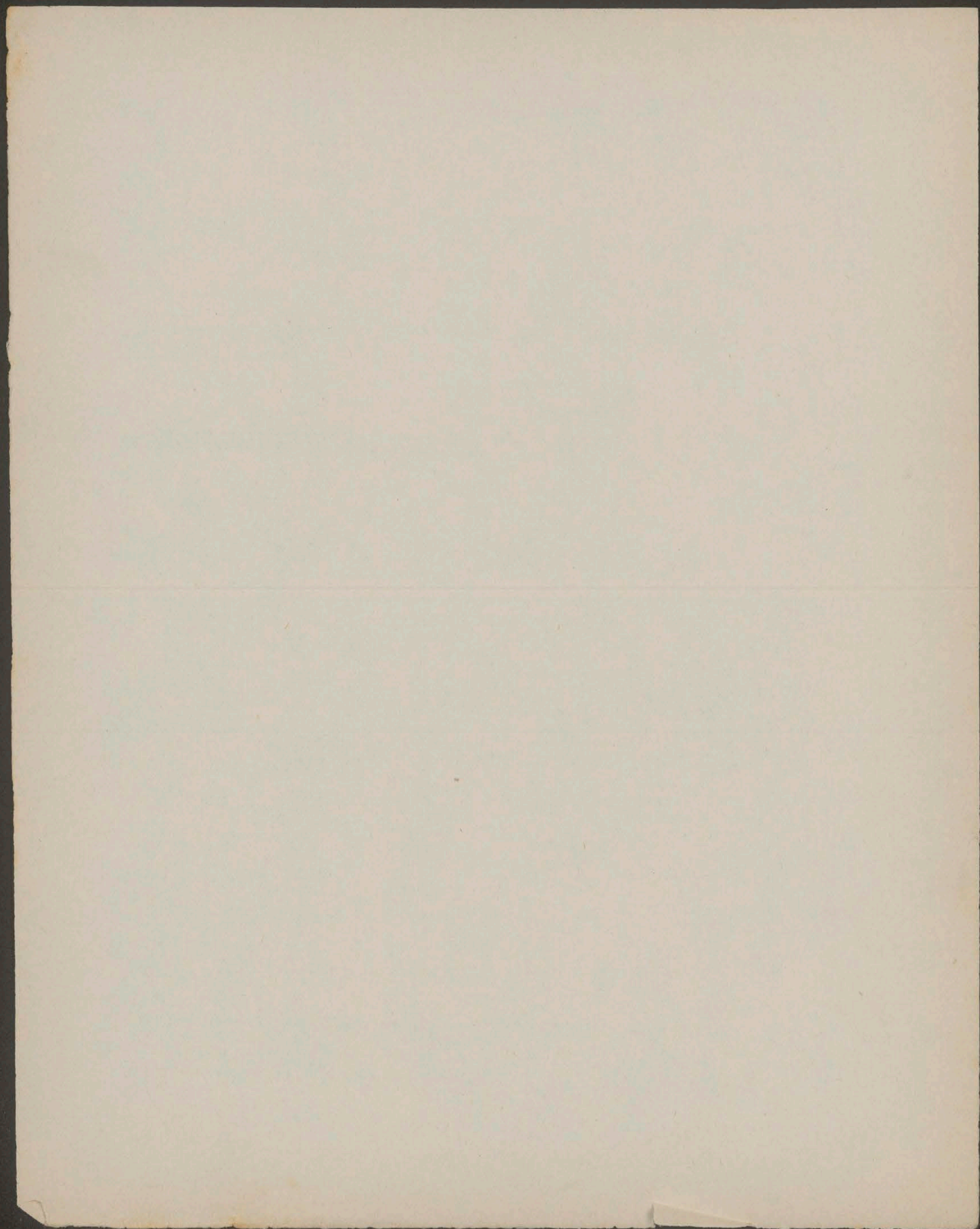
Czyż ust serenc sława i śmiechy
 W nieszczęściu wczoraj lub smutny rasek
 Weryje to uroda żal i poeiechy,
 Berprieemiej składa brat i kochanek?

Chór

O! lube siostry witamy Was!

III

Czyż to erata racności ptome
 Jak stowice czyste w pogodny dronek
 Weryim to reku na eryim tomie
 Prąd i eresie domie znalart matronek?

Chór
 Transwirer zony witamy Was!
 IV

Czyje to serce pata i swiece
 Jednakie z ramuj do jarniej pory
 Kryptka pu'smisa dlu wergoia, dree
 Tracy Gjernie dny i cony?
 Chór

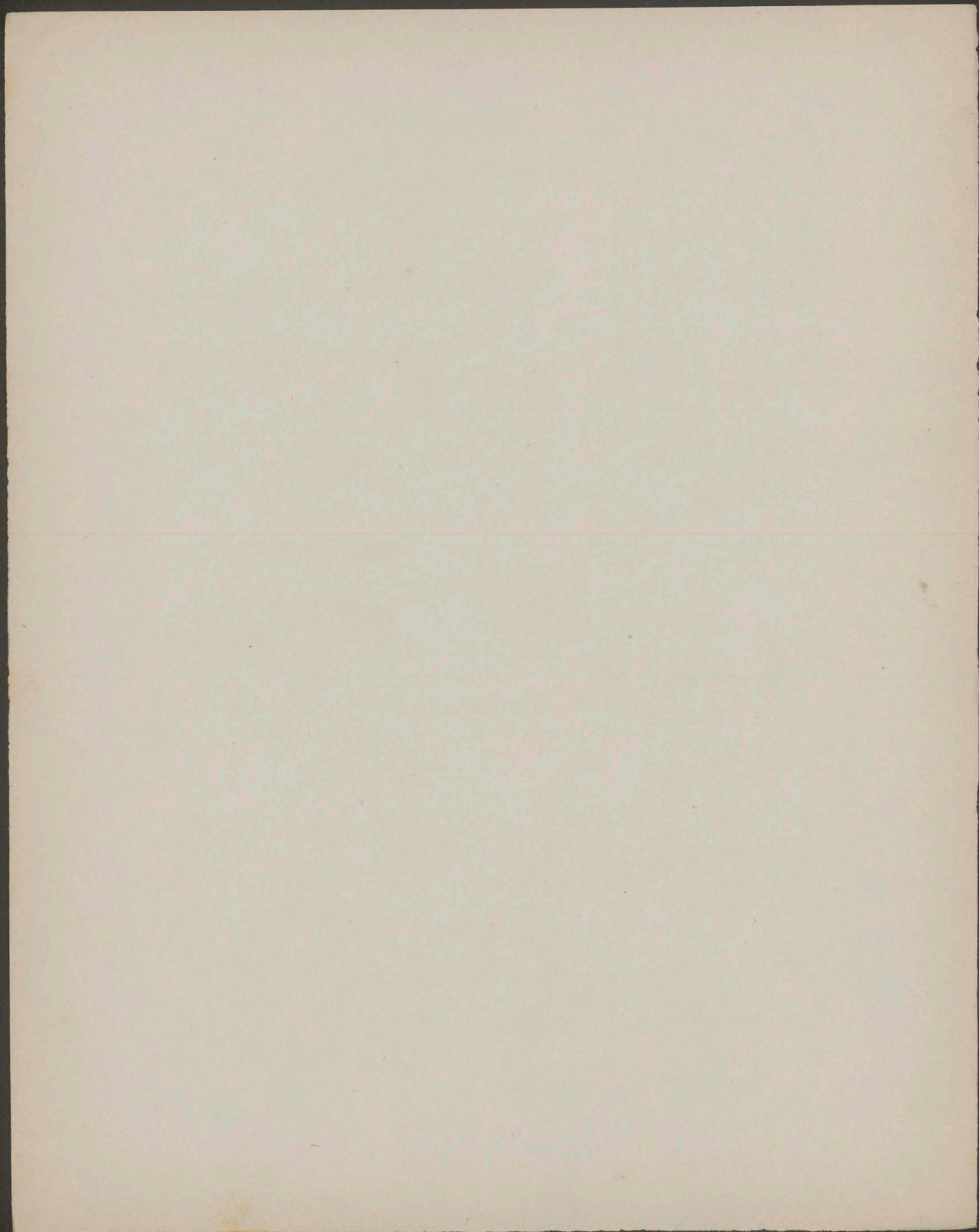
Chór
 Kachane Matki witamy Was!
 V.

Ma puer swa tkliwaci' erate pueroraty
 Gner pasterus'stwa dretne z mitosci
 Ostadi Matkam domu Klapaty
 Ostadi Gjeom troski' starosci?
 Chór

Chór
 Dacziwe corki witamy Was!
 VI.

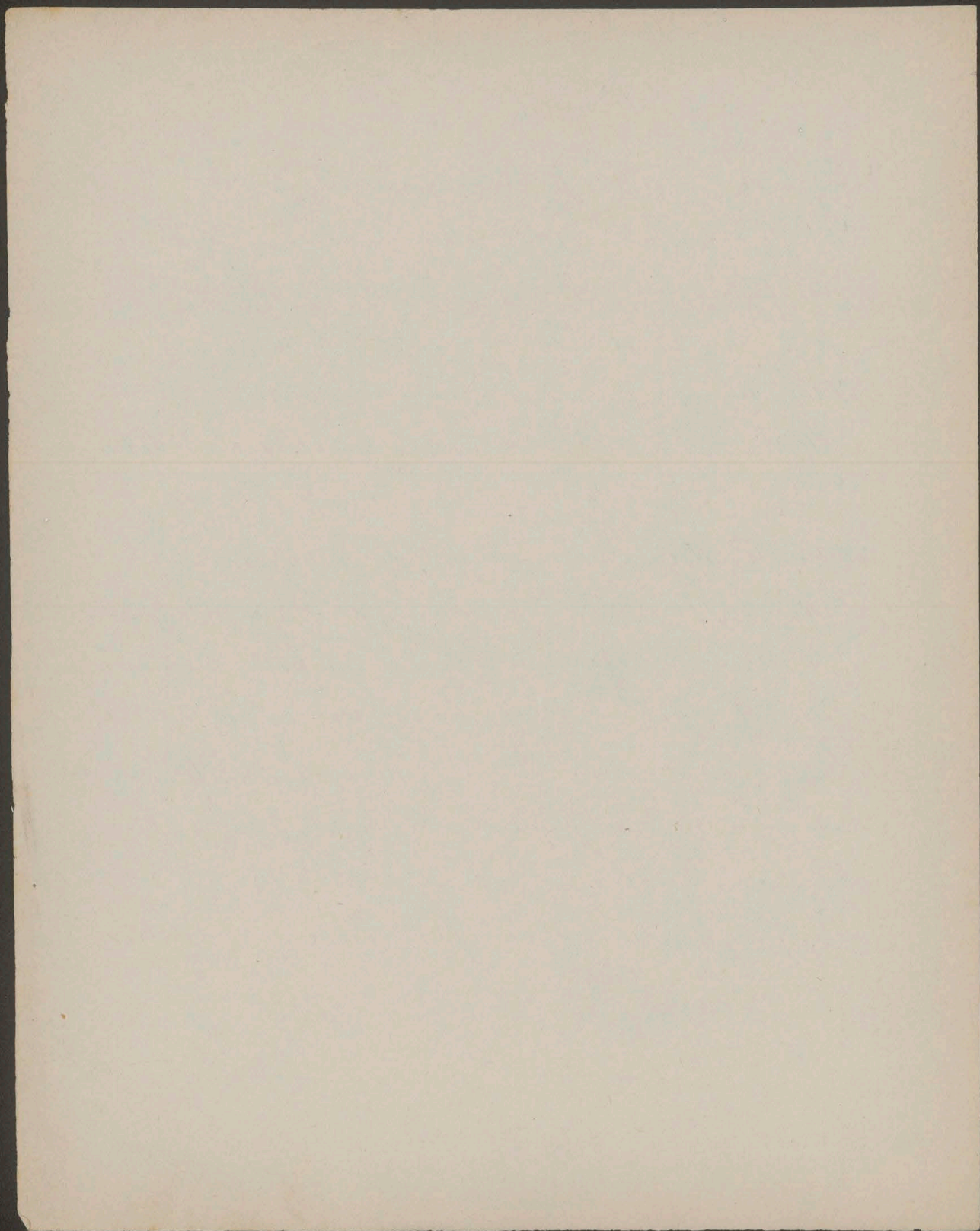
Czyja to duna swiska mithoraj
 Mrogociu, tradnyol i walk, i prau,
 So Ktozoz merwan zostat lud Bony
 So Ktoznie cierpi, co i Padany?
 Chór

Chór
 Czeigodne Polki witamy Was!
 VII.

Talirman

- Jaka mać utaita przyroda swa = wola
 W Klejnasie, Kwiatku, Stowie ustrem i pisanem,
 Wyuczty mnie Dziwy, na Bogda - Pala;
 Wiec dare, cis Litewko, Stowo - talirmanem;
 Ktoy - Kto go srozmie a srozeu wypawie,
 Moce w lac' w istność narzu, i stogosić, i zdrowie:
 " Lypie jest sturka Bogu, wieis' enota i praca
 " Proste etego ducha pnes Rady myrowaca;
 " Mitaci jest sturka ludiom, a syn i jej nad Kruccia
 " W niweer hardsić i ucisk Samolubaw smienia;
 " Myśl jest narzem bogactwem, enota dostupni'storem;
 " Turmy Bogu i ludiom; cruciem, s'wiatlem, murtwom;
 " Gwarajie ramias trudań, Rocharie, modlitwy,
 " Na ojeryste obrary, dony i Rossicy
 " Radins, druchaw, zionkaw Korony i Litny,
 " Dalej na wyszkie ludy i nieprzyjacioly !"

Piosnka

Da nurenskej Armiy Ciitkowskij

Kukateška

1837
Uskalyk

1
Kukateška kuka

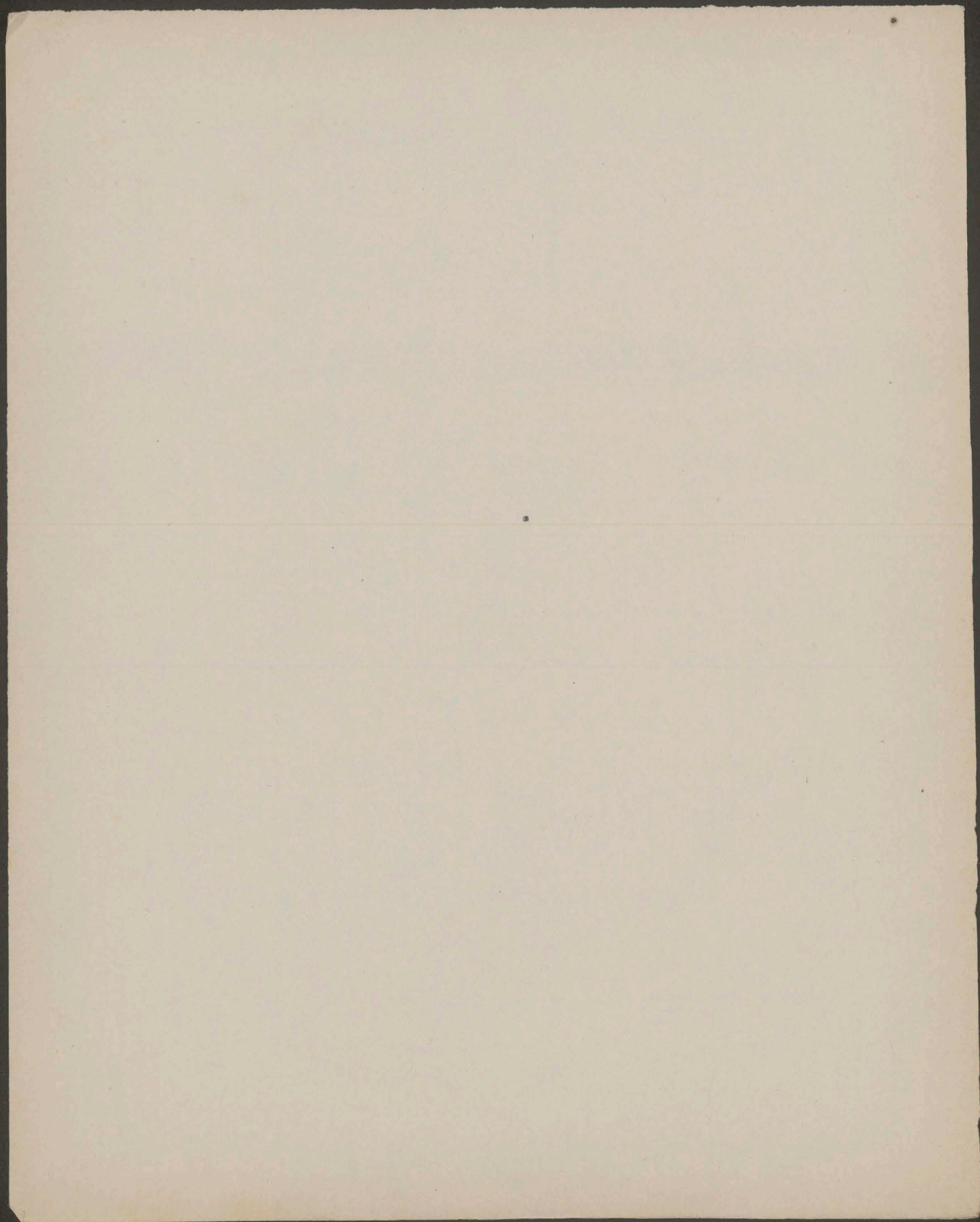
Podzielow, grasska
et moje serduska -
Tobie Anka puka
Puk, puk!

2.

Jur kaniuki strapiu
Zemis kapiu narka
Rije si serduska
A try z ocrain kapiu
Kap, kap!

3.

Cichy niestruj dnucha
Skryma si stonca
gotab i gotabeerka
Legna si i grucha
gruch, gruch!

4.

Wiosna - two mesce,
 Trawa i uspomna, Rasli,
 Stawa - two i gubki
 Stwierdawe trele
 se, se...

5

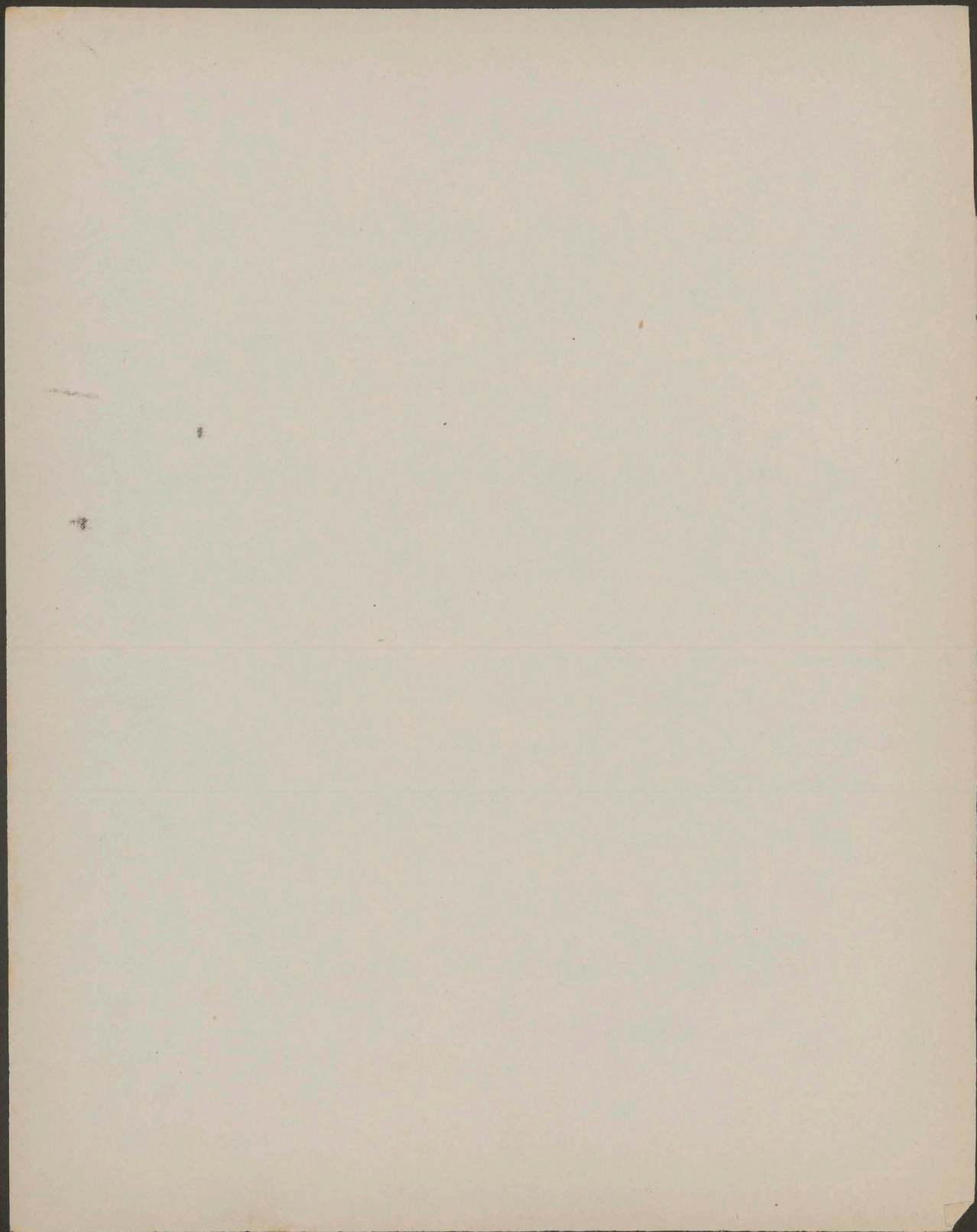
Watecka - maliny,
 jagody - kwiateczek,
 A droje gwiazdek
 Carki mej dzieci
 ny, ny...

6

Zaskutecka - goni
 Terawie na nowie
 Mnie o twaim zbrawie
 Kwasonecek drzewie
 Dzyń, dzyń...

7

Kutecka - kuka
 Pod zielony gruska,
 A moje Terduska
 Folia - kuka - kuka
 Kuk. kuk...

Rabotki.

Try piśnki na natę { Moja Amelka roboty była
Wierony Kzobiatki, powniechulit

Kieiwato rybko! narodziejko, Matko!

Karen mi s'piewac na orisic Tvoj roboty,
Za s'piewam - Sociar ni strojnie, ni gladko+.

1

Siostra moja nim usta na niebieckie skony
Trochliem, Kachano, durneorko;

Kiewinne moje wicorony
Taka, kawita piwsneorko:

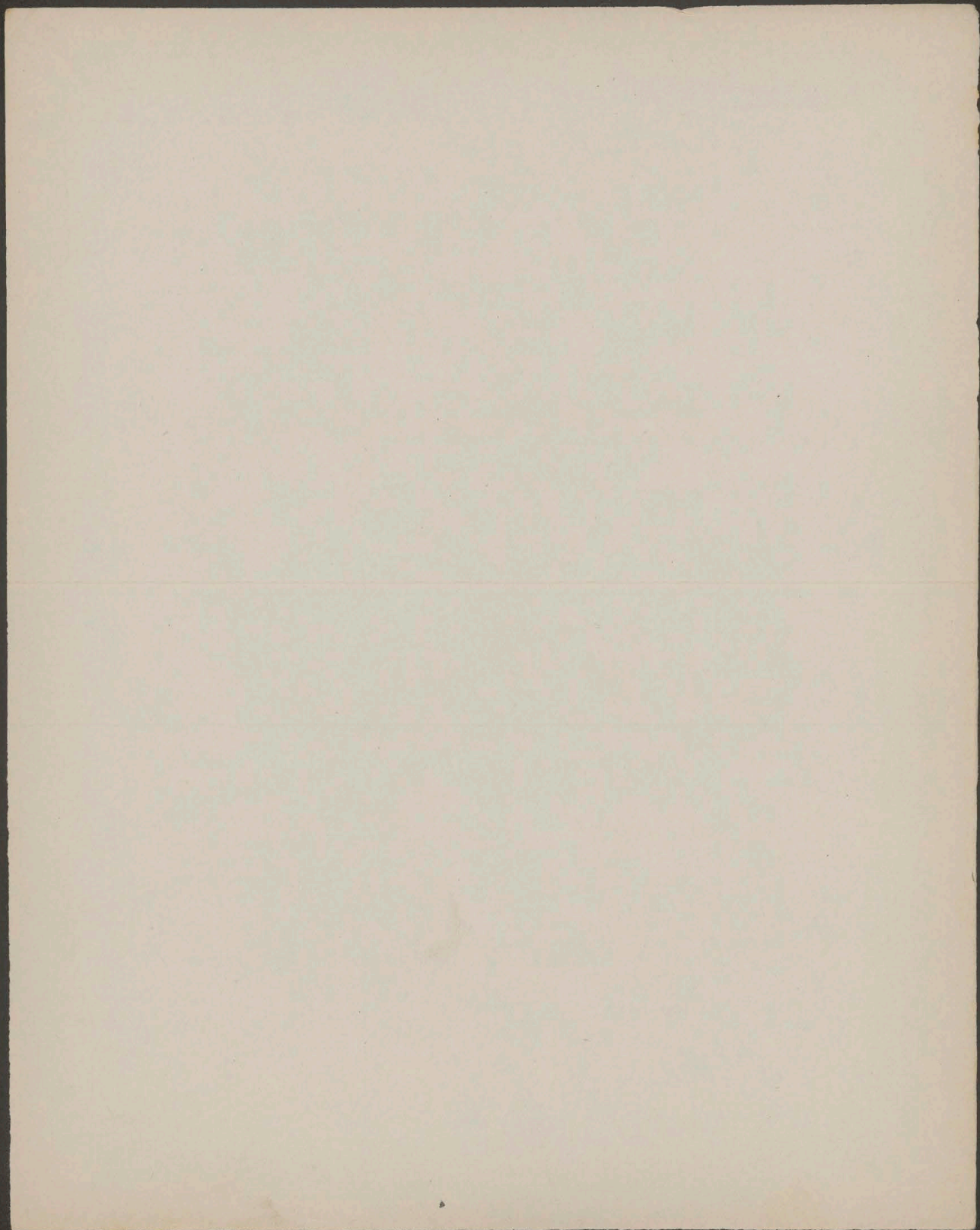
1.

Moja Amelka roboty była,
Crytata, przetla, pisata, styta
Ygrata, s'piewata;
O swoim Kachantu dumata.

2.

Serce lubisce rozumie, onye
Nysti i Keci jigo zgaduje
Zamary, ofiany
Mitosci, radieci i wiary.

" "

3.

Z ludości w jego widzi się duszy
 Jle je ujmie, tyle się uruszy
 Wyrzuci i Stawa
 Kąci i kłose schwytuje i Stawa

4.

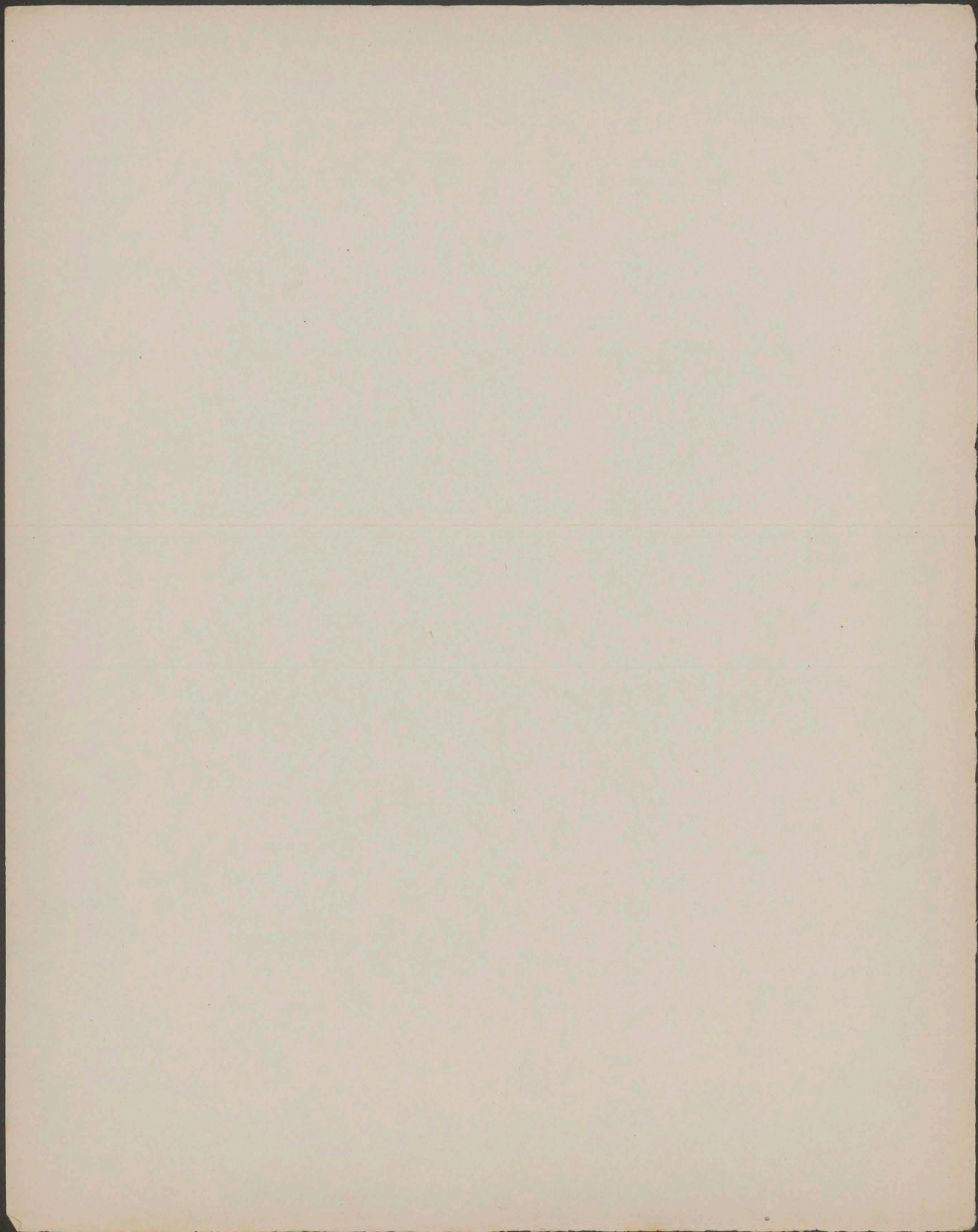
Jego słachetny czyn i zabawy
 Na godność ludzi i konia i Stawy
 Wygrywa, wygrawa
 I myślenie, i rozstrzywa

5.

Czuta Rozanka wierz Rozank
 Zaune Rivitnej splata się wianek
 I pięknoty i cnoty
 Po mojej Hamelki roboty

1   "   "
        II

Matka moja nim usta na Nubijskie chory
 Cnotliwy, czeigodna, duneerka,
 Uroone moje wieceory
 Taka, Stadsita piarsneerka:

1.

Serce me Flanka robora byta
 Inzotta, miyrata tkata i sryta
 Cruptata i grata;
 Mitego matronka crikata.

2.

Duna, adolani, sobie pieknuje;
 Trosh jji klapotaw tajnie zgaduje
 Codnieme a piory
 Na uszulnij milosci i wiary.

3.

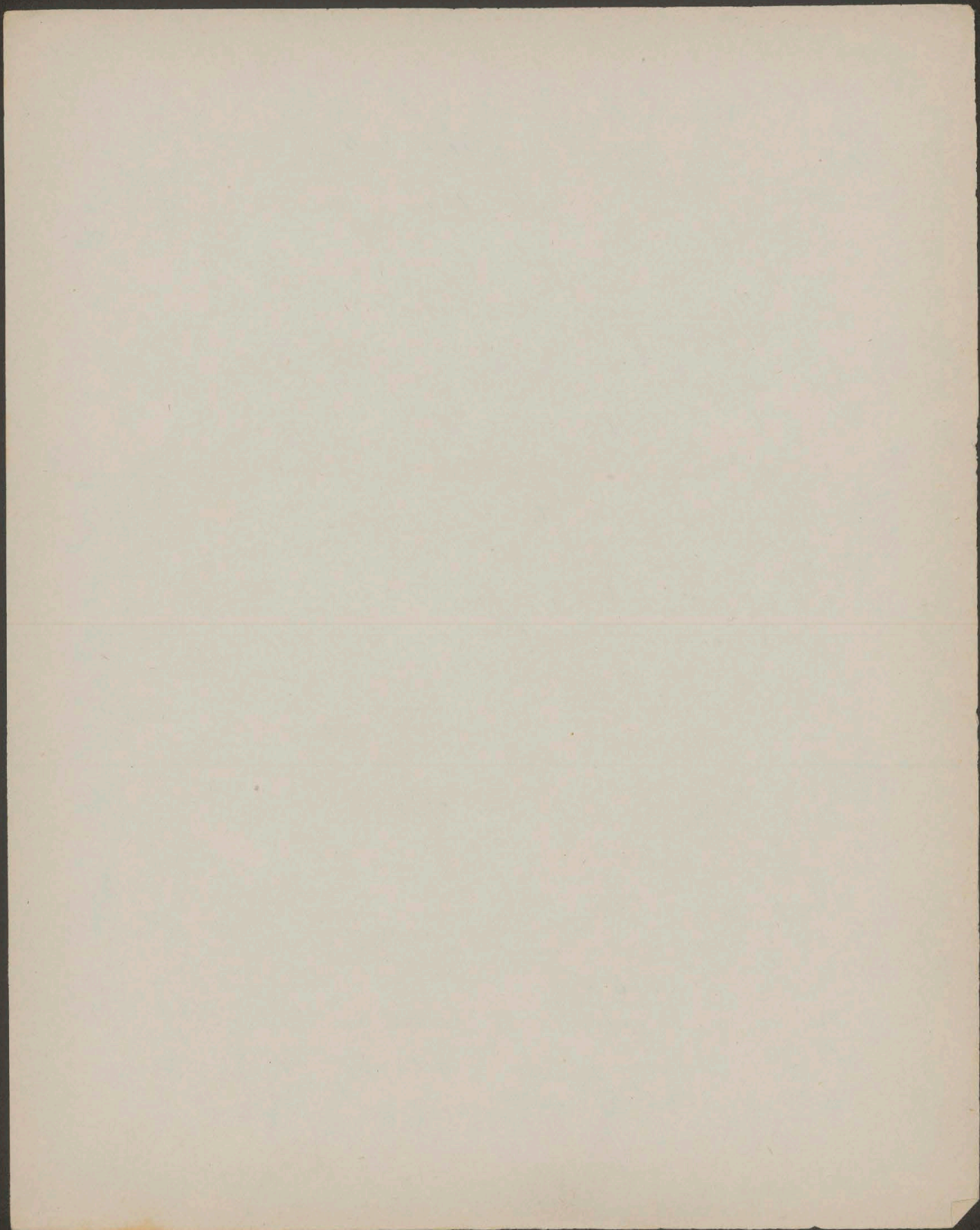
Yna, co ju nite, co gorzko wazasy:
 Jal raenoi' muskij utrwali' kusny,
 Y mejnien, i stawa
 Ostranije wrywa i shawa.

4.

Yga stanowere rabiegi i cryny
 Na dobra smego kraj, rodziwy
 Tadpiera, ubiera
 W nich milne sne chuly dawiera.

5.

Wierna matronka, staty matronk
 Splata si' wianek z klejnot, koranek;
 Klapoty piekieraty
 To serce myj Flanki roboty

III

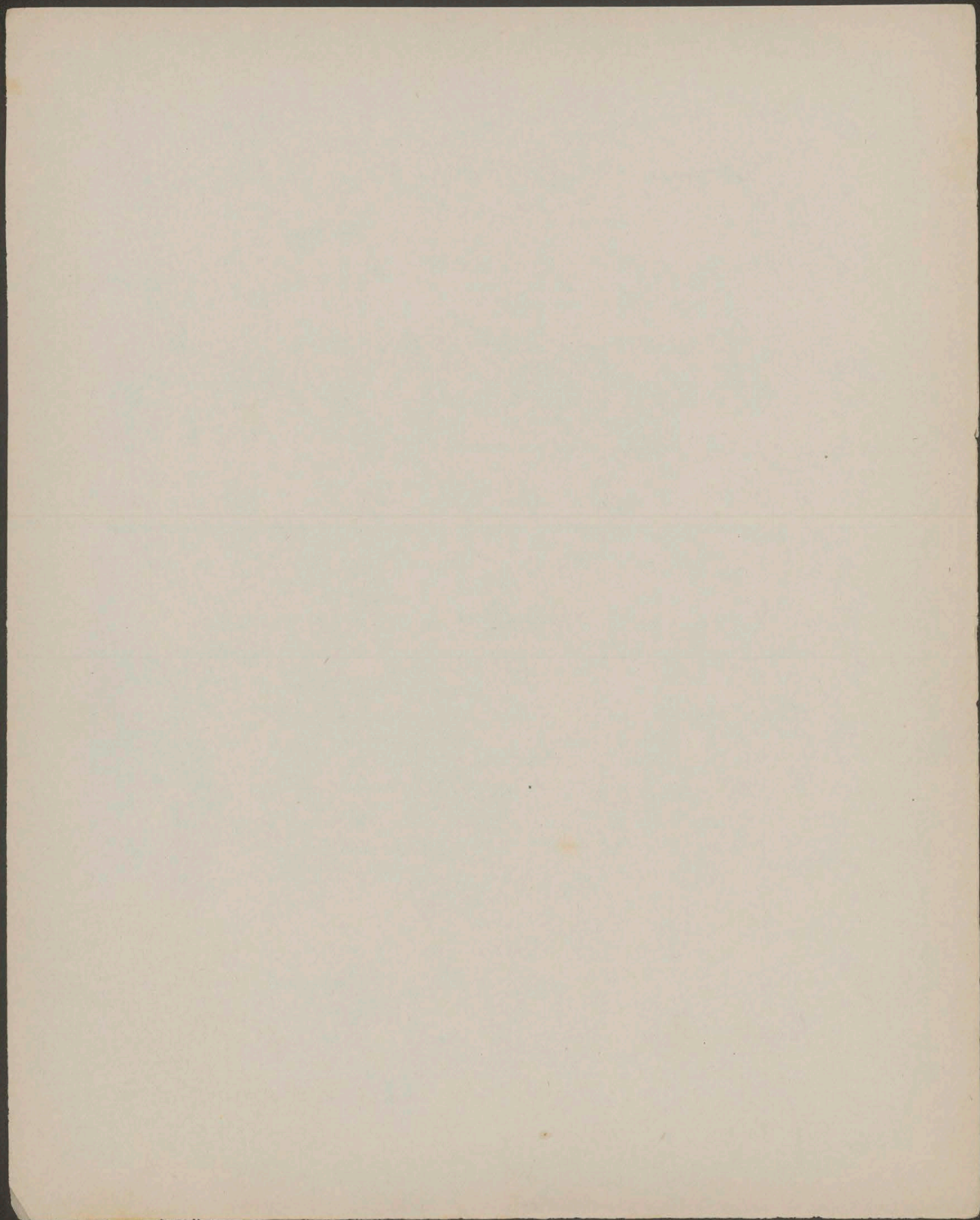
Babka moja nim usta na niebieskie chmury
 Czei godno, świąta duszeczko,
 Także moje wieczory
 Także wieniec piosnek twoich.

^{1.}
 Dusza na klamie nabocza była
 Biedna, wiarata, tkata i ssyta,
 Progu się modliła
 Świeżego synatka pieszczona.

^{2.}
 Sence w nim stworza i pieknuje,
 W ockach i uszkach duszeczki cnyje
 Y tchnieniem nawuje
 Młocić w mię, wianę i nadruje.

^{3.}
 A karkie jego kragłoci twary
 Tuem podabienstwem i Ojca dany
 W spójreniu przenie
 Siebie przesiewa aer w cieniu.

^{4.}
 Jego ojczysta dusza postawa
 Świeci się przed mię, jak świecicie, stawa
 Y sence wóruceli,
 Kocronki matronki, matuli

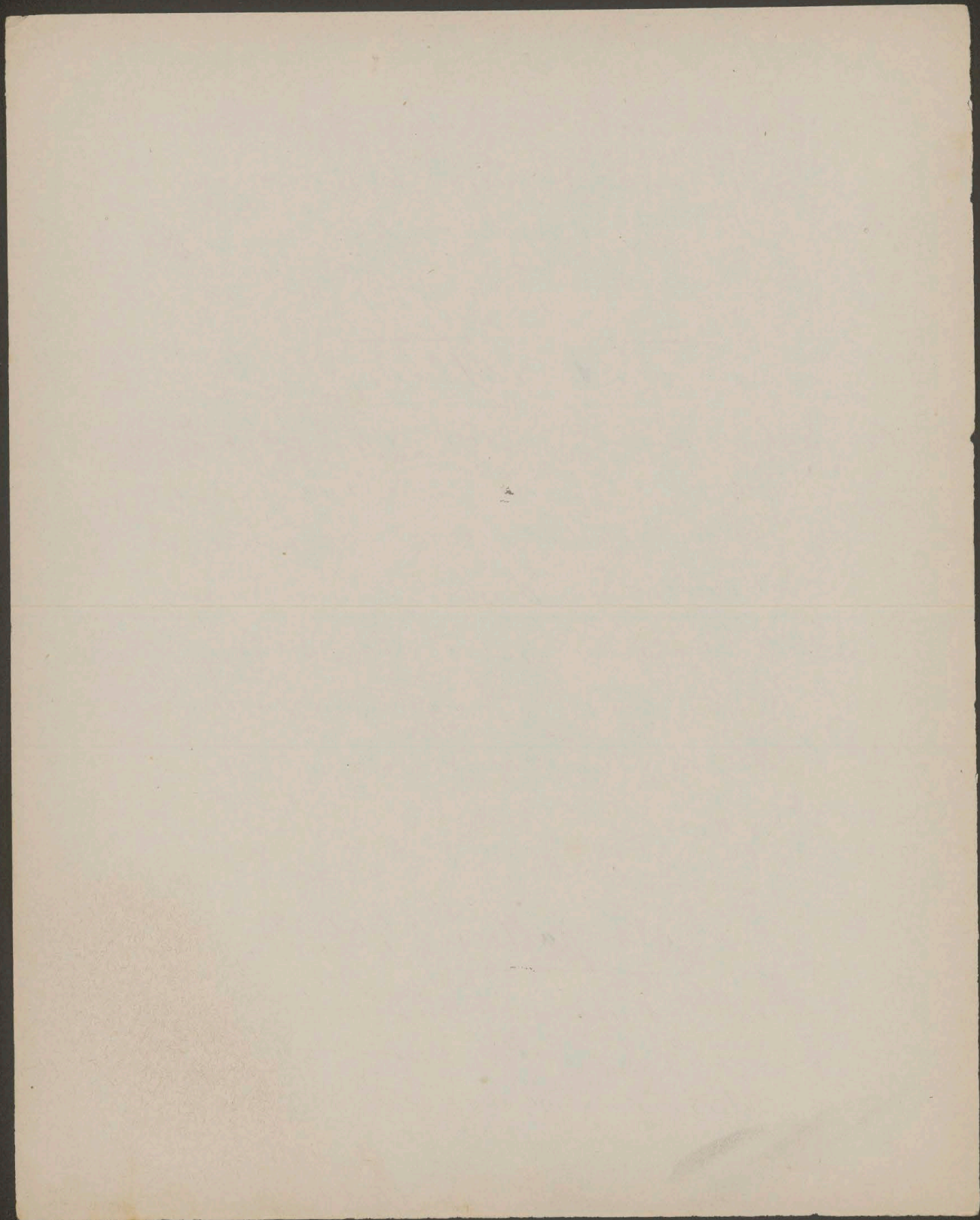
Matka Spontanka, erathive Syny
 Wiermie Switnase sadra, wawaryny
 W Pajemste aptaty ...
 Po durny mej Blanny roboty ...

Do Album

Módl się, aly to szczście, które istność Twoja
 Wbudza w durny lubiącej i sama jej dzieł,
 Jako das mi, Bóg żywił i Anieli -
 Jak swaty Ję, Boga - radica dziewczę! -
 Módl się, aly ta kalesć, którą istność Twoja
 Wbudza w durny lubiącej sama się rozdziel
 Stala się Niekęskiego sacm, skiem pakajie
 Ku myhawieniu ziomkowi, Krewnych przyjacieli.

Na portrecie A. P.

Tak, piękność ust, cnota i ocm i lica.
 Zdobniejra, boskie erucia w budraci i myzarić.
 Mitasć miie darawata Boga i radica

Serce melodyj głosu, wrażeń i niejścia
 Subisca tytko dusza, rdolna wyobrazić
 W której się istność moja cudnie rozpromienia;
 Świeższa jasność i cieni obejmie już żywy
 Głęb niezłomem, które z swąk, stacel się swąs'biem.

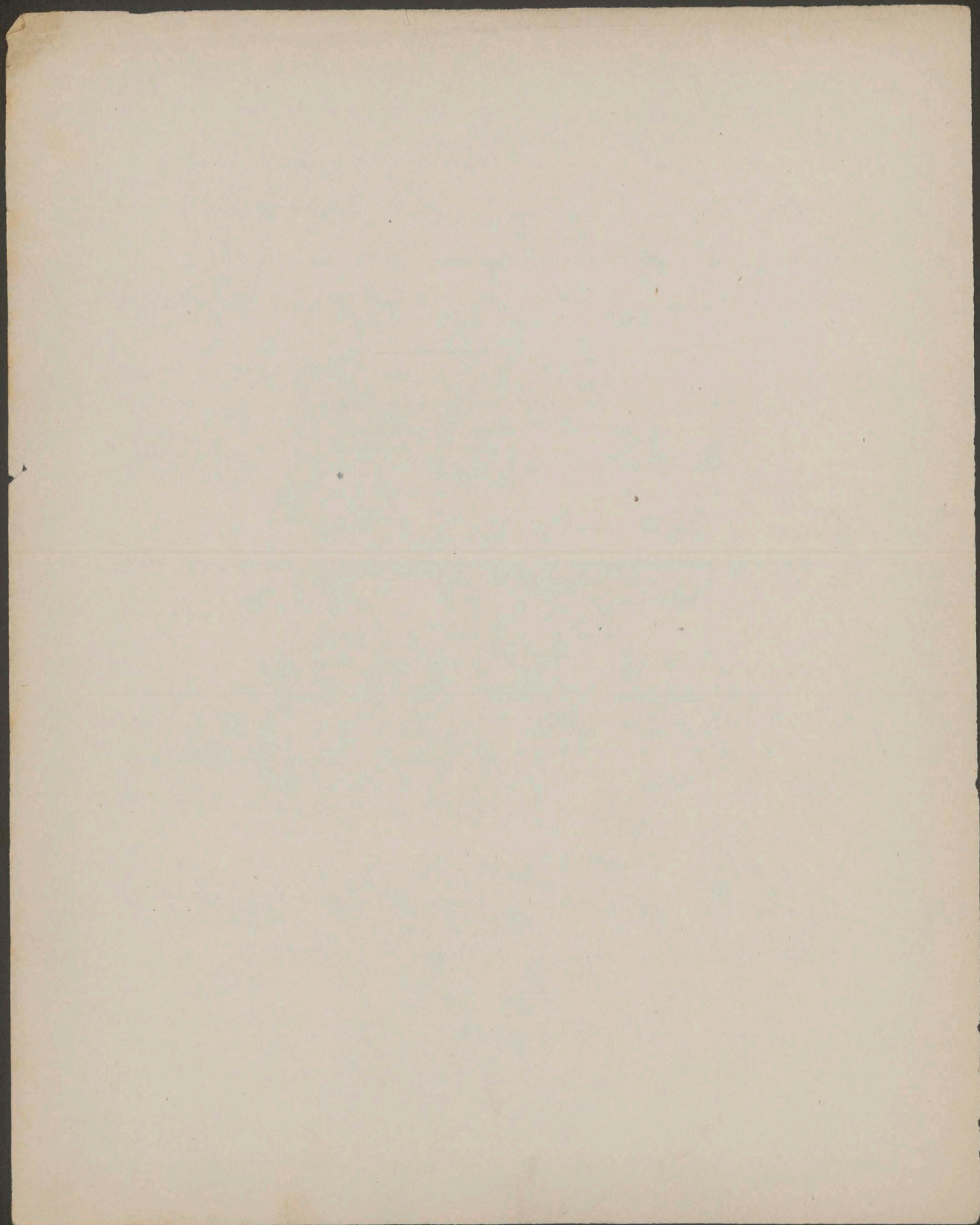
Modlitwa za przyjaciół

W dzień Św. Maryi Magdaleny D. 22 Lipca 1836 w Andryjowie

Stworco i Ojcie ludzi, dziś peten wrażeńia
 Wspinam się na gór srezy ty, przed gwiazdani stojs
 Nie wydzwiać Twym darom, lecz nieść dyskrymienie
 Da ułamek, któremi rdobie serce moje!

Niechaj ogień miłości, przyjaźni i wrażeńia
 Lurege się to w myśl ciekła, to wogłoszynie ryzny,
 Stany się godne wtoczyć przed oblicze Twoje
 Jak podobane myśli i pamięsconej dymy;
 Niechaj na stajottach wiary modlitwe, donoszą
 Które, które serce, wymawia, i prosi...

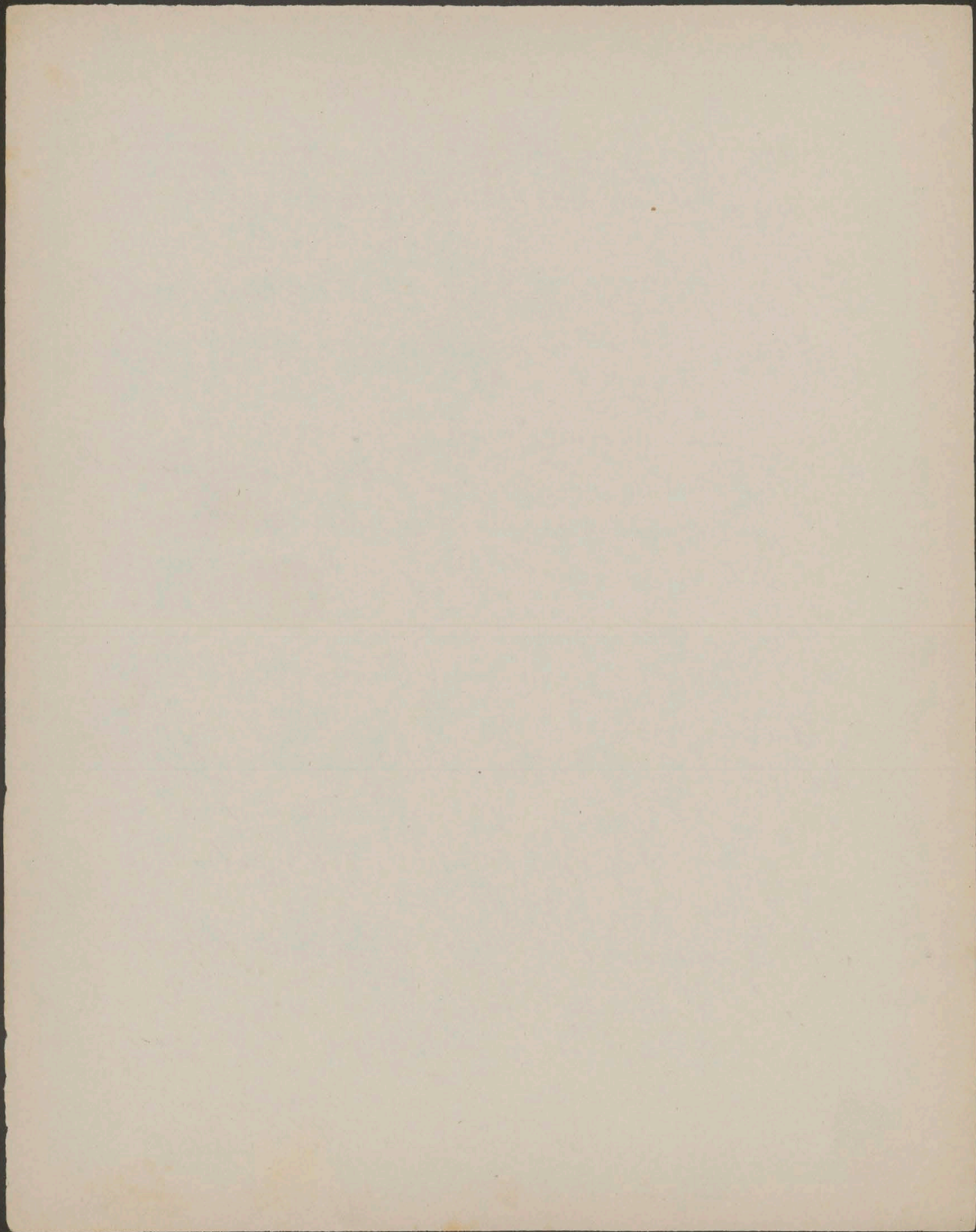
Proszaj na tytko haskie Twe "Włogastawien'stwa,
 Które moja ochoro udachata dusza,
 Od wszelkiego wick i zyciu stron nieber pieczeń'stwa,
 Zgrypoty, która roódtwa jestestwa, myślenia,

Od ucisku, smartwienia, pygąd, przeciwniśwa . . .
 Ze wsobulera Starica żywa niech im radzić wsobulera
 Spisnie do abawiszkań pawatania urusa . . .
 A raskid obnica, znawce nerwe crucia rodzi
 Ze trudy dnia i stane sroześliwie skaiscypie!
 Y cinnac si, ze crasu prawnio niestrwonili!

" " "
 Kiedy noc o'cherny ziemis, w ciemności swine
 Niech majda, umocnienie i kupa kosc w sprzynku,
 Y żywe sprostności w oeknienia gardine,
 Do zatrudnien' cnotliwych, piakrego ucynku
 Niech na nich, gdy typraj, milejiny ten optymie,
 By do lubie mysl pirowny skrawawany w cisny,
 Wadizorne dence i prace mesli w upomunku . . .
 Niech im Aniol Twój dawre, puzidie towarupny
 eby me ste nie upadli, niech laery arby
 Mnoży i rorkon pygąd i kait, patrely! . . .
 " 4 "

Niech umystrich i dence nigdy nie ulega
 Pod cierniami storaby, pod nudy cisranem,
 Gdzie im mieszesie grani, pyguda nalega
 Ty wnet staw si obane, niech kawiśc wrao darem
 Ze dnygm przedstawaniem i zotcu odbiega . . .

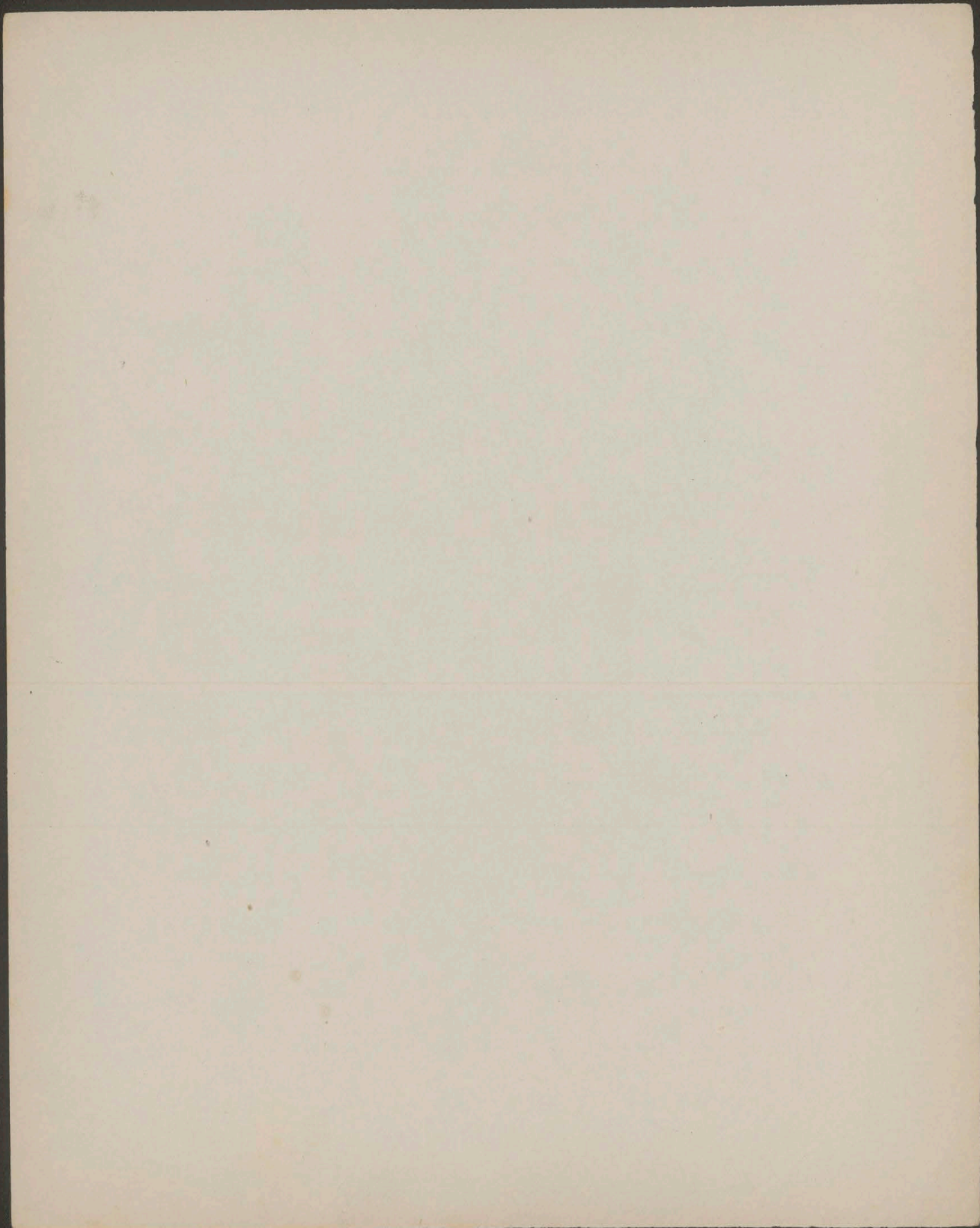
Niboga i miergo krac' is mi nute
 Ten kto zycia swajigo bytem i ramionem
 Trwa pod Trojji Opieką, i prairadliwym Bore!
 Tak mer' nas pod Tme Skrytka Opiewskie litosnie.
 Ota blagam, te moety ciotke sa i glab'ne:
 " " "

5

Nies, gdzie staję, mierzę, Twój dobrodziejstwo dany,
 Wytomność i rozdrażnia Opatomy i wienicy
 Kiedy cnota adryjs, utrudenia parę -
 Daj małość odpoynęk pod cieniem drewny;
 Gdy usta ich wysłune, żąd i fragmen' dany
 Nies, si, potrzebę starość, która ich odusa
 Twierzym napajem, cystej, przyjemnej Brynicy ...
 Nies nigdy namistności nie zwali ich kurna.
 A jeżeli się ^{potrzebie} spotka, lub dotykać się mogą,
 Pocz ich zgodnie cnoty wyprawiać Droga!
 " " "

6

Nies, jak zycie, jak ludnie wytecznie, prawi,
 Stany się cnot i paktost deskonatych wrosem,
 Nies ma w nich Ojca biedy, nies przyjaciół stawi

W nich sowa, styczeń, powieści, wycieczki, wyborem...
 A kiedy w czasie wola tuż się objawi
 Wierząc nas do nocnej w niebiańskiej nagrody,
 Patrz tam durne matki, dawał wspólnym chorem
 Śpiewać tam pieśni miłosci, radości i zgody...
 Tymczasem jakby ziemską aurą na nas wije
 Póś błogostawie: cześć, nanie i nadzieje!..

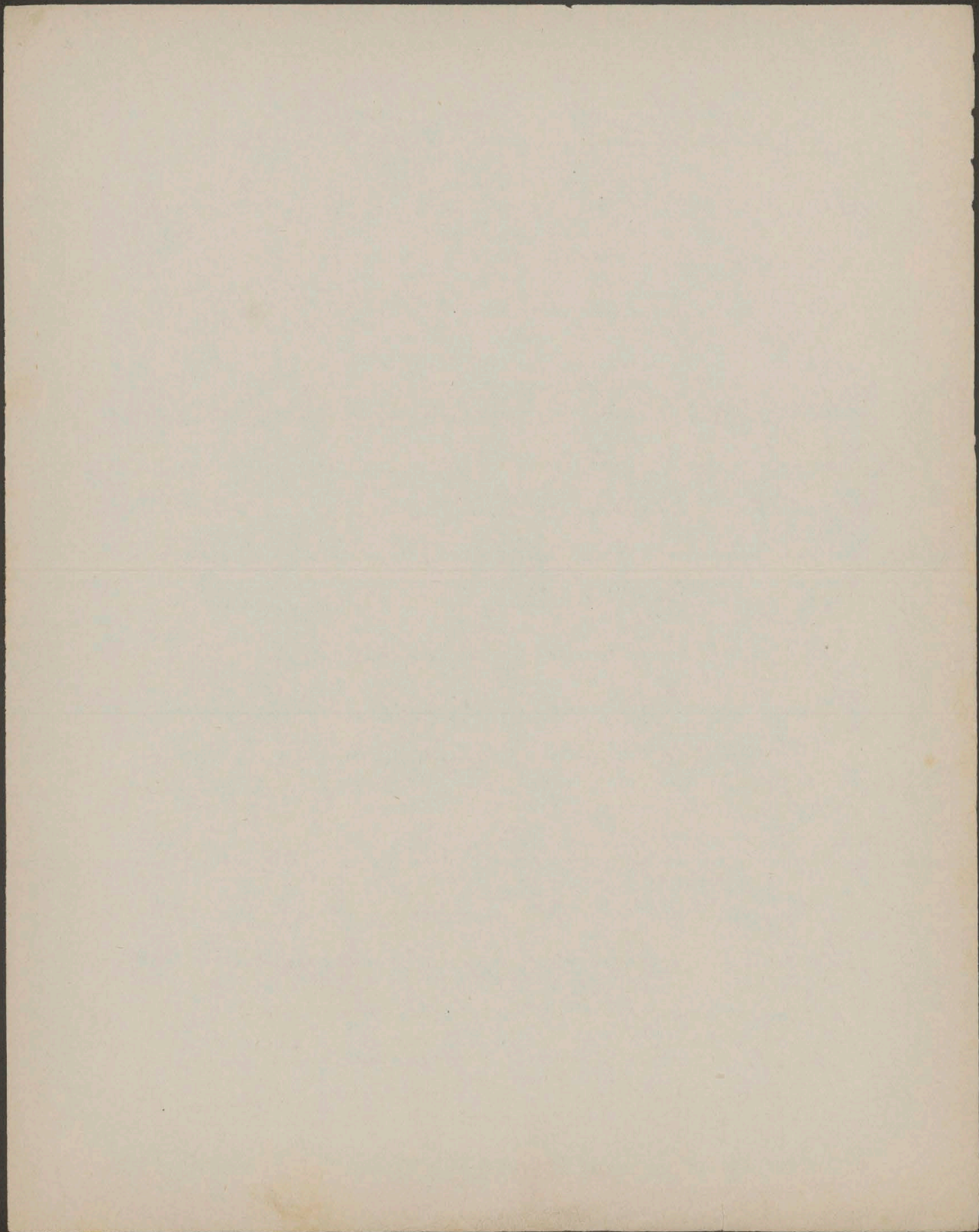
J.

Maryja Magdalena, piękna, młoda...
 Wobiserna patronka, Różany dziecięcy...
 Wtóra wrosta i w dobie, i pięknie ubrana —
 Wam kwiatem i pieśnią świecy inscenizacji...
 Prosimy niech tra na stopy Chrystusa wydana
 Słiepnym w łasem atarka, na nas się przychyli...
 Wroch reszte wozem, piękność, zrodzi taćne enry,
 I wieszcie lat najpiękniejszą iłka nanej Maryni...
 Ażymy przyjaciół, jako i radnie
 Patrycy magli i powieści, na jej umierać lice!

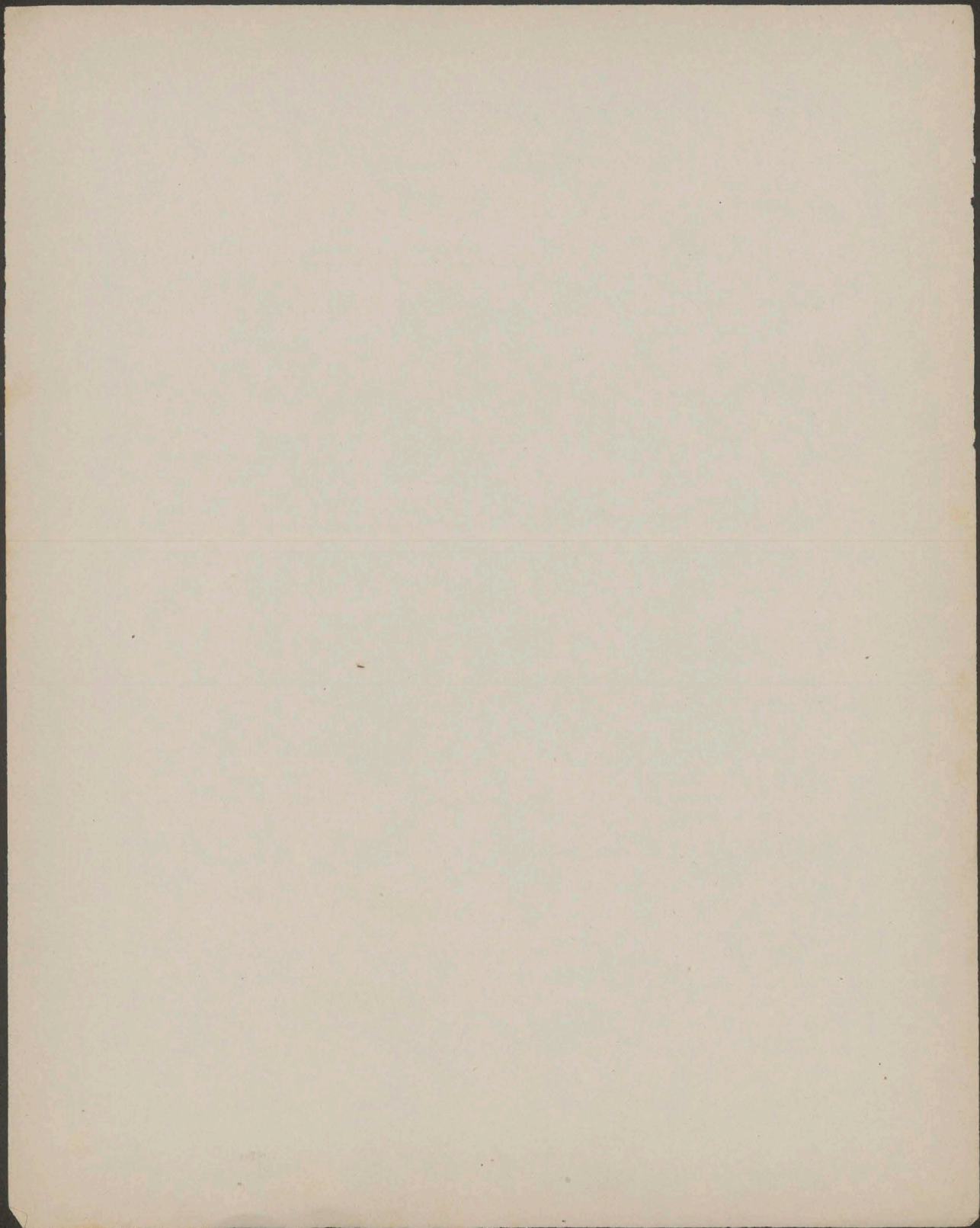
8

Do Litwinki, nad Uralu

Wyformyjsia z Koraimych Litwinka równianek
 Kim Twej przytocił Korsy rzednieje ranek,
 Dziśernie c' z ciemni Serca i' wstaj, Kalory
 I żyreni i nadziej tajne wiode spory
 Błogokajis ^{zic} ~~zic~~ kłewajis si, ródniis si i mienis,
 Kłóc' c' wrosem ust twoid, jutniis rozumionis?
 et z Kłóc' a sercica stawa umiesie si mesota
 Jaśniec' na crystem niebie, lae' radlae' w obato;
 żyje i żyje dawac' promieniem niezgastem,
 Wali kłociej a sercicu ortawida bude kłostem?
 Kłóc' zwiastuj upat, susz, wieknae'c, groy,
 La Kłocemogty spadny, tumon, stota, mrozy?
 Ty nie wiesz, wiec Kłociego rozpytae' jutawa.
 O jaliś nie bannis wieszre Kłociejiej stawa
 Matki, jej tra na śliczne lica tme mospada,
 Błednie lii martwych rachub odwiec' ma rada
 Oblepiona powredniis, mada i rozumem:
 Pae' kłeciw i radrasnie otoczanaj tłumem
 Trudnaci licne pomyty kłac' w jedno żyrenie
 Swiatle, wierne i w onim cnie wyjme z rademie

Dla tego milowane ryśw tujch jasnaty
 Wkurrajje się najerystny ryśw, trwaga, enaty
 Ocienajj się gtuśny, sadumania ciera;
 Cen testnocty, pierśi westokmeciama dypna,
 Wwar nesy, jak dwie smurki, narleca się, ronicosy;
 Dny irenie mielcty, odniecone rosa,
 Ydnie się swięca, astatdny zarar emty dusek,
 Nie sumnawca, w niej kulocic i ryseruś wrrura.
 Patem rorniesienom ocne, niewimocic erata
 Tle w siebo rotkan, z miła promienisty wota
 Wnet smurka resout okryje mielctykie dwie ceny
 Stromna iatocic rumierce jagod tujch abloeny
 A petnijne piśnacie i duman oblicie
 Spruzera się na don, stawic wrony malawiere
 Zdolne zapewnic chwate i pedrka, i otata.
 Jus zyra się ptasceitka i wodnoscnie scubiat,
 Ywodnoscnie pedlatuje, taproire się, grucha
 Ywodnoscnie się, abriera, muska, siada, stucha;
 Jus milej dwinie R zachmyca w emte mear strony
 I milej z cialnij pierśi lube wyprwie tony;
 I milej myśl amielcty, czeremie daryn stowie
 Prerywan i racupnan, i ucichan znawie;

Jak Echo ziemi, niebios powtarzan, odgłosy,
 Które ludzki i twory, w Sereu - erusia, losy;
 A dusza Kaczejca, cisze w Tobie kryśli
 Ljawista wstrząsnie Twój pastoci i myśli;
 Spojrzi te czułości Sereu w harmonijne drzewo
 Zaernie, co uboięcyto, - Koscicy, co zacięto;
 A ratem brami czułości sama niespodzianam,
 Jak Kacza, tak pragnie żywo byci Kaczana, 1,
 By mieć z Tobą jednaki erusia i żywienie
 Swiatle, wierne, i w onem mac' myśniu i radzeniu.

Wice cisze się tu Tobie nadstawia, wpatruje
 Każde twoje poruszenie seiga, odgadyje,

By mięgo nie stracił, by co twój serce słowo
 Kłopotliwość mimowalnie myślicie i przywo.

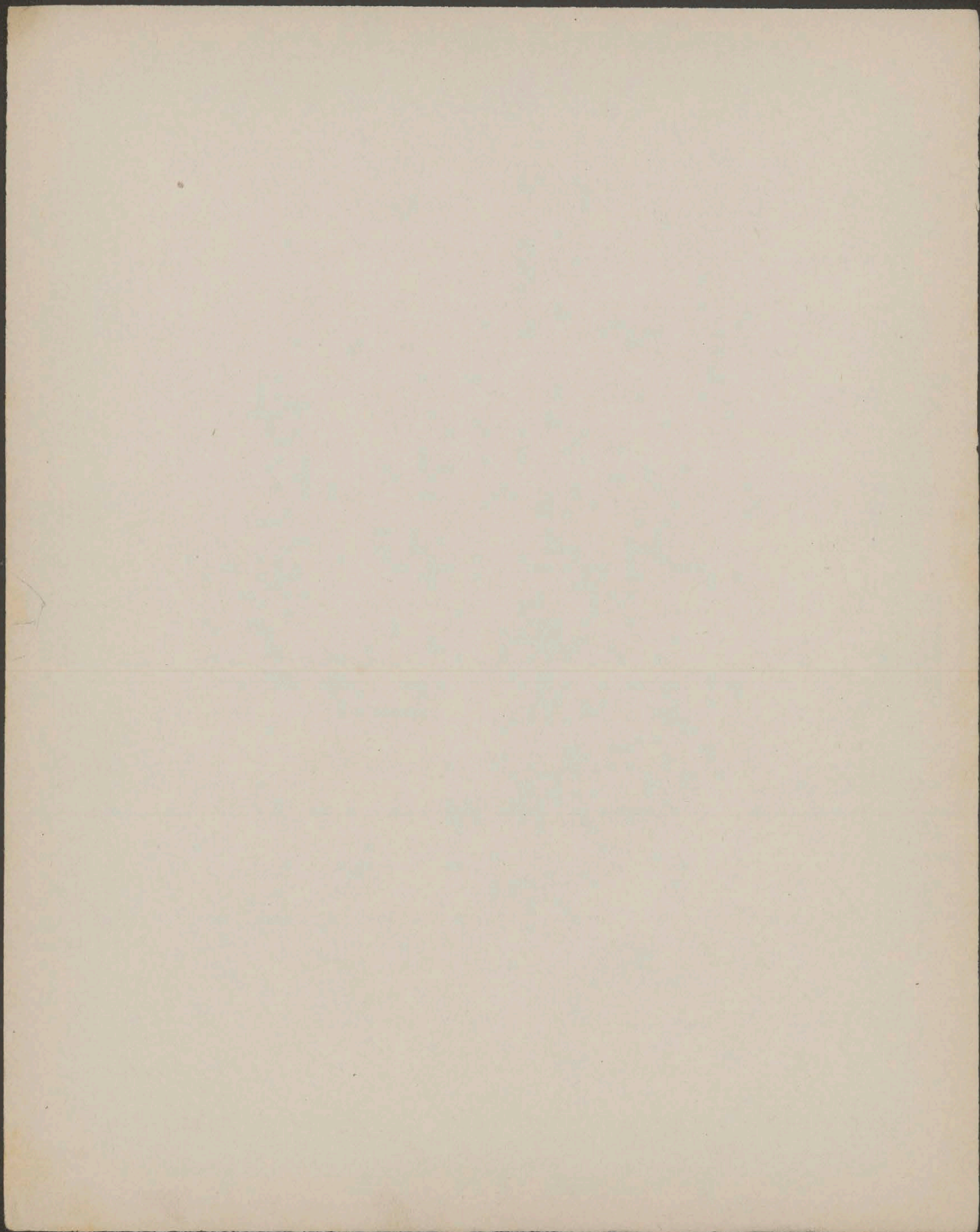
Tu bada jakac' tajna podmiela upredzi,
 A chy matki, lub dróki, obwinie ucieszkien,
 Aico - iet orumienic' catundaw' ogniskien,

Stać na Kolanach przed mię i modlic' się piaty,

A in wrajin nie wywołac' gniewu lub piereraty,

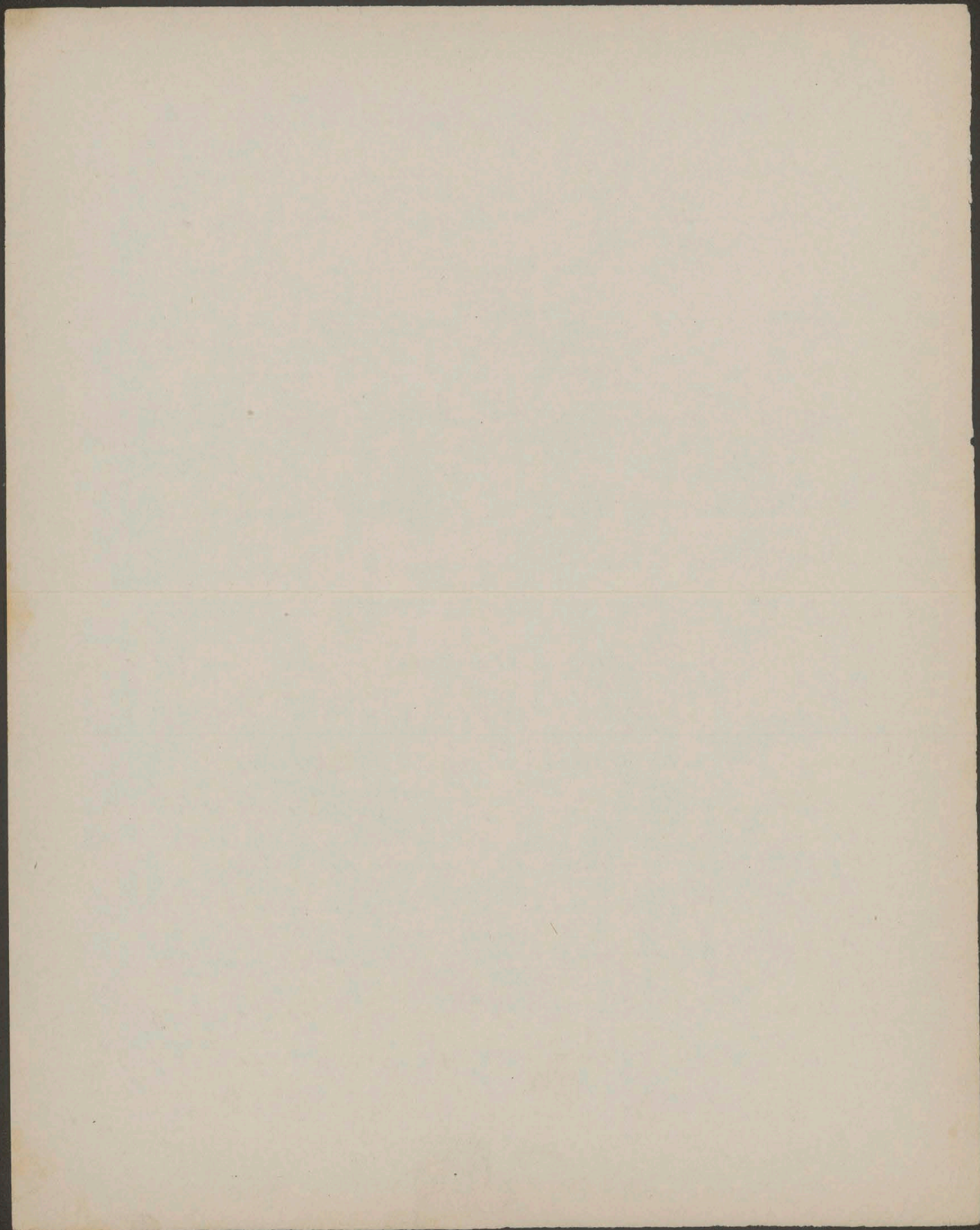
Tam lic' zmienacka wosmac' prymabia Kwiatecka,

Wnub serwien go i umien; tu pisiek, Katerka

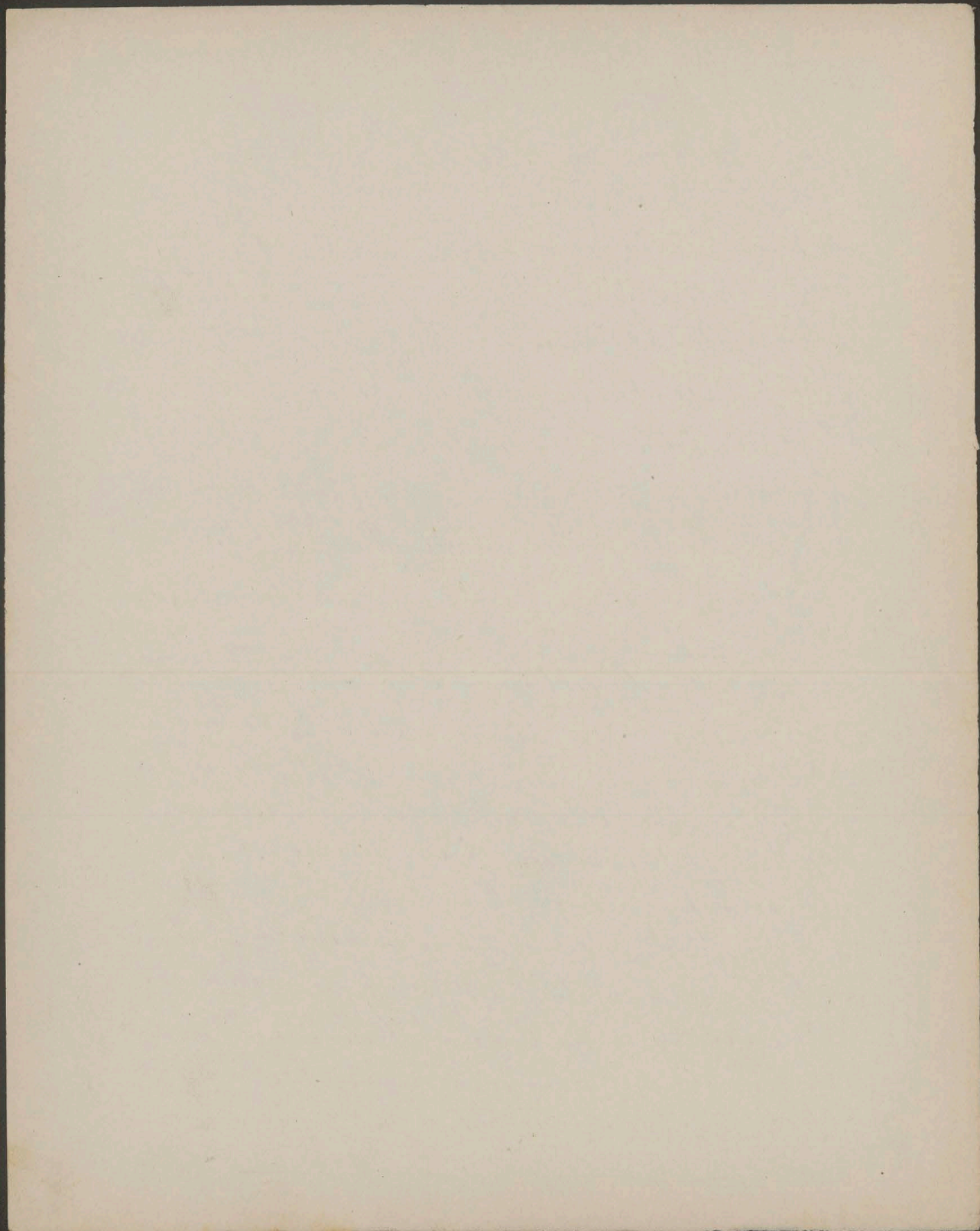
Jest gładka i kładka rajirany z przednia te -
 Ten kawi się imirgrem, ta cichym miedkatem,
 I kawi się gdy on kara, ona imiawery, rone.
 Tak, rozkaz i kalesie mają mieć kładani? 2
~~Imiawery~~: "Czemu mi tak przesata ^{imira} pyton sadmawiana
 Twierdziej adpowiedzi, sama zagadniana,
 Praszaj się, kłasić z niewinnej zwawale
 Wrosta myśl studna, radasie przesrezysta w Role;
 Jak błyskawica złata na rąty i mawy
 Na ustugi nieśmiacie i grabne natroty
 I w sercach ogień meci mitujicy, świety...
 Gdy eme' rachwałszy obo lub myrar myskreli
 Wraz ci' kłasi' wali, smutna's' - kto' ci' narweseli?
 Ty sama umien radasie' do teobnaty słewac';
 Spiewan i' kładki i' tak, rad jak studnat - spiewac'.
 Umilknie, wysocy milery; radan kładki rada.
 Wokre i' rągi' licach myśli uschudnocy myglada -
 Czekaj byt' two, rozrywki, kłasić i' granika,
 Abagacie' z' two, erestka, rysem, kładka, granika.
 Nie miare ci'bie namysł, uerona pastawa,
 Gdyś tak ci' utworzta natura teobnawa,
 Teo jest ilicniejna grona - i' pteci' swojey ordaba!

Co Polie się podobą wrystlinie się podobą,
 W Twej nieścisłości, Karoły nieścisła wrywa
 O szerszym swoim marze, szerszości się wrywa.
 A duna, co Cię kocha, ciszę w sobie kryje
 Wrystkie zjawiska twaich poruszeń i myśli,
 Spaja drobności serca w harmonijne dźwięki,
 Łacyna, co skruszyło Kości, co rozseta;
 A za tem brami ciutości sama niepodobna,
 Kucha żywo i wrojem pragnie być i Kochana,
 W jednym przejściu i Tęże, istności i ptamy, i tężnienie,
 W podobnym, wspólnym żywieniu, Boskie imać i wrywanie.

Do Albini M. J. 1842. w dołomatawowskim

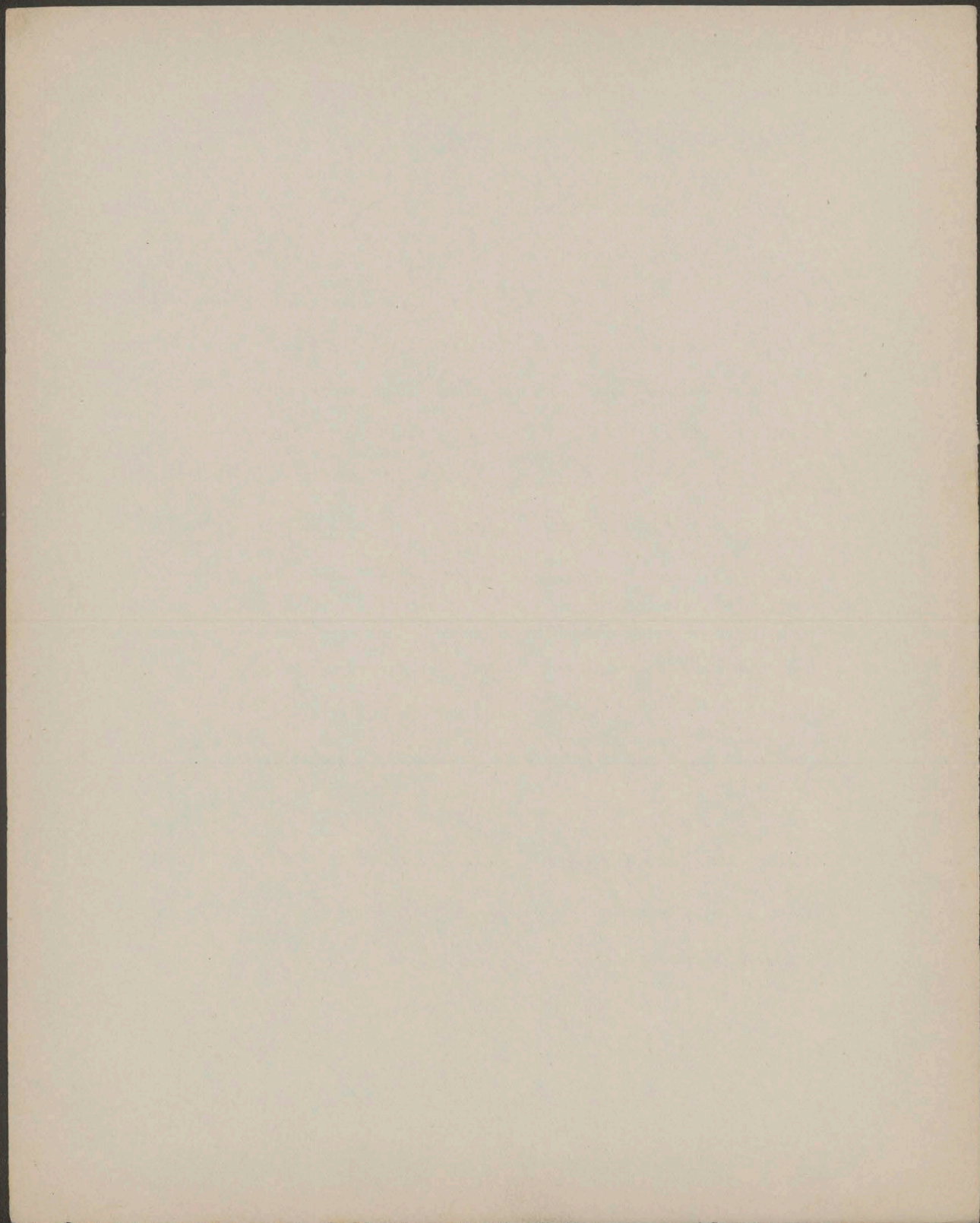
Na pamięć mej istności nieścisłej Ci roztanie
 W tych rymach mój upiór i kłopotliwa osmawa
 Szerszości estetycznej Boskie ukaranie,
 W której się prawowierne życie rozigrawa:
 „Lubasz się, nieścisły, brami się, unywać,
 „Prawdy talnie i pragnąć, mutościobnie czynić,
 „Kieć serce czyste, podajć emę i nakazywać
 „Ciepłotę za sprawiedliwość, kruszyć się i winić”
 To prawowiernej dźwięczności nieścisła osmawa,
 W której się szerszości istne ludzi rozigrawa.

Wiersz Tomasa Łana do śladu ks. Günthera przyofiarowaniu Renty
gór Uralskich obywateli przez Humboldta w podróży po Rosyi w 1829 roku.

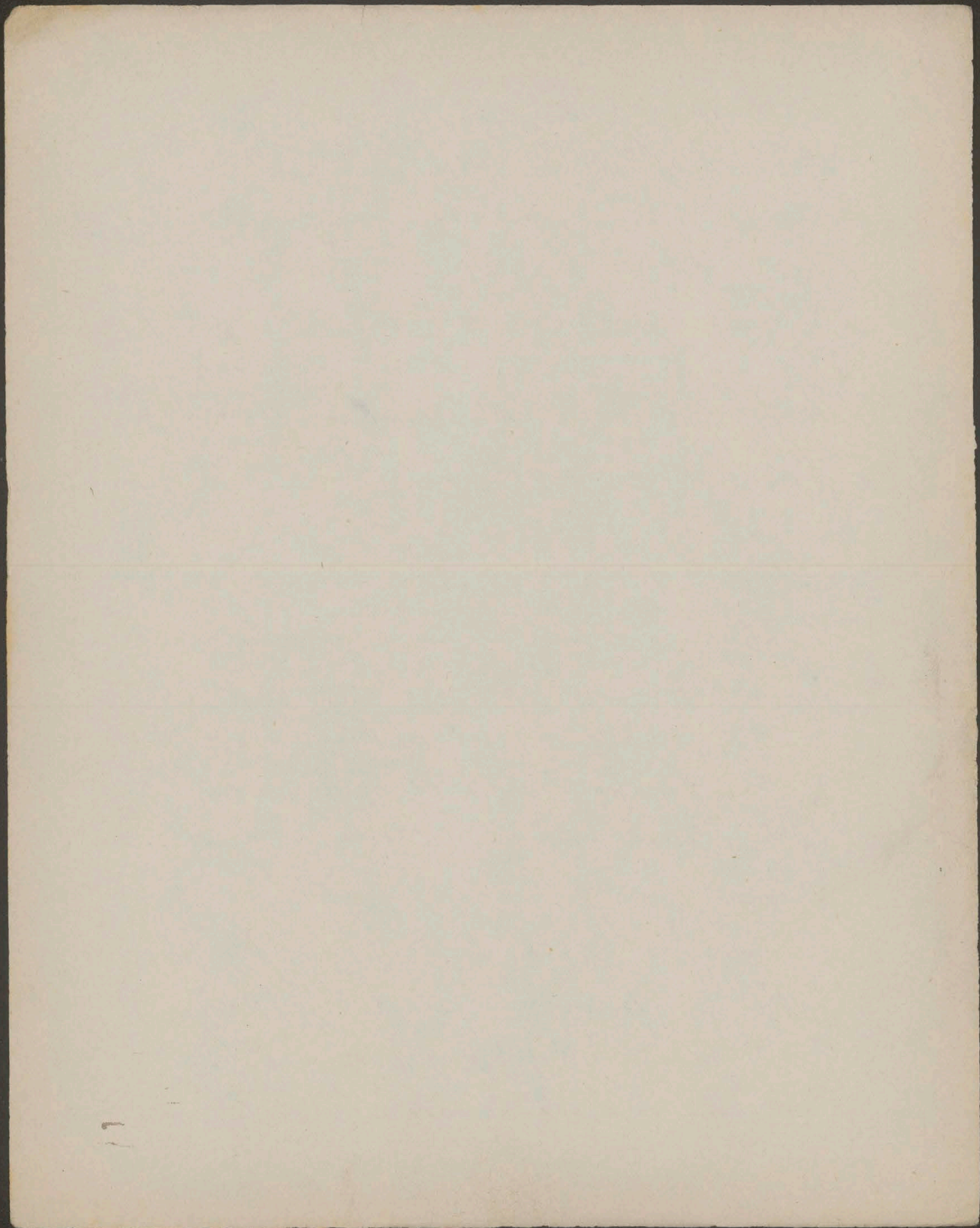
Przyjmij sergodny Hrabię Renty, Patarsoyprny,
gdzie ciwici Ropy lat tuchnit Łan do Szej gjerprny
— Oto Ural, idąc ucy mygnawo Araskane
Słoty się mypatny w Kriebiskim pnestwore,
Siteruskol Khor Szwig, trice i kóstwa Ruchane
Pytaje o nie ranków i wieserów zore —

Tu ptakat, a tes Starica schwytywaly s'piewki;
Tu s'piewat, a pici'i ptarost ogtussaty gwory,
dub jej stuchat sam dżyrye zimny i daleki,
Tu się modlit — a aniel Korony i dżidny
Serdame o niej duptat i kornosit modlitwy
Tu cłoty wira'd stepow i u gór padnora,
Gdzie się chronit przed mrozem, upatem i Stoty,
Głowe do darniowego przytulaję tora.
Spierci skotatane drage i tuchnoty,
Głobczym rozkoworem utrapione ucho.
Tu urussata przyrodyi rosmu Szigga,
Ale w Rota cudzego wysztko ciemno, głucho,
Gdy duchem Szymu Gjerprny i niebiaś mi Szigga!

Ledwie stron' patają, w otłocnej tchnie podzieli
 Wraz się, duna odgłosy kochanemi bawi,
 Wraz się, wrocy widok krewny, przyjacieli,
 Miejsce i domów przed serce upragnione stawi!
 A Perubini nad erotem sermego skłonił się,
 Tym promień słońca w ciele powieki' uderzył,
 Porypywał nas kwiaty i cudownej obłotny,
 I nawiewał nadzieje, którym sa otma wzięty...

Oto stepy, dno mora, góry i doliny,
 Lasy i wody pełne bogactw i żywota,
 I Kłosemi on wszelce przepodrat godziny,
 I Bankierem i Kingiem koczujcie pospota,
 Jednie są metal i klejnot w kamieniu i piasku,
 Jednie rój kwiatów świeżo obrubiają rosy,
 Jednie w ślaciwym wieczore i różanym brasku
 Wznoszą się spotem ptaków, zwierząt, ludu głosy,
 Głonie i gwiazdy spadły duna wygnanego drwisery,
 Wskazy Serafin jstnie zbawiające rany,
 W miodojs i ojeznu, przenosi na tony:
 Wielkie mądrości i miłości kłosek - Pana nad paruy!

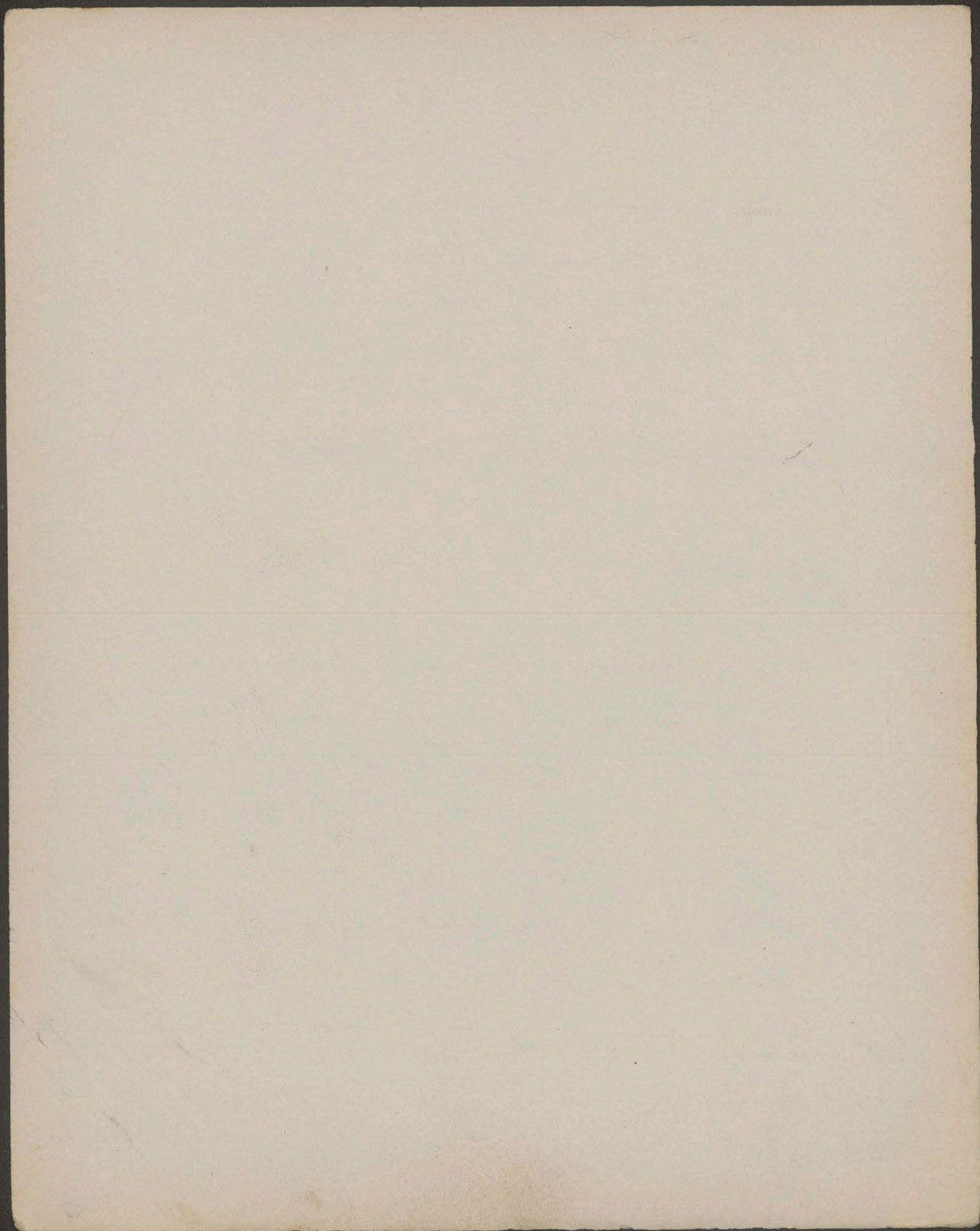
Królu świątym nadziei miłości i wiary,
 Lnia ujraniem tu Litwo pokorna i merna,
 Rod Twój nłachetny, który wnosci smemi dary
 Boga - rodzica, panna, Królowa i Tierm
 Uzna jego w niewoli, jak ma być w Swobodzie;
 I co jej brany i tron ataraj cóny,
 Jako gwiazdy świątynne i milne w norach
 Pawitalen, wdrisnemi odwistany cóny. —

Już pmeriam swój ramię sławioną i garby
 Oem się jej rielniejs i stoy się tamy;
 Lec Kamieniaty iserze, żywe wstrzymam Karby
 W domu, Serce i dury waruj Dobrawany?

Tu nieśmiertelne prawyś narodu żywioty
 Stowo Bóg, i miłość ludzkosci croma Swiecie,
 Prawde cnie, piękność myśli, Litewskie Smioty!

Gdy w Serce rapisuj moje ta przyjeie
 Wnies' w Twe pamiątki Krabio Kartę Tatarsreymy
 Gdnim tekmit do tej samej, eo Roskaz - Ojczyzny!

Pisat Tomar Jan carski stuga, w górnym rancznie Korpusu Fry-
 nierów zajmujący się o pobierania Jenerata Cewkina obejściem
 potłada ziemi Litewskiego i Białoruskiego Kraju.

Gotowa śpiewać jak prosta ptaszyna ...
 i tak przemiłym obrótne Ratusze
 Gdyż jest cześć mniejszą, myślowić się zmuszę
 Kiedy miś struny liry mojej wrzuce,
 Wnet lira pięknie struszy się jak brzoza

d. 10 Sierpnia Listek 1836

Orenburg

Kwiaty Klasi

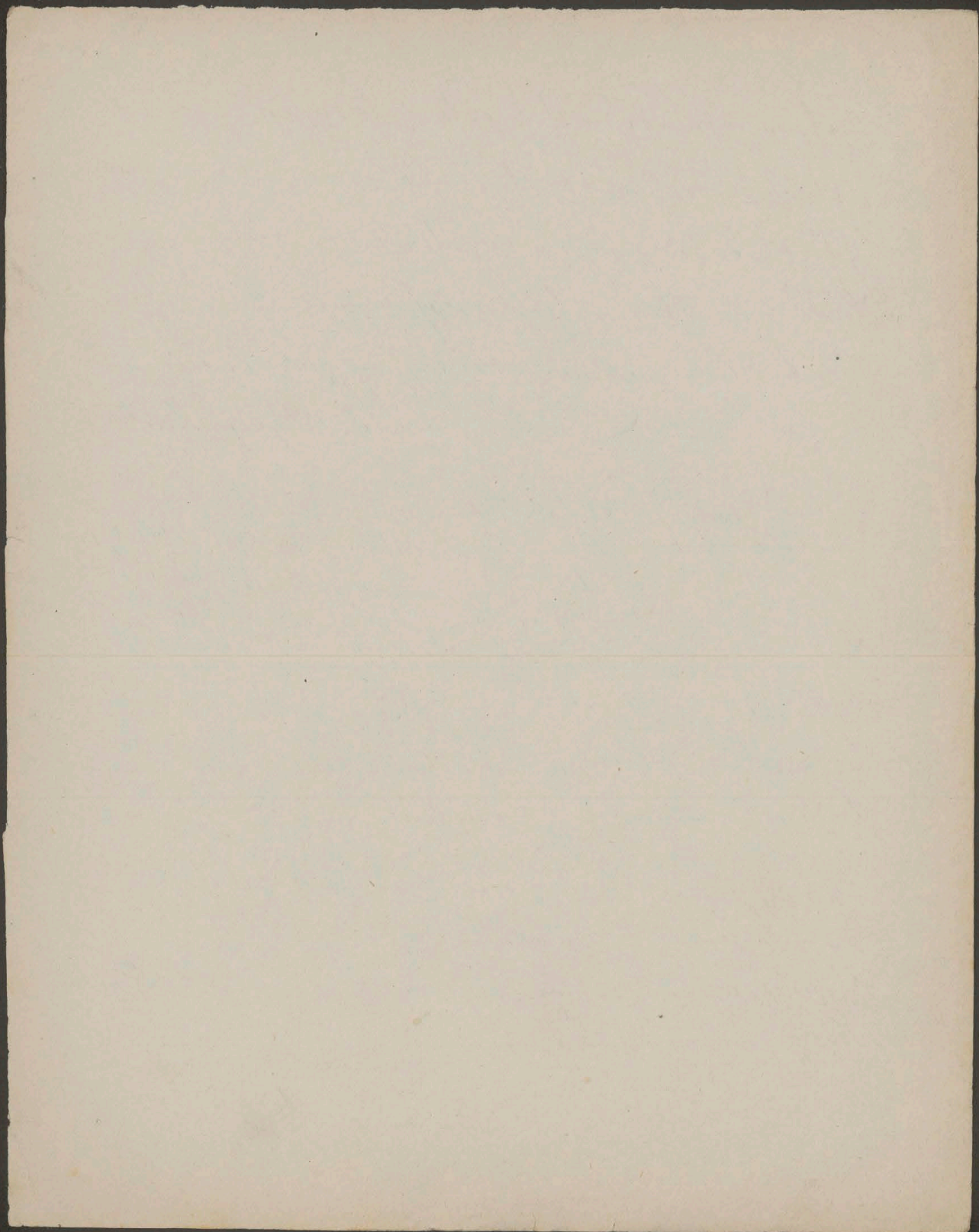
Lodylla

Do Albumu urocznicy Kłaty Lody
 Watackiewiczowej
 Panowa towarzyszy

Już majoremie pyrna obstanke,
 I kwiecistym strajna miankiem,
 Własna walita na wdrucione toki
 Puknyn mienocin i rankain —

Tam świeże i świeże, czystych wód zdroje
 Gaj i zielona murawa

I świątecznych ptaszynach roje
 Serce norhara, napawa —

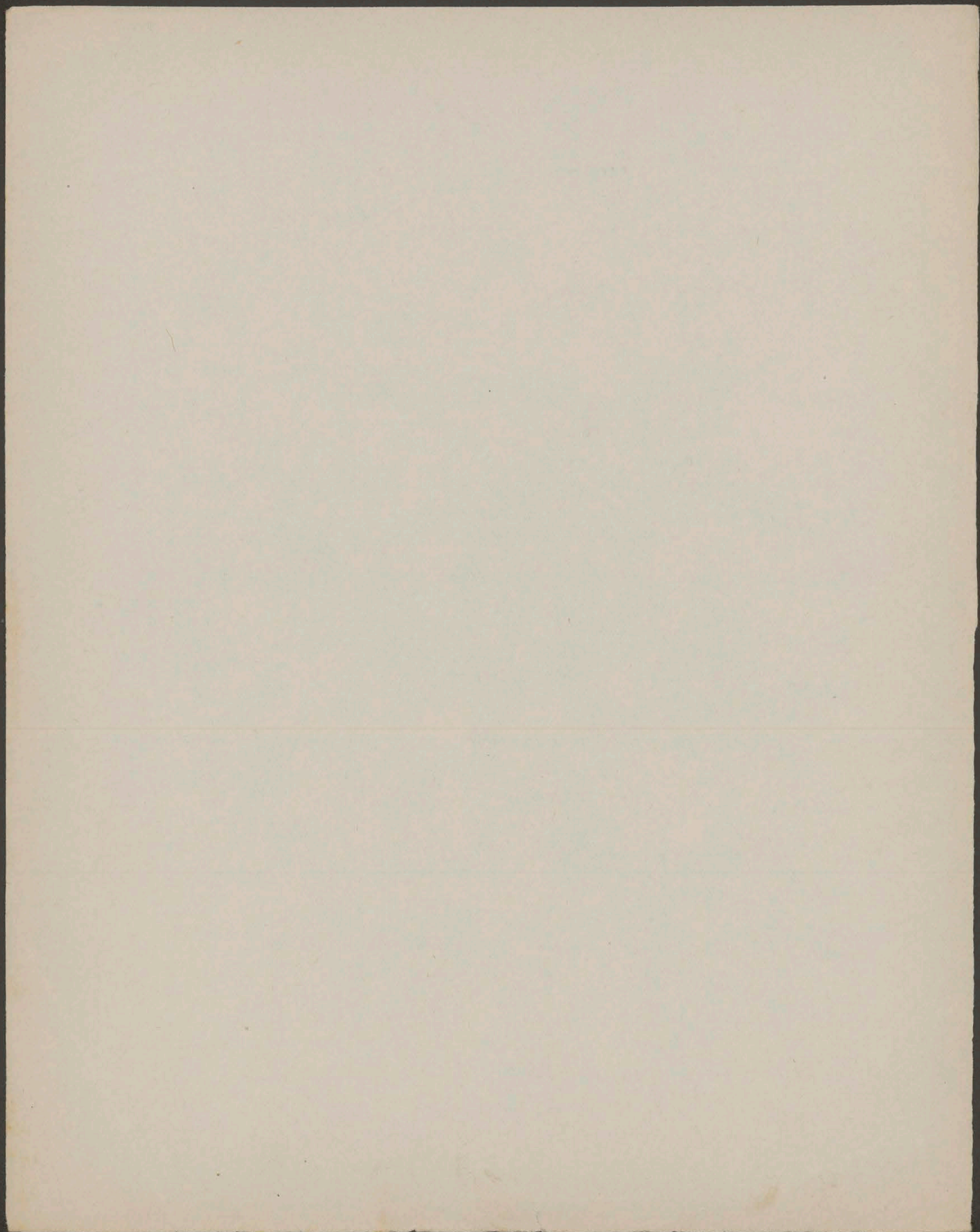

Tam piersi przyjmu, padjęt skaczonek
 Tam s'wiegoty trachawki,
 Tam kłosa z mamy w pogodny dzień
 Pobiegła szukać zakaunki

" " "
 Płaza i skacze niła darcina
 Wielocin kwiataw nieszta
 Jedne lekkimi stopki uginia
 A drugie wgerkami chwytta

" " "
 Frypka jak ze fir tudy pmetata
 I nie otuga pmentta chwita
 L typiccu kwiataw wieniec uplata
 Na wdziernem crale zasypita

" " "
 Pierzy do mamy rada z pospiechem
 " Patr, ach patr, mamu Raehana "
 — Biehta uskaruje Kwiaty z us'miechem
 " Jak pięknie jestem przybrana! "
 " " "

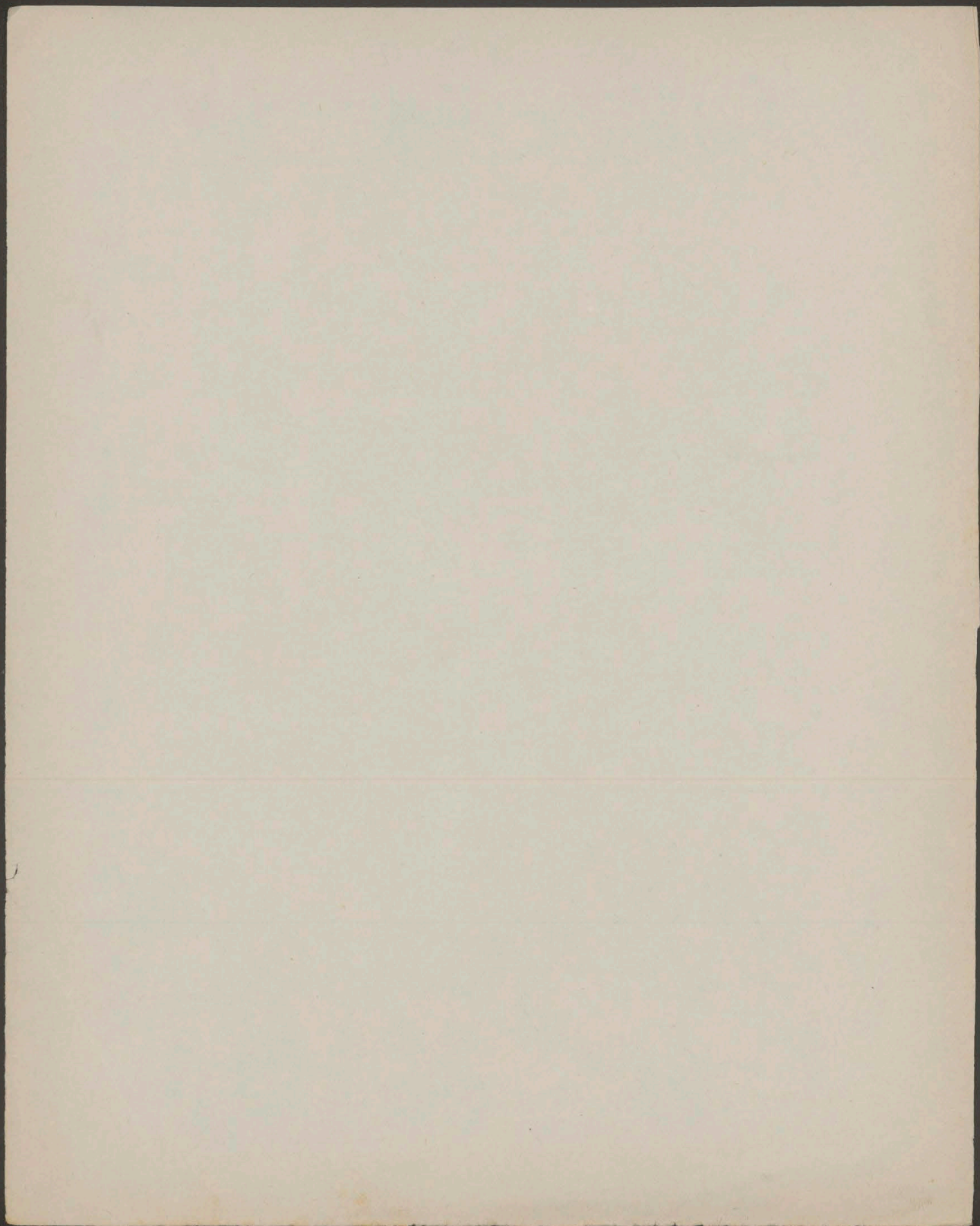
— "Dzień", odpowie matka dziecinie
 "Leć z tej kraszy prężna pucha
 "Wolność powierzbawny nim dzień pręcznie
 "I wiedzmy i wyjść"

"Ale są kwiaty, których ozdoba
 "Wszystkie wdzięki przynosi,-
 "Z takich się wieniec wryślkiem podoba
 "I przynosi utrwali klasi."

"Ach! podobaj mamie te wdzięczne kwiatki
 "Zbierac je pełnam ozdoby"
 — Kwiatom temi, pacieko matki
 "Są to matki i cnoty!"

"Dobry, tagodny pełny skromności,
 "Bądź podobny i enallim,
 "Rachy i gęzyny śmieję miłości
 "Bądźcień Rachany, sreślino!"

" " "

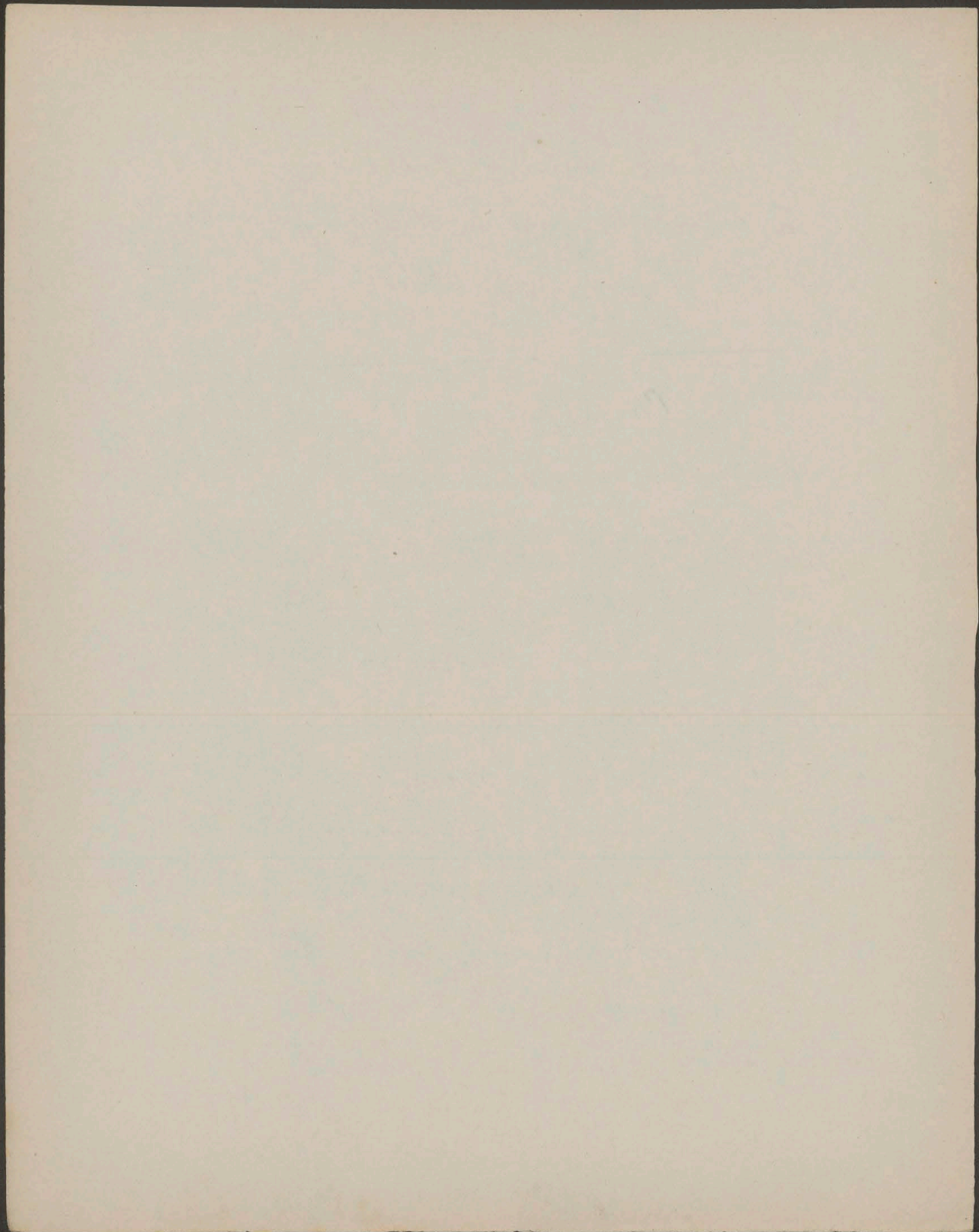
Styrna jak petna radasnej chci
 Ote Kwiaty mam, prasi;
 Na znak przyjarmi, otuczij paniscei;
 O Klasi puz, dlo Klasi.

Chvatynka

Na not: „zagorniato runeto“

1 Z gubiny ciemnicy, jakret wira
 Kropella z Kropella, zlewa si w pali
 Z ywiatek, z ywiateku usraot mistow zrygu
 Zagania, dascigo i cruje w dali.

2 Ziemicy, z pawitna z jasnego mirci
 Burkonne swiatelka i drwieki si wrussa;
 Trukam gosci sence bami, swaci si pali
 Gdnie Styrny nuzglada i spiewa dussa
 i kibiske w oko me bez swiatelka
 Inceyste do Sena w padoj Terke...

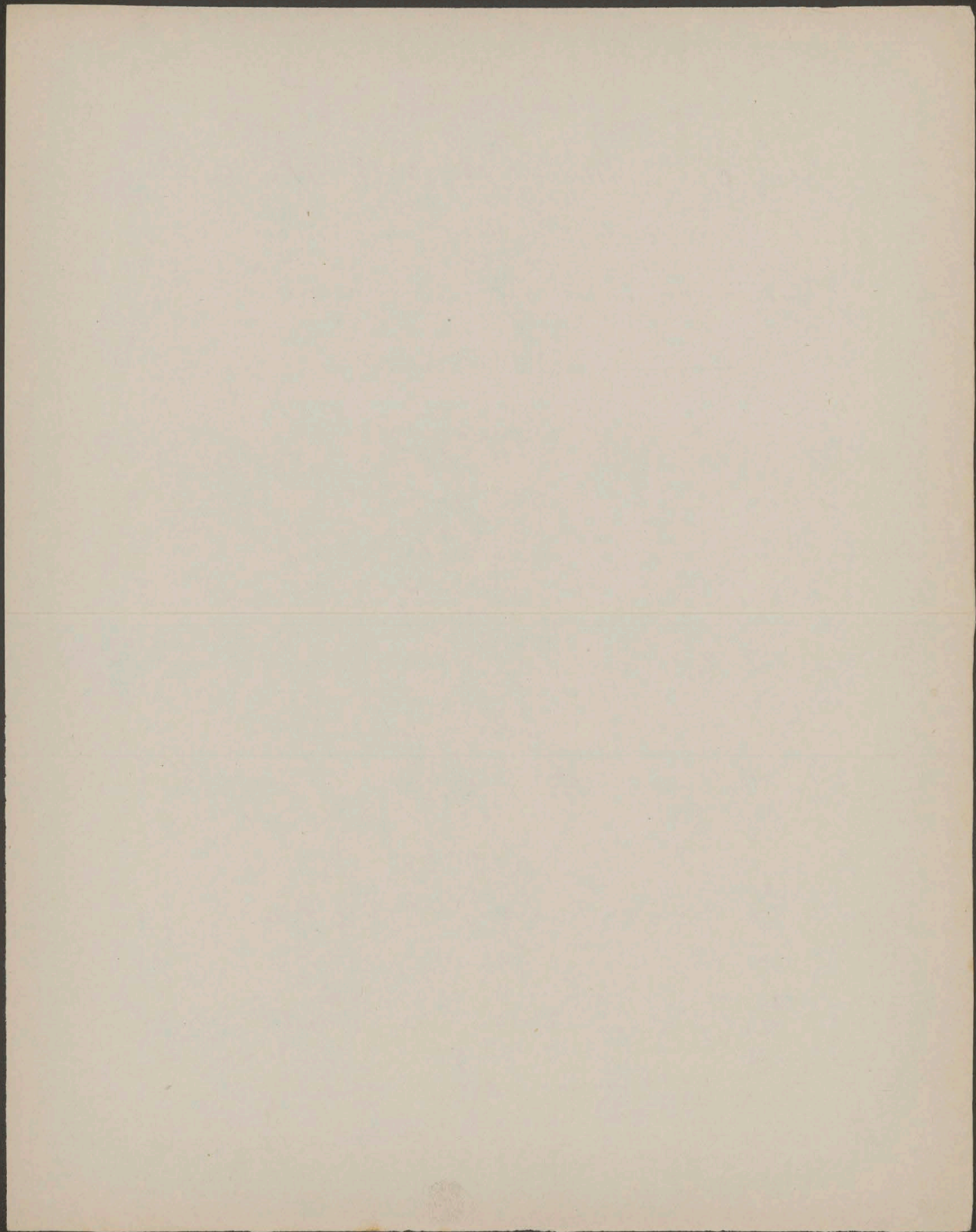

Arerery do dusy blesk i uciescie
 Obwincie sryjts mu, cyste poretka
 Latuj me erata turkacie niebieski
 Spiernij na pierci mej emy dyamentie.

---

* Gwiardka.

Niebo cyste, niebo jasne
 Mlaska na niem gwiardka ptanie,
 Blysknie palam, emi sie gasne;
 Na miu patru sa miu gonis! ...
 Po bleditnej niebios gteki
 Kiedy dazuj, komu gore?
 i emie cigmie pali, dsihi,
 W karotym mijeou w karotk por!
 " " "
 Weis mie wiedrie, weis ucieska,
 Weis w smurkach tai sie gtuca

Obajtra i daleka
i nie odpowie, nie wystucha . . .

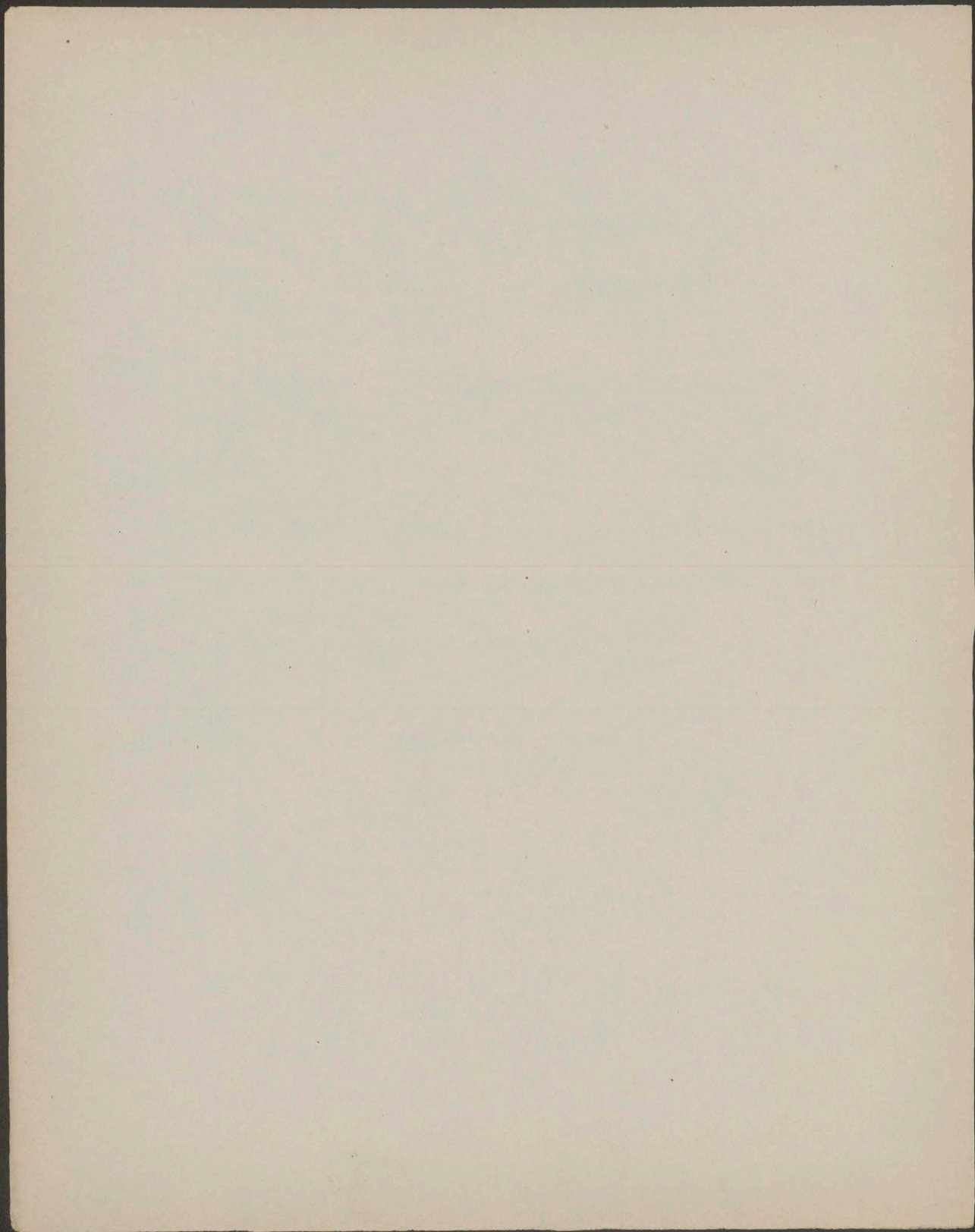
" " "
i kija, i jace ni pomocie'
i nie utrzymac' si, ni wyprzesnyje',
i nie ma zalu mnie zasnuccie' -
i nie radasiei mnie ucieszye'.

" " "
Panicwolny promien' sruca -
i nie zhadamy tonem spierny,
i nie ma zalu, gdy zasnuca
i nie radasiei, gdy paiesny . . .

" " "
Ucha odu pierien' i miesiei,
Ocu try widniec' i ranié'
Ust stodyer seac' i bolecie'
i nie biei i jace' i stlonie'.

" " "
Pieni mesteknac', lubasie' imrac'.
Pzki padae', przyjac' scisnac',
i nie jej dostacic', ni zatrzymac'
Oderwac' si, ni zawisnac'!

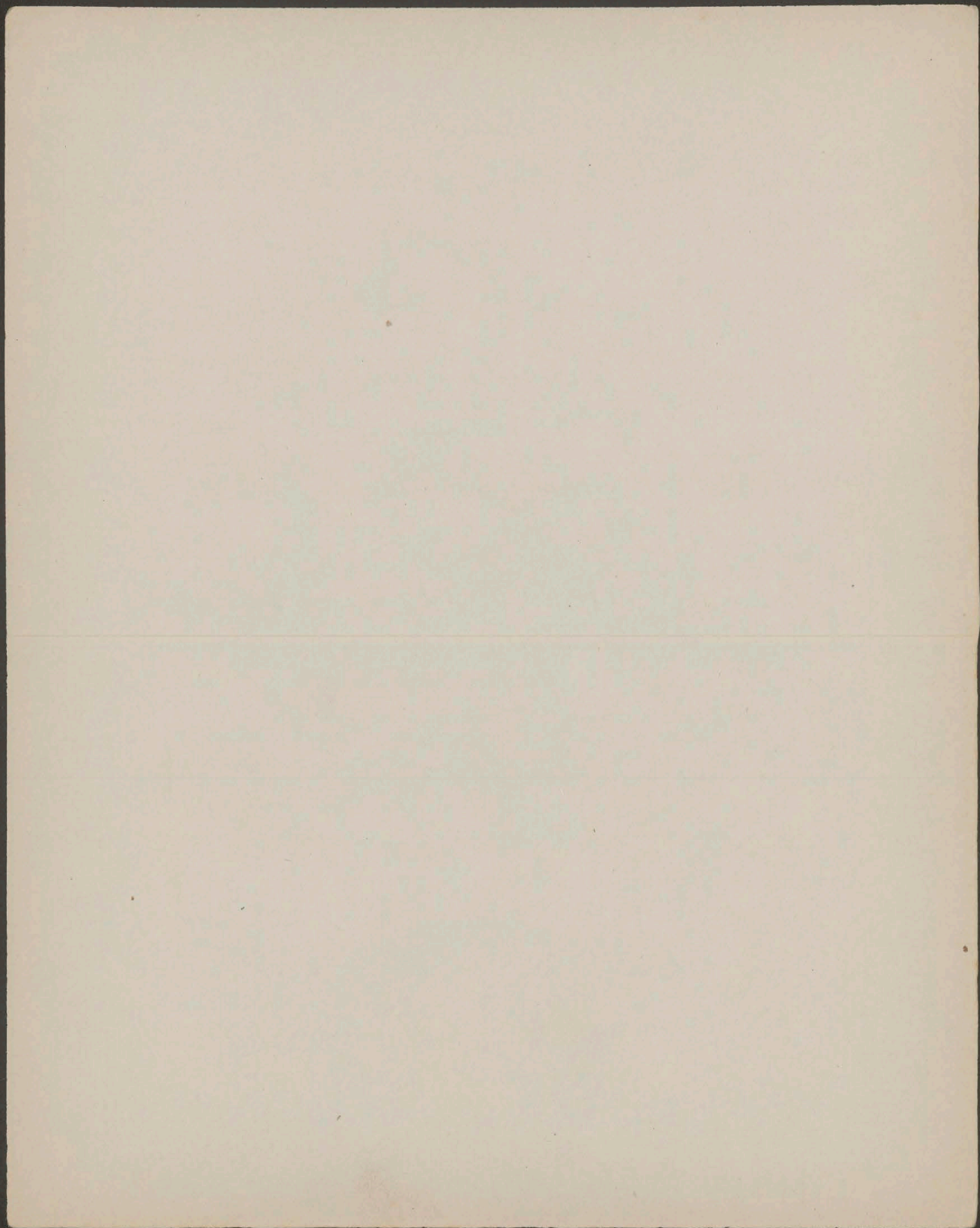

Bukacz Olimpii Lesińskiej
w dniu jej Lubicz 1818 r. 25 Sierpnia ^{do Warszawy}

Nasza już przeszła dni lata plynę;
Na jakiej najdniek Rwiatek Stronie,
W dniu Twojej Lubicz drago Dziecino
Akwizymie swięcuj Stronie?

Tobie się już smieję cwałdrugi,
Tobie wiek stoty swięcicie pawoeci,
Gdy z biesiecz piony i nauk, pnestrogi
Babki, Pralabki i Cioci!

Nasze w niek. najtepoza i rymie wrocy,
Jako eric' Poga i swięte prawa
Cnoty, stramnowici, pracy pokory,
Jaka prawdziwa jest Stawa!

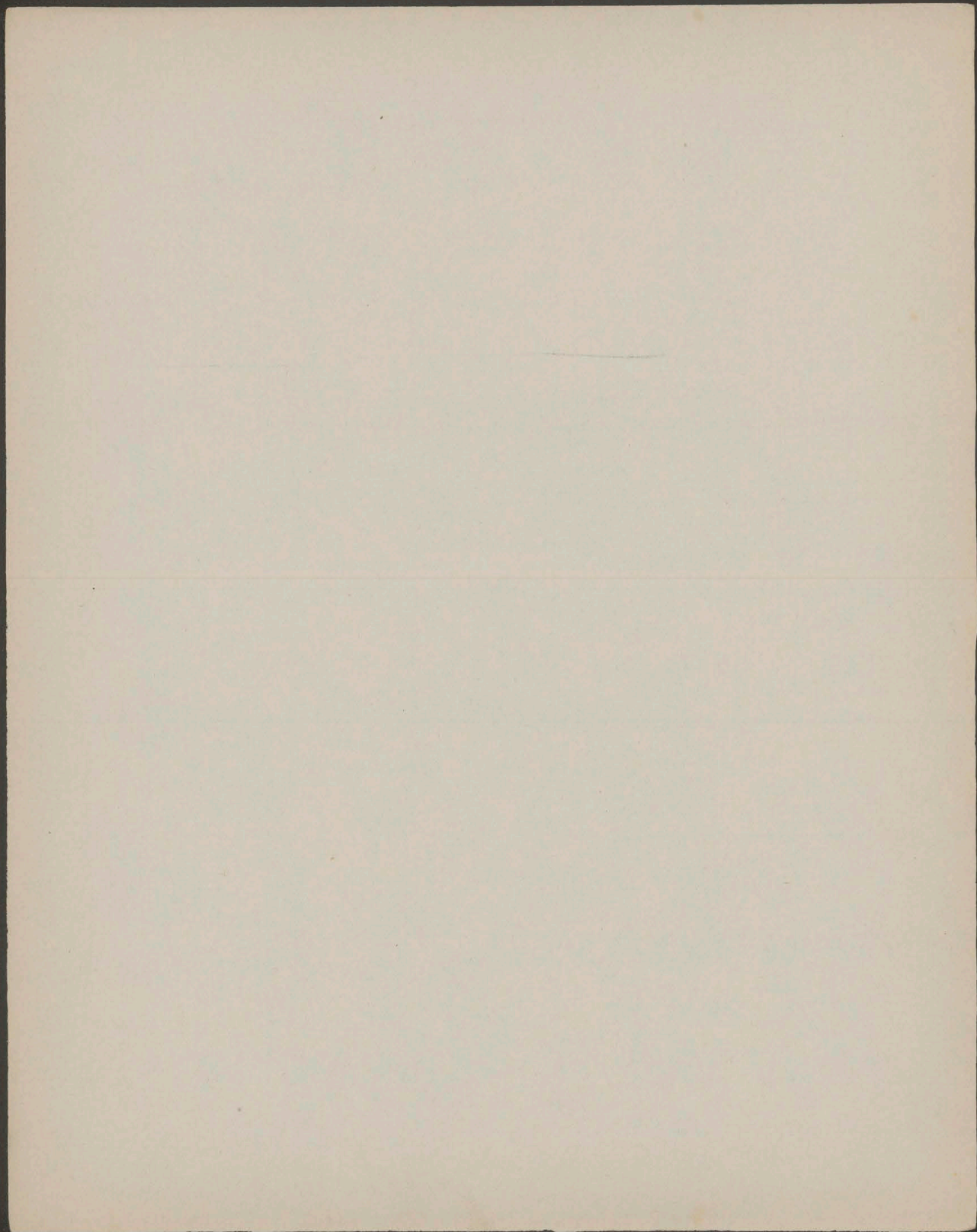
Wśródnie jęś nasładowac' i Karolj gadinij
 Lęsz wick długi mięszć cnatliwenci wyryj;
 Wtemczas możeń dochwaty pewne prawo rościć
 Pół światła czeić Cię kędnie, jęś światła rozdrascić!

Trzyolety w Wilnie 1816 - 1824.

Ostronnie drzewceko ze mę,
 Bo dalibóg Cię polubis!
 Tak jęśtes' miły przyjemny,
 Ostronnie drzewceko ze mę -
 Ty mię kędnieś mi wrajinny,
 A ja mę spokojności zgubis,
 Ostronnie drzewceko ze mę,
 Bo dalibóg Cię polubis!

2

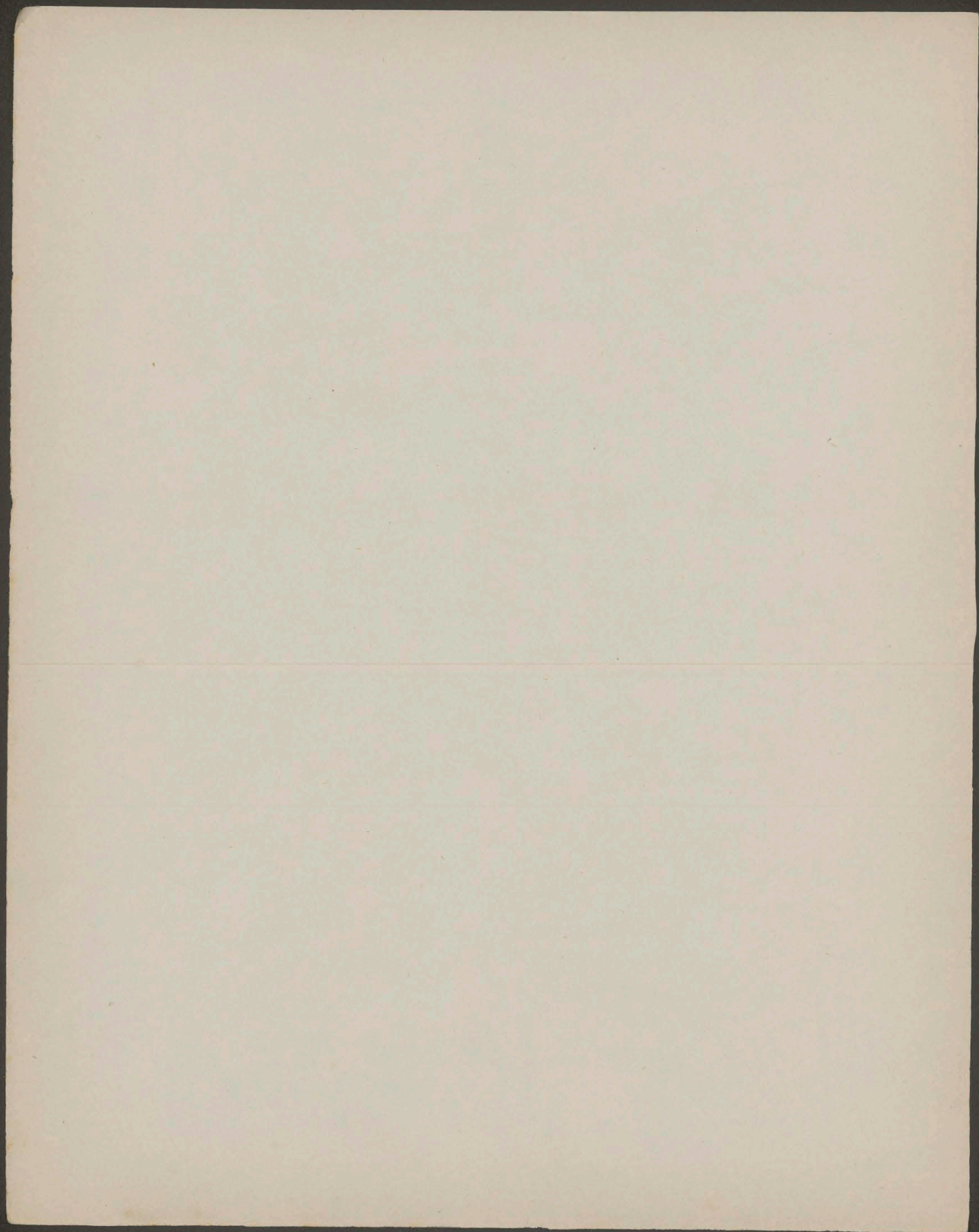
Koncu ślubny sptataz wieńce
 Z róż lilij i tymianka?

Ach! jak szerszyli my miodzienic,
 Komu slubny splatan wieniec!
 Dwie do Twojo Raczanka?
 Wydajis try i rumieniec
 Komu slubny splatan wieniec
 Z rós lilij i tymianka.

Jednemu oddajisz wieniec
 Z rós lilij tymianka,
 Kucha cis inny miodzienic
 Ty drugiemu oddasz wieniec...
 Ostatni try i rumieniec
 Do miłosierdnego Raczanka,
 Gdy szerszyli bierz wieniec
 Z rós lilij i tymianka!

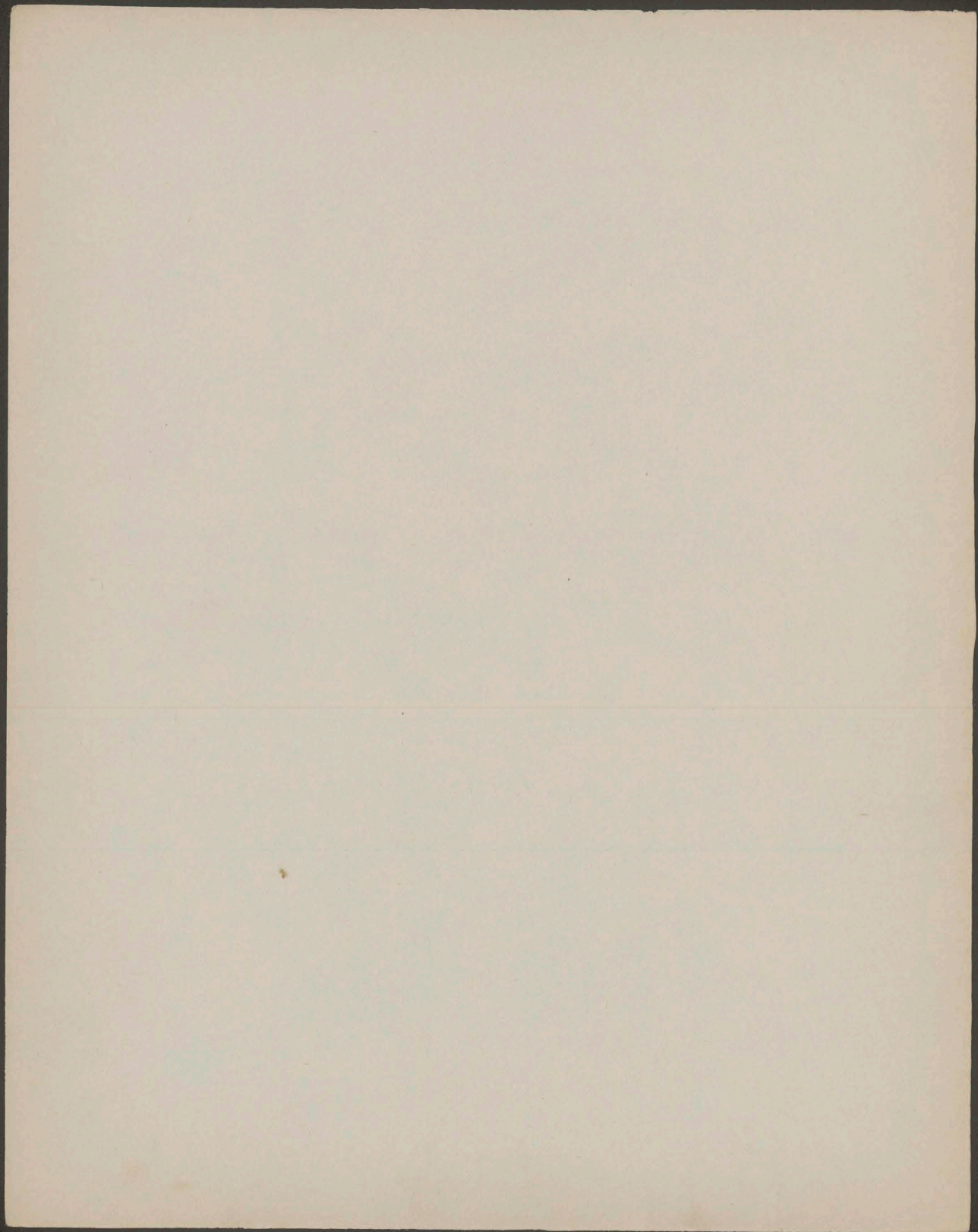
3.
 Ty mi dajes serce Twoje,
 Etych moje miat w ramienic

Otór daje ci oboje,
 Bo już niewiem które moje.
 Ty mi dajes' serce Twoje -
 Teraz chceć je mieć oddane,
 Otór daje ci oboje,
 Bo już nie wiem które moje.

" " "
 Leś matyl, leś porwałko
 Wdrisłki widnieć Stodysz Kradać!
 Do rary i do fijołko,
 Leś matyl leś porwałko
 Już koto wdrisornego riałko
 Koto Leś nie mam siadać -
 Dna rary, a ja porwałko,
 Chęć wdrisłk widnieć, Stodysz Kradać"!

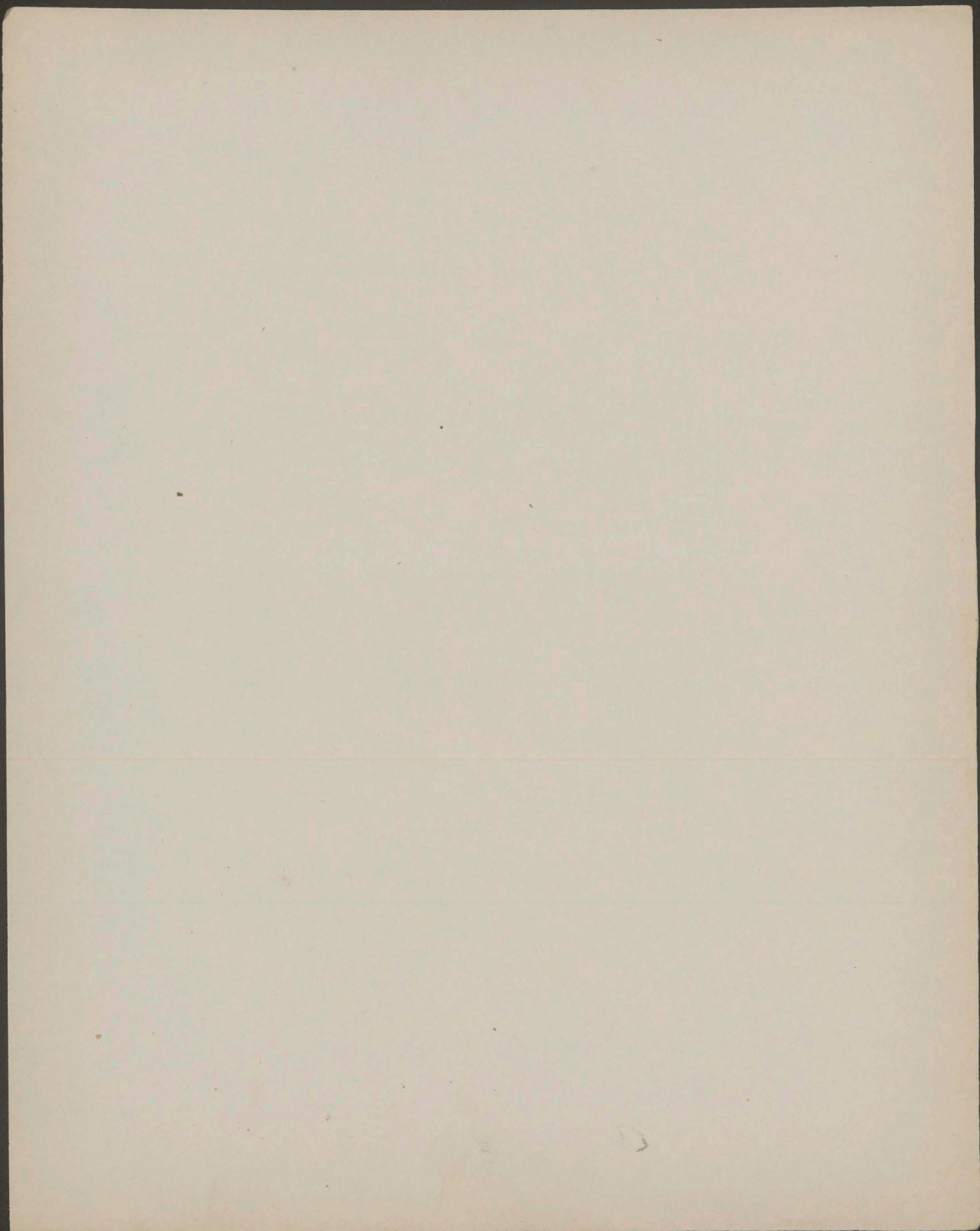
" " "
 Ato na Feli spajnat' leś,
 Już jest " Fij Rachanków tłumieć -
 Druż serce, gone iwenica,
 Ato na Feli spajnat' leś -

Ty wdzięk mamie zachowaj;
 Ten pewno Kochać mi umie
 Kto na Feli spajrat lico
 I mi jest w Rachanków tłumie.

"Wrac Feli spokojności moja,
 Bo niewiem, co będzie ze mną!
 Kocham, smucę się i boję -
 Wrac dźwiękiem spokojności moja!
 albo ukryj wdzięki swoje
 Lub mnie Kochaj, bądź wrażliwym;
 Wrac Feli spokojności moja
 Bo niewiem, co będzie ze mną!

"Widnie stonice, bez powraci -
 Ale mnie już wesołodu nie będzie;
 Skoro Feli nas poruci
 Lubnie stonice i nie wraci,
 Ażto mac serca zasnuci;
 Westchnieniem, żal i try wosodnie

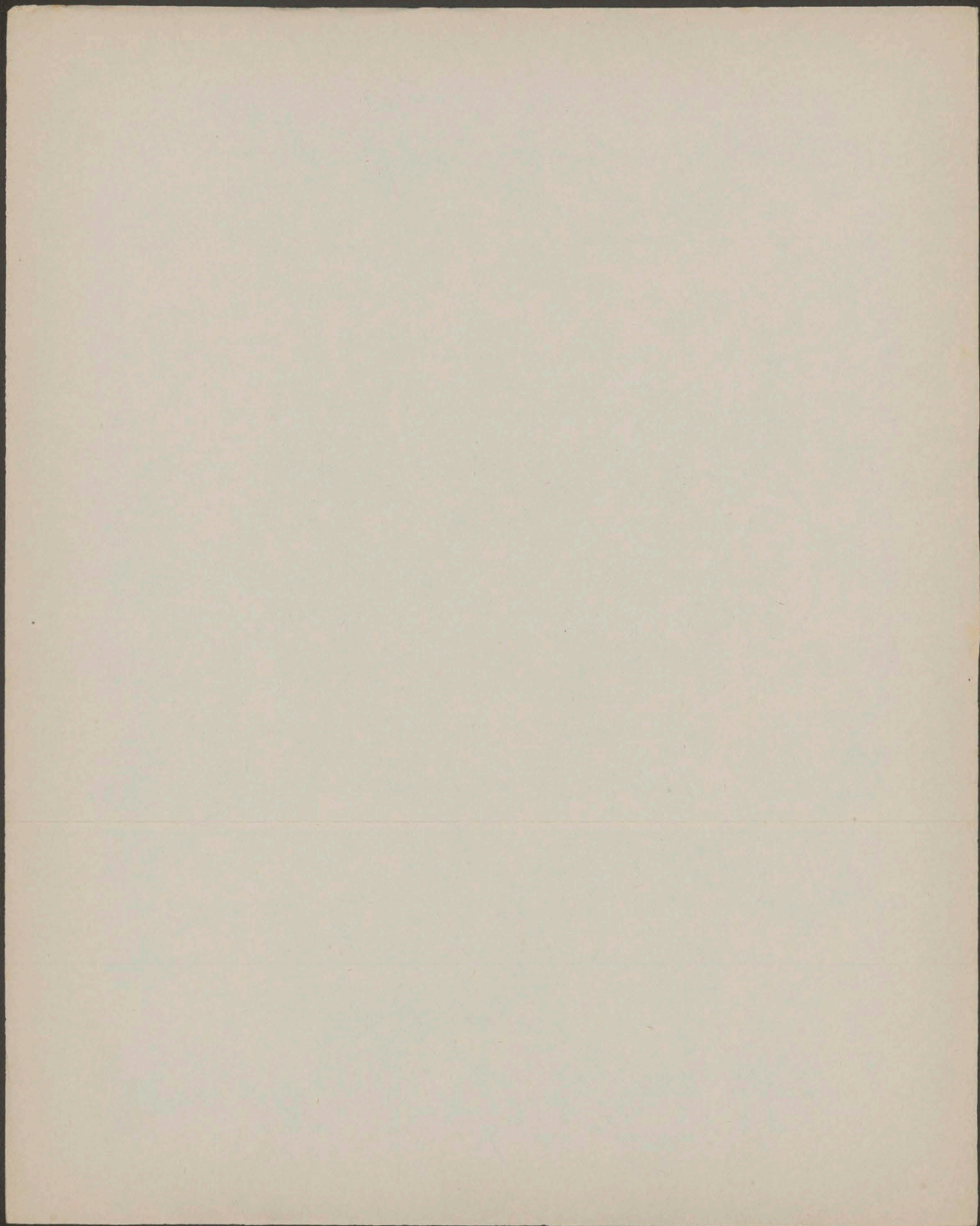

Siłnie stoisz, lecz prawości
 Choć mi nie jest wesoła nie będzie!

Gdy mi widzę mej Kochanki;
 Nic przyjemnego nie widzę -
 Smutne wieczory i ranki,
 Gdy mi widzę mej Kochanki;
 Pruciam płet, pratorgam wianki -
 Com wpróż kochać, tem się brydę,
 Gdy niewidzę mej Kochanki
 i Nic przyjemnego nie widzę.

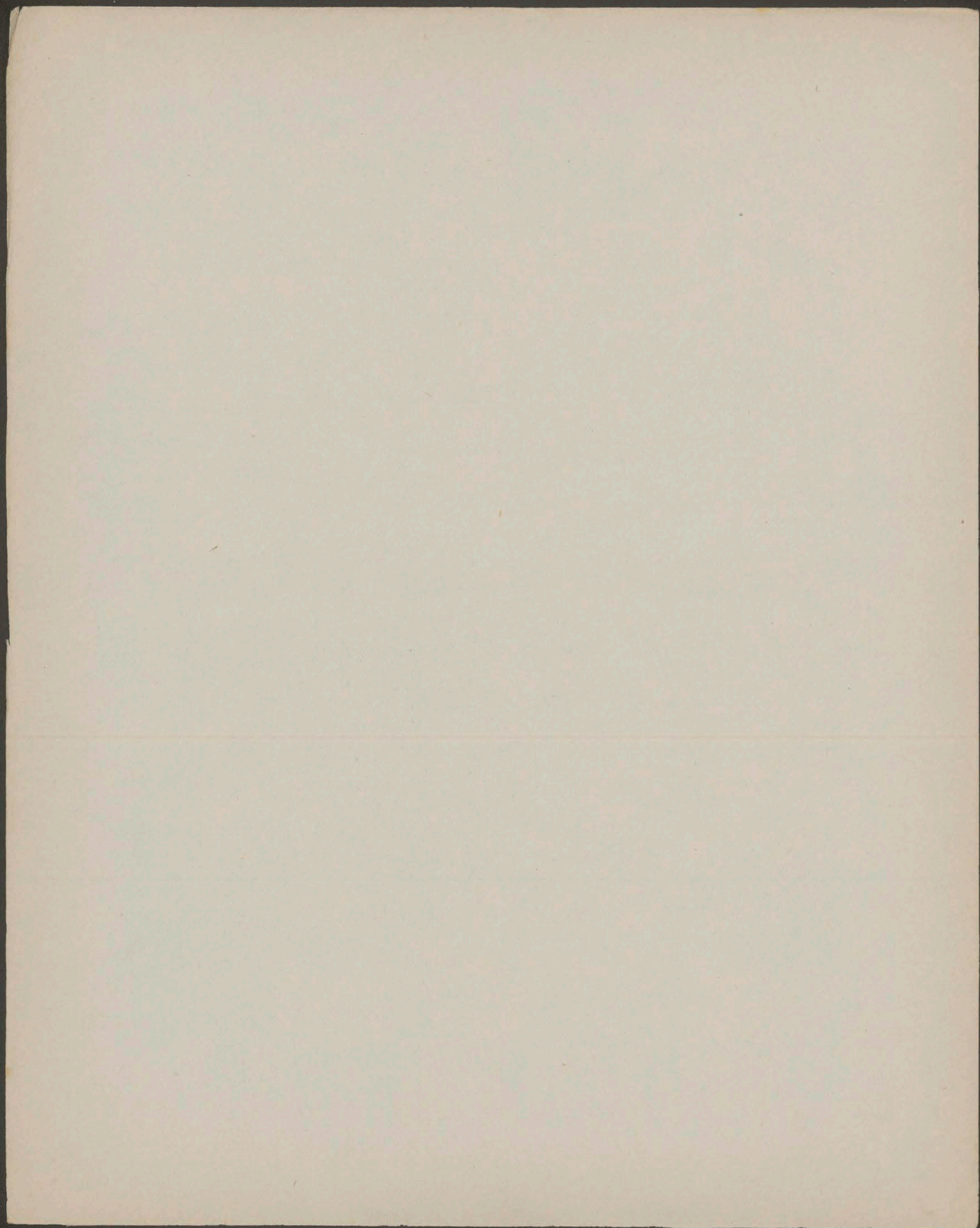
" " "
 Gdy mi, Kochankę obacz,
 Woyatko się przyjemnie staje -
 I gram i śpiewam, i ślaczę,
 Gdy mi, Kochankę obacz.
 Smucę się tużki i gaje,
 Wesoły jestem, choć płaczę,
 Gdy mi, Kochankę obacz -
 Woyatko się przyjemnie staje.

Krasa, i wdziękim malina,
 i Rad jagódkami jagódka,
 W lasach, w ogrodach jedyna -
 Krasa, i wdziękim malina,
 Jazda wieńców drzewost drzeweryna,
 Wdzierma i doka, i stadka -
 Krasa, i wdziękim malina,
 i Rad jagódkami jagódka!

Kto Racha, ten nie mi traci,
 Kto kto się miłości wobrać -
 Miłość stadka goryz ptaci.
 Kto Racha, ten nie mi traci,
 Miłość tuż w dniek ubagaci,
 Podnieć gadnijom, Raczania -
 Kto Racha, ten nie mi traci,
 Kto kto się miłości wobrać.

Kto ci pomać, zgięć Kalana
 Wiermin Tugm rostać woli,

Choc' wolnoć jst porządona -
 Kto cię pomał, zgizt kolana,
 Stadnego nad cię tyrana
 I milnej nad cię niewoli,
 Kto cię pomał zgizt kolana
 I wierzmem Tuym zastac' woli.

Powiedzieć, czy to Rachanie?

Gdy się miernam i rumienis,
 Gdy spojrym się niespodzianie,

Powiedzieć czy to Rachanie?

Per niej troski i wrodzowania

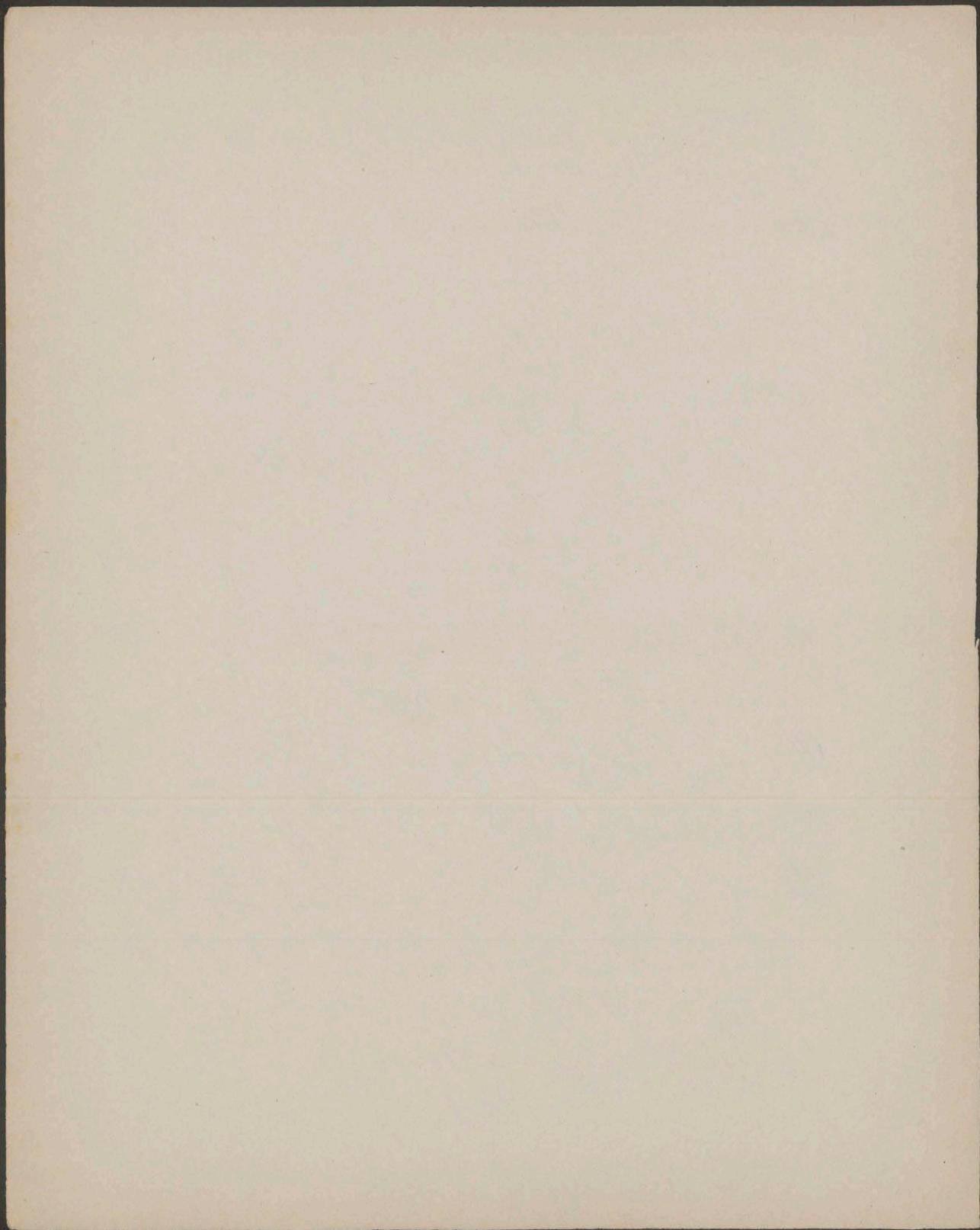
Czy ja wspomina, czy przypomnisz,

Wzrusz się miernam i rumienis,

Powiedzieć czy to Rachanie?

Par tyłka wryści Rachany,

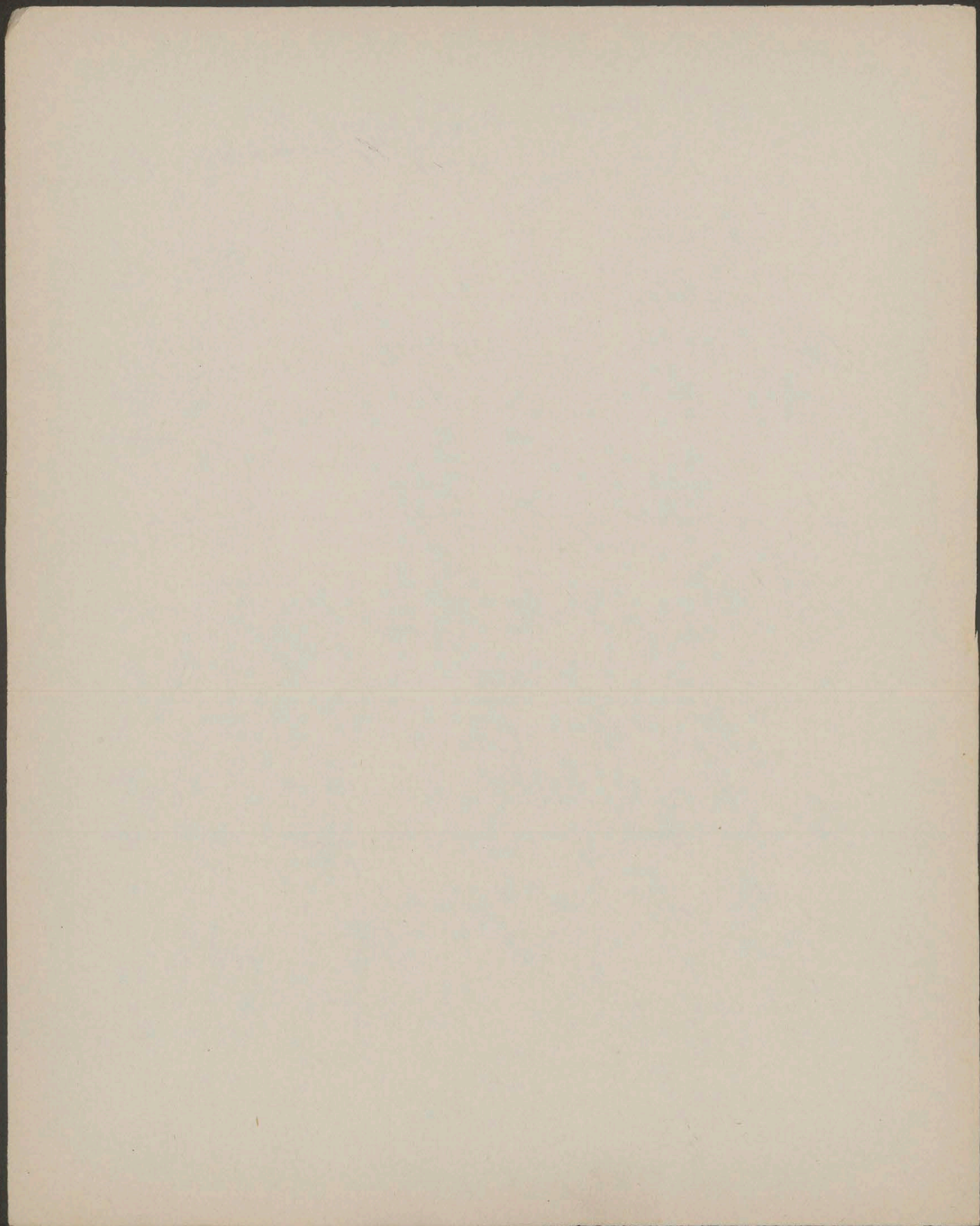
Beer za to przesore i Stale

Dwa, trzy serca nie damy -
 Par tyłko serce Kochamy;
 Trzysery zabary i tany,
 Kto w statym Kocha zapale -
 Par tyłko w ryciu Kochamy
 Serce za to serce i stale.

" " "
 Pomyśl gatem przed obracem
 Wiedzieć do życia Kresu,
 Znowu Kocham jednym sercem,
 Choc' pomyśl gatem przed obracem;
 Serce stało się żelazem,
 Serce Ty masz serce z magnezem -
 Znowu Kocham jednym sercem
 A Kocham do życia Kresu!

" " "
 Gdzieś wóć mi moje Serce,
 Lub mi w ramionach ułóż Twoje,
 Póki dzień tli w iskrach.

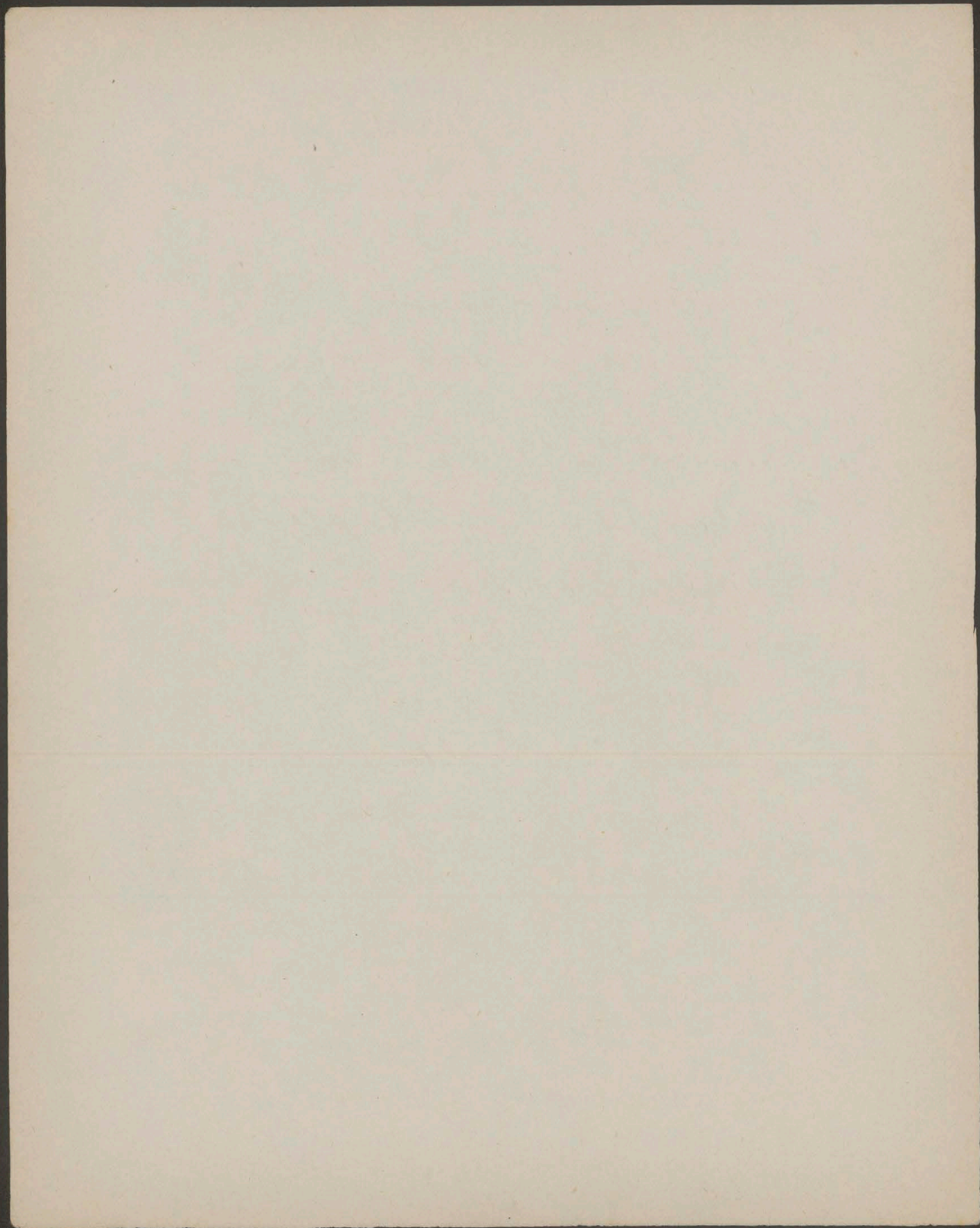
Śmierze woić mi moje serce
 Zdradzi tytko przemierze
 Biorę cudze, przyje swoje,
 Śmierze woić mi moje serce,
 Daj mi wramian oddaj swoje!

" " "
 Młocić jak motyl jest ptacha,
 Z rozlicznym się piści Rwiatkim -
 Gta tracha, i tam tracha...

Młocić jak motyl jest ptacha -
 Ser kto się w Polu pokocha,
 Serca żegna się z miastatkim;

Młocić jak motyl - nie ptacha,
 Z tak wdrisernym piśsere się Rwiatkim.

" " "
 Zohalko wdriserna i luba,
 Na Twój widok cnię trwaga!
 Gdzier moje męstwo, gdzie chlaba?

Johalko wdzięczna i luba
 Patnie na cię pewna zguba
 A ja nie patnieć nie mogę,
 Johalko wdzięczna i luba,
 Iła Twój widok czuję trwożę!

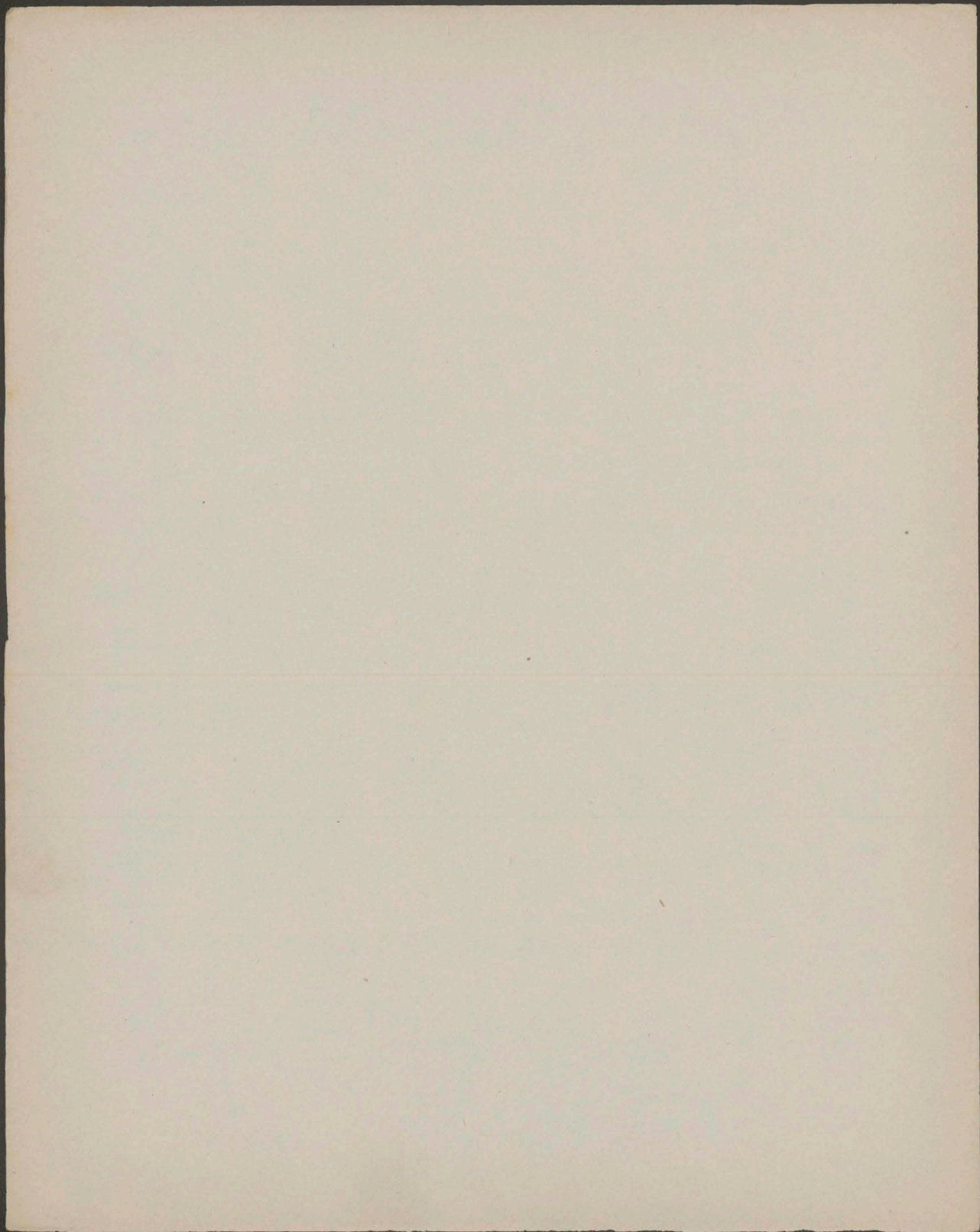
" " "
 Po osobno Stwórcę dziełi

Wdzięki i dobroć, i cnoty
 Jedną wady, tej pojmiamy
 Po osobno Stwórcę dziełi

Wdzięki i dobroć, i cnoty
 " " "
 " " "

Do cie pięknych tulie' usta
 Ty to narzwasz swawala[?]
 Nowa mienowca i' pusta

Pocaunki' swać narzysta
 Ja wiem, że one nie bole;
 Chyba różne mamy gusta

To ust swych przytul ~~moje~~ usta
 i kubem naroz, nie Smawola! —

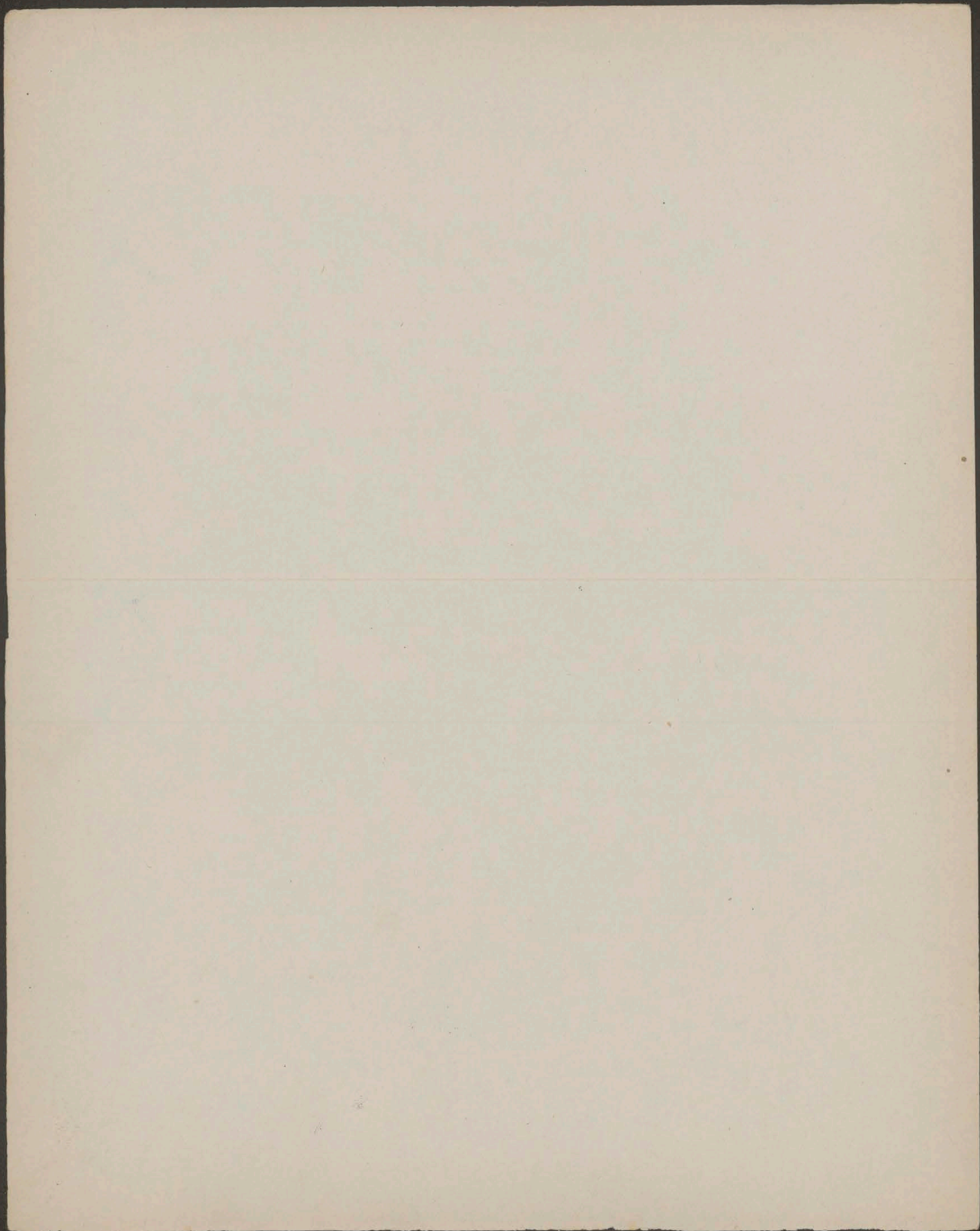
" " "

Skorom ci ujrnat celino,
 Zognym ogniem serce ptomie —
 Odetad stodkie swiele plynny,
 Skorom ci ujrnat celino,
 Crij, mitose, traski giny,
 Tresepliwory, nis Krol na tronie,
 Skorom ci ujrnat celino,
 Zognym ogniem serce ptomie.

Piesni druga

Kornie z lauru splatac wieniec
 i Miodzi polska i Litewska
 O! dla Lana to miodricie
 Wy splataci z lauru wieniec *ibid.*

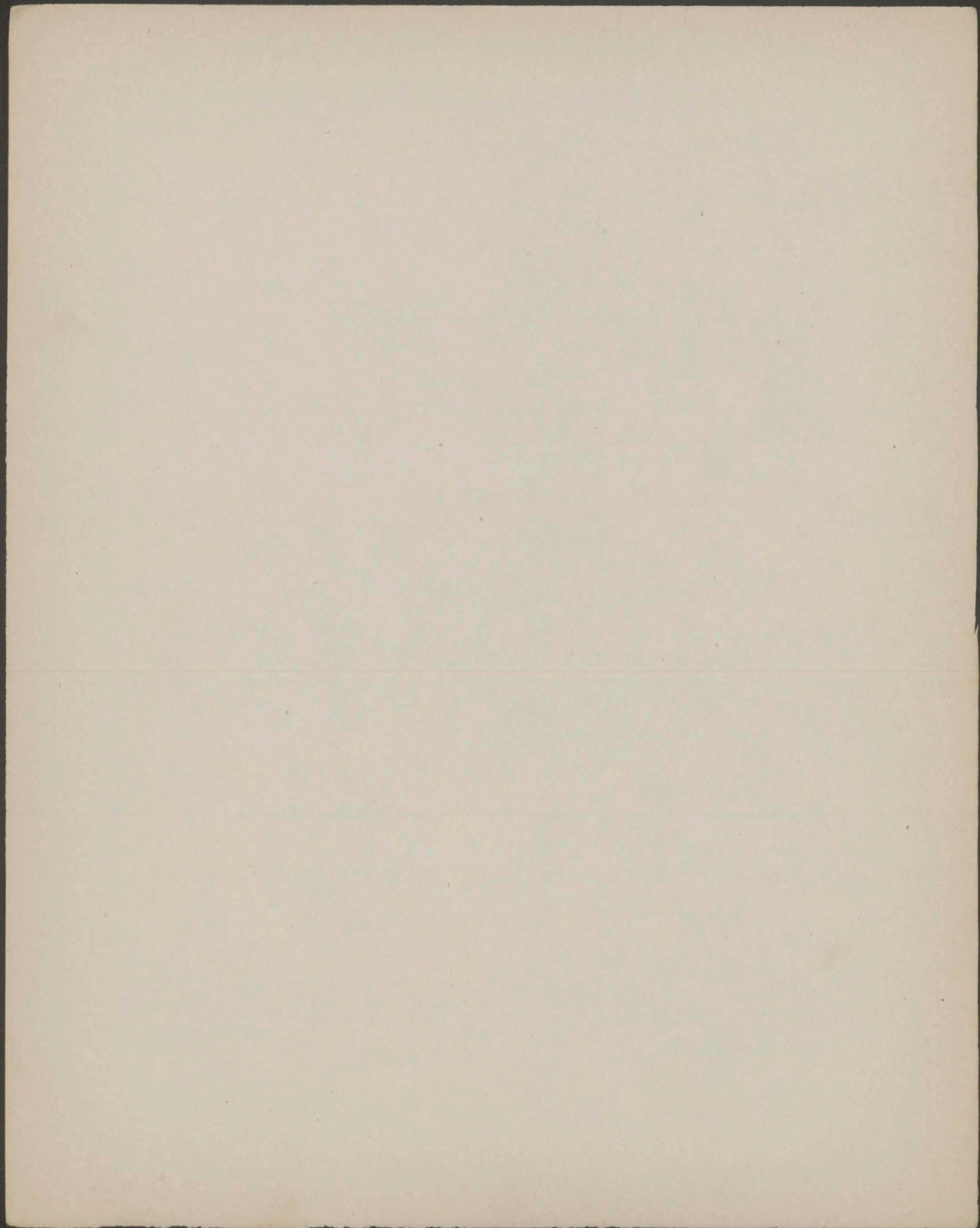

Piosnka z wiersza w Wilnie 1823

O gdybym orlemi pióram
 Wylatać mógł po niebie
 Luba moja karkiej pióram
 Latałbym do Ciebie

" " "
 Łalem siewa, trawem siewem
 Cały świat obrydłem,
 Lnie mi nocą światła siewem
 Gdy Ciebie niewidzę

" " "
 W obcym kraju w drogę dale
 Sene Ci oddane,
 Póki żyję Bóg porwali
 Wiernym Mu zostaną.

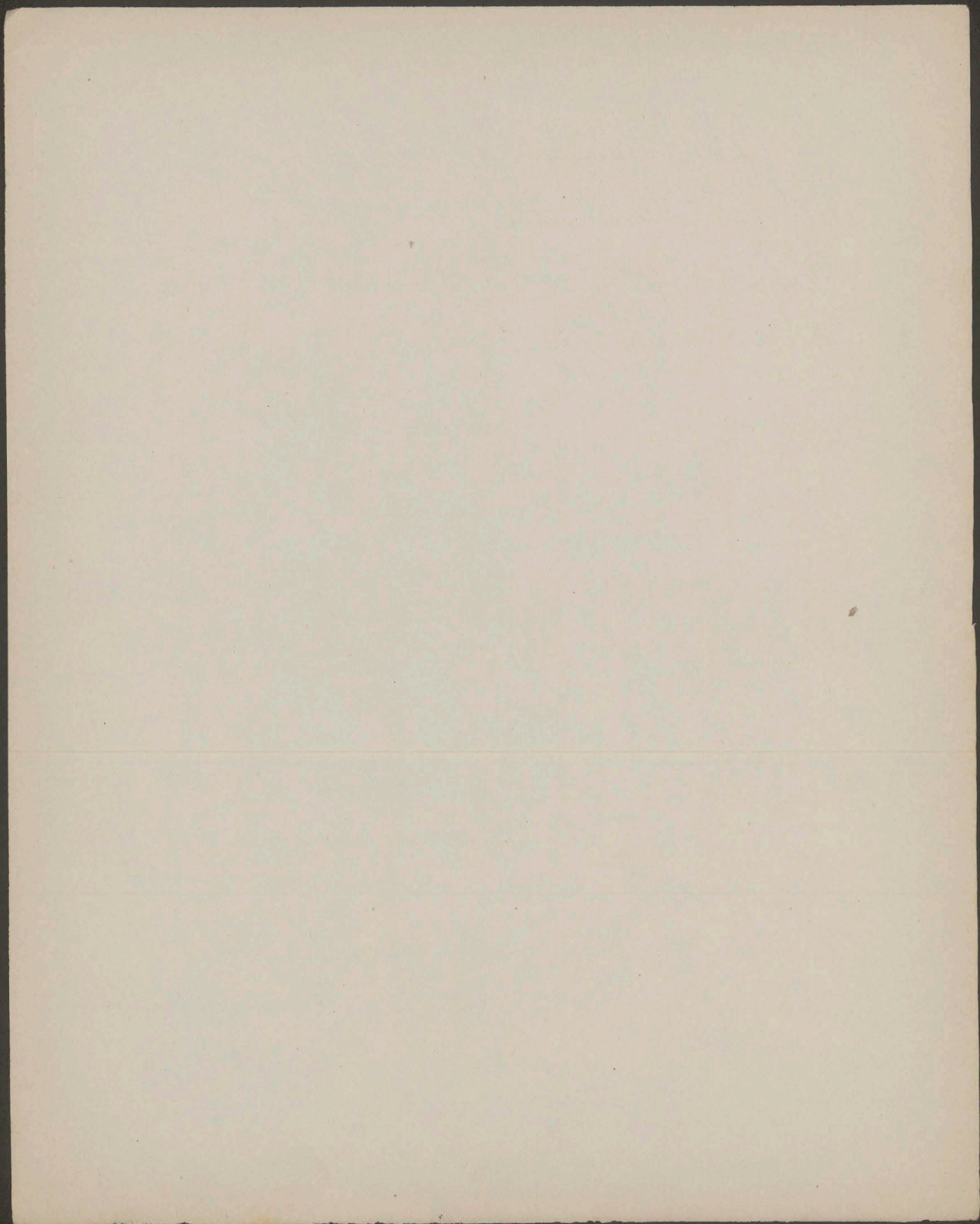
Wie ptaer, Kiedy się rozdwoim
 Na dal i' cras otugi -

Bo ja wiemie kolo Twoim
 Chac' lis' me'mie Drugi

„
 „
 „
 Jednu mam przeszedz sobie
 Gdy mnie śmierć zabiere,
 Westchnieć laka na mym grobie:
 „ On mnie Kochat serce „

Wzrostki do Łopii Malwaskiej na pamiątkę
 z Byrona nasładowac w r. 1824. J. Jan.

1.
 Gdy mię posępna zgorza szarnista masa dy
 Porum mnie swęgo światła porhawie' byt gotaw
 Kiedy nadzieja, raczy' dragi mej zawrotów
 Umierajęcym klaszem zwisłokata obledy;

W tej ciemnej srocy ducha, utajonej serca sprzeczce
 Na ten czas, Kiedy stabi' leca do rozpraeny,
 Hania, sadzane, ich cnotosci jeli kto, abary
 A Kiedy zimni ludzie biegnu ku ucieczce.

3.

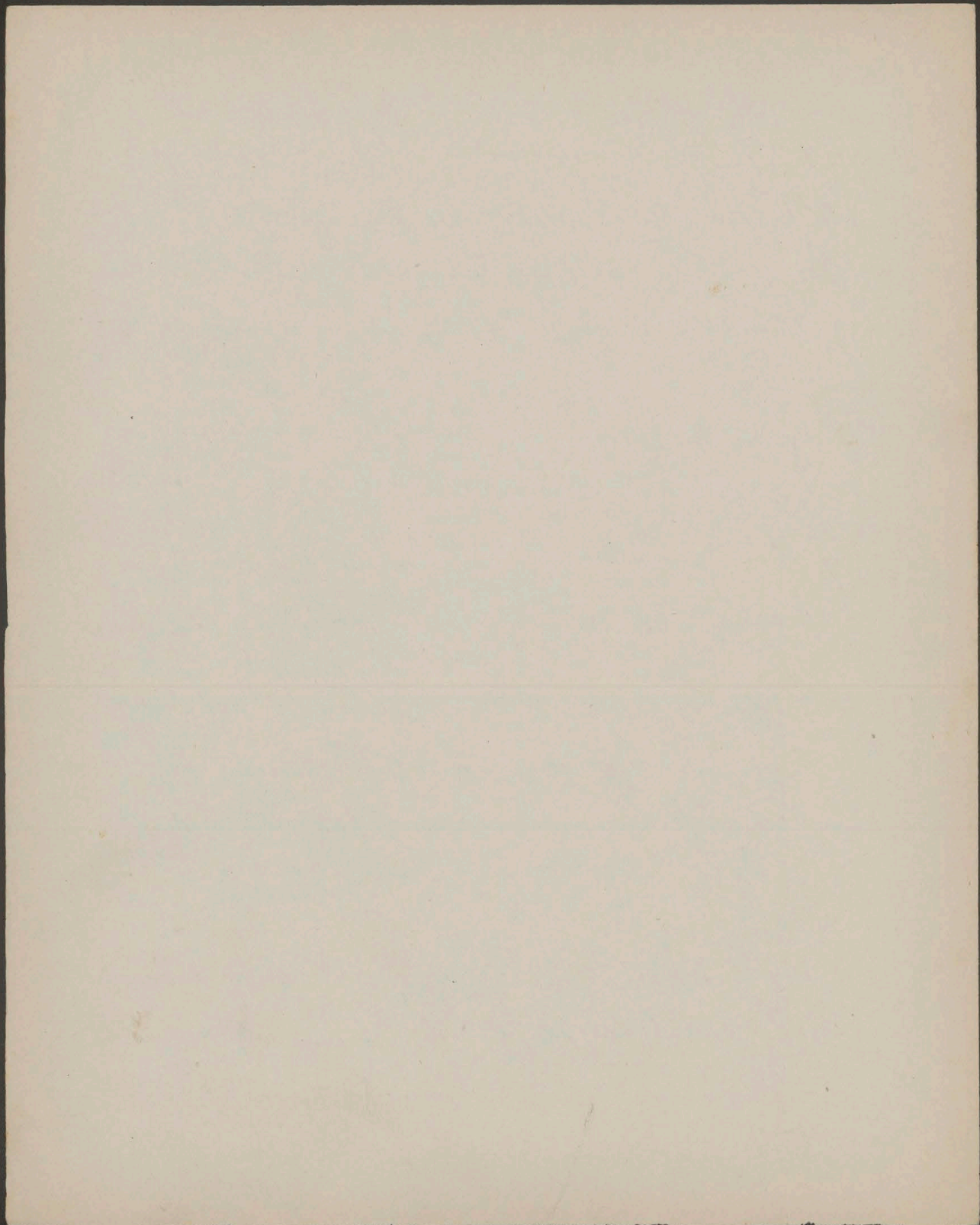
Kiedy sie las odmierza, tam cudk uome tamie,
 Gdy m sie widniat narekan, stosci puctly celem,
 Lastnu tyranistwa — Ty mnie zastales' mesalem,
 Gwiardz, Ktora sie sama mi racimta dla mis.

4

Blagostawis na dawne wierne fj promieni!
 One mi towarzyn, jak oko Aniata,
 Jch nuta jasnosc' norlana do kuta
 Oddzielita adle mnie nacy strasnej ciemi.

5

Na przymo z utajonej dymnie sie promoceny
 Te swiatlosci opiekunem, racimi oblok mglisty;
 Fj ptomien' dlynie wierzej i jasnuy, i cysoty
 Sby rozprasyje ciemnowic, Ktora nas stoony.

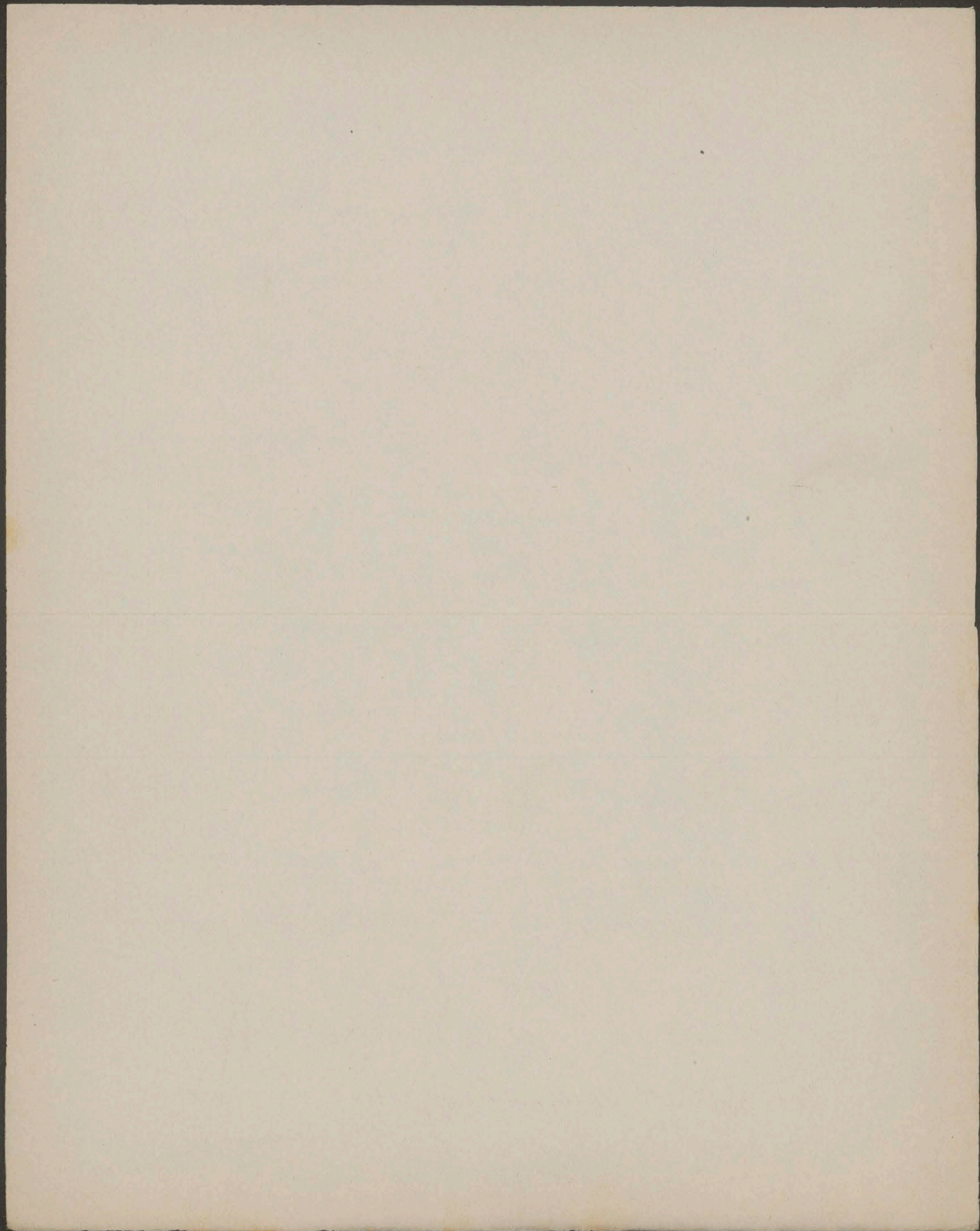
6.

Niech Twoja dusza wiecznie przemienia się w miłość
 Niech jej co ma przeciepieć, co ma zwalonyj powie:
 Więcej siły w twym jednym ludem słowie,
 Niech jej ma świat w paszportach i pogardzie swojej!

Ty dłoń mój jako drzewo wdris smiejnej urady,
 Które się łatwo obręka - mi łatwo się stanie,
 Ty miłością zielone liście spuszczasz ranie,
 Na pomnik, w nim najczyściej ustroju i ostry.

Wiatr zawył, niebo pogrąża się ziemi
 Wylewa na nią ² ciemność ¹ ciemności ponury;
 Ale Ty jesteś przy mnie w dźwiękach szwabskiej kury,
 Aby mnie obręka Tweni liście rozroneni.

Ty i twój! ad nieszczęście tarę, znajdę sobie
 Jakikolwiek przemaceni powiek we mnie godzi

i kuba kiedys' ciepienia Dobrym wynagrodzi
 Tak... wynagrodzi Dobrym - przed innemi Takie!

10.

Cresta przyjamie wieśce miasteczko obrorem;
 Naszej nie przewie czasu mac, ani przestroni -
 Sence nasze jest crute - lecz się nie odmoemi,
 Luna nana jest tkliva - lecz miertonna rarem.

11

Pyle mić wiang-senta mićk be dnie pogreben!
 Jesli zdotam pner moje w przygadach wytrwaloić
 Poryskac' serca lubypk dos'wiaderonij statoić,
 A ziemia ^{mi} nie wiźceimem be dnie, ale mi bera.

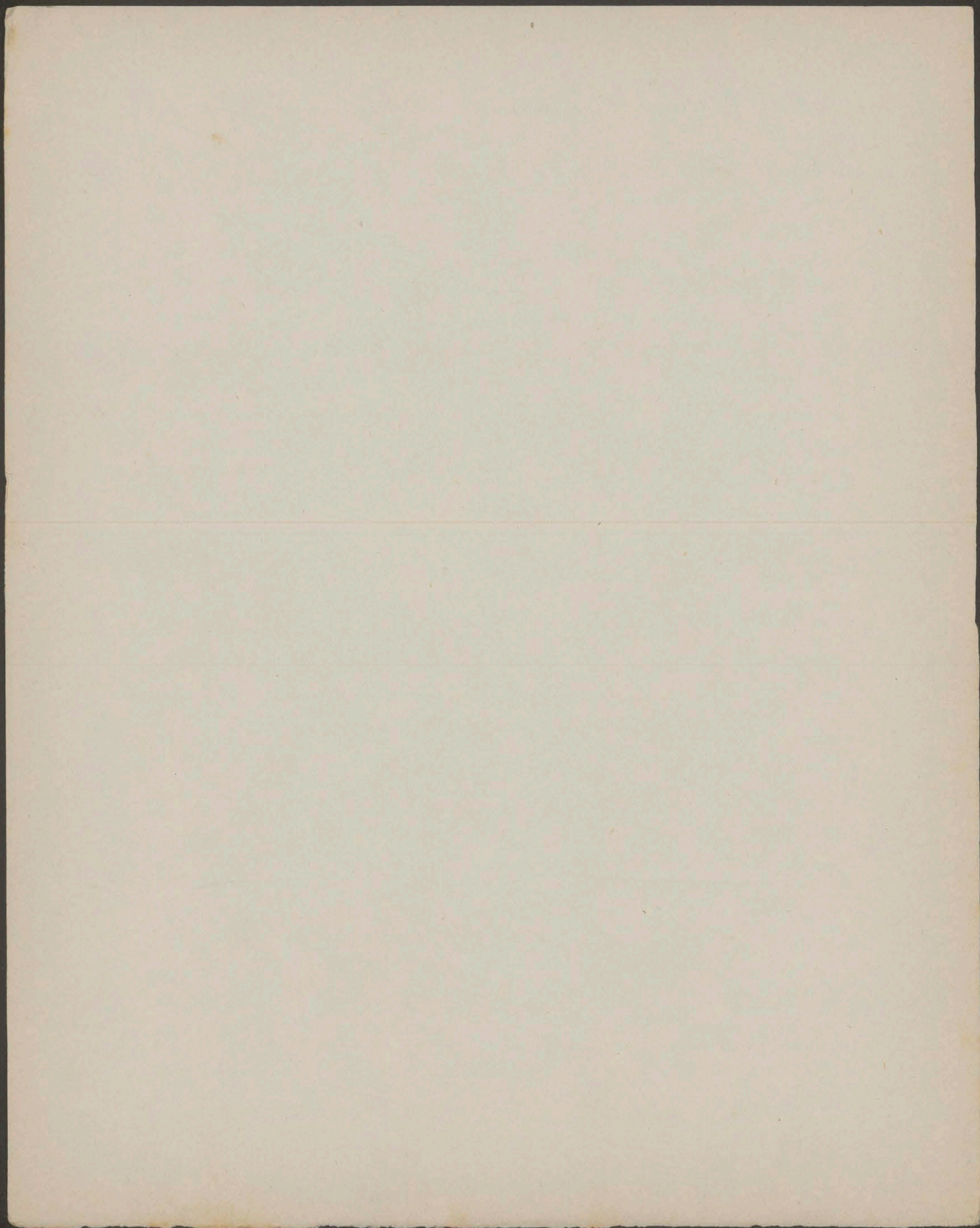
d. 12 Wnėsnia 1824

W Lmienniku Stefana Dybrowskiego

d. 13 Wnės. 1824

Lmi na smutnym wyryte gtoni
 Critego przechodnia rastony ma

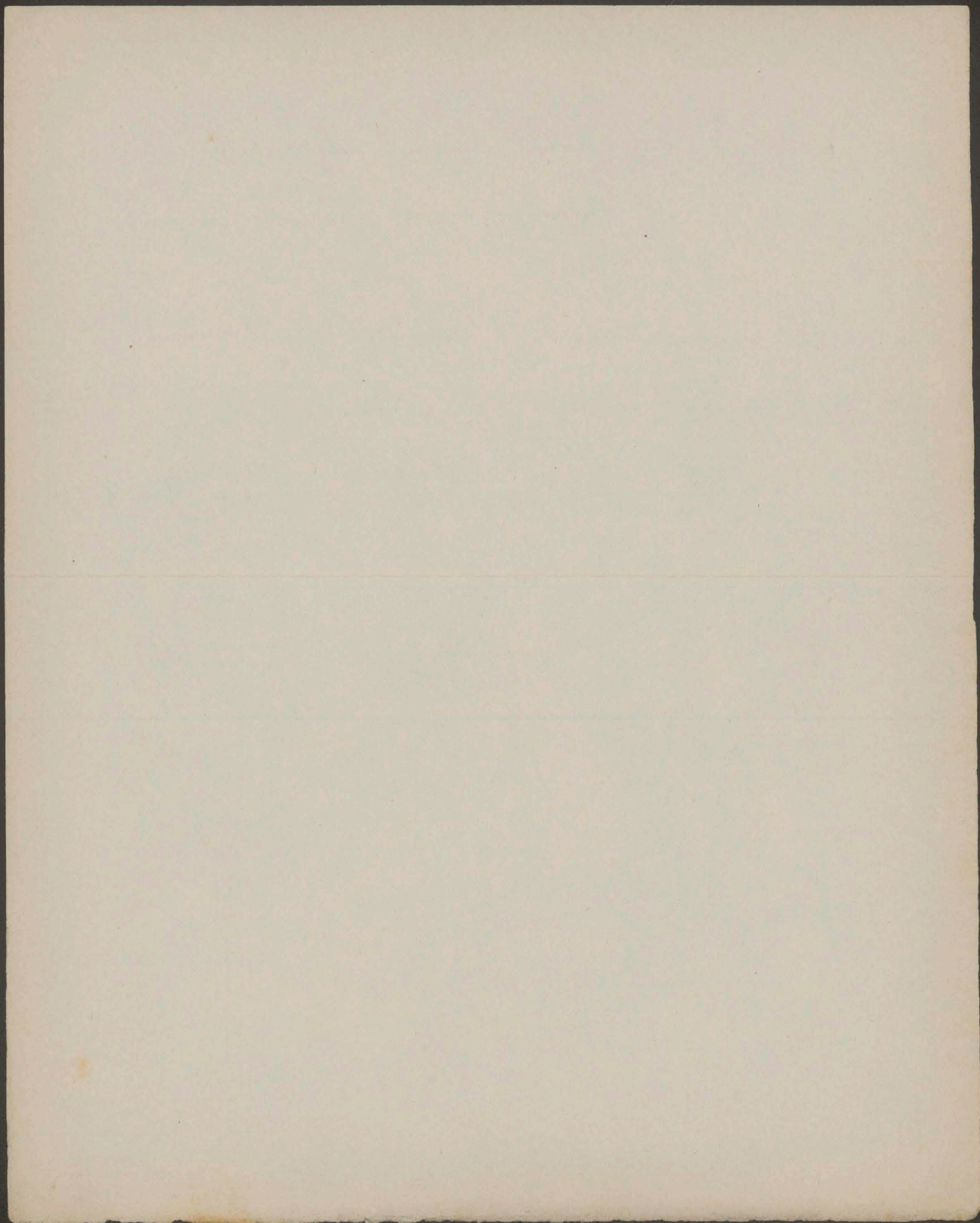

A i Ty w druków Twój obronie
 Na mój wieś rucisz ocymsa

Wspomnisz; wiesz, który z północy z lata,
 W rapadły umiał mię stronie,
 Chce' moje ciota na Rońcu Świata
 Serce mam w Litwie z stronie.

po wygnaniu w czas wyjazdu na wygnanie

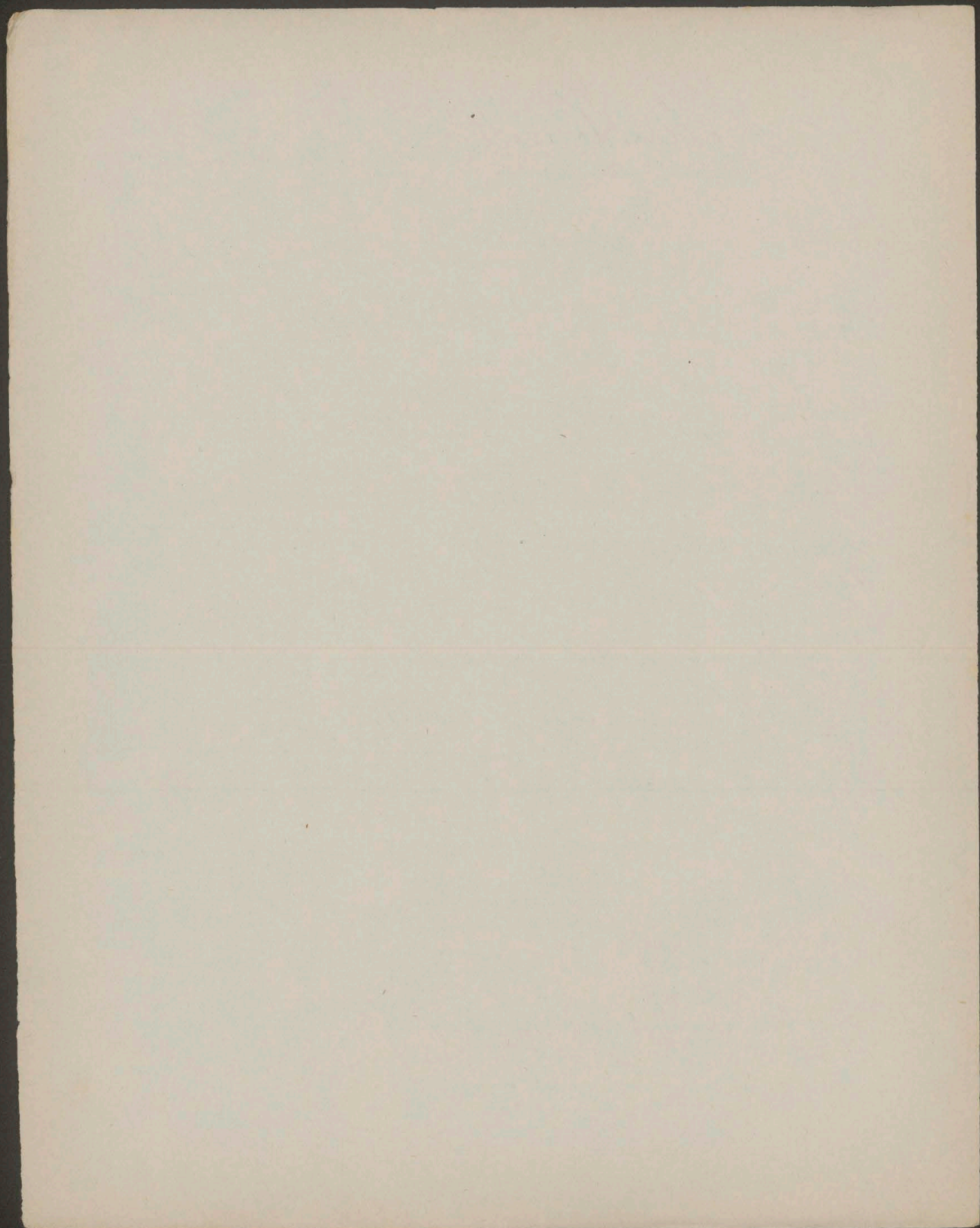

Suwardowski

Ballada

1.

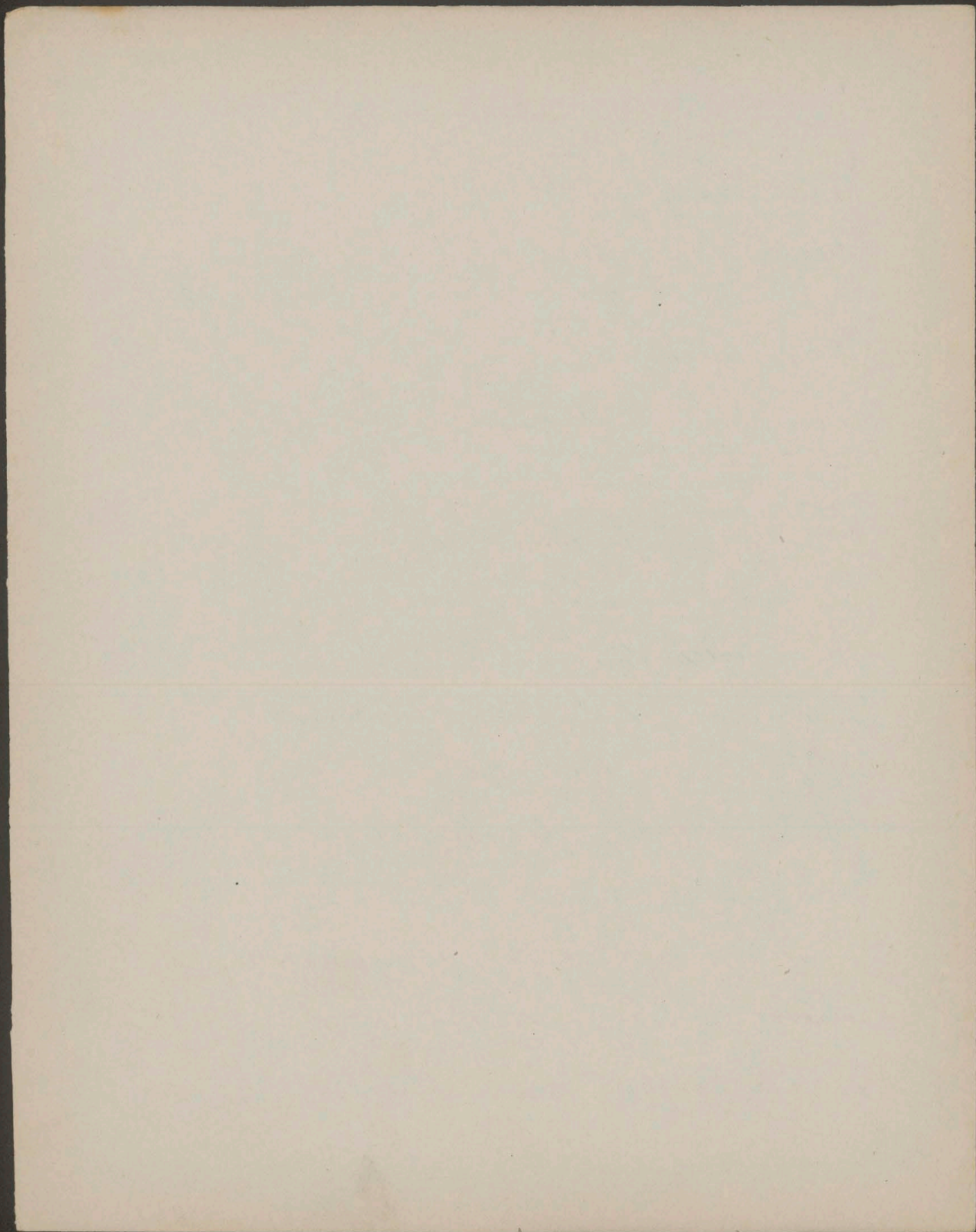
"Wy ad żekamy emkani
 W wiecnych pstać wiecny Rary,
 Władcy ber demy otkhani,
 Swarane wieigee rary!
 Gty kraku wiecny moey,
 Co lubisi przy pukić koldnie,
 Tym maci dusy na swym koldnie,
 Pa'pieri ku moey pomocy!
 Wygram niegodne prymiere,
 Wic w litaci Boga nie wieie,
 Pokton, paciur gine, marnie-
 Csteka stworyt na morarnie,
 Kadzięc ni ba wesele.

Was slyha nym głosem wrusse
 Nam oddam ciata i dusse
 Strasni dla nichis Anieli!"

2.

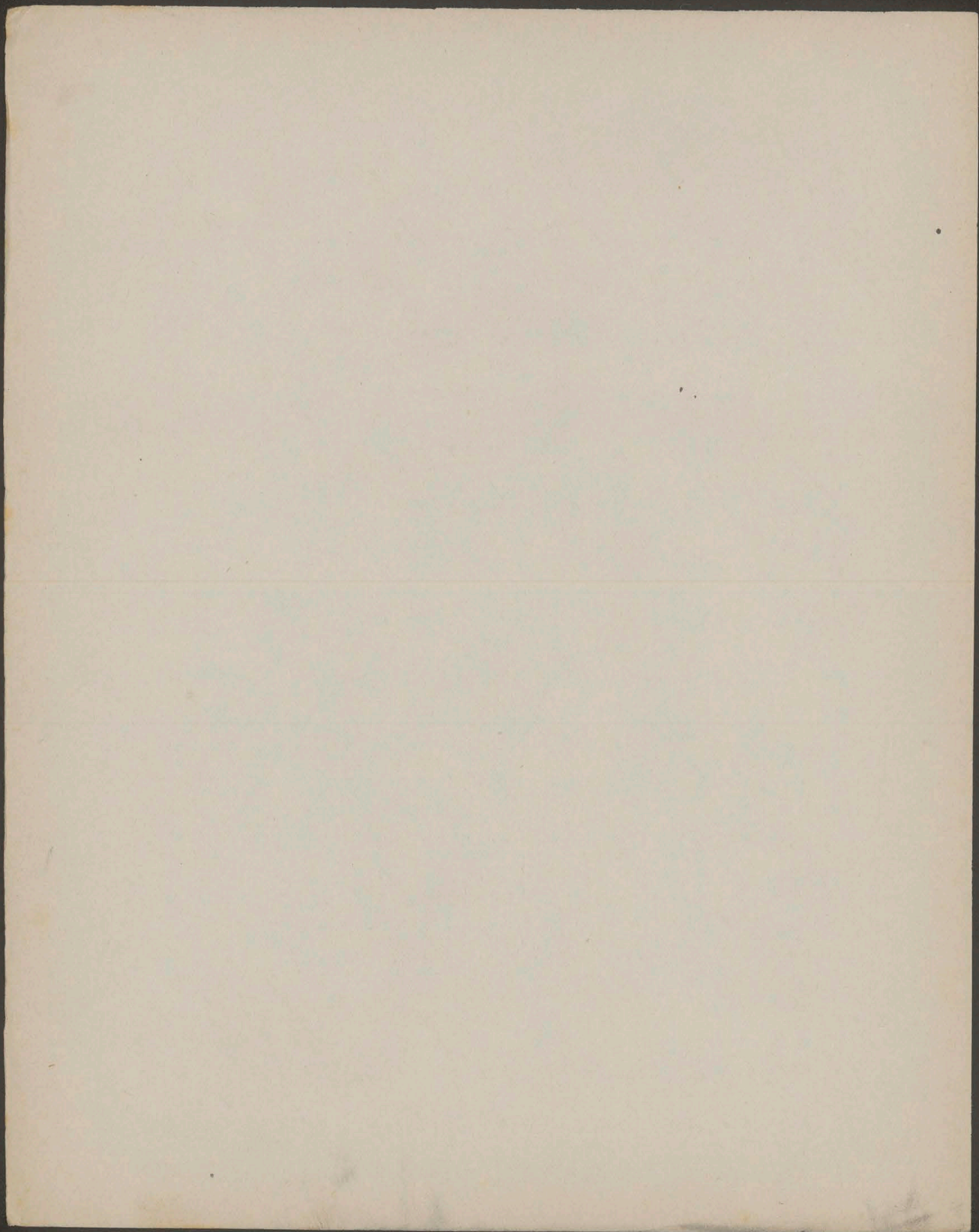
Tak miewała imię Bose,
 Iwardowski zwat crane Duchy;
 Tam, gdzie pieworne żołdacie
 Wiadła pnie las pienny, guchy...
 Metali to zdriatata ptucha,
 Ubogi ryceci chae' meryny -
 Chae bydi' gadnym s'lierney sierny,
 Bo go mmo oycu Rocha.
 Trumi piewora strasniein dremem -
 A dzieje piewanym prawniemem
 Swieci i nect w oblok pienny;
 Sypkac' huk i' grom podziemny,
 Wstaje z magit mara blada,

I mogit swietych truma kuzny,
 Kieo krok smutny przybliży
 Stok Gwardauskiemu gada:

3.

- To co ómiesz martwych mieszkania
 Trwają w tej odludnej puszczy,
 Pierkome czynią wotania
 Przeklestej od Boga duszery
 Co ludzkie podrywa zbrodnia;
 Wiednie kuzny sprawi sence,
 Czoastna miere - Kowiszenie
 Tremoty pali pasadnie:
 Na podbicie ziemi godzi,
 Zaune zbrodza, zaune zbrodni!
 Oto duch w me kasei zhidam,
 Mchem porasty grób otwieram,
 Chege ci, zwatawac' necore -
 Korystaj, Korystaj z kwili!
 Man eras, nim sie pótnoe schyli
 Buj sie w pierci i mow: Wierz!

Do wnet po piątym niesz-
 Wywiana z pięknym adneta
 Władzi' cztoka pa'piera
 Geor Rozystay z momenta."

— "Udamem miłt nie zwycisza

" Les' rycerz mam cis pro zbrai;

" Wize iak rycerom przystai,

" Nie jak trup, duka' oversa!"

" Wtrzes tego miśdny mary

" Kto ismie puc' moje zarniary?"

— "Oto jestem nie wrussomy,

Choc' miar tway przereat salony

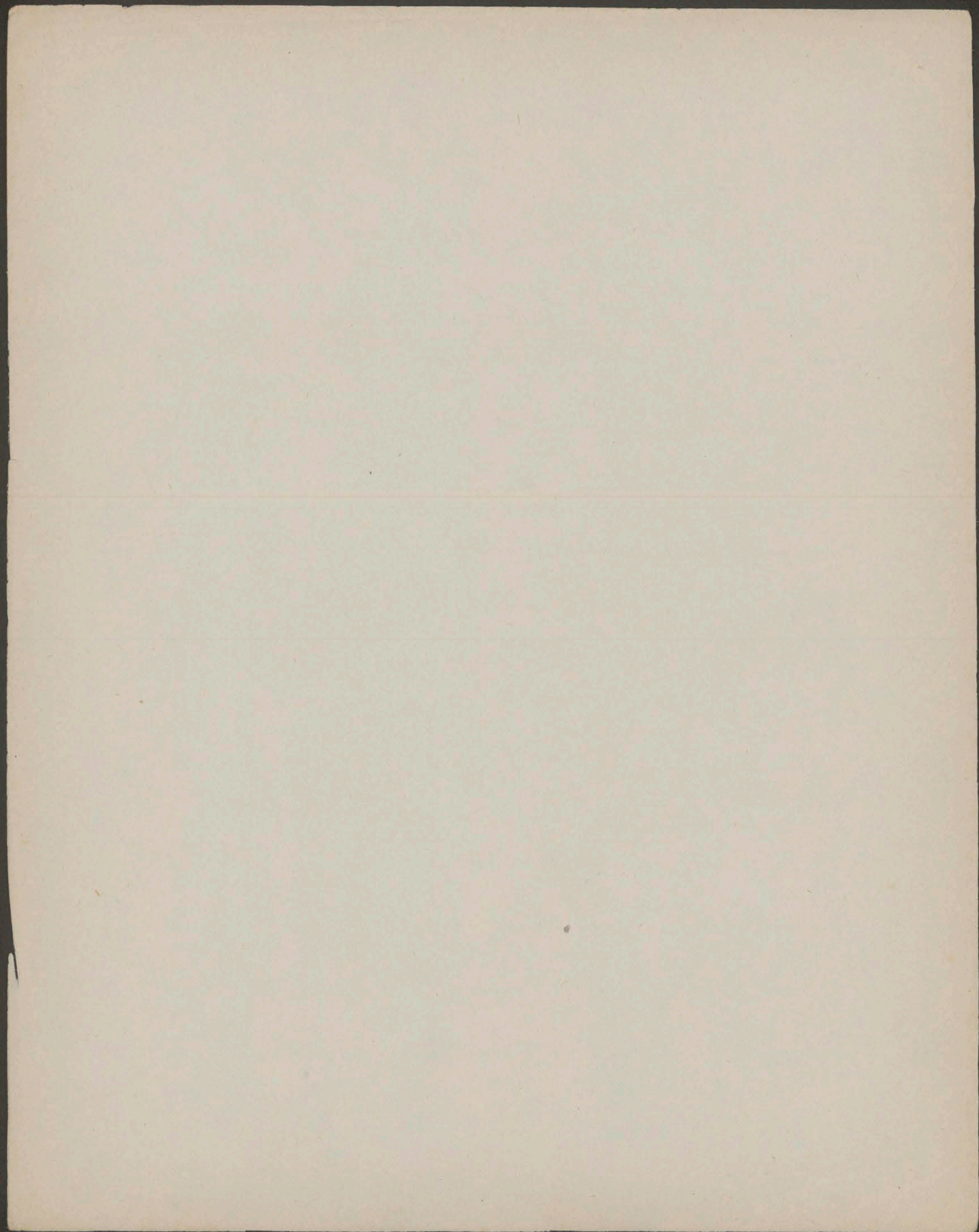
I pancer kaści i pancene;

Aruc' z Senca, ztoć i pncelors

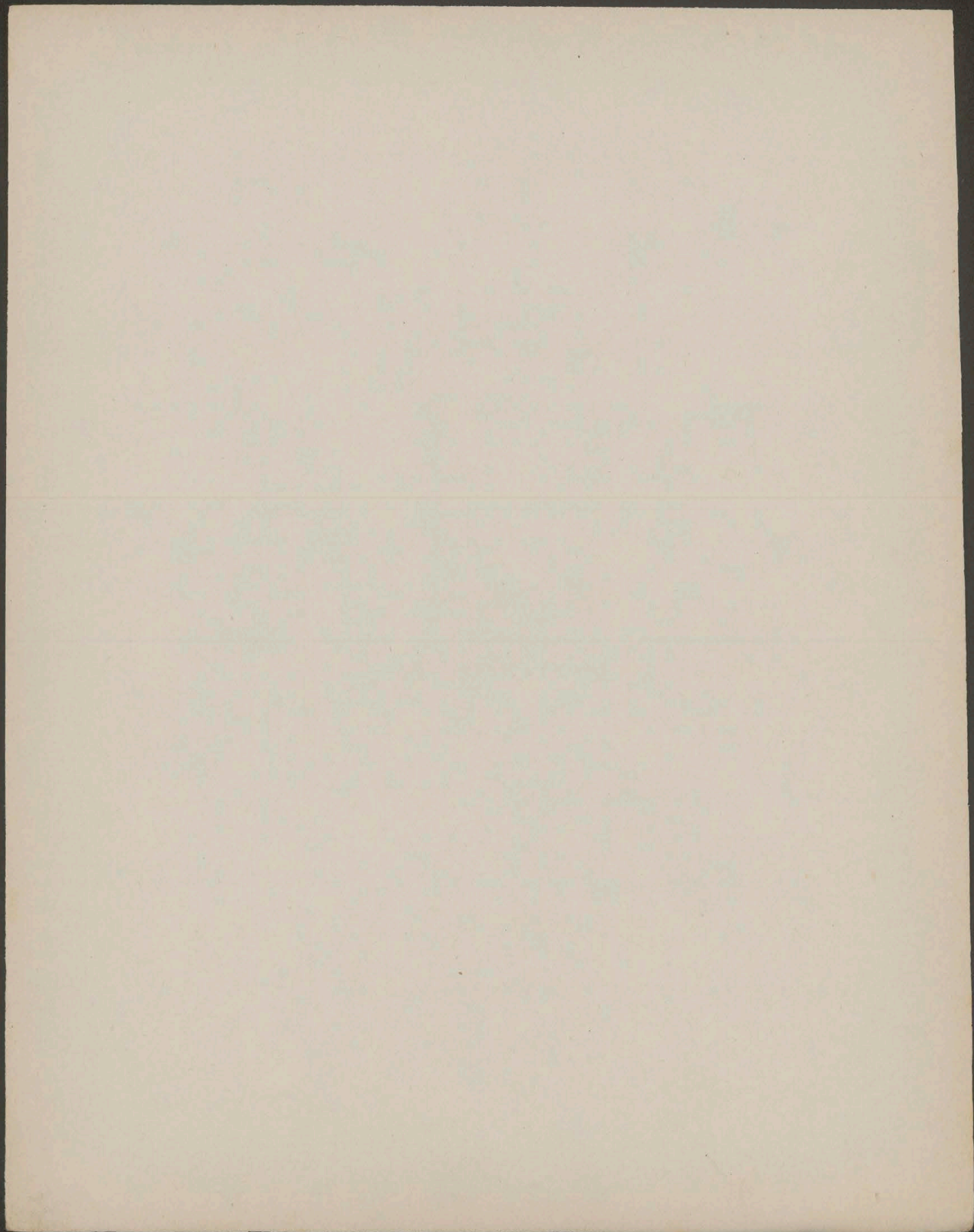
Do masz pora, isore pora,

Byj si w pińci i maw "Wienz"!!

" " "

„ Niechże pomoe martwych asab,
 Albo przedwiecna Istota
 Da światnego życia, spasać
 Udrzeli' dostroicnictw, istota!
 Nie proze, o mne i stanez;
 Nie nar Malwiny Kochank.
 Ciężciwa odebat wianek;
 Ina turniej i betony krwawe,
 Lez biednym garbi bogaty;
 Próma się do święt swaty,
 Próma wstawiony anreń -
 Nie muzg być śierney murem,
 Pzornych zięciem rodzicali!
 Was dyka, mym głosem urrasz,
 Wam oddam ciato i olure
 Straszni dlo miebiai e Anieli!..

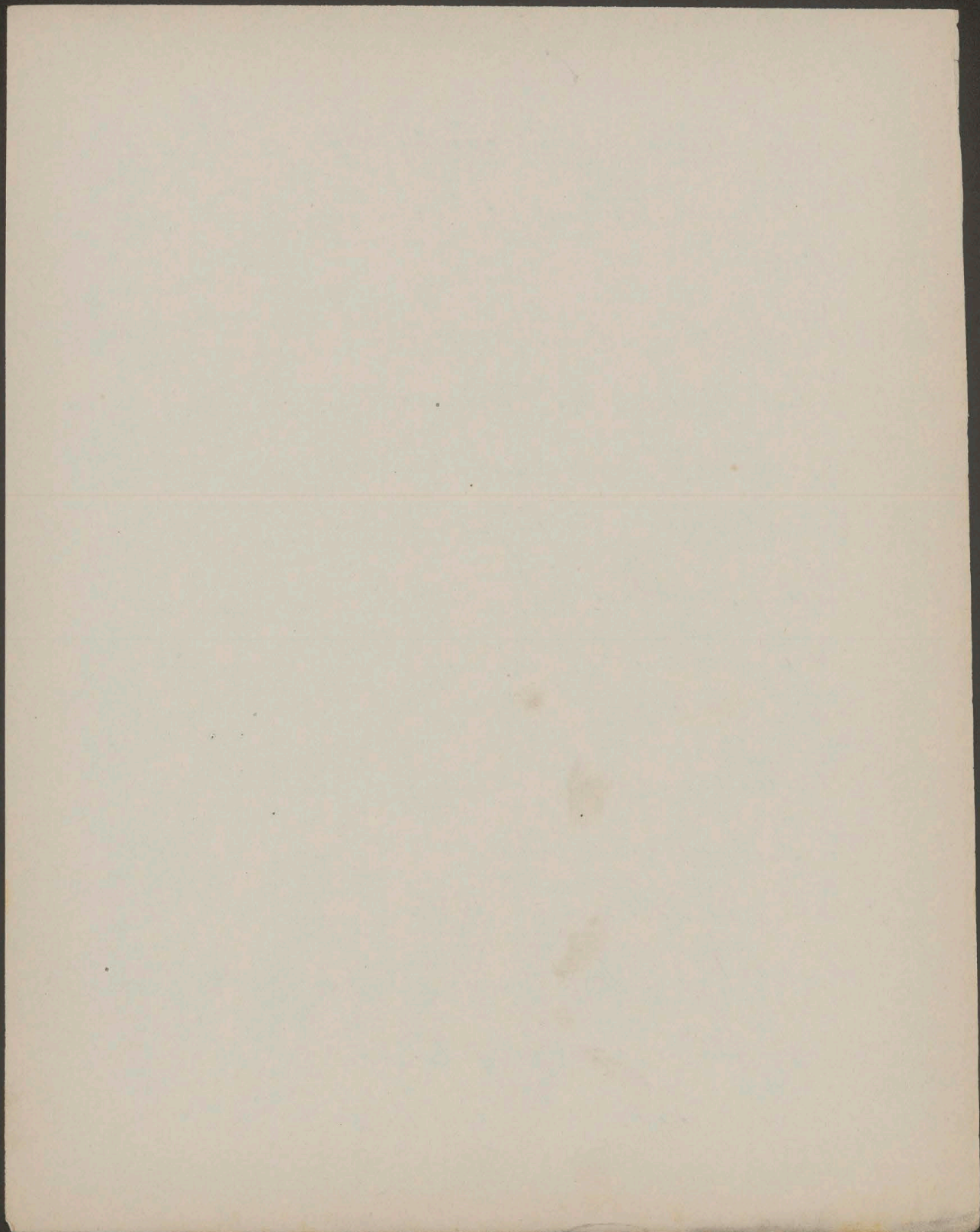

6

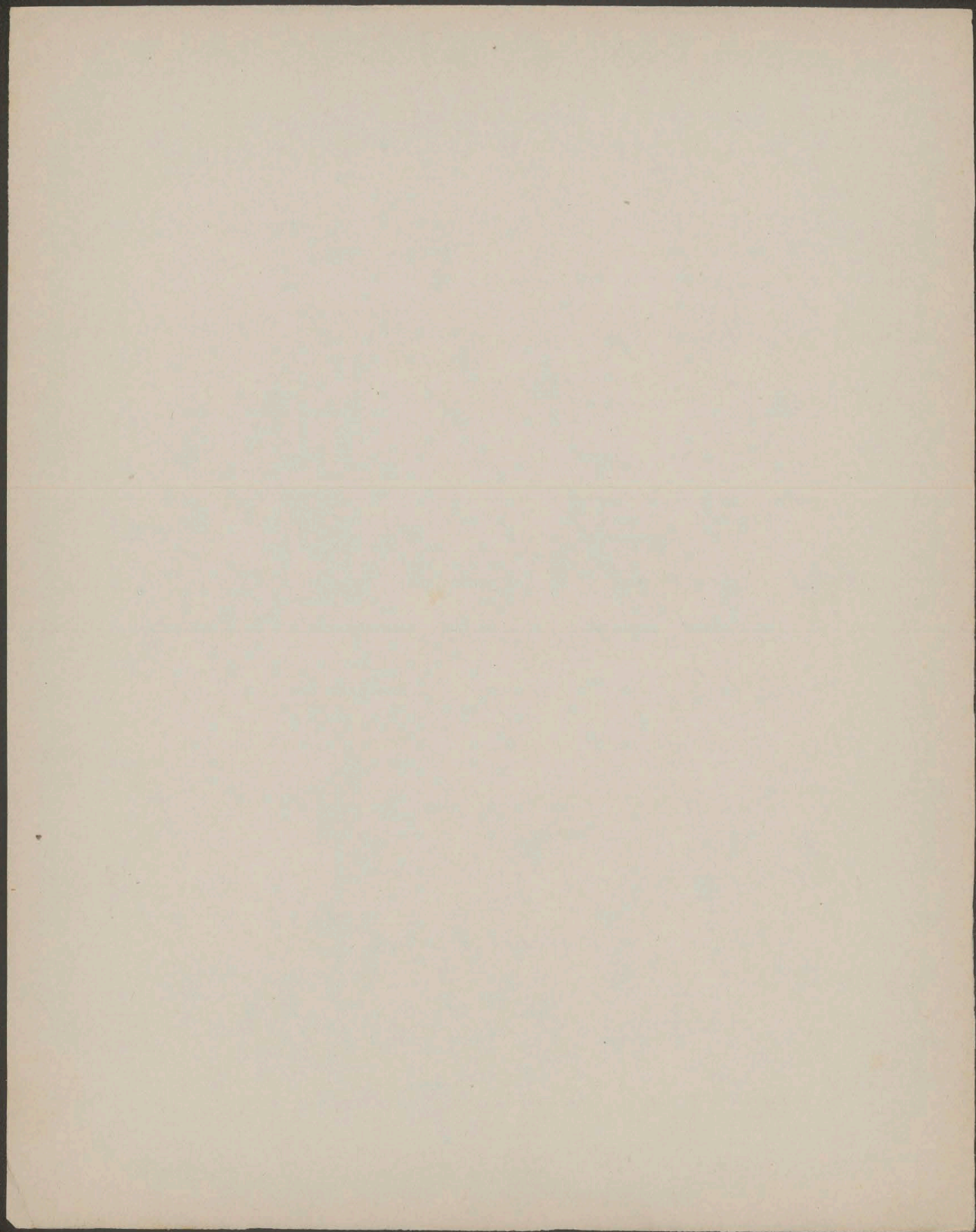
„Nie kreśl Rata swowicy z guly,
 Ale przestan' panawiac' crary
 Kruc' dzige i te raskuby
 Szradu, ci, piekialne mary!
 Zatus przedciwice' nospacy,
 Wyrok swisty przesnacenia
 Za ukas' two, sa sierpienia
 Wierny nagrode przemacy.“

— „A ja nad weime naskare
 Chwile z Malwinyj pmenare,
 Przy iey wdzi'kach, na iey tonie,
 Gdy sence naskare, ptonie
 Lepszego srogicia mi zadam“ —

— „Niestety! estowid ~~skubiony~~ zginiony
 Cruje pólnac z drugiej strony
 Jus na przed'wiciej pugladam..“

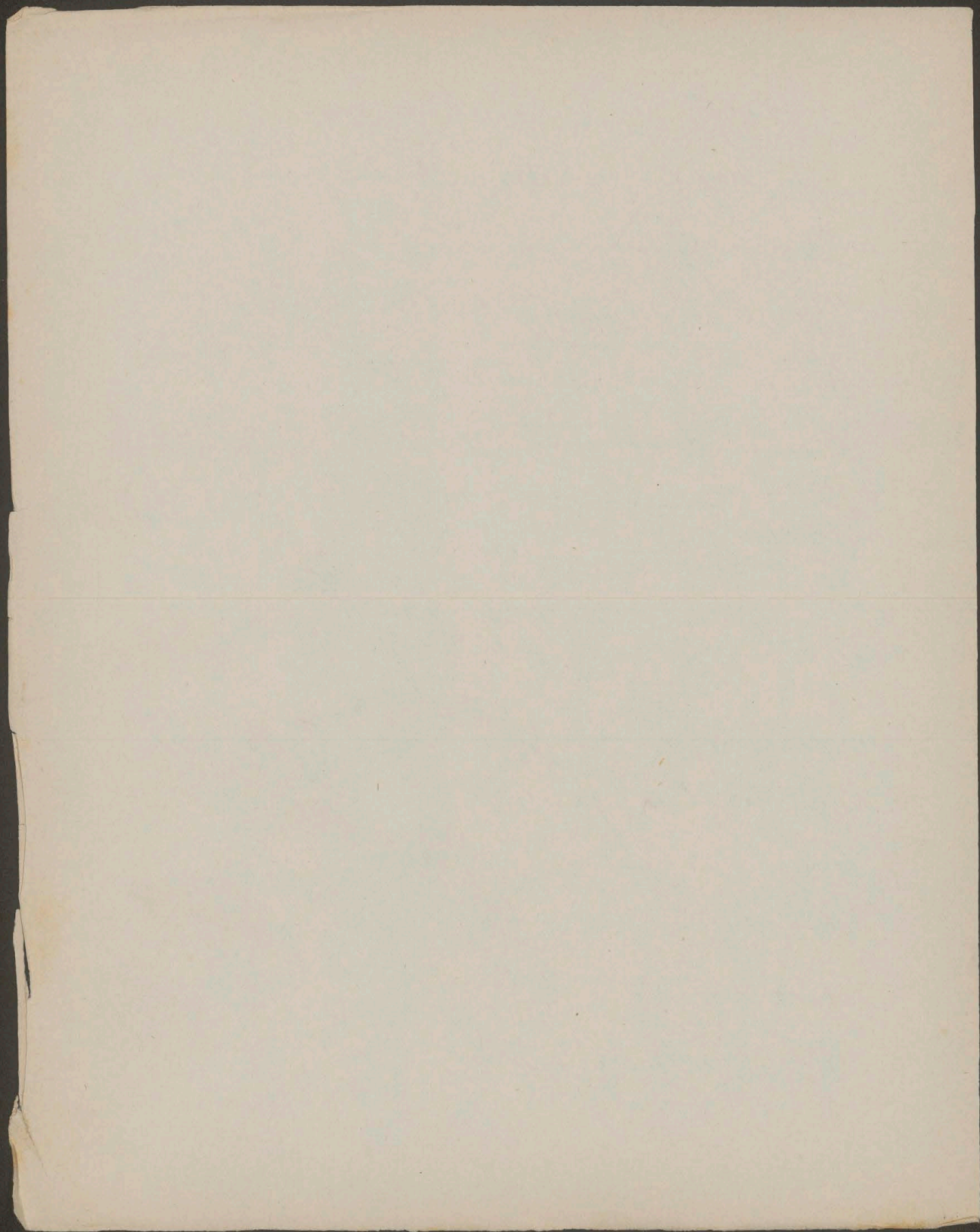

/
 Kan' sis usdryga tuemci' greechy
 Ygniewone potnosa goryny, -
 Stymyr sAbrute addechy
 Po lesie kroyk prerashliiny, ?
 Blada cis preymnie trwoga
 Sniknie odwaga ryensstwa
 etch! ratuy, ratuy bluzniensstwa.
 Mores sis wacisi do Boga!
 Patr, gots bica treworliwa
 Skroydelkim nad gtony ptywa,
 Ona cis do wiary wota;
 Wstuchay Strora Aniola,
 Nie bogh dusny swajey wrogiem
 Synu pusklety lech drogi!
 Stuchayre uya pnestrogi,
 Co pichie chee iednac' z Bogiem!

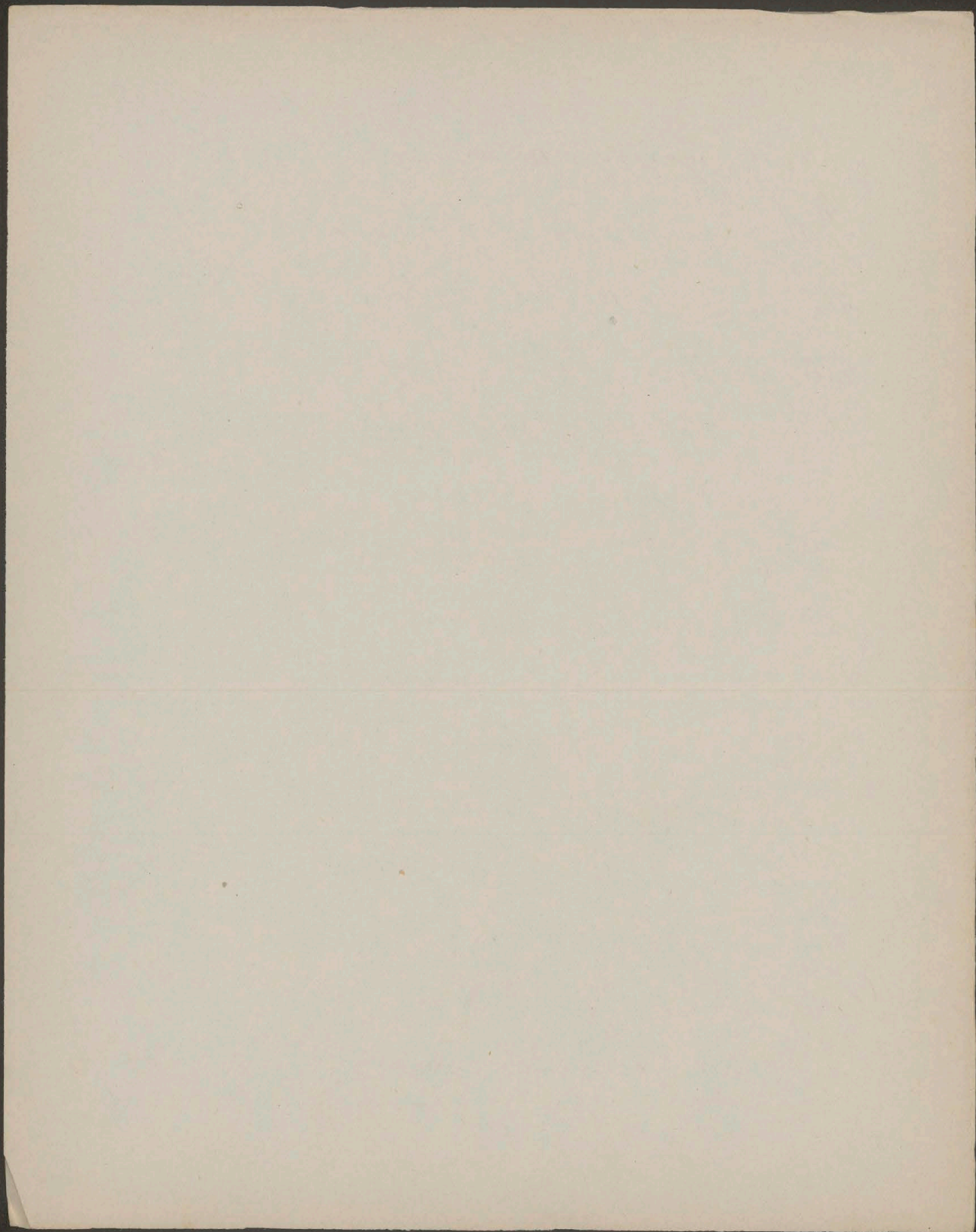

Nie chiej miś Smucie' po smiesci
 Nie daj si piekielney hydne;
 Ona ci rymat przewieni
 Y druce wstanosci wydne,
 W ognie papadnieś wienyste,
 W wienym dwustramey mure
 W Romanowie, w Romanowie
 Torow ci duchy nieczyste!
 Rzekł i erata smutkiem smuszy,
 Z nim tyżwiejne trupy wyty,
 A wpadaieś do magity,
 Gorne te stawa pascotory:
 " Padeym zdeptane orkaplere,
 I prosne zblisaja si duchy -
 Pokud' akt zalu i struchy
 Blij si w pierśi i maw Wierz!
 " " "

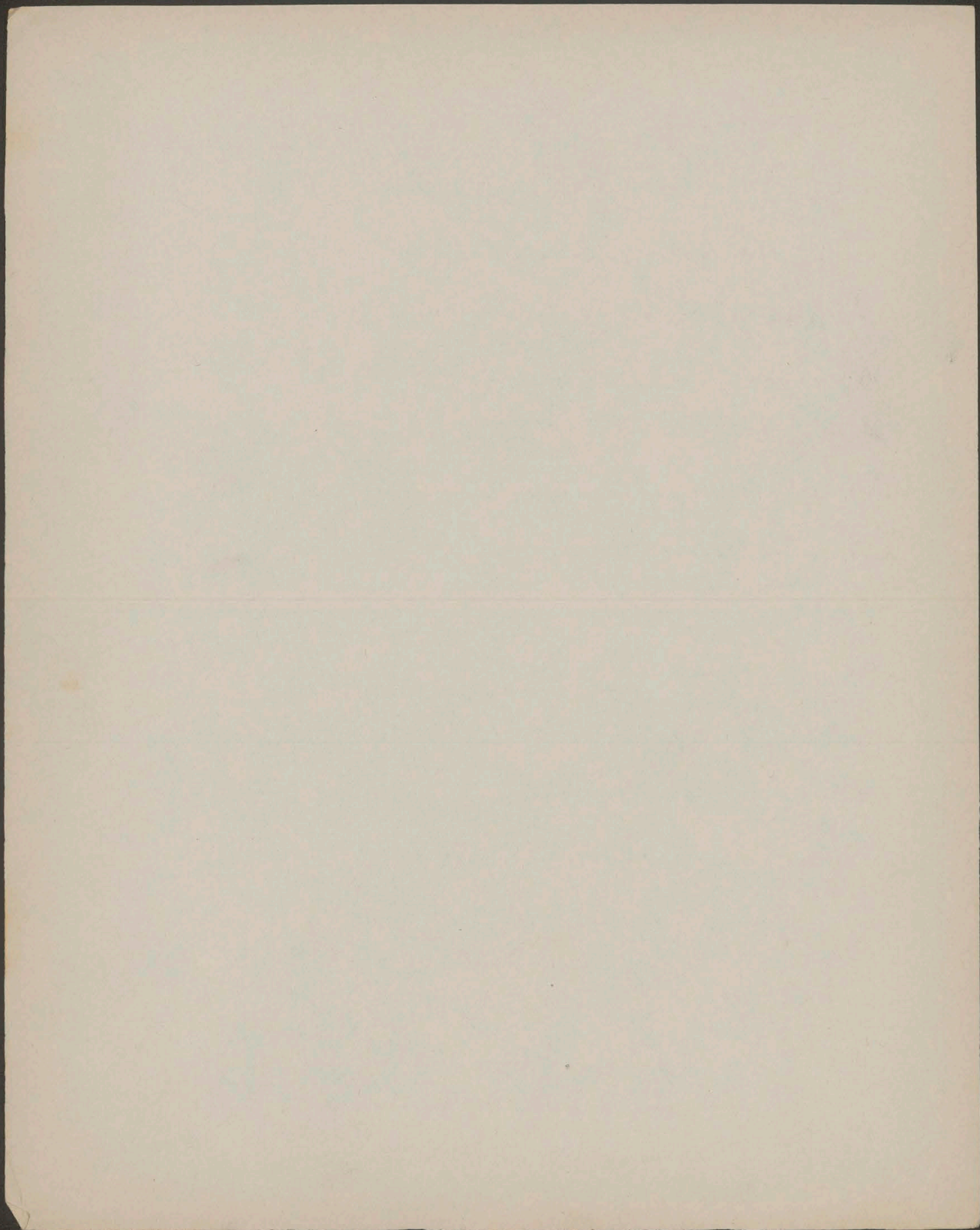
"Cyore, cyore, dyn eis wrywa!"

Paotł Iwardaraski na Kolana,
 tra mu po jagodaach sptywa -
 chce probazac' mihiis Pana;
 Wtem ptak stej przygody wreszty,
 i kae grube weisga patrzye,
 dykac' pnerarlinie mysi -
 Tazny padajz, dze b treszty,
 Ziemia drzy i grony wazery,
 i kielcisa pierunow stawery;
 Wne praske, izery powietre -
 Tu si wicher z wicknem zetre
 I bura na bura wali;
 Piakto si nartwanta z pedem
 Czarni kucy, czarnym nozdem
 Do narodosa si zblirali.

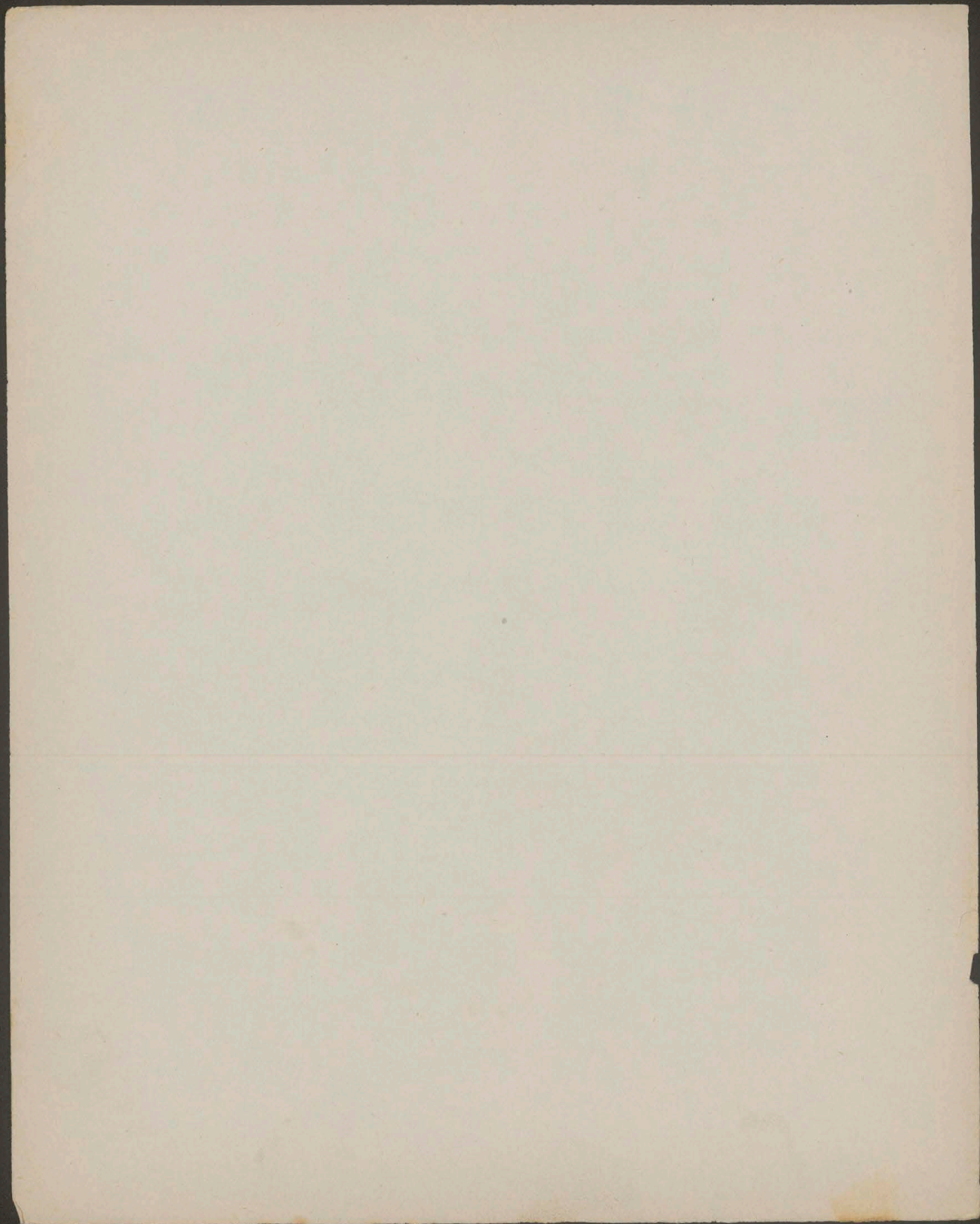

Swardowski na twoje słowa
 Na oradzieskie wyrazy,
 Cóż ostatek jest gotowa -
 Czekamy na twoje rozkazy ...
 Jak ryceź nie dawaj wiary
 Próżnym słowom, próżnym zamiary,
 Co chce tobie grób złożyć,
 I sta się stobaczi twojej wzięci.
 Powiód, myci bratnim sturyci,
 Długośprawnym ślub weselnym,
 Starzeź przy nas nieśmiertelnym,
 A to za nagrody mate;
 Podpisz na ryceźskie imię
 Kiedykolwiek bratnim w Brynie -
 Oddan nam dusze i ciato!

Tak duch, ^{11.} młociś przemienienca,
 Czadline Rucisz przymierka,

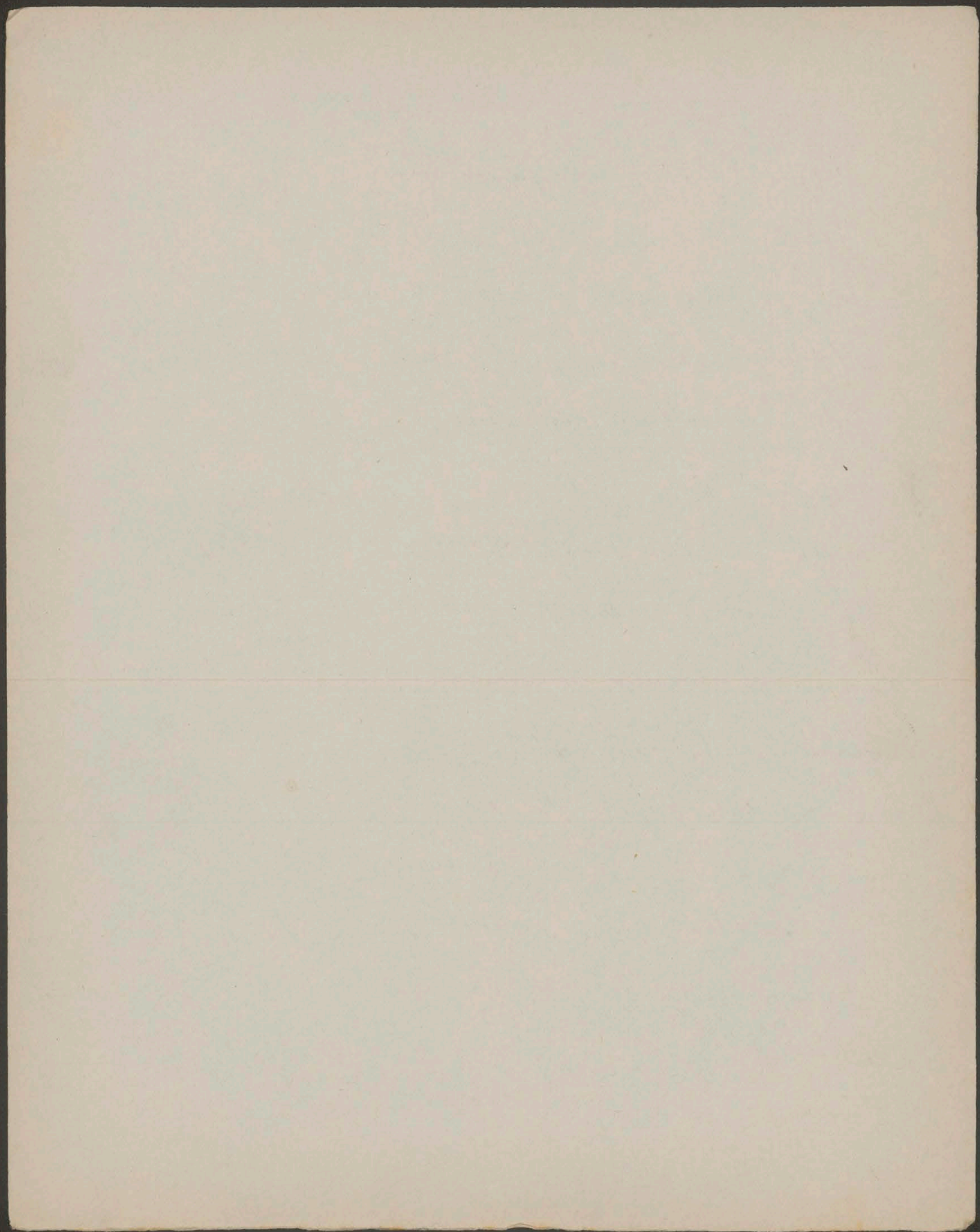

Wpuszcza nadzieję do serca,
 Truie pokorę, nęca.
 Już on szerokiej plany Krysi,
 Mógł swej chęci dogadnie -
 Tam żywotny pragnie żywotnie,
 W Brynie nigdy bydl' nie myśli.
 "Dajcie, niech i sił swych dowody:
 Niech stajcie miłej pagody
 Amicie obopojcie miłodu
 W tenorach przyde do uktaadu;
 Prisiay przypniecie matreniśtwo
 Gótepe mi postuseniśtwo
 Cetyor pniekt zapewnicie -
 I pniekt mi stane w Brynie
 Stawne w rodnie, bojie, nymie
 I bogate mam mić życie!
 " " "

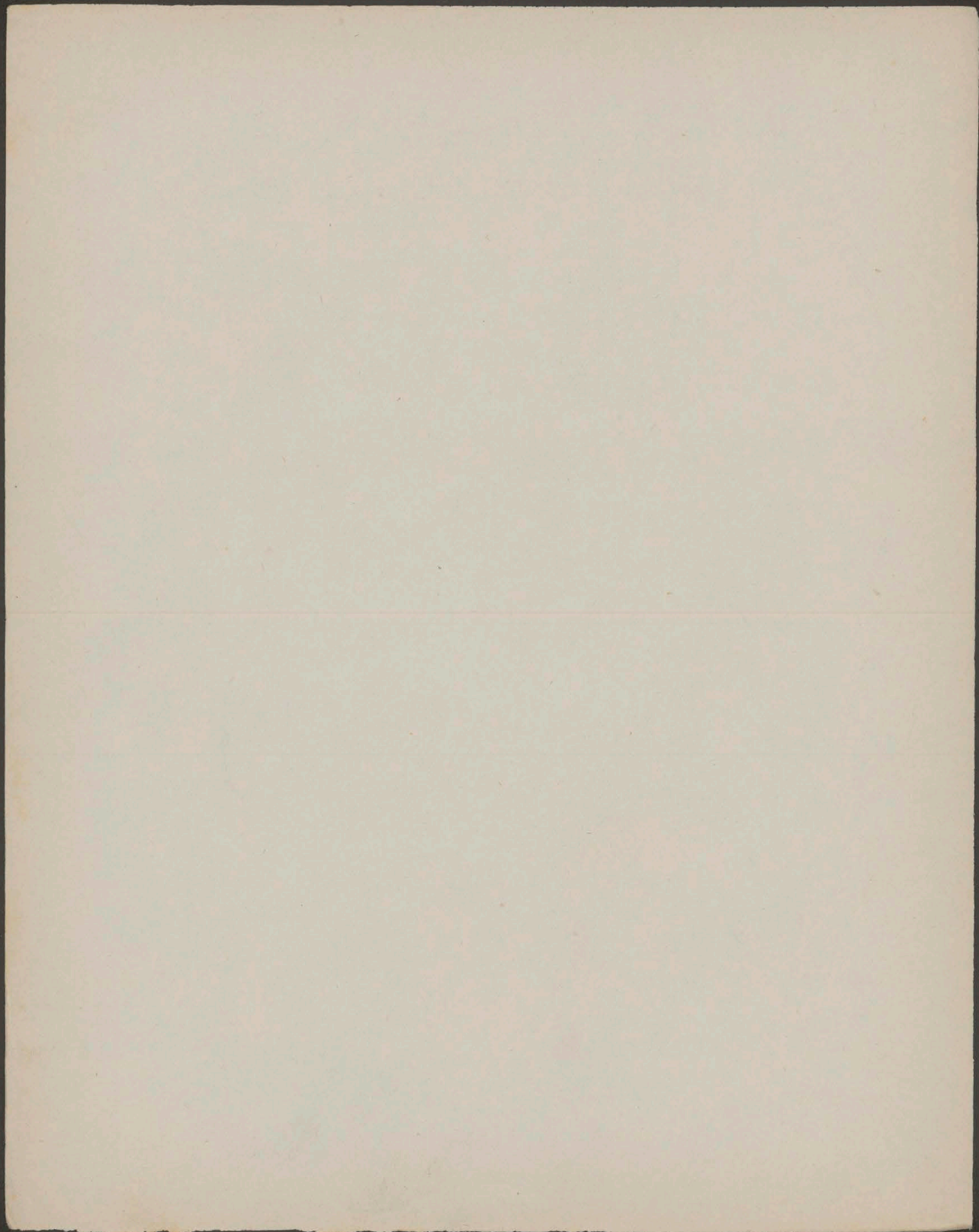

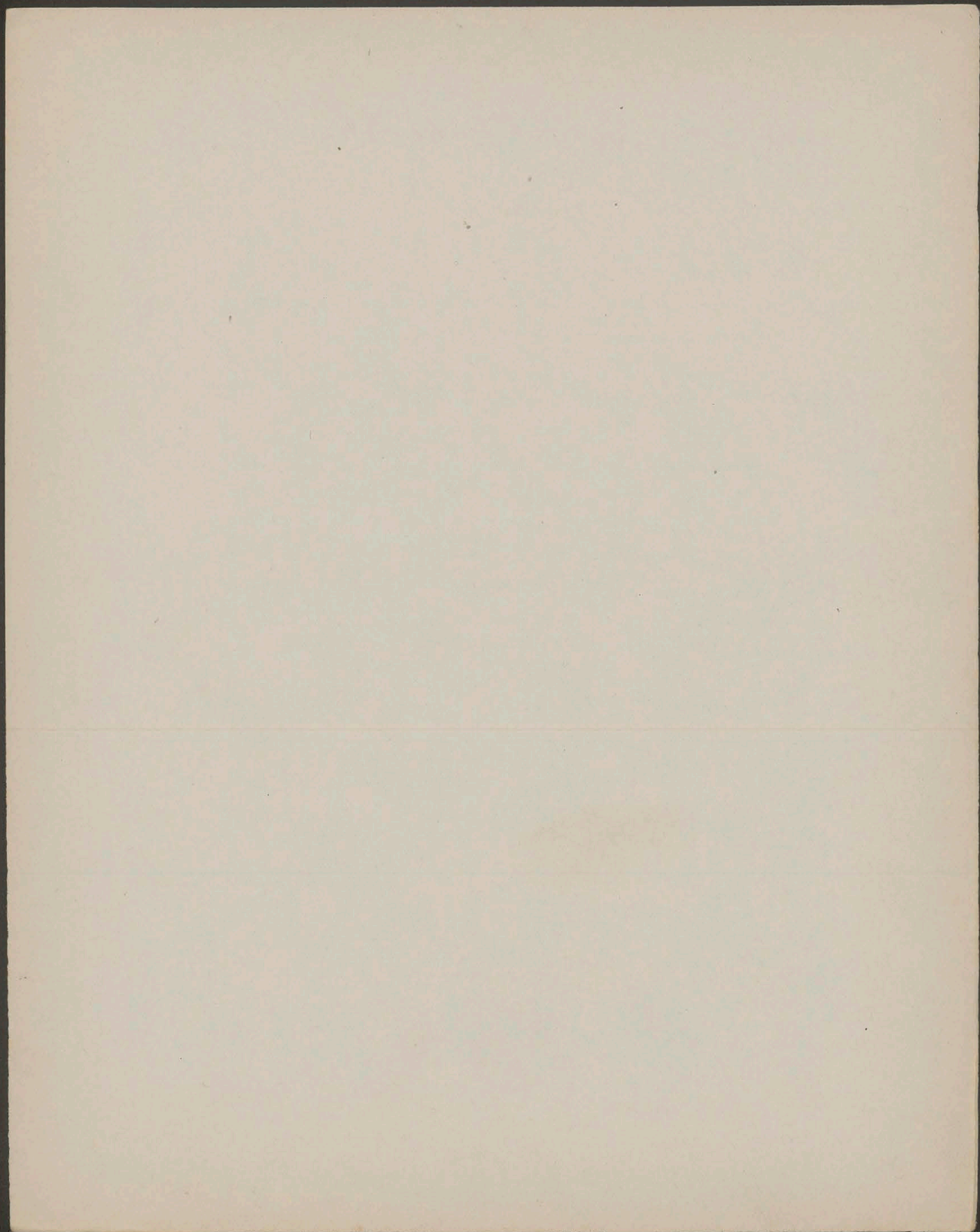
Wicher ratny mat się w locie,
 Gruba ciemność z oklepien' zbiegła,
 Słoneczny srebrny gwiazd kracie
 A ciemna ścieżka pastregła,
 Ledwo w zieloney gęstwinie
 Kutycana gater dumie -
 Szepk, i wrawa się tłumie,
 Gran równa młocny i ginię;
 Tu już Stankinego Stawca
 Promień o las się roztrąca,
 Na Swarobauskiej Skiniemia,
 Man pót s'wiata, man pót ciemna,
 Długa puzera płynie rączka,
 Tak się wielkie góry zbiegą,
 Skata emiemia się w jeroo
 Ogień rębisz, mrozy pęką.

Tu Swardauskija sorkarem
 Tlum sie duskow kurmem sypricie;
 Wchwilie spacia gitar ze gitarom
 Swatny ranek stanat w Skrypmie,
 Banty, Ranaty i' spusty.
 A tak domek nigdyo' pusty,
 Po pooyeu dostat w dniule
 Lewnyta myglada wspaniale
 Tu kolaski w iednym rasie
 Ciggnu sie cramenu' ciggi;
 Strajnych sturalkuw szgot ottuzi:
 Hajduki, laupry i' panie,
 Szbrajnych oszraki ludzi.
 O wiecmey banily sromato!
 Legnac' sie z sziaru, i' enaty
 Dla etota, co smuzty tudzi!

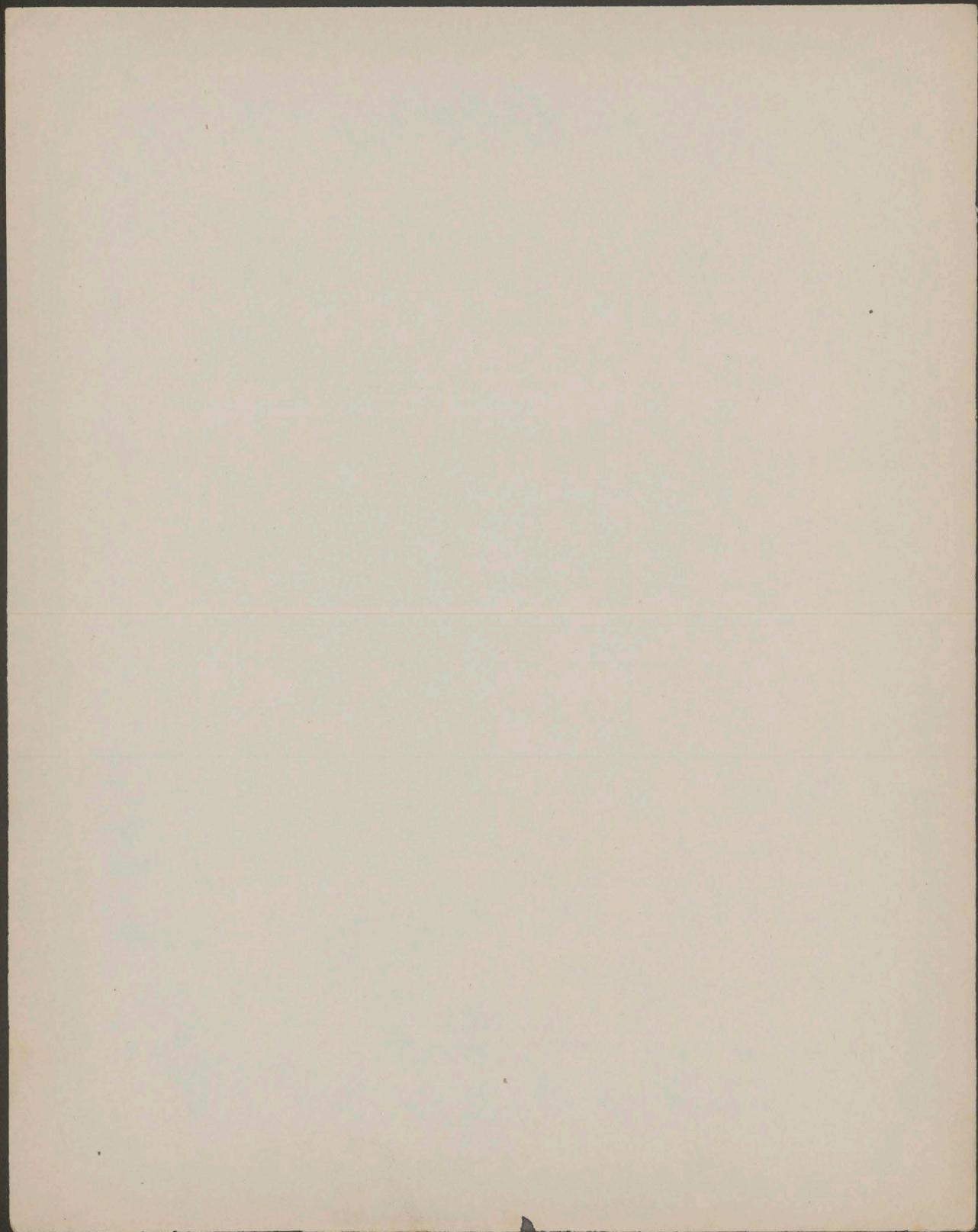

Wzrostka iur' man z naszey strony
 "Pędzin cyrograf. ryceń"
 i kasty otek oślepiony
 Krowiż rancuż na frymianie;
 Blednicie, dny, wtoś powstacie,
 i Linnia się nagle rozpadnie:
 Widzi iur' agniste Koicie
 I meki zbrodnianów na dnie.
 Wykonawcy cyż z wodniery
 i kasty radości kopy
 Sprasnych wartów kłusowa wóciukta;
 I na dno upada piukta.
 Wzrostek powolny pocięci,
 i kasty sprawiedliwy iwieci,
 i kasty w ciży stansta.

Oby gadziny byt ranek;
 Swarolawskiego zartkie ranie
 Wziom przed Malwiny ganek,
 Która siedzi na balkonie,
 Kani kania smutne wiadło:

" Oho iwo blisko pranku,
 Ja cety noe kor prestanku
 Uniownego zekam gatta;
 Prima eis nadriem cisie
 cch... widze Khas' istry Koresse!
 To on i zhoia pryo'mica
 Od motego blarku dierypa...
 Postepny, brama olwarta,
 Ota i mast nie zwiedsiony
 Cichos'e i ten i kordey strony,
 Jus podkupiona s'pi warta.

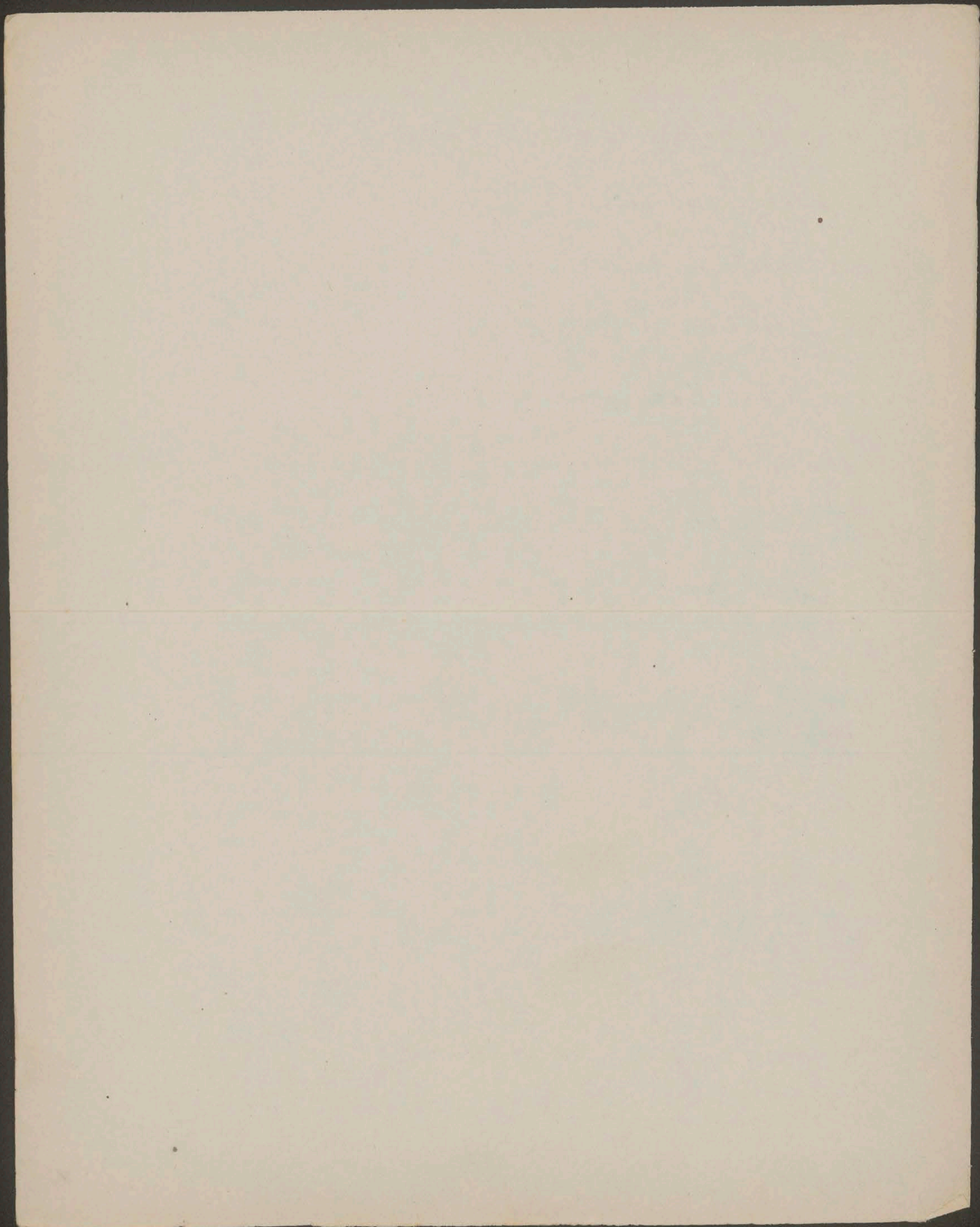
" Ach! pukaer a Malwino druga!
 Tem chytit pětvoeny chvili;
 Pnestkadřata kura sraga,
 Buz ledvadny pncbyli,
 Ser terar crasa mi zvolekay,
 Tiaday se mu, i uerckay...
 Křed ta kladuše, try, nestotnime
 Gen magy strack i ta dřeně. ?"

" Ja sama mi magy dovie...
 - A eš matka, a co ovie. ?"

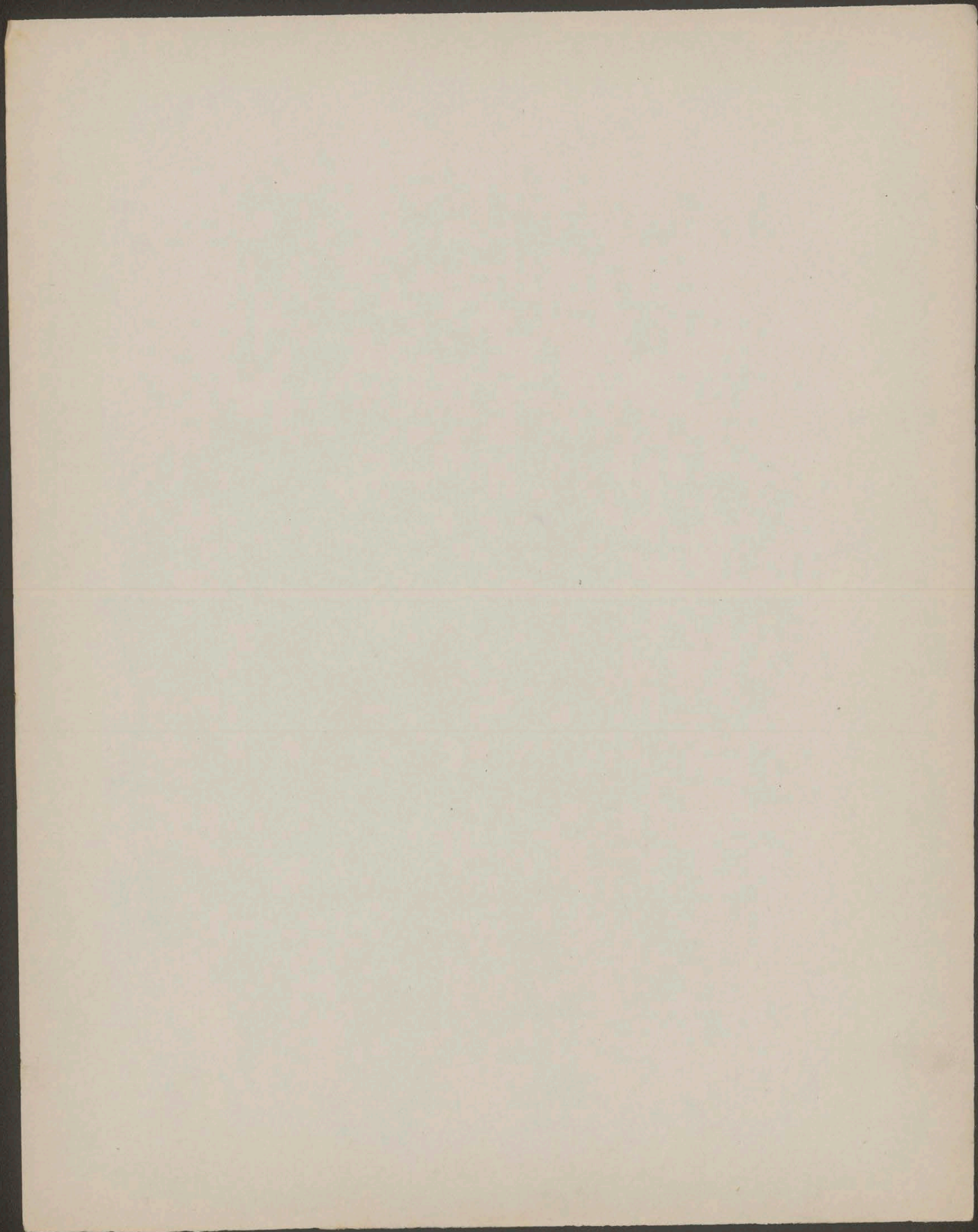
" Gen, co křobego mi eue,
 Gdy aboey moie sřestwo
 Seone do blagaslawiaškwot."

17

Ubydri zřadanego ziccia.
 Tak! Malwino cras uerckae,
 "

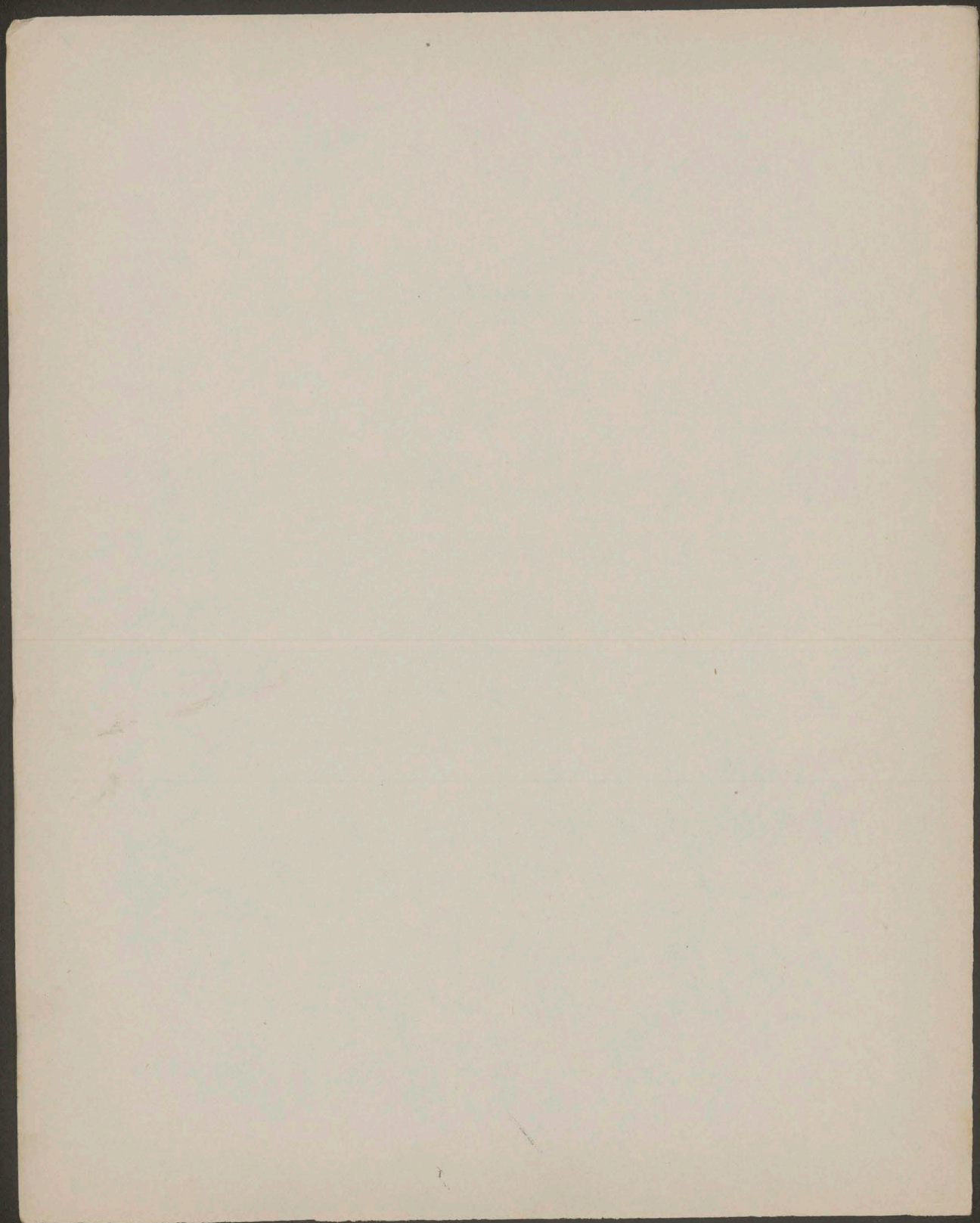

Nie oddajmyj przedsięwzięcia;
 Do co' mamy naszkaz zmlakac' ?
 « Ach! skopne nam przewiez -
 A Pom Bóg, co siviatem władnie ! »
 « Nie ci tego nie przypadnie,
 Bóg prastanie na poduce;
 On lubi te swięte Koniecy,
 Co natura raornie taruyc' -
 Bóg zis na miłosci ni gniewa: —
 A wnet Malwino ondlewo...
 Tak bez mystert, ostupiaty.
 Swardowski do warie Sadni, —
 Tak zis po murach prowadzi
 A Swardowski iednie smiato.

Jednie z parady i dworem
 Prer gory lasy i rek
 Jami ziemia tetnieniem skocim,
 Tak zyci sredslowie na wieki
 Swarclawski w swym studiu Kryzli,
 Namego sukcesia ete dukac'
 Y znawce czestaw osukac':

W. Prymie nigdy bydi nie myśli.
 Las do porinyk ^{pry-}prawomudaw'
 ete wysie stawiesnych bukaw'.
 Tak mesat, sredslowie jednie,
 ete cini ayca po przednie
 Powolnie go ku wiecie;
 Widniastem sis mi zasmusa
 W tem sis Malwinu ocusa
 Laska sis, mowi paciere...

"Widzę obropne powroary
 Głecy, idy i jstynz!"

"Goverda te sprawia mary
 Ciemnoś' zwadni eiz Malwino;
 Bzdzi' spokoyna, gdy ia z toba!"

Drwonki' drwoniz, cugle brzoza,

Kome parskaiy i ieyz

I ruz, i grysa siz z soba;

Woinik nar war z bicia Klaska

Wnoszyc pyt z kuzycy siemi,

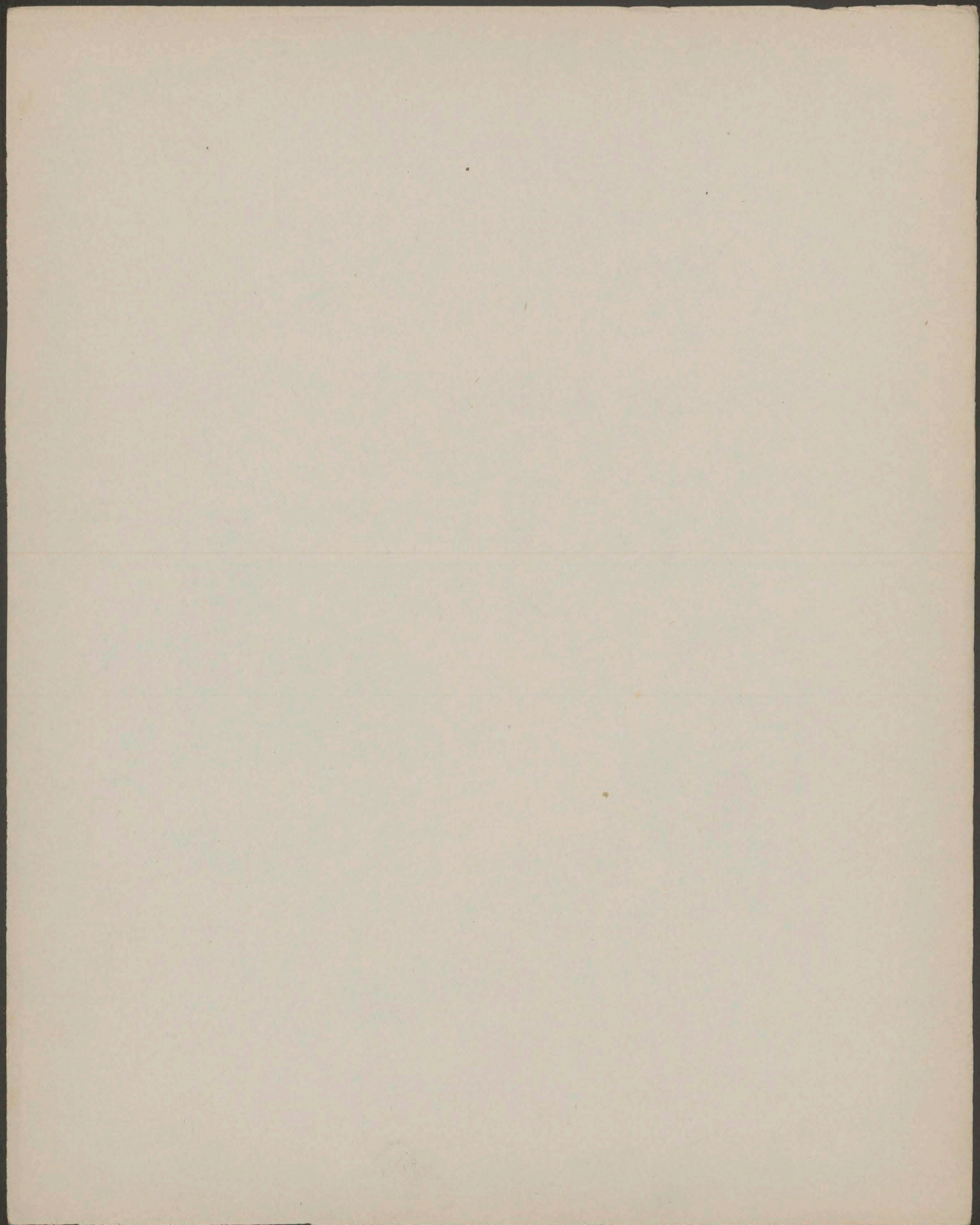
Tumi las wiesztolki' Saemii.

Juz sizo poranku biese;

Wesoly Twardowski iednie,

Ne cien' ayca po przednie

Pawotwie go ku wiese

« Jestem eda ni się przytomna
 Patrz, męstety! oło kerie
 Jakas' martwica agromu!..

« Wzrostomy agien' iukie gnyrie
 Gdy ia z toba, pa co twoga?

Widac' patrolujes w czasie,
 Gynno spierajes do pupasu
 Stojcie!.. crenus ta uloga
 Flane, spierce misie dniesi?..

Mata Robieta, nie wiecie,
 Tak ztyd maisterko daleko?..

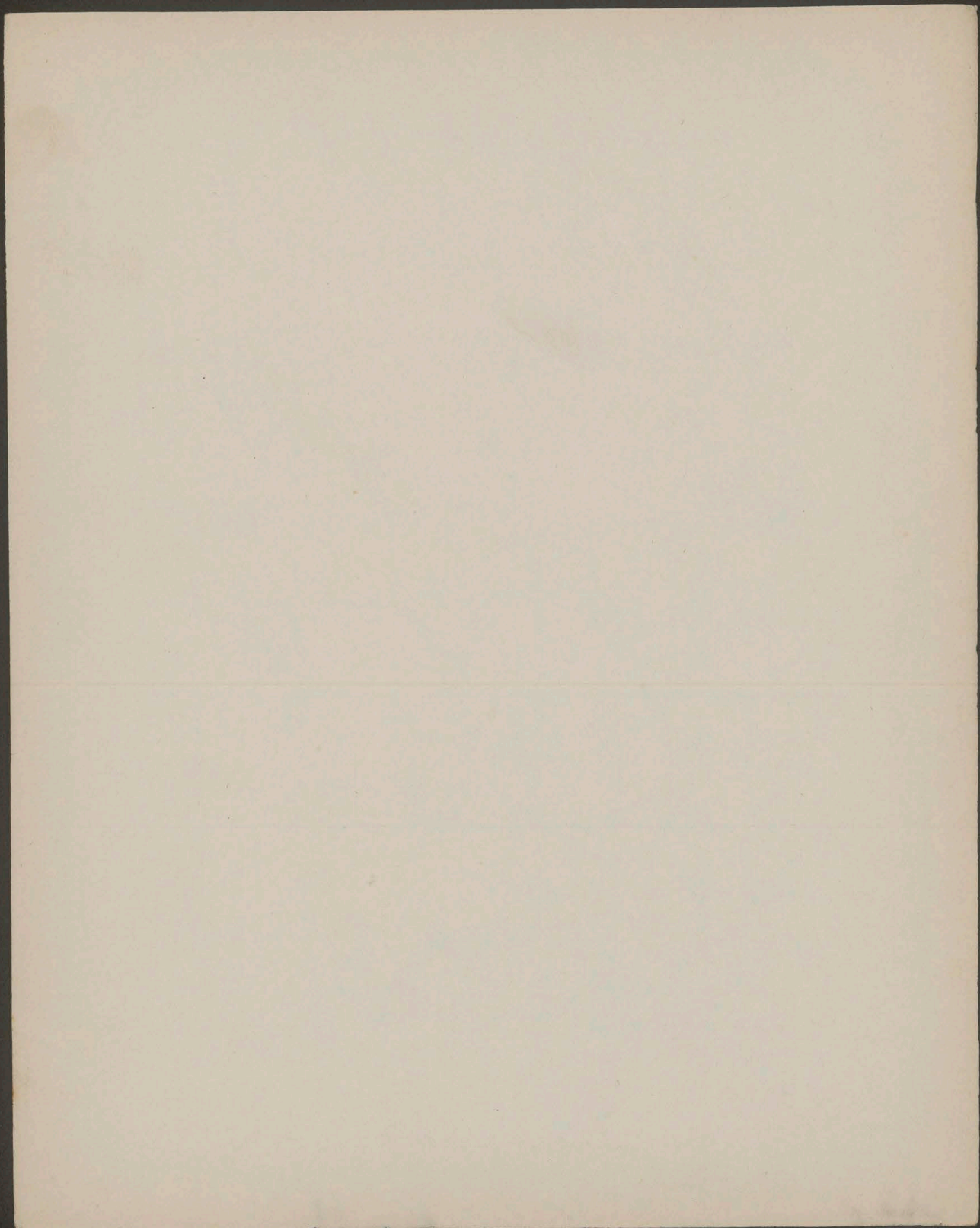
Tam sa gozib, sa pasieka,

Gdzie sie Royz' wyzobli szreie:

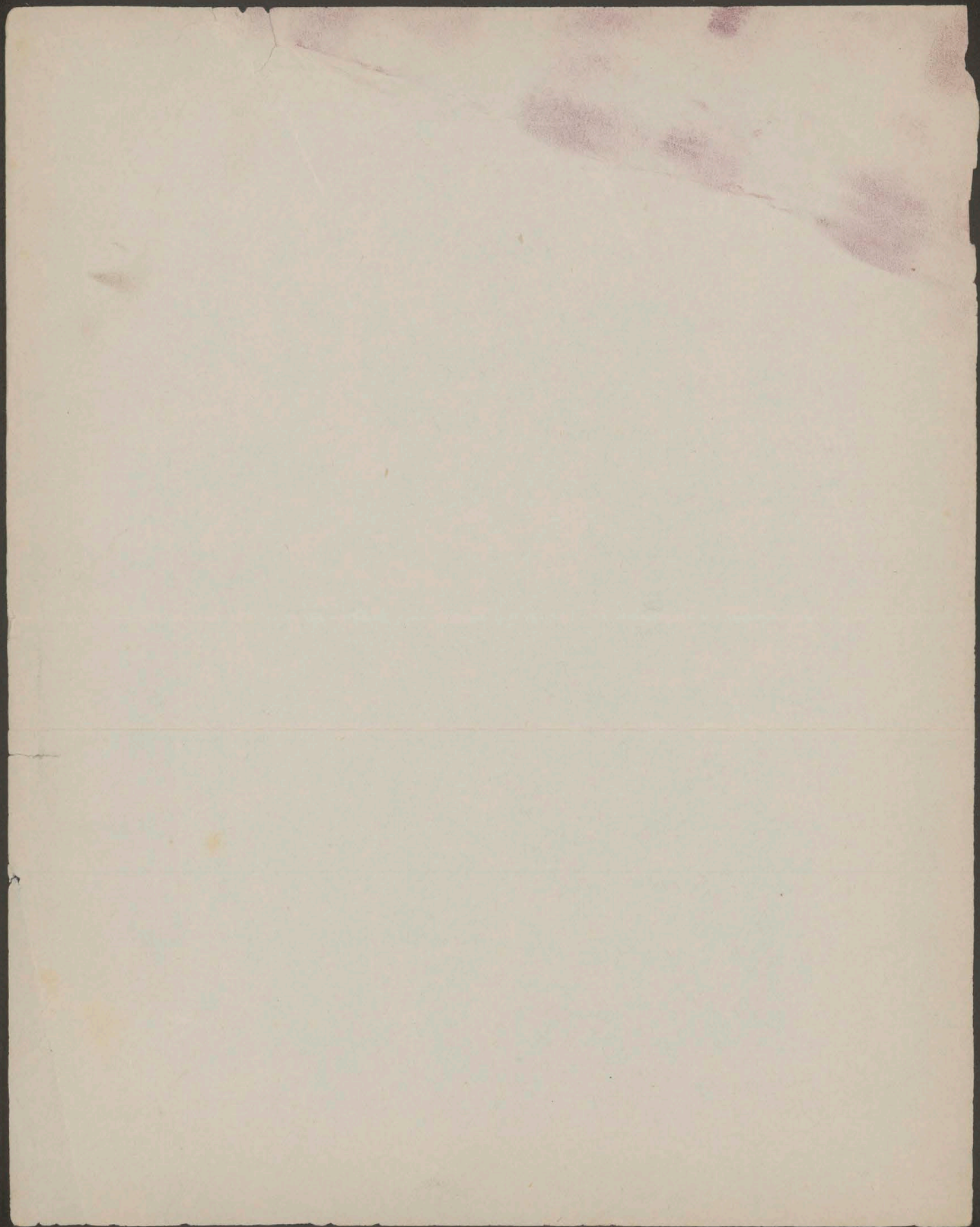
Tam mój domek stat wicronem

Teraz ramek, dwor nad dworem

Nie iedi tam, prawe, wasreie!!

Ja z mojej uciłkam chaty,
 Tak stawa przedas Pan wiary
 Stangt tam ramet bogaty,
 Cuda etc duszy! lub crony!
 Pycer obrako zis usmiecha.
 "Triaday z nami, dokad spierysz,
 Ty my Rachana pucerysz -
 "Ka twój widok twoga scicha"
 I iwo Romie bregz z góy,
 Kida e' ramka pycerz murz,
 Gdnie tysie s'wiatel iasnie -
 A iwo dnie, a iwo dnie!
 Med ganek zaiada, Romie,
 Swarowski sorsieci dnieobicy,
 Myslny karituei Stadyony
 Poy Rachane e' poy iasnie.

Staję w ranku, Tu czas nocie'

Trwogi, i prerażenia nowe -

Malwinie, po co się smucisz,

Tu znajdziesz toż gadanie!

Wtem ptak tej przygody wreszcie,

Śmił grubie więcej pokryć -

Stychać prerażenia wycie,

Łmach chwicie się, Suflet trzeszczę;

4
Leciać duszy, ięć powietrze:

Tuż wicher z wichrem zetrze,

Buna wycie gromy warczy,

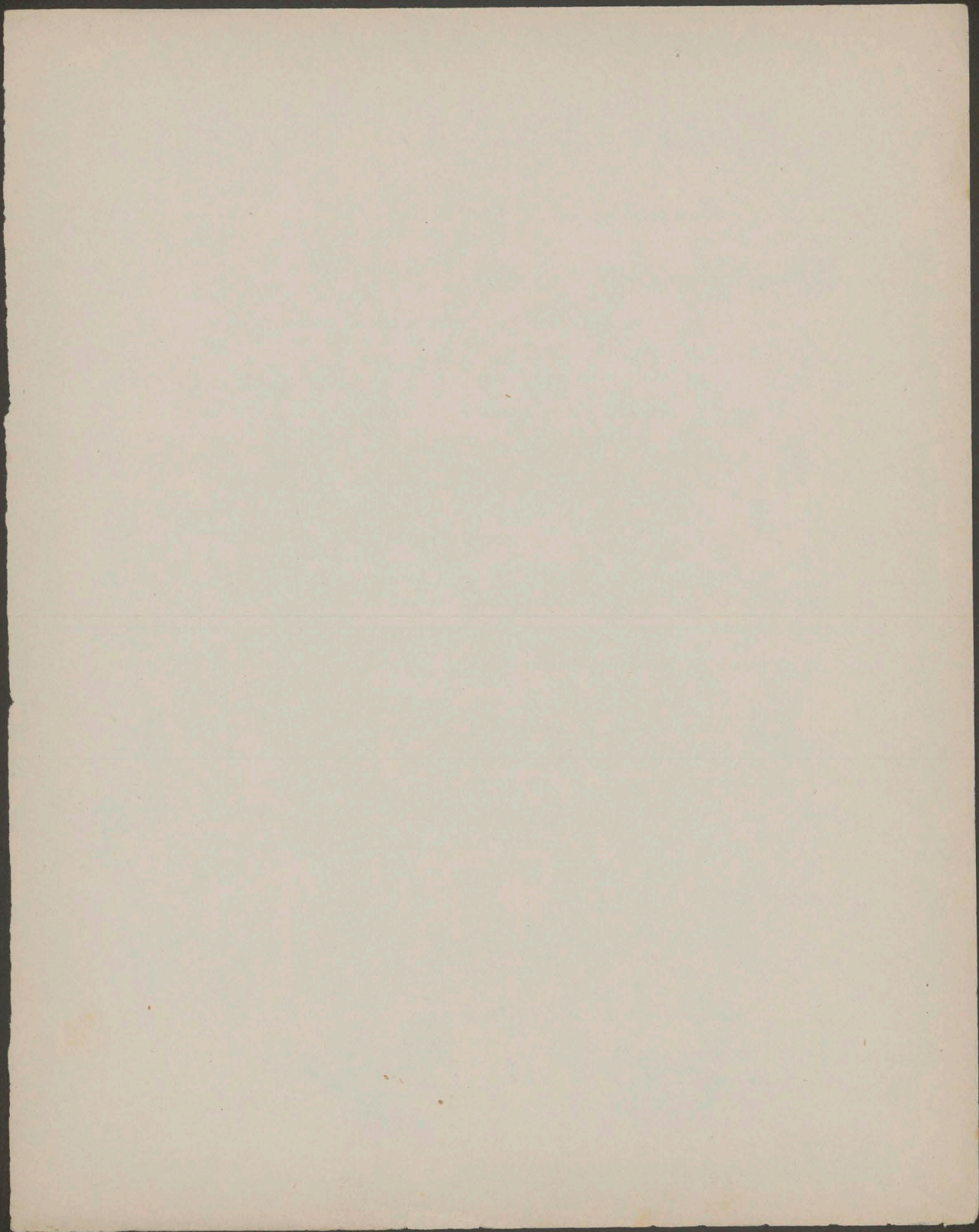
Przebicia pionunów stonury,

Strasne ogni romiszę:

Leciać trworna smulewa,

Trawdowski się nie spodziewa:

Kruki, Kruki, Kruki leć, !

„ Radsitam mi ieskaci, Panie!
 Bura wilko, bura sraga:
 Tu maig eracci mieszkacie,
 Nicz usulki duch chwali Boga!”

„ Otworliwas' biatogtawo!
 Pawic' mieysca tego miano.

Od Palemana narwana
 I zisiay zwa, Roma - mawa...”

Limna, twoga serce buse

Smardawski' pautona Wierz.

„ Wymidz' matko, patn na dwore

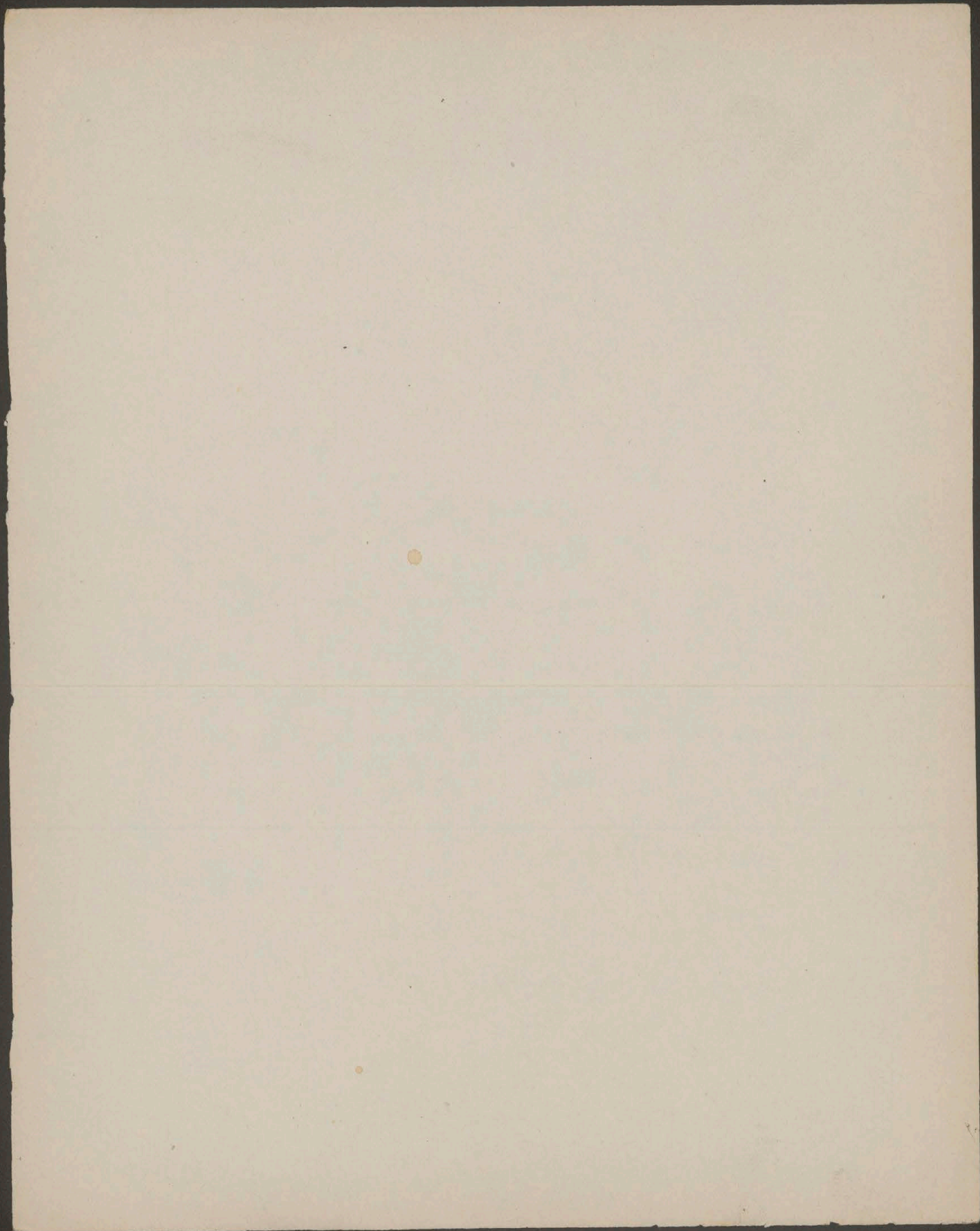
Byli nie ias'niez' zore;

Skud wiatr i' skud gwiazdy swieiz' ?”

„ Jus Panie, buse ustaiy

Zore swieic' pauczynaiy

Krukli, krukli, krukli lere...”

Strach się okropniejszy radzi,
W twornej pierści temu niestato.

" Tu Bym nauy, czas przy radzi
Oddać mam dute i ciato."

A ius dziob sprasnego ruka
Do sikle w dżycim obrnie sgrzyta;
I w niem obrony swej ruka

Kleka se zwiersony glawis,
W nich wnosi druce ramie...

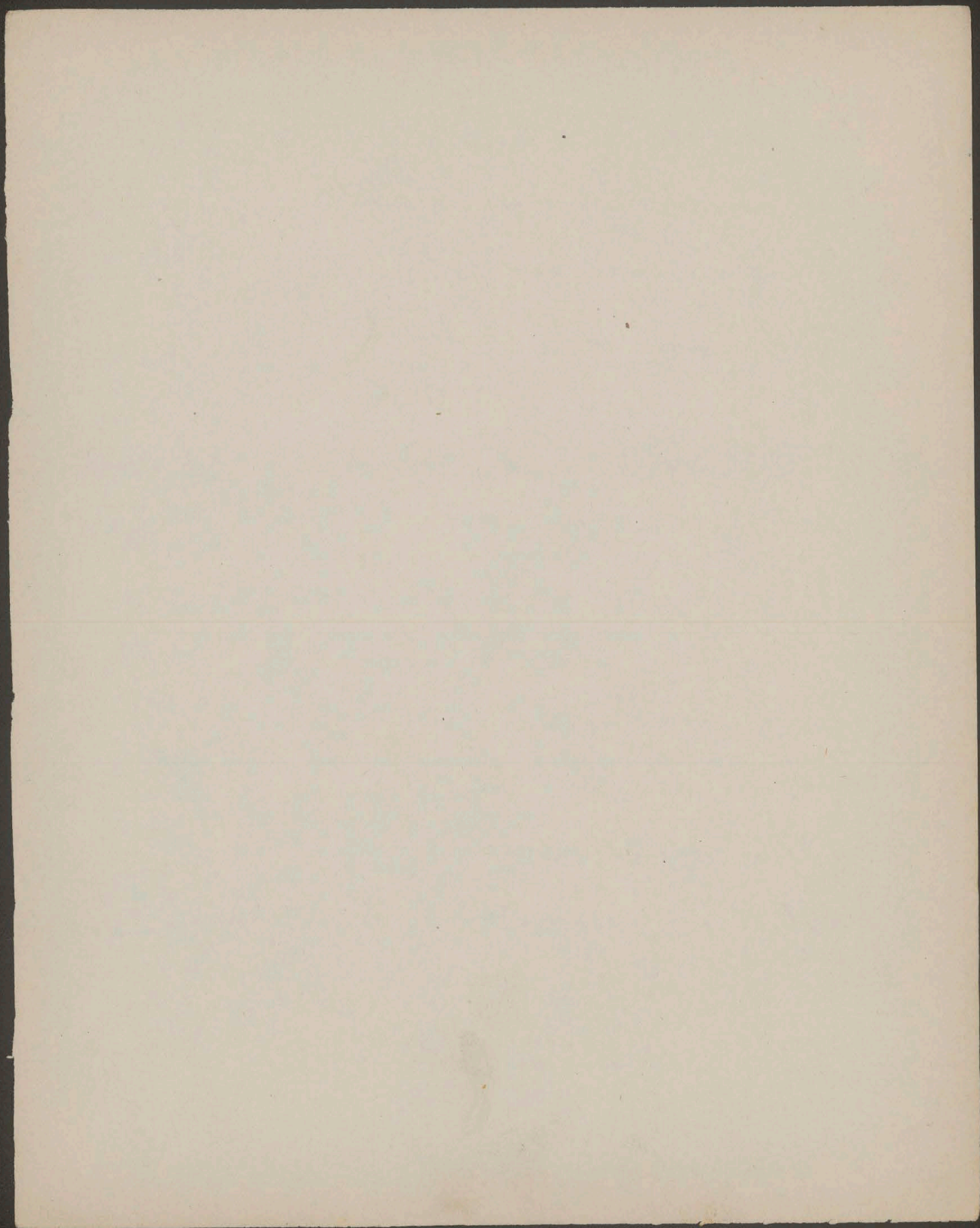
" Inwardcaske! ryerskie stawo
Darey przysięgi nie tanie!"

Ten głos ryersa przemilda

Polat dżycis, nagle stępe wstanie:

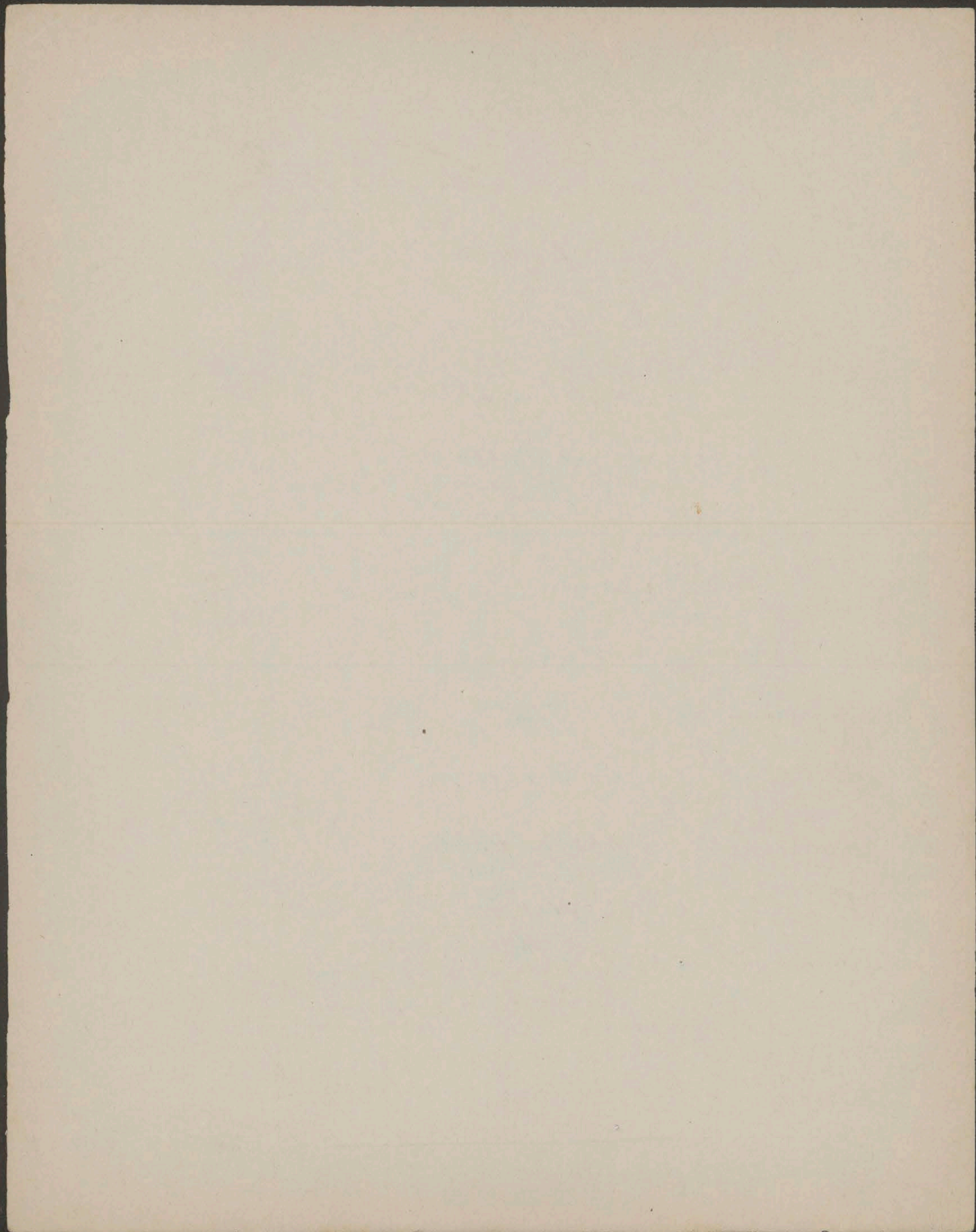
Ryduie konia na ścianie,

Trado i z czartami znika.

Gdy go nad Rymem wierzono
 Na ognistym już rydwanie;
 Świszcząc wody kopiono,
 W dymony hito ber przestannie
 I śpiewano świszczym składem...
 Nie powrócono go wiernym,
 Lecz w piekle, rastał odriviernym
 Czek rymy pieriosym przykładem.
 A Malwina, miszerszliwa,
 Opuściono, ledwo ryma
 Po swego kochanku stacie
 W ubogiej mierrkato chacie,
 Pokutując razem gresy.
 Sprawiedliwe sądy Boże,
 Niez mi tylko cztawik moie
 Dornac' w trudnosćciach pocięchy!

Lodka

Jaka to bracia czerwonego dzieta

W nadbrzeżnym piasku łodka się rozryta?

A w tej łodzi

Usiadł Tomasz, z nim Ryszard młodszy;

Kaszumaty bystrze wiata,

Kipięca pianą się wazy,

Wiatr się zmierzonym wiatrem swary -

Łodka się na mierz. podniasta

I na błękitnej jawodzi

Usiadł Tomasz, z nim Ryszard młodszy.

Od piasku Feli uszły

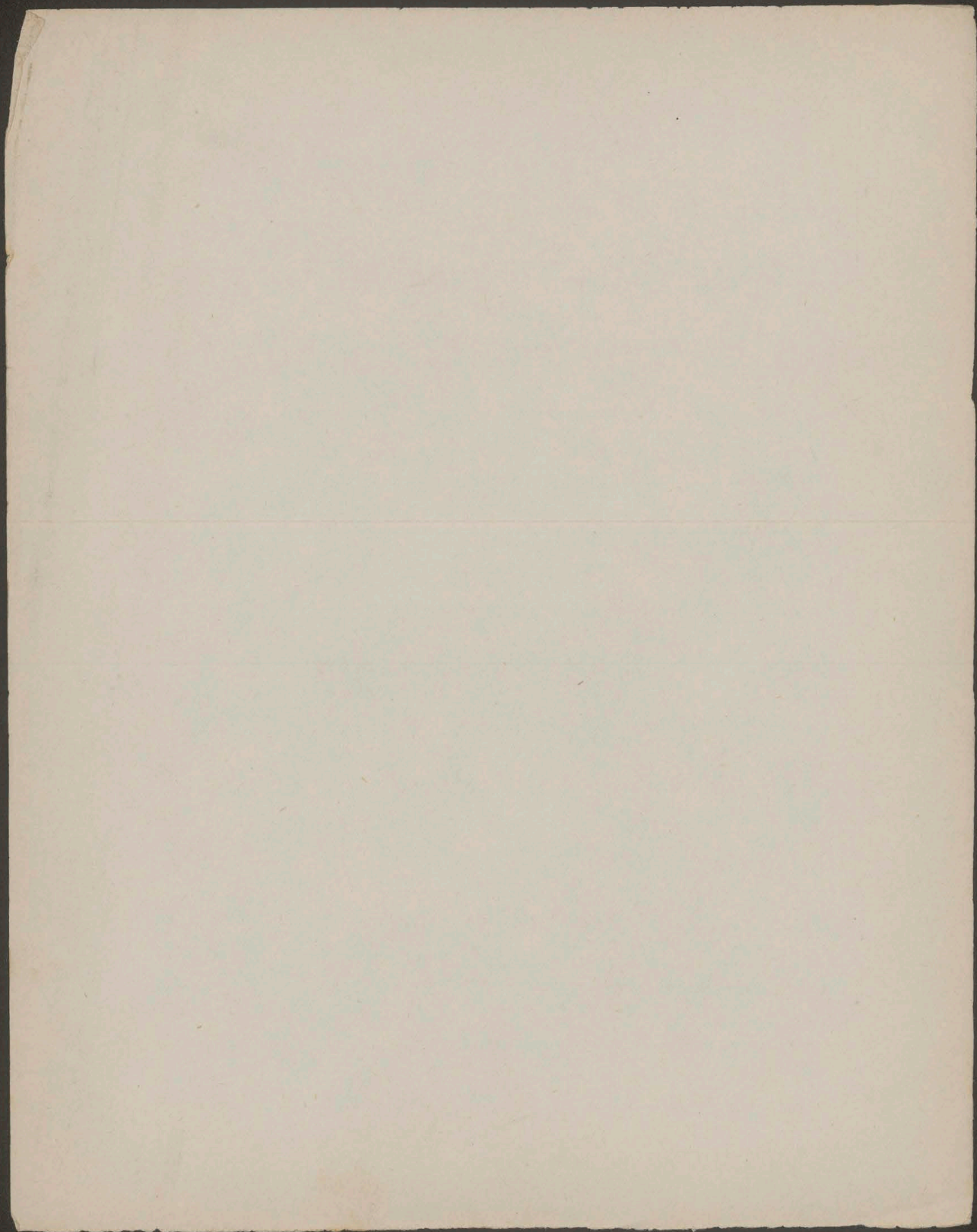
Chroczki Bisiw rozwity

Na swawalnem wiatraku toni

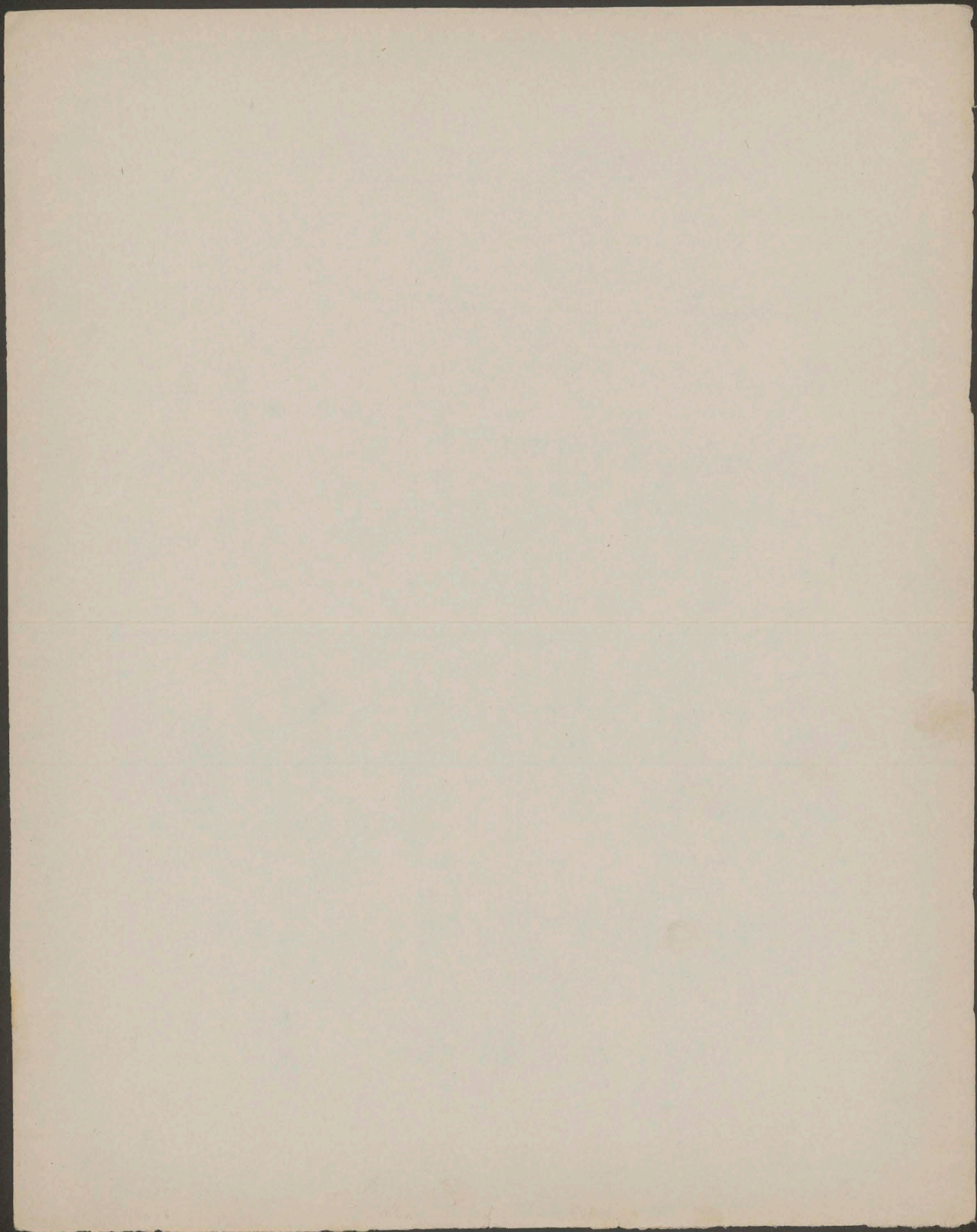
Tudmorałem ogniem płonie;

Tak się miha po drodze walsizery

Lukrem ognisty obwery;

Tak smieł się pisać ^{znow} ~~znow~~ ractany
 Strumyk światła przepuszczoney,
 Tłamanie nie tylko światła ogniska
 Sudmiorakum ogniem przyska.
 Lekki wiecior lekka dmucha
 Juciochy czołki, umieca,
 Tłuronego tożnienie dusza
 Raduści ogni podnieca.
 Spruwać zaborniat na bardanie,
 Głos przepuszcit, klasuru, otłanie,
 Głiste szypki, cytry brzoza,
 Płoty ptaszy, latnie przys.
 Głone migdole tyłka stadkie czuńskaw barmienie,
 Miśna Rachanek wopromnienie,
 A lekka pchnięte po gładkim wód tonie,
 Płynię, mura se, i tonie. —

Y jakimiś to, z jakimi myślim i smyśm

W Amieustem mładsionaw Kale

Próren bajarni re statkiem matem

Pogrońym igross z ywiole?

Patn jak z wad steery skat grońcych rogi

Rozwartym atektan próra puzkiem

Wstern wraaj rudem, kotem igrońskiem

Jmiewne rardysan pól bogi

Me Ty rawnem pudsze pódpietnem

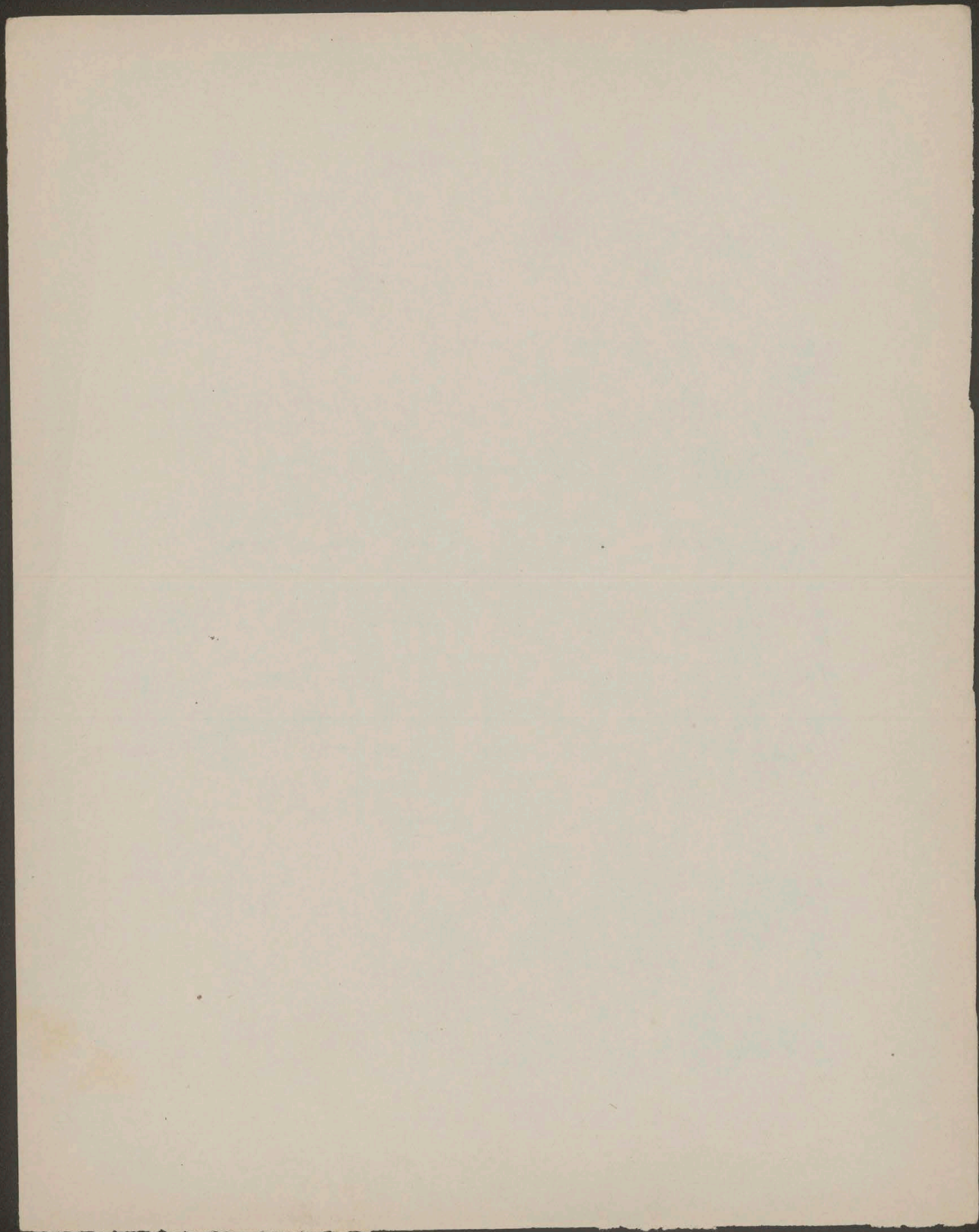
Odprawióś natu dajon usmiecchem

Stawie mire Terzem podobny skale

Suchem sad tlesony ulej granice

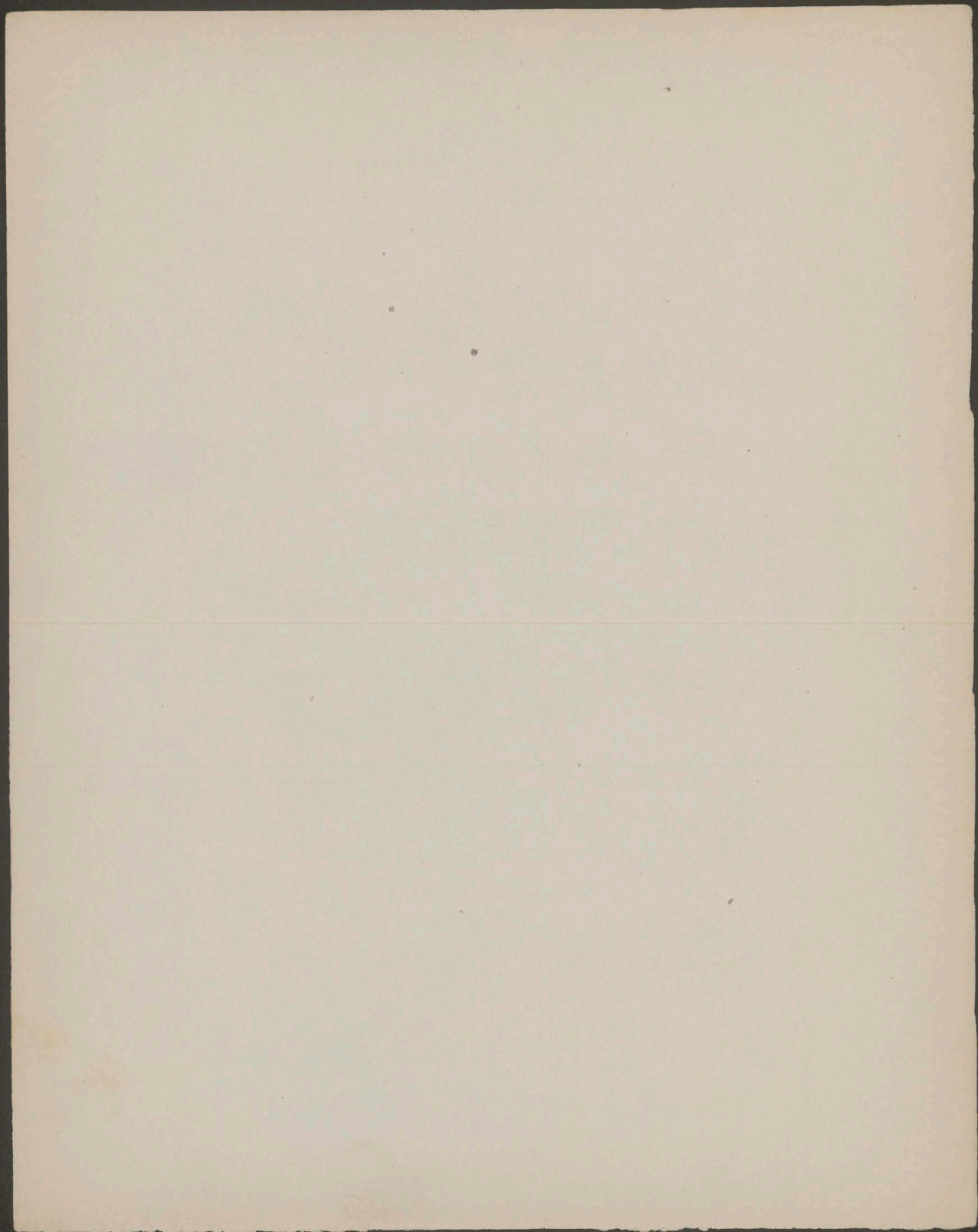
Przyna o luki przesada pale

J samowoladne stepiej siablice

Kiedy ci myślnie techniczne umiasto
 Somała zię Ruszyj pawięraj sośnie
 Wiek hardy hatwan putruca ~~możdy~~ wisto...
 I wielkie ta czyniaw, wielkie serce rośnie!
 Dłom zię more miatan i'nióh tojzka
 Na prawo stupem stawian auc gobiciska
 Na prawo zię wsięktym karke, chnytan przedem
 Wgardsi on Tolu, jak wgardsi prusdem.

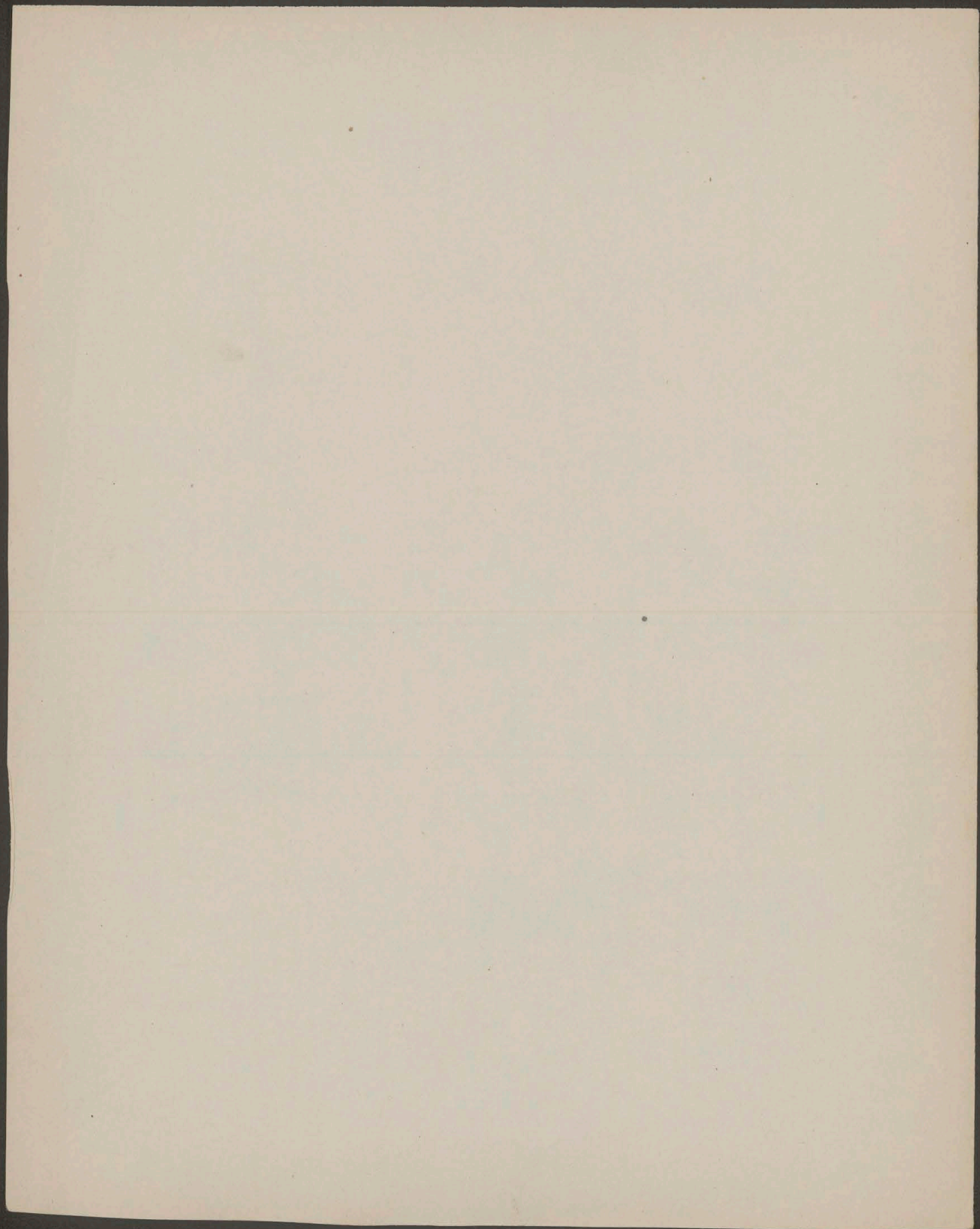

Do Kryjka

Sreś'liny tabie las dś'siaj prays'wieć
 Tary cie more Riechy na ducem tamie kiatem
 Bielnyom od śniegu, amiatek dś'sarica . —
 W sereś'ciu tuem, mój uobiat, ja ter mieć dś'ciatem
 Bogdy ziemianom posiadać amiate
 Posiadać ká'stwa samyśt niepadabny
 W sereś'ciu tuem, durna ma, uziat swój wryta
 Poś dury mój abarem, Kryjku śabny

Lebrak wam piosnki przynosi wofire
 . . . . .
 Wiernijmy piosnki, kieda to gran wdowi
 Konrad

(cały ten marurek śpiewa się akcentem Marowickim)

1.

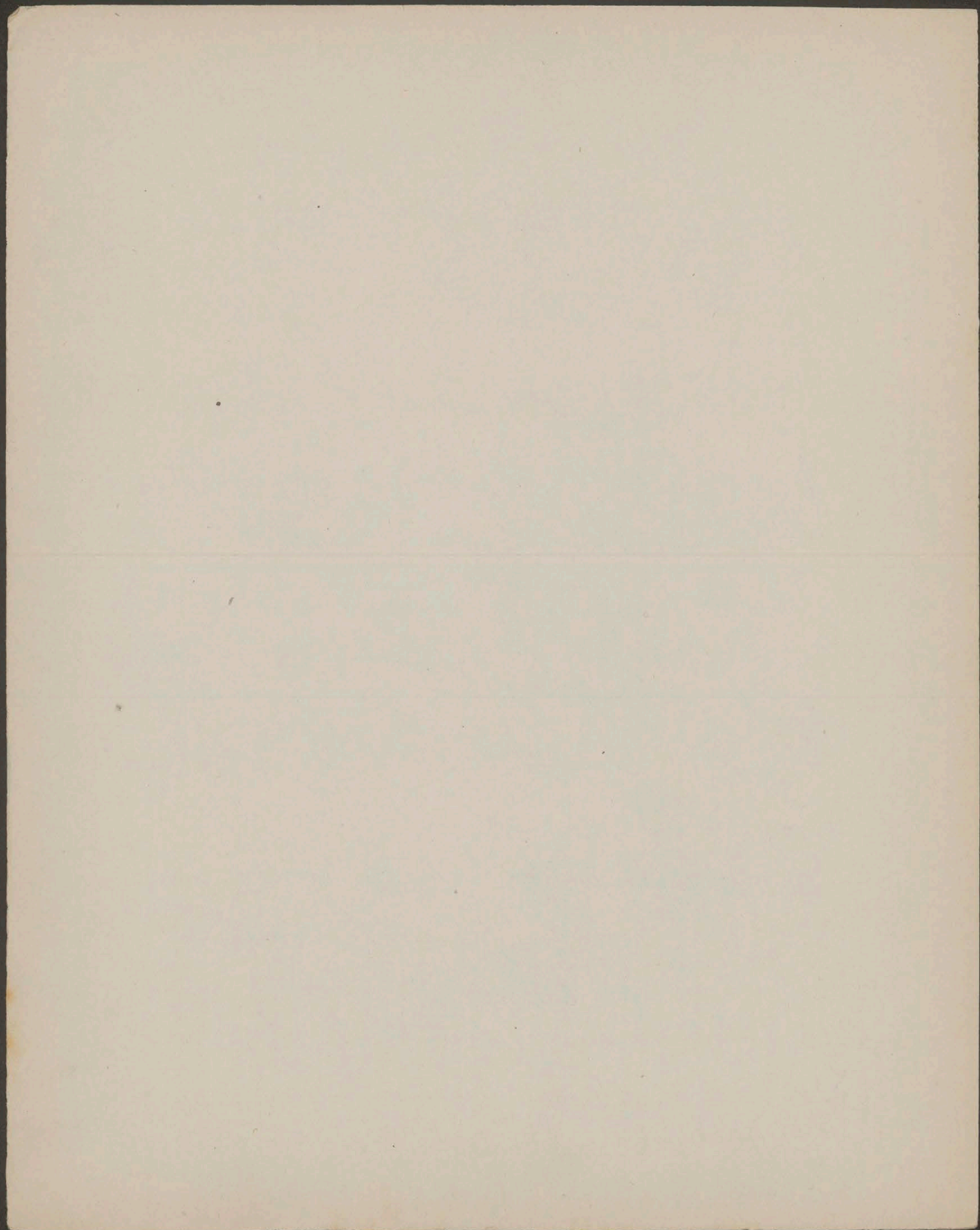
Taniec się no chto przyma, a śwawiej się śwawaj
 A ty mój Franciszku, takż mój indziej
 Bore mój Tashany, aui mi się świto,
 Coter to się z namy miodobierg robito.

2.

Gdyby był mi dżony, ledwo tużnie naga
 Kpiady się namyśli, nim basknie astraga.
 Patrz na Krakowiaków to mi miodobierg graćka
 Gdy stółny podkowidy, aś radny pasadka.

3.

Ucz się od marura, kserijcia siświnie
 Jak się marna w tancu podobac' dsiwonymie,
 Gdy śwawo zakreści a zaspiwo grisknie
 To chwiły mi chwiata, a serchusko petnie.

4.

W miast Praskiach, dźwięki maie tanie
 Wymyśliłi sobie iak że ... Kontradance,
 Krei się na miejscu, Krywi kerusternie
 Kilka krakow przydzie i udzygnie Pamie,

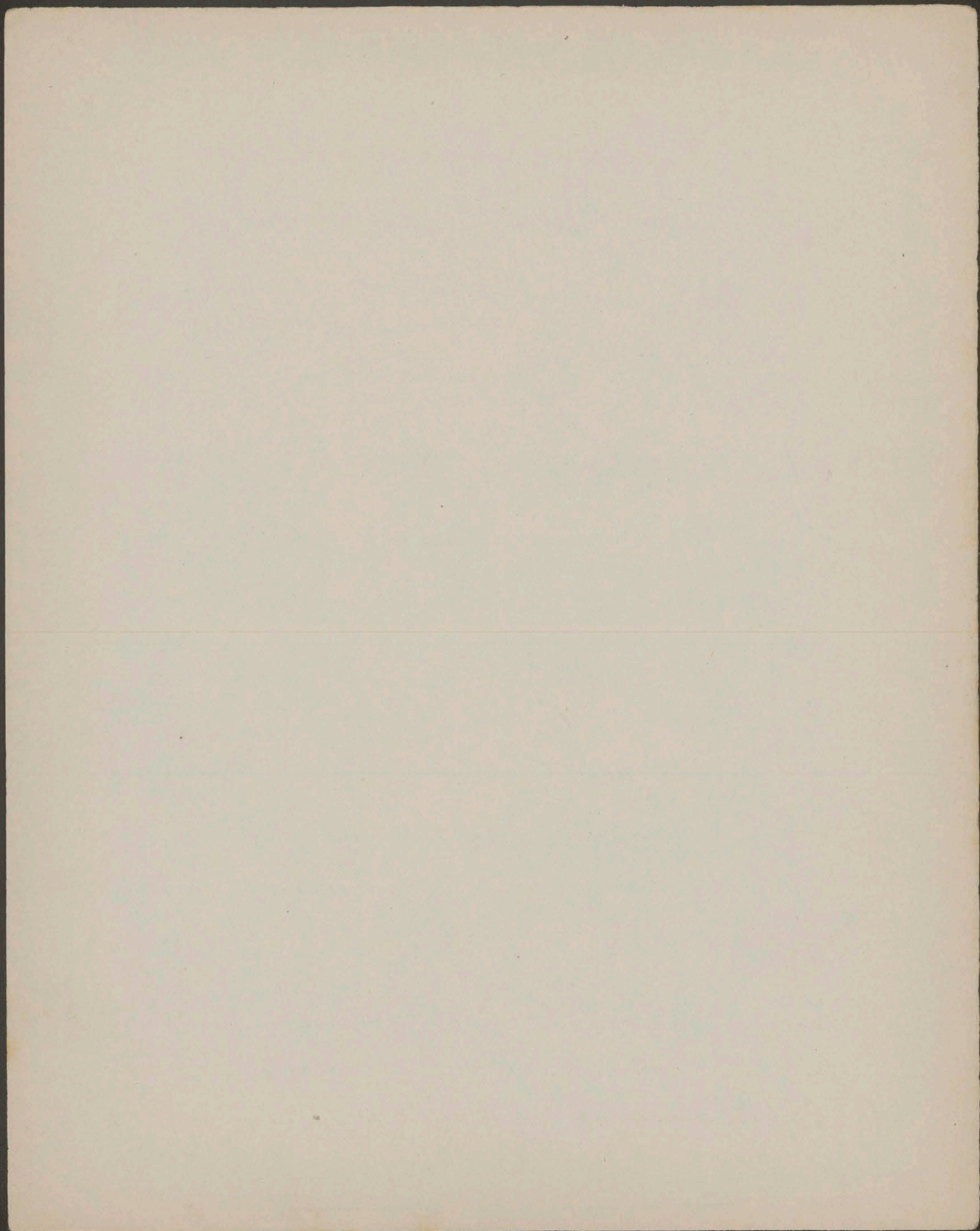
5

Stanie na paluskach i głowie odwróci
 Podo wiec dziewie, zle bnie się i ruci
 Potem odpaerywa, po bardey figure - ,
 Po się zmocyt, wajak w opistym mmdure.

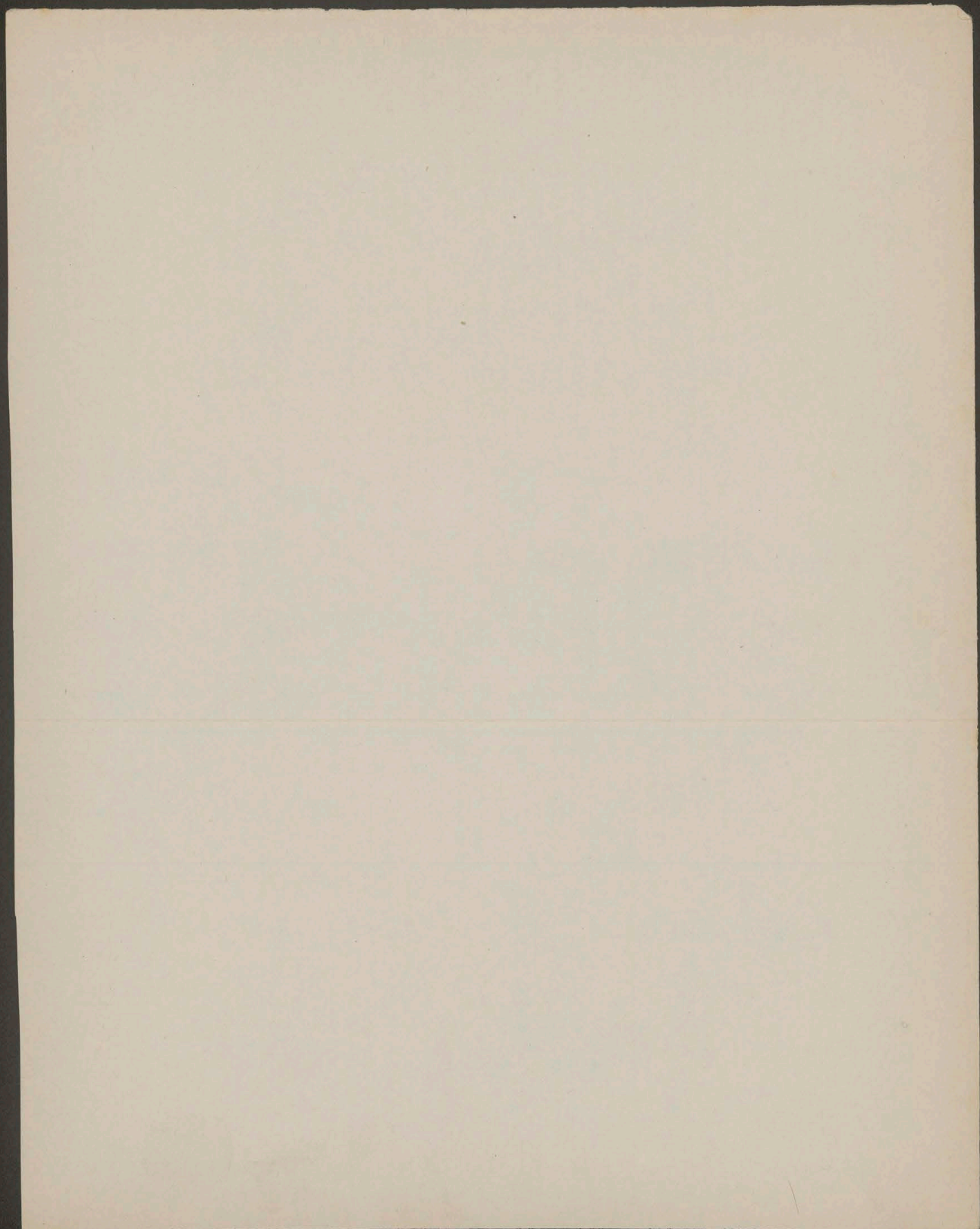
6

A muryka jaku iral się macny Bore,
 Mówię, że uosona, a ceter sasniei more
 Jaye nam naroga, niechay se zabacny
 Adsiwieni ditiwini, co ter nasi smacny.

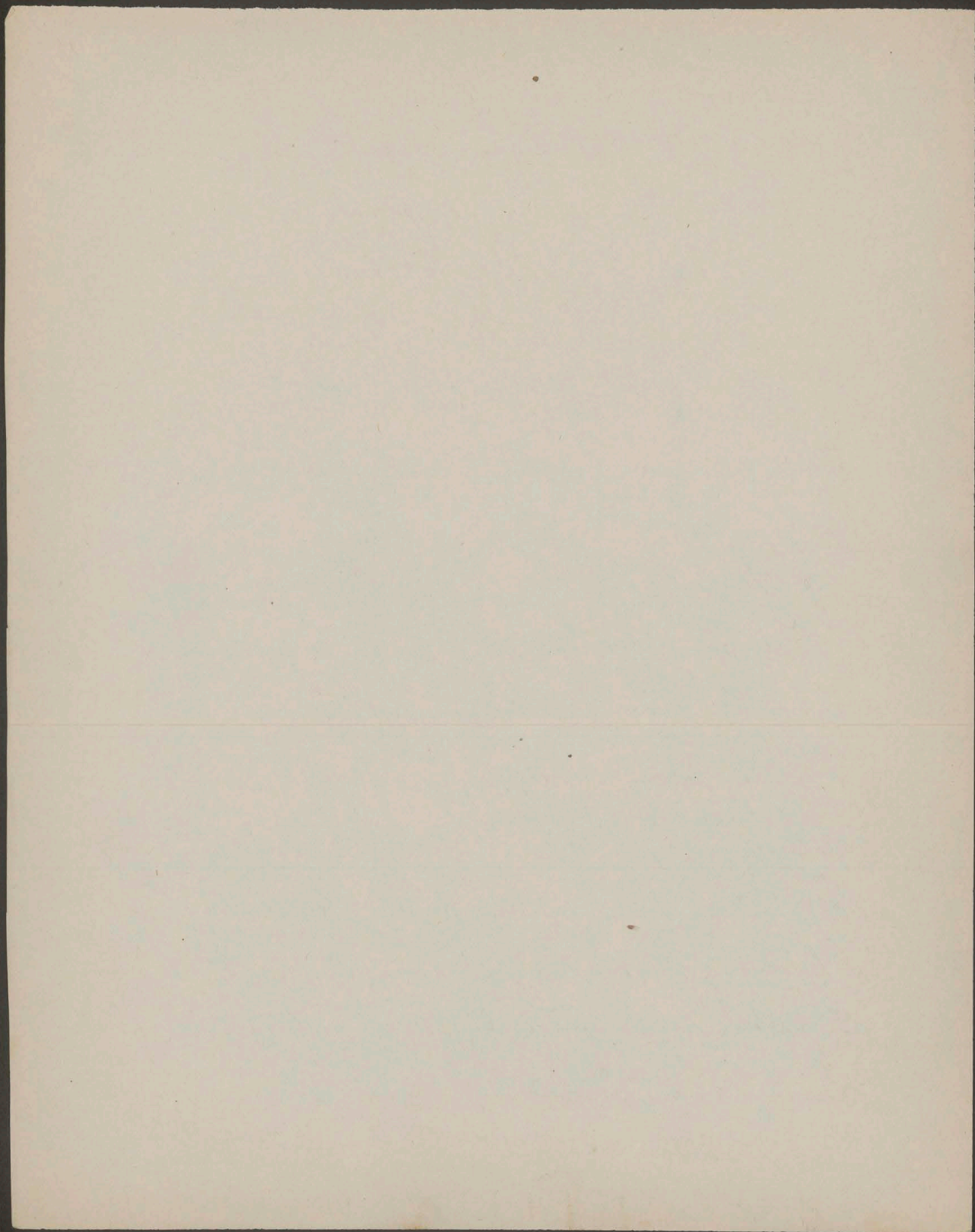
Macnyraj kto peryno, a twor wicy się zwijaj,
 A ty miuj' Franciszku takt meku wybijaj
 Tak, tak, Praskiaku, gdy cis diewore zacny
 To swere pawiadem, duna iey wyskocny.

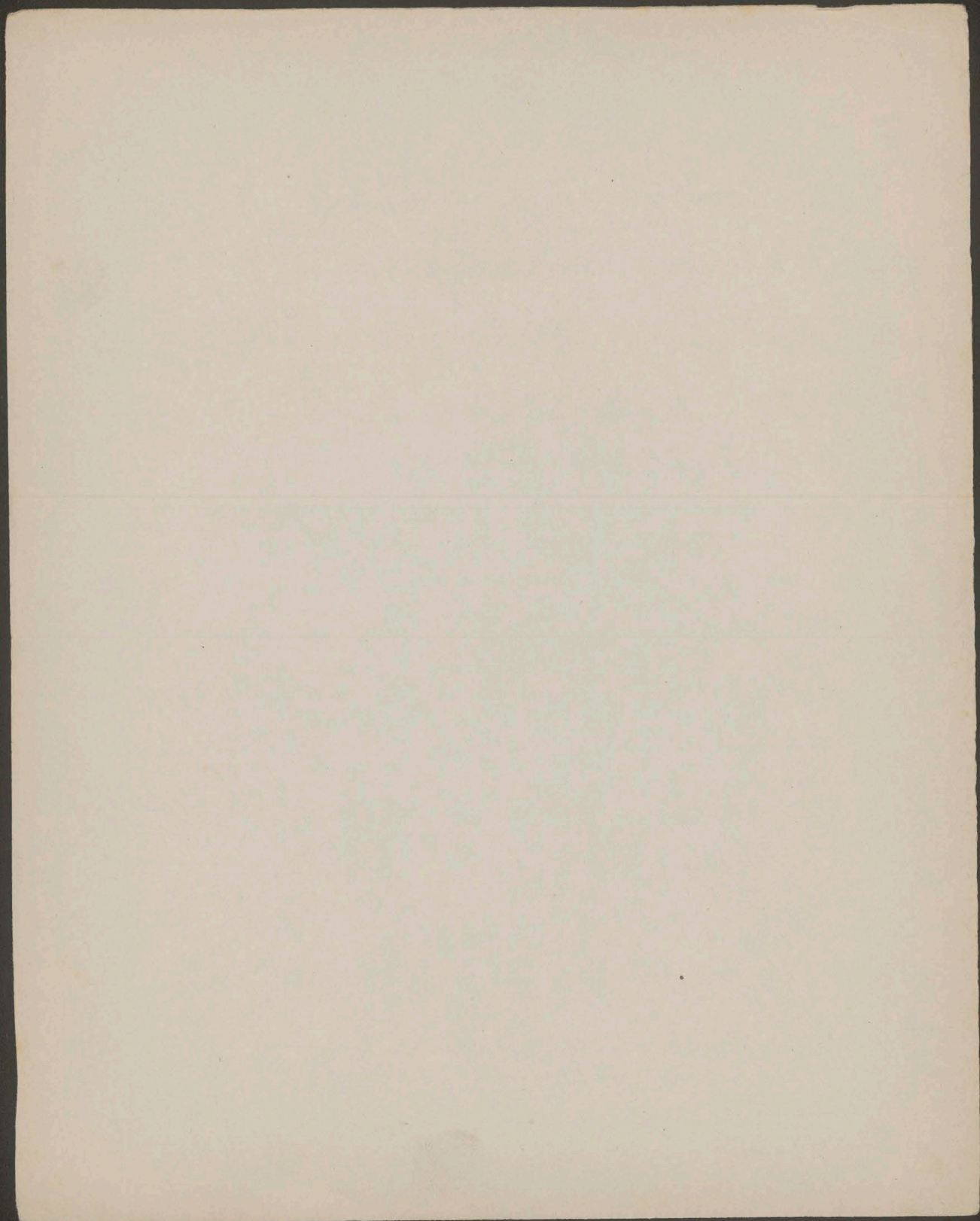
Gromi ius muryka i mładnieś mesata
 Rwie się do tancer, dźwięki przogwa;
 Kardy się cisnie do mitego Kaba
 Już budy podkonek i ostrąg odrywa
 Na ciebie chłopce, są zwrócone oczy
 Gdzie przed nami zaczęła wyprawa
 Kardy i nas pójście na taty a doocy,
 Wielki ci sąsiedztwo, lecz trudności nie lada
 Trudny jest marny bygo tancer i chwaty
 Trudko który w nim przysła wienie
 Trudna się tancerem przejść duszę całą
 Trudny pewno nie edziwi mładnieś
 Trudny w Kadrylu pełen etykiety
 Kierunku nucha postanawia prawo,
 Gdzie stać prawimi meserymi, Kadryty,
 Gdzie dać Kaba na lewo na prawo.

Kise gdy ci uczył Francuz radawity
 et ty pamiętasz ich przepisy odwieczne
 To może małeś śmiało ożarony
 Jedziniem taniec Piśkroci stalsome
 Polak w swym tancu walności ci zastawit
 Jeden warunek byś przyjmować sprawit
 Gdy mnie nie próżniem za natężeniem duszy
 Smaj taniec pewno widza nie poruszy
 Łacyna młodziem spieranego niegromio
 Łatwo się jego dostajność scenio,
 A jako jednym poizgrzecciu Smylo,
 Roman w Lipińskim wielkiego murylo
 Tak ja wnet widzę że być młodziemio
 Trudnego tanca myjcie i wielki Akaby
 Ze obcas nam myjcie dzisiaj w tanca mienio
 Leer za to chwily obdary nas lubo .

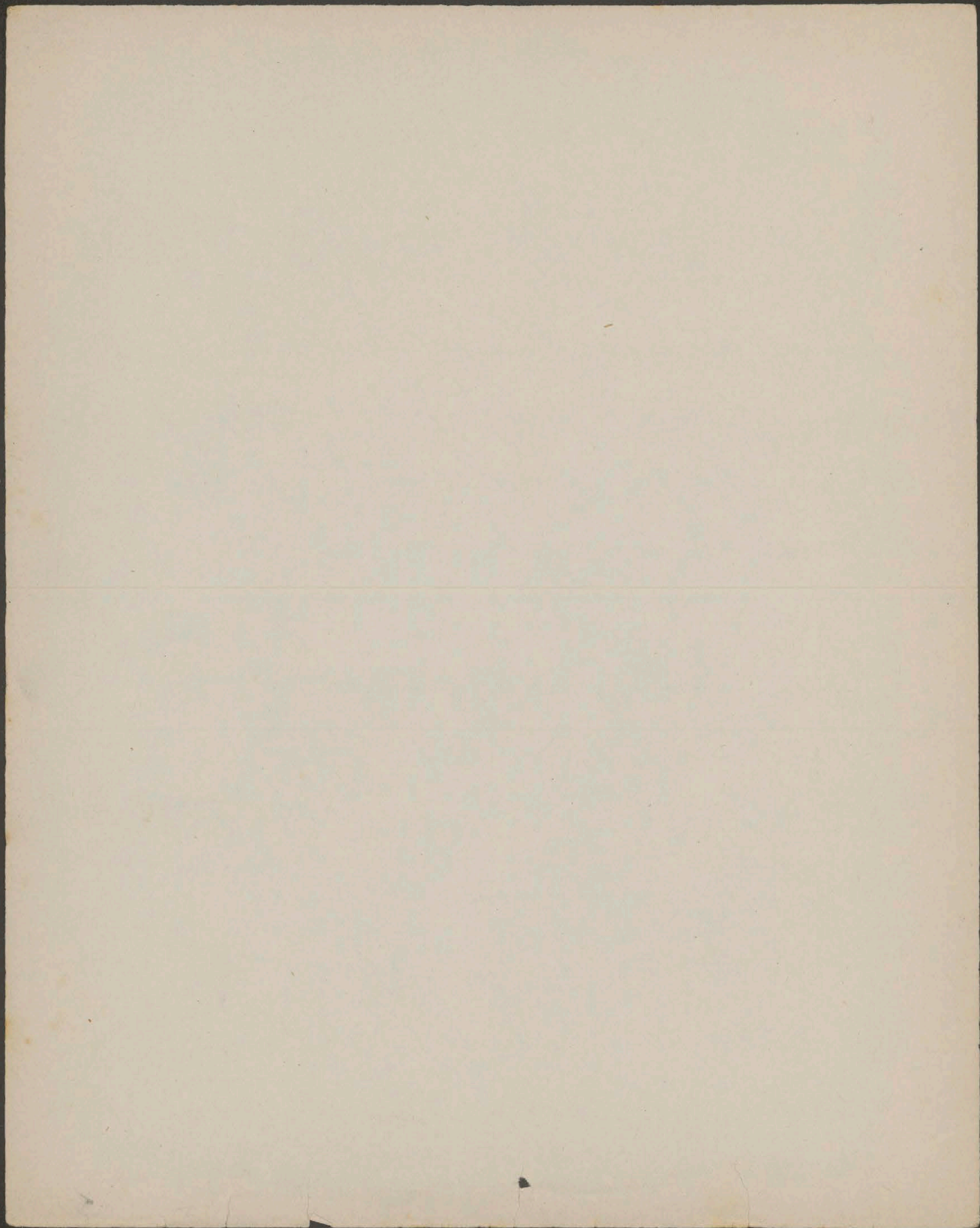

Tak jak on swornie dniecis obiega
 Jak sie on do niej przyjmie usmiecha,
 Dwidze, czyz iega taniec nie przyniesie
 Czyz sie w tuz dnie, nie wlewa poieska
 Tak musiat taniec' polak w stare lato
 Kiedy ad wrogow swaid sie z walerony
 Dwidziat w swuj wladcy znacny kawat swiata
 Grat lub nardawat ziemi i korony
 Jak dluga musiat miodziemac toniawac'
 Recy i saden i widro'w nie odgadnie.
 Do wrochnycciu ktor' ewykt czas nardawac'
 A wielko przyjmiasc' w moment czas i stradnie
 Polak ewy, dnie, temu, uskupie,
 Kto najgodniejszy z zebrany miodziemac'
 Kto bradek sali miodziemac' mystepnie
 Wyzna do walki chocypk sermiony.

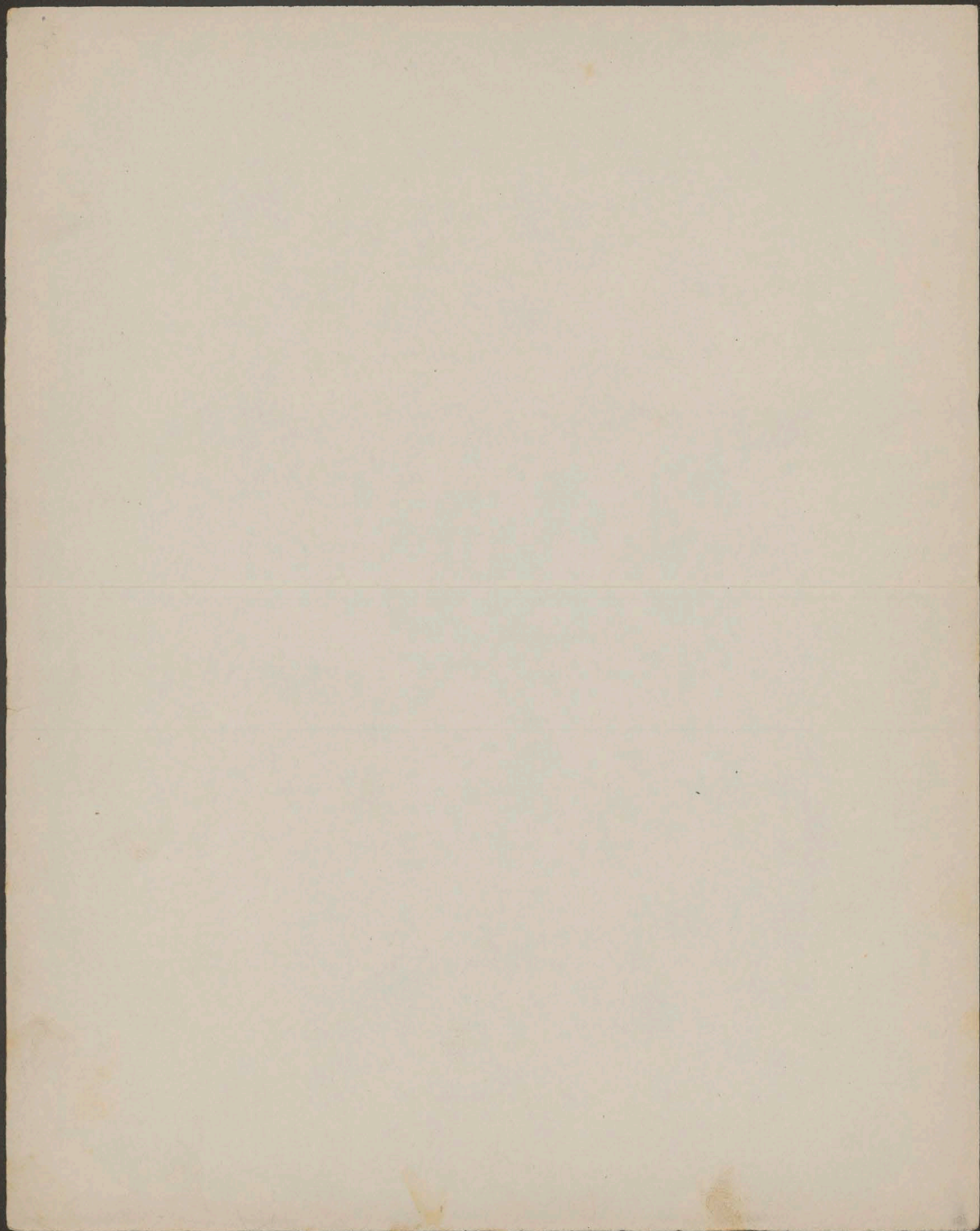

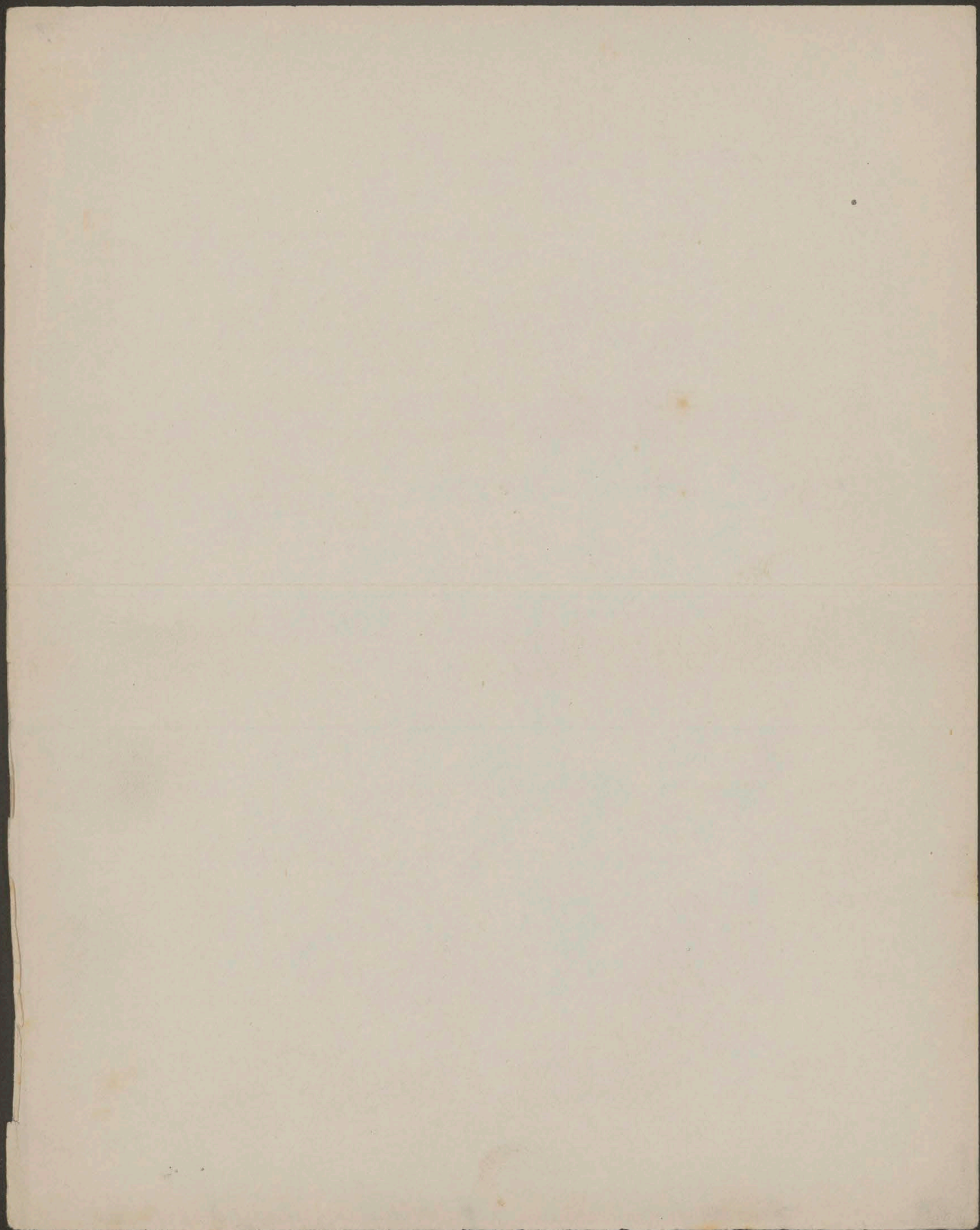
Я слышу, что вы, не забываясь о себе,
 Отава Там, та чужда, падмие,
 И карьера асак истра-деи бгоне
 Я карды мнима де triumph аднеси.
 Сер выстхик етпеаис уоде, прувывора
 Так драги горю паесию мтадрие
 Я его рски чустка ист најблиста
 Яму се, прони дри доетаме виеме
 Чустка мееона — ив ив горю брото
 Я в иего асак ив се, triumph аска
 У тем хоры втале, так идины ска работ
 Де чустка етвит на triumph работ
 А вригую рерке дасевие в афире
 Таней так хоро, ре ар дры посабка
 Патре на него паиве видне мреве
 Ся нана мтадрие не иет исеа грачка.

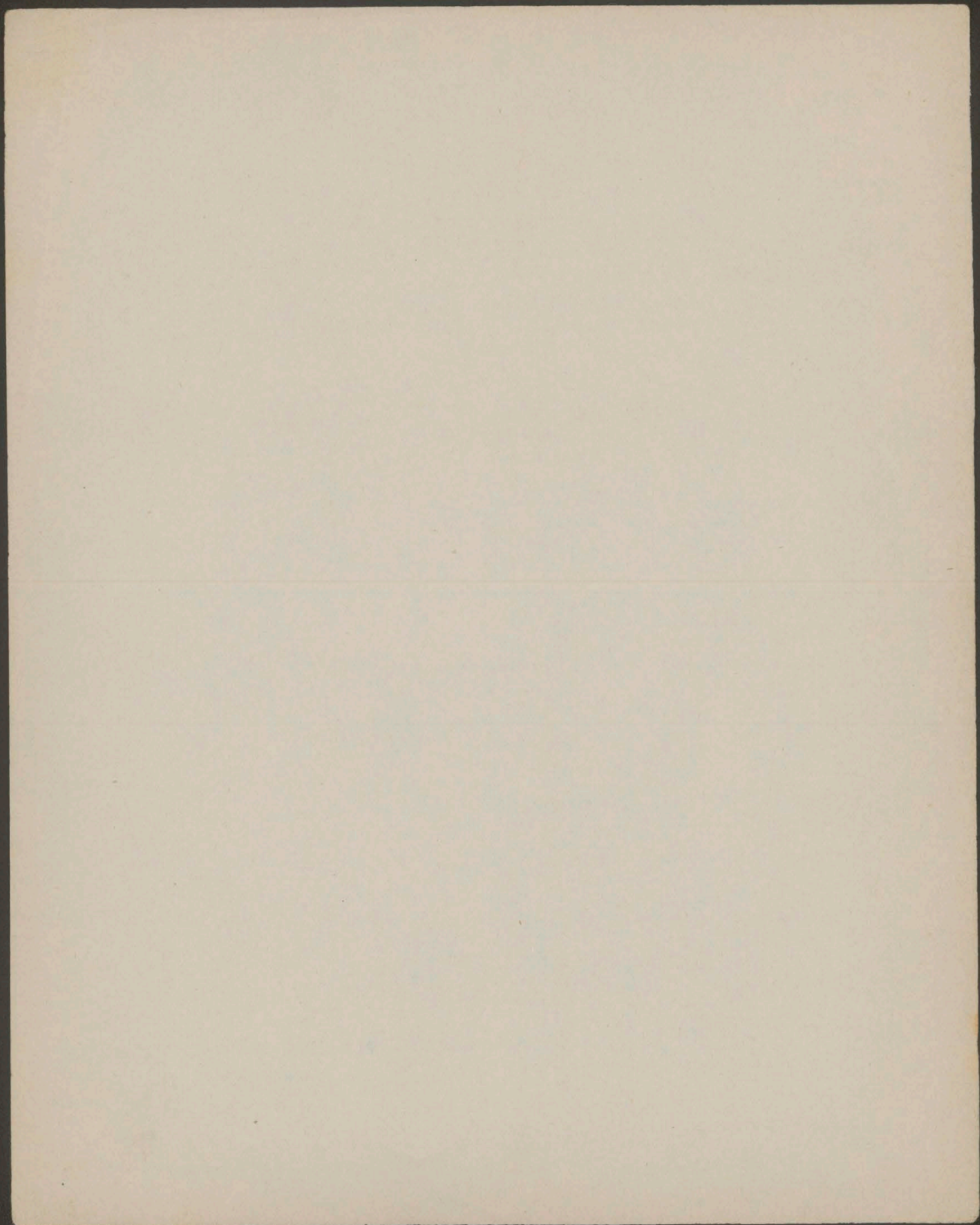
Tak trybaci' chustka na powitru blyska
 I trybaci' Wladka przyordabia wieniec,
 A kady' raz gdy murki przysko
 Panuje mesot i tryumfem miodnicie
 Straszliwszej walki iadaj' spobawac'
 Walki' na rozum, iresnoic' iis' nie wstuka
 Wie' kto do Roica chciatby tryumfowac'
 Ten niech w swej glowie dris' rymu pascuka
 Zal' mi ci' Wladka i Emareu mi spostac'
 On swem i'piemg drivit litus iaty
 Nie wiem czy palma more ci sie dostac'
 Atore's' pascawat dotad i taky chwaty.
 W tem dawo basta i miodnic' gotowa
 Stac' do walki — Panna cas przemawia
 Lec iisore sda sie nie skonicyta stawa
 Jeneu powitru dris' kani sie zabawia

Jemu ię głozek nie przeszedł do duszy
 A bęgly Tomasz w moment odpowiadu
 Cyli mu smiał ryjmy supore w uszy
 Cy das erytania w Serce on posiada
 Tak kradę rary, totem kłypkawicy
 Obrymiz raka, Tomasz palmy bseru
 A kradę rary, i usmiech diewicy
 I śleimy rary, dostarcie w ofierze
 Państwo Tomaszu bosy, spisek Louie
 Py mie się z Samą, namawia młotbriemci
 Jmie rymanne Stowa jej dyplucie;
 Państwo Tomaszu by nie stracie wienice
 Wesota Sama do walki przerywa
 Rokame Stowa dobitnie wyreda —
 Młotbriemci w Rota nikt się nie odrywa
 Ja na Tomasa przegledam zdaleka:

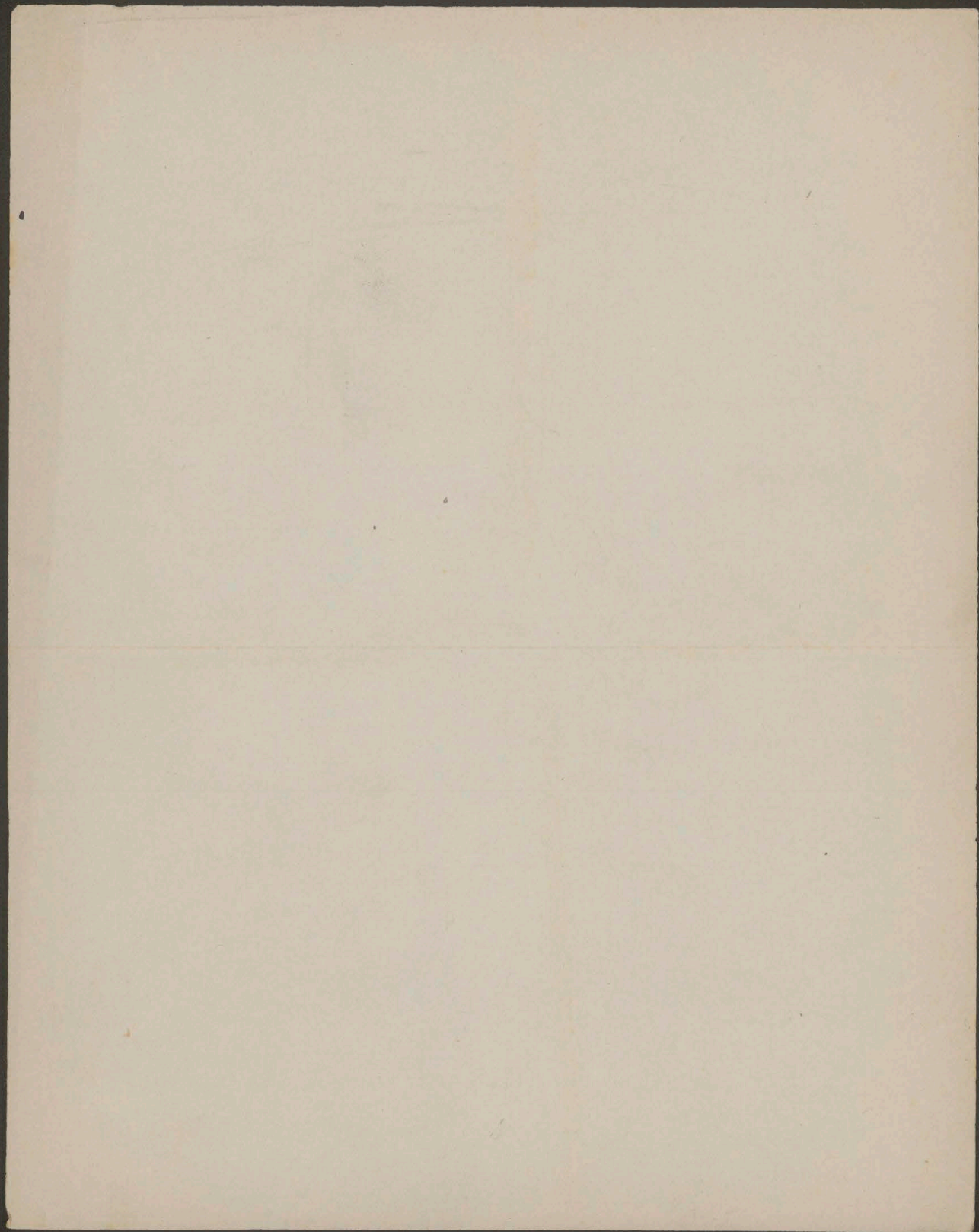
Jon ten miley leć sity materyst
 Widet ta: jigo serce, twarz, cnota.
 Tryumf, iwo Tomasz trudności przemyieryst,
 Nie on trudności pokonać nie żetota
 Slay mi Ostrowski tuaj przedel bogaty
 A oddam miemie, patniec na Tomassa,
 Postac' Newtona, gdy ludzom ogłasza
 Nieznany sity ruszajacy światy
 Już s'liżna sama tryumfuje wota
 Chodzie ta rarem bawie wyspy gubie
 Tancujcie rarem stanzony do kota
 Tancujcie rarem jako bracia zgodni
 Ale nasz Tomasz nie stamany trudem
 Jesure nar jeden sice sity matera
 Jesure nar myśli i serce jakby cudem
 Niepokonany trudności przemyieryst

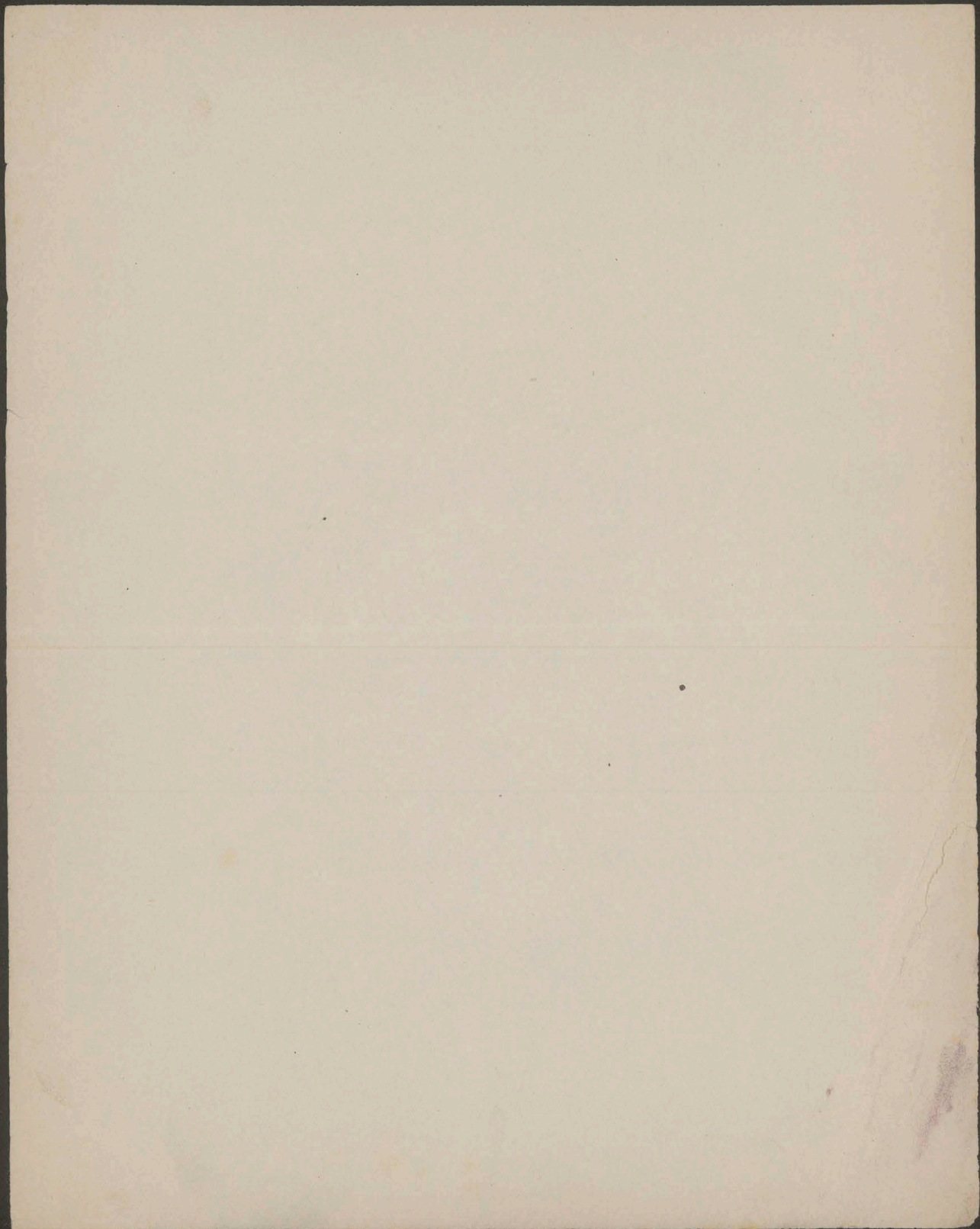

Jednostki imiata w iwo praniu, by wiecro
 Le marna etarje' nym skijawskich piecro
 Adriwiana piskoié nek, daie sama
 On plesa i wolna mi straci pawagi
 Na oba o tryumfa gdy ziada sama
 Kobi iey swoie dachowe swagi.

Pny swoiey samie karoby u zabawia
 Jcos iey prawi, a sama go stucha
 Wtem smiel paniski nagle si objawia
 Jtak przemawia do kartege ucha:
 Bedzie meseli hadie rasturje
 Na wruty usmiech od naszych Rachanek
 Gdylpseie narem tutaj dno' nie byli
 Kardylgy dostal i was tryumfu wianek
 Bedzie meseli, dzieci nie adrodni

Wpłynęli w taniec i wtańcowali na boie,
 Kaniere i zahanu i przyjaciółmi zgodnie
 Wspomnijcie w taniec "Kaczejny się" swacie!
 Powiedziat aniat i kardy mesata
 Piaronem skoczyt i wwoje, lamy w tany
 J wrysey rarem sformowali kato
 I kłopyt i drzewie zwite na przemiany
 Blynska w oerach radzie i poriecha
 Wzrysey się, lami i ciery iak muga,
 Ten hore koci, dw mile uśmiecha
 Ten stuka muga i w bryka ostraga
 Patem raś kardy kardenie, padacie
 Rece, jak wierney przyjacieli sadatki
 Patuze i ubora abemu się zdacie
 I to są wrysey drzei jedney matki

Ja szczer w tańcu mi mówam udrata
 I zimny, pustawy, ciele serce nasze,
 I kółten się widok uszczesam niepomata
 I miarar brami moje, czyż nasze,

Uciot już tańcic, muryka skaiswana

I wisk ię utonut w gteki' moicy duszy

Nibb ię nie słynny, ale ciesznie ona

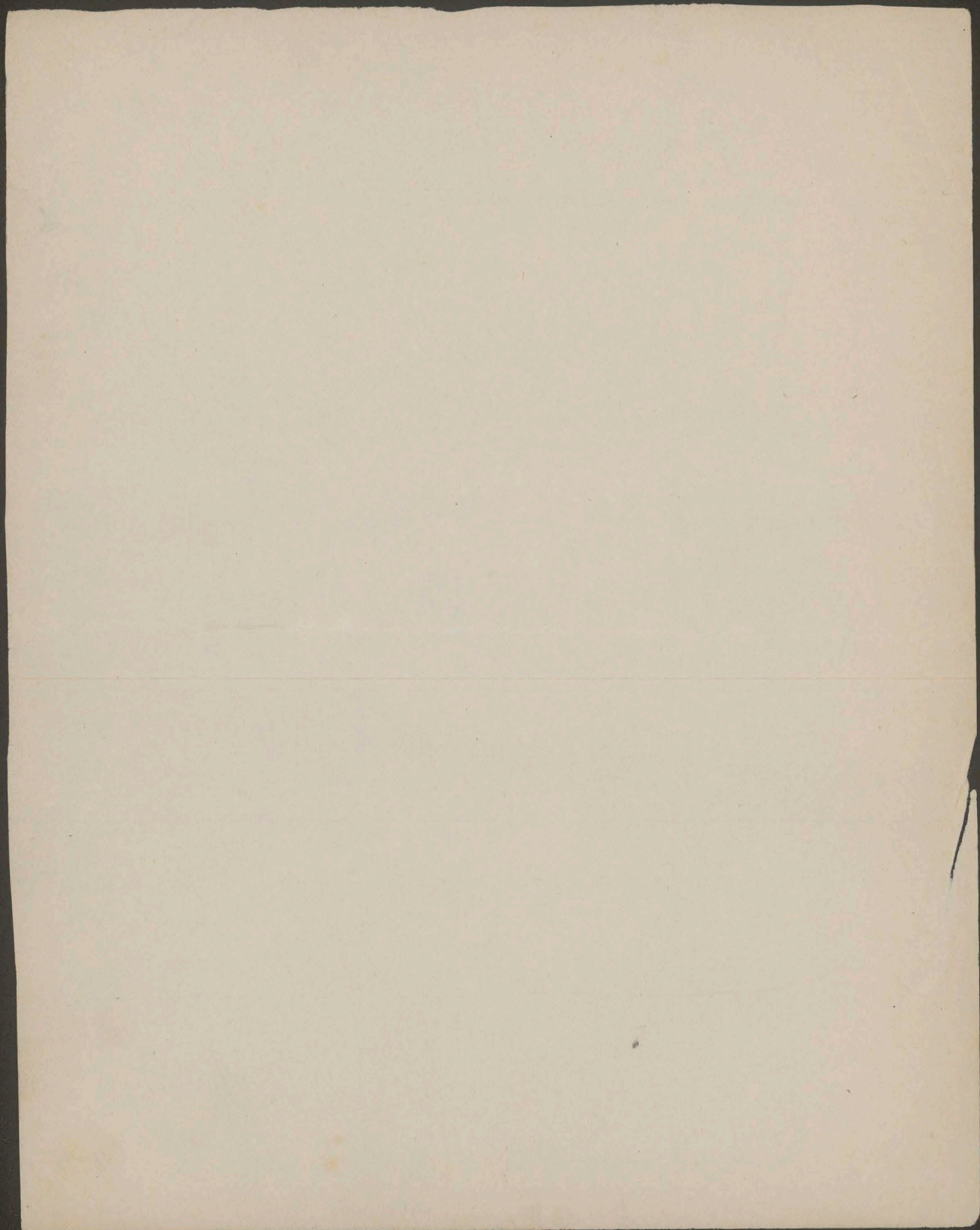
Kierar maduse, rozrewoni, poruszy

Po trudach w tonie skora się uniesione

Chac' czyż ramkus, chac' ciemność dukata

Dugo mi so uszach broni muryka ciesznie

Jednego tanery gromada melota.

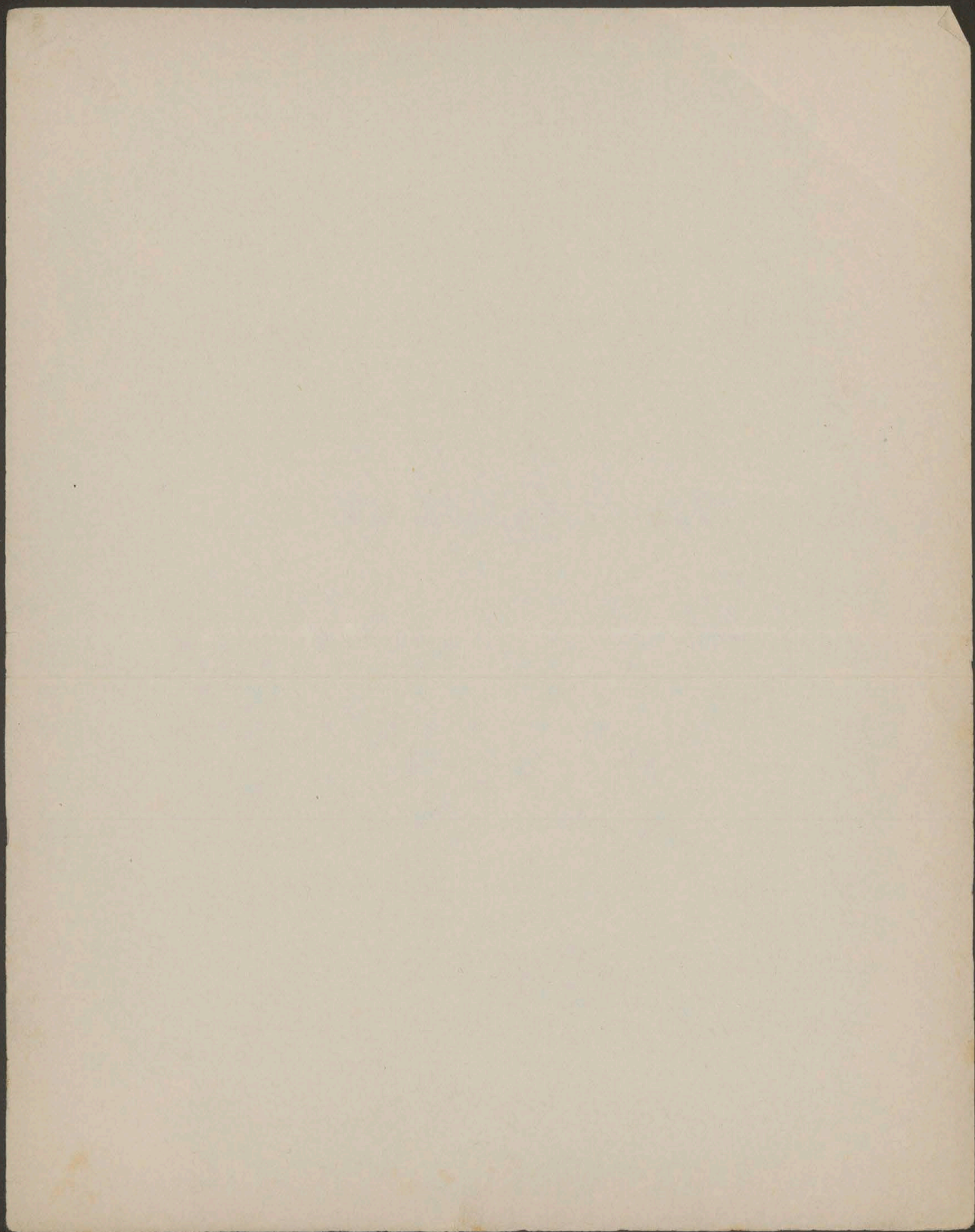
Do Nadriei

Nadriejo jakos' mi nita
 Tyso' rycia mego ardaka
 Tytes mi, rary zdradnita
 Ja jednak bregus za Fala

Chaciar smie las presladuje
 Nadriejo mi kniaty sieje
 Chac w mem sercu smutek cruje

Jednak je spievam nadrieje
 Po gorach cierniach i glogach
 Chac' las mysl zaliv me stucha
 Gdy zverstiec tlysinie w mysl progach
 Nadriejo, supere do usha.

Set jakies' muski panone
 Kacae' ci krole do grabu

Woh naur, naur cis prang

Kuchac' cis nie ke spasaku

Gyp' mi nadziej; jedyng

Abu ciki ta serca kici

Imy Pakie stadkie dni ptyng

Bez ciki mudne mi rycie

Imy Pakie predko eras solarki

Imy Pakie las troski' stadri

Imy Pakie moje kaszanie

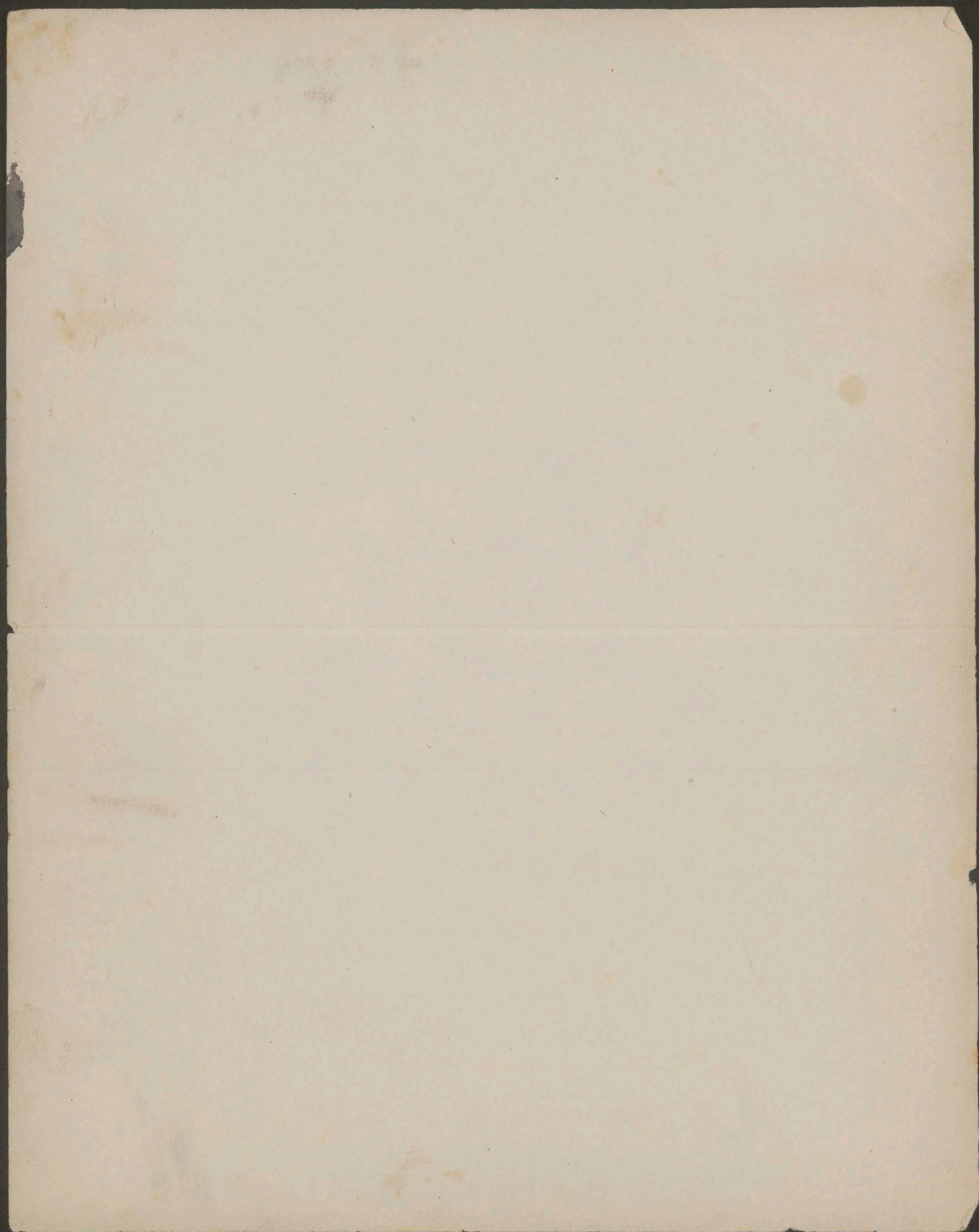
W najoswieczeniym jestem stanie

Bez ciki wprostko jest ciemim

Spawymk smutku obrarem

I mesatose' ginie moja

Gdy nie jestem z Paky rarem

A w tem trudnym ornaniu
 Sence me rada'snie bije
 Chaciaz w pytkem oddaleniu
 Jedynie rzyje dla Ciebie
 Oremur to me w mojej wali
 Gasie' mi'sone ptouienie
 To, to skutki mojej dali
 I szagiego

J. Jan - 20 days 28.

ml.

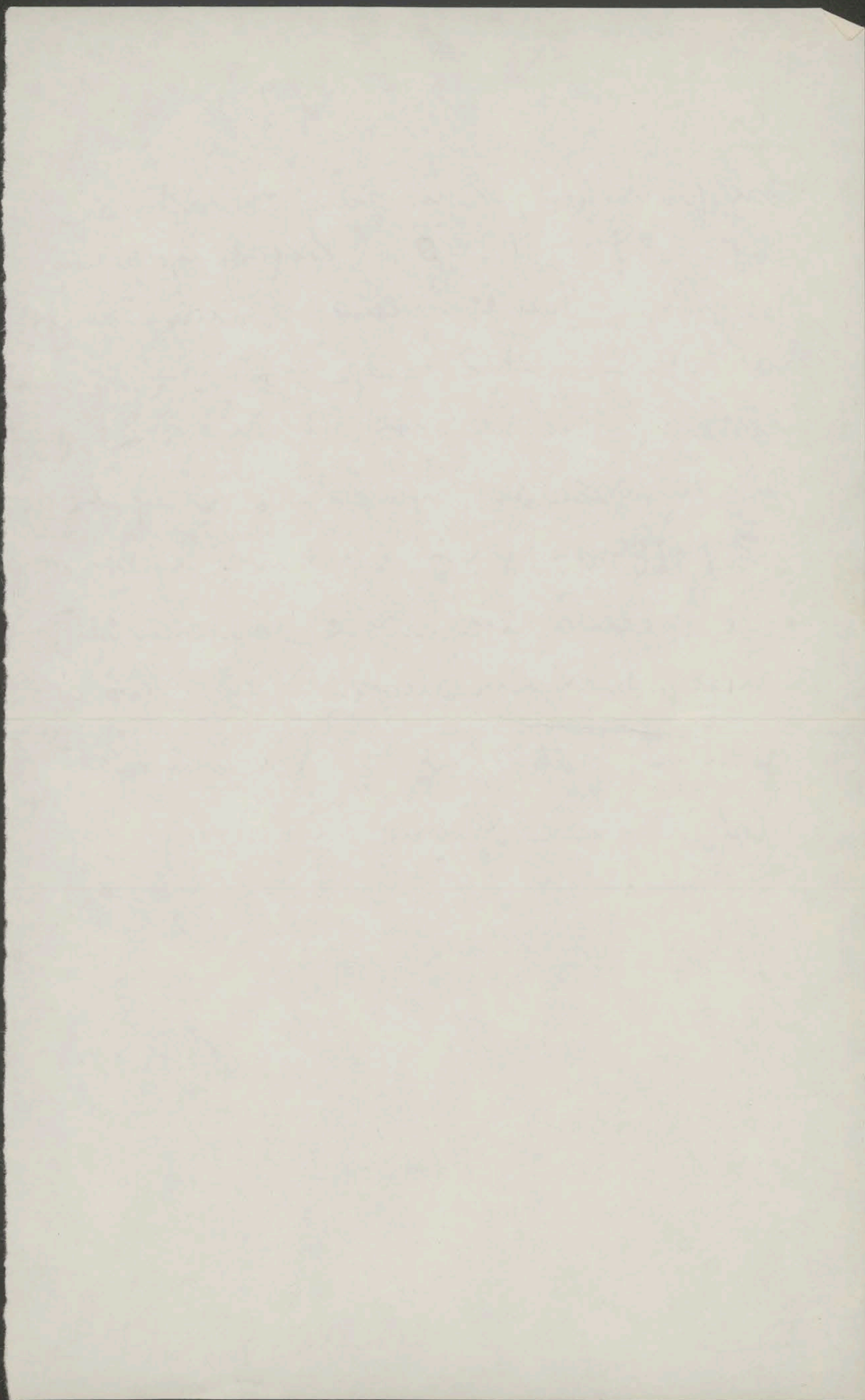
Reliquis kopisty na cedy zwrócone
lat 1890 - 1900. (Kopisty być pisano
p. Górzei Gawlewiowej z domu Okat-
kutak F. Sproawie nape pierwsze z jej
listów, które są na kartonach. -

Alle wyprawa odhinspowa z relapsie
z lat 1800 - 1820, co widieć z pisawo-
-ni, dwie niecałkowite kauselment-
-nie, avaria samowary (Hr. 166 w.
oprac.) paproch z pisawii lat
kopisty na dawno (jedney)

Wawlikowski

luty 1959

Skrytka w 5

Odpięty rękopis Michała Pawłowskiego

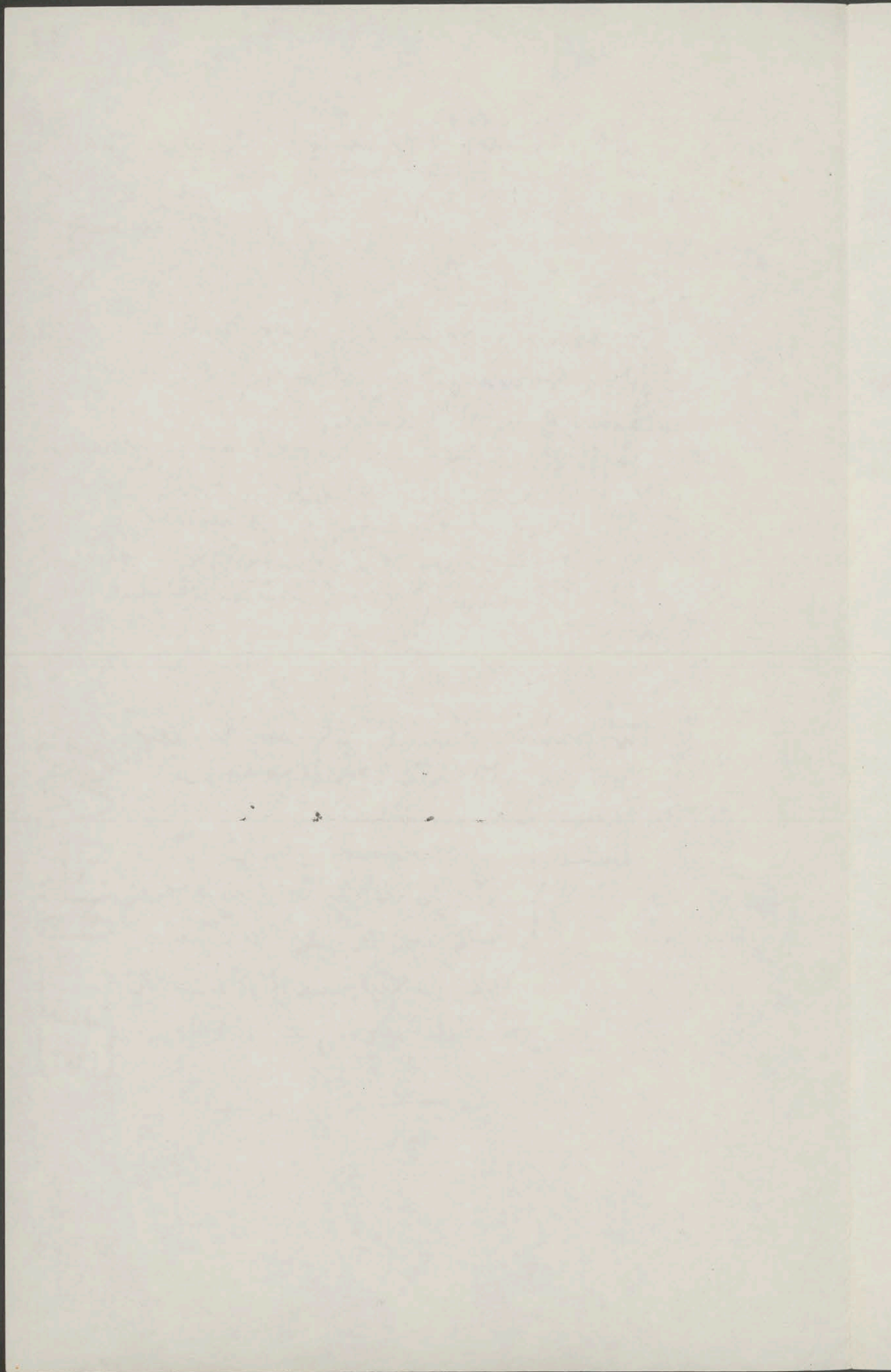
"Wspomnij o mnie" (piasna na
notce walcu)
Oranburg.

I

wspomnij o mnie gdy noc ciśnie
gdy z różanego pręstwa
Pachną gony wskazyka
Wybryka poranna rosa....
Sercem jwż jestem przytulie
chwila skien dżabę po kielbie.
Wdżermy sen wruszamy w pólce
W rannym rony witam ciebie

II

wspomnij o mnie gdy noc ciśnie
Gdy na stociste pręstwa
Pachną wyciem wskazyka
Nura nie wiewrona rosa....
Jeste w nich to ruyje thlioz
Wdżermy sen wruszamy w pólce
"Dziś kilwinny i porostroz
Do wieczora, pol w poranku".

Ja z moją wiechem cięty
 Jaki słowo (niechaj Pan wie) w
 Stał tam razem bopaty,
 Cuda sta dudy! lub czoły!"
 Ryceń diko nie usmiecha
 "Siadaj z nami, dokoń i pierogę,
 Ty mi, kocham, pierogę -
 Na twój widok twój śmiech".

Już wie kamie biega, z fony,
 Wici ranku pyne rudy.
 Już tydzień światel i światła.-
 A już ducie, a już ducie!...

Pred pauc zaiady kamie,
 Two dwoz: przesieci dicycy,
 Kuplucy kasznie dicycy
 Pny kachance i fony dacie

"

"

"

Uponegamy w ławie wytrwali na ławie,
 kanciani zabawy z przyprawami z podzi
 Wypomnię w ławie - Wchłujmy się "sowie!"

Pani chwał ciast i kasty wesoło
 Pionunem słowem z swą Długą w tamy
 I worysy wron ofornuśmi koto
 Z chłopcami: białe zwite na poruciany
 Błyszczą w soczek radosi i pasccha
 Worysy się kawię i czerę ił usoga
 Ten koci, ił miłe usniecha.
 Ten puka usoga, ił kocha ostroga
 Patek ił kasty kordem patric
 Bese, jil wioney przyprawy radatki
 Patric z ulocra obelium nie zdacie
 że to są worysy dziei jedney matki

Znam Ci Ciebie znalartem na tle niebios kryszta-
 Igraty jasnieszego stauca wbricernie wosy;
 Dopie wrgone otocryt wstepie rozdrystem
 zborim pastora i mysz, narad roznoglosy
 Wycieczkiem i zapasy ercie Swietnego meia;
 Skromny ubionek i tium nie utai listwa;
 Niedba njety Kirgiz przegrat cry wyciera
 Pro wskazuje na owe jakie edobisz miostwo

Niebiesz ziemski widok utrudit zremice
 wstroi c miobry lypa niz wielicenia w tiumie
 Szereśliwy otocrywiony olo tve z Krynice
 Wtomyem wlochanyj samostwoi durnie
 Mole wicorony typigerna rucata rakista
 Szary agnie i tewa; a w gwierdy na niebie
 Stugowtosa Kaleyta kameta

I do gozbi nej dusy pociagneta Ciebie.

Tak upetniam Tobz gorze, bruni, Sweci,
 Puluje ze i priedi kochane zjawislo,
 Roidy pramien co z acru, diewek co z ust Tych lei
 wstawila, peresti, konyek, co twej pierwi blisko,
 Licz kibici, wosy, i stapek wscunenia ...
 Bi nie tewa co Pragnie, laka sie, Spodiewa -
 Wszytko ghy tony wemni w iny twar sie unienia
 Jak mazyk kopyta, rylca i for, pscetwo spicawa.

Namy potęgi, wiary, nadziei, miłości
 Veruła, wstąpiła, miłaja, pełnia twoja, dusza;
 Zdało cię mi ostępi, dni wyprzedziła
 W cię parowały słowa, mi potęgi wrocy.
 Bo kochaly ze smug mi cnot wstąpi twojej piękności
 albo chłubi i rozkosy morderanej rannosciem;
 Lecz miłaję tylko, jeżeli w pełni twojej istoty
 hojnym wyprzedzeniem tylko utwórzonej prędkości.

Pszyciny dwa słone strąje do wierszówi mego -
 Leciły w przelocie błękitny dwa w niebo powiewy;
 Słoneczny jedyną pamiątką dwa słone jęzora
 Wzniesiony nie dźwięk słone dwa spójone strąje
 Jaki wstępnie przyrodzie i ziemi wstępnie
 Jaki wstępnie ludzkości wstępnie strąje
 Jaki chwila Doga - takie co zrodził kochance
 I kochanie kocham się chwila Dwa Doga.

+ + +

o matki chudo, pójhian podsereni
 Prer swiat i rycie raskar i boleści
 Jól pamię co kę na delie zidani
 O miłknieu listkieu kare jęo pęsi.
 Jól huc Fry acra, dwa pęsi wędchuniecie
 Rarem to rycie i swiate oshuniecie
 Ty ce nuna rawore, ja rawore pny tabie
 W śmecie, w uelie i w folie.

o matki chudo pójhian podsereni
 Prer swiat ten zimny prer rycie bez celu
 Prer bruce lata i widny jęnieu
 Rarem nuj dety luty pny dula
 Jól huc Fry acra, dwa pęsi wędchuniecie
 Rarem, o rarem do swiate oshuniecie -
 Ty ce nuna rawore, ja rawore pny tabie
 W śmecie, w uelie i w folie

ul: na tej stronie
 w pomy dno osobliw
 nielubian popyt i verso
 pinnem jinnem (kropla woliw)
 "Wiosna J. S. Kozłowski"
 Cieluun agasha czy konnai widat go.
 mępiat - prera wotkumono jęo jęo.
 on toż zanniat nie pod p wio
 wopisac zann. (Przyman sie
 ie w Kozłowskiu nę
 nę wyphat)

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Do Vaduei

Vedzijo jahes mi nita
 Tyi njica njepe orodlez
 Tjehi nje raly rodrata
 Ja pedual liegure na Dalje
 Chocni muni las proseladuje
 Vadzeji mi kuniaty neje
 Chocni w men terca punitel cruje
 Jedual je spikovan madrije
 Do potoc cerovci i gloguel
 Chocni los onget zlatan mi trucha
 Ety merenat lojone w pyel ploguel
 Vadzeji nepepe do melia.
 Ad jahnice njechi parovone
 Kuchaci cie hede do probru
 Ad pauer, pauer cie proare
 Kuchaci cie nje her spovobu
 Tyi mi madrije perje
 Ste Cielic to terca hie
 Poy tohi madrije hie perje,
 Per ciehi madue mi zije

ser 169

Ja chciałem o tancerzynie nie wiem gdzie
 z rymem portawę cnie serce moje
 Na ten nie widale wronowam niepramie
 O nieraz brami moja acy roznie

Widzi poci tancerz, niewyła płaćciane
 Dzwiele iey setnie w poci maicy tury
 Nikt iey nie ~~nie~~ sony, ale ieyre one
 Nieraz nie dute roneowi. pany
 Po brudach w tain płaćc nie muierke
 Choci acy zamku, choci clemosi dachate
 Dopusz tu w uszach broni niewyła ieyre
 O dopus tancerzynie gromade wesele.

Przy Tobie przedko czas schodzi
 Przy Tobie los troskli studi
 Przy Tobie anioł twój
 W najpiękniejszych jęz. stanic
 Her ciche woytów jęz. cieni
 Spocynul smutku albowiem
 I wesołi jęz. moja
 Sy mi jęz. z Tobie rura

170.

Au te štábiev arvanjenu
Slove me rodatnu lye
Chozni v porybe obšlenu
Jepne zje dla liche

Chenu to me v meze woli

Jakie nitasne pPameine
Ja to shudli meze dala

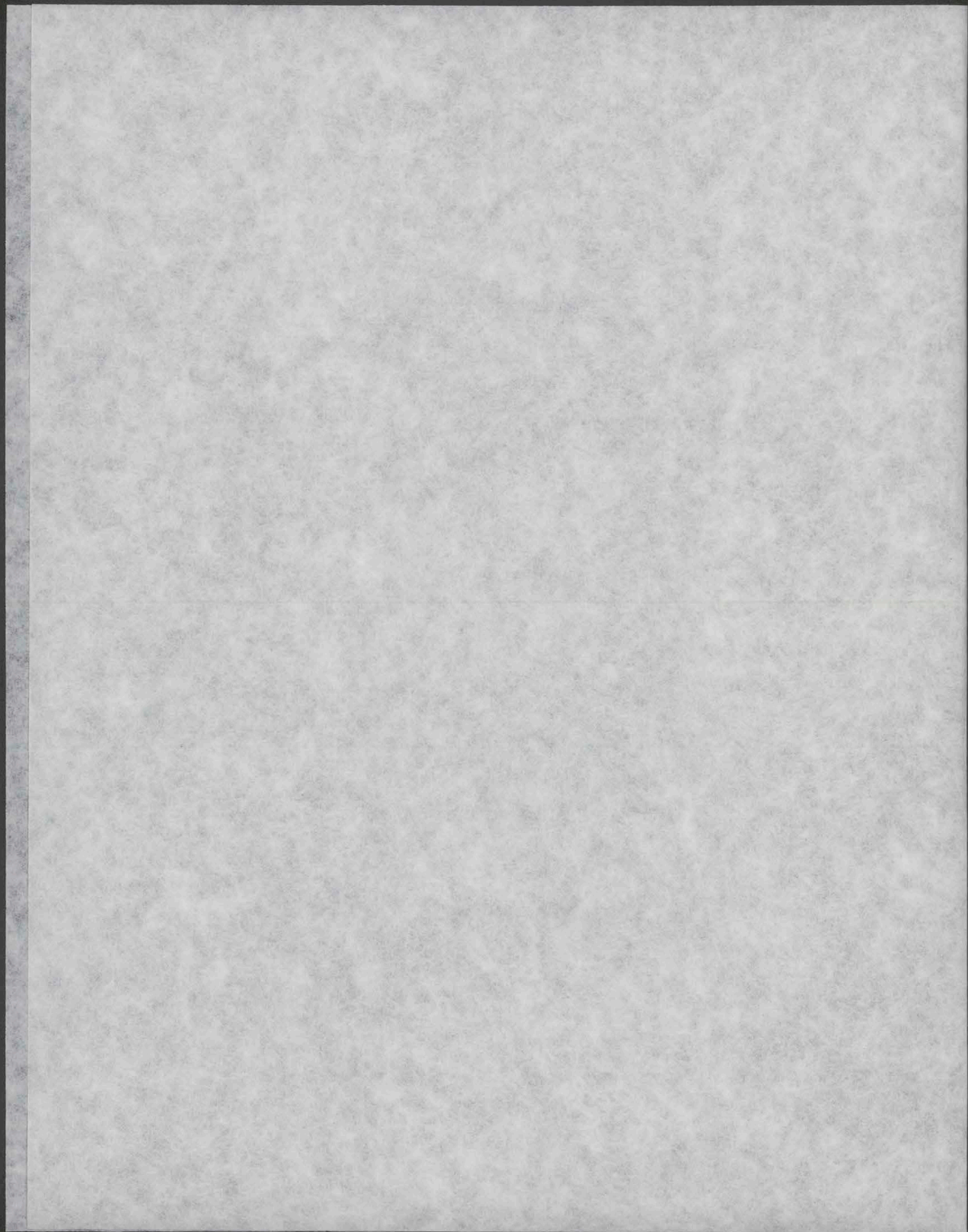
Tomag-epo

T. Zam Dje ric

he

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Spis reglug Stanislawe Pigonie

W spisie nie ma wiekow

k. 18, 21, 103, 168-170

klucze z l. 1816 - 1842

- Andar
 Lucja (z Musseta)
 Wiosna (12 V '42)
 Wrozsing
 Kolon gwiazdy
 Sionok
 Nowy Rok (1836)
 Wybieranie się
 nad Uralu na Litwa
 Urnesuk. Siomonka
 Skowronek (1836)
 Do albumu Olegi (1836)
 Wroźba
 Dniemica brata
 Ula. Siomonka (1839)
 Tulipan ze stepów
 Kirgizsk (1838)
 Do albumu Białoborski
 Kwiaty
 Jelizawan
 Kukułeczka. Siomonka (1837)
 Rogożki
 Do albumu
 Na portrecie A. B.
 Modlitwa za przy-
 jaciół (1836)
 Do Białoborski nad Uralu
 Do albumu M. S. (1842)
- Do Ad. hr. Günther
 Kwiaty kłosa
 Chwałynka
 Gwardia
 Bonnet Ol. Piersdniechij
 Fryolety (1816-24)
 Siomonka z września (1833)
 Zwrothi dla 2. Mal.
 (z Byrona, 1824)
 W imienniku S. Dab.
 rowskiego (1824)
 Twardowski, Ballada
 Ródka
 Do kopyta
 Marurek (1841)
- karta 170
 ostatnia
- Brak kart
 1, 19, 20, 49, ~~50~~, 51, 74-102,
- skp. Medycy

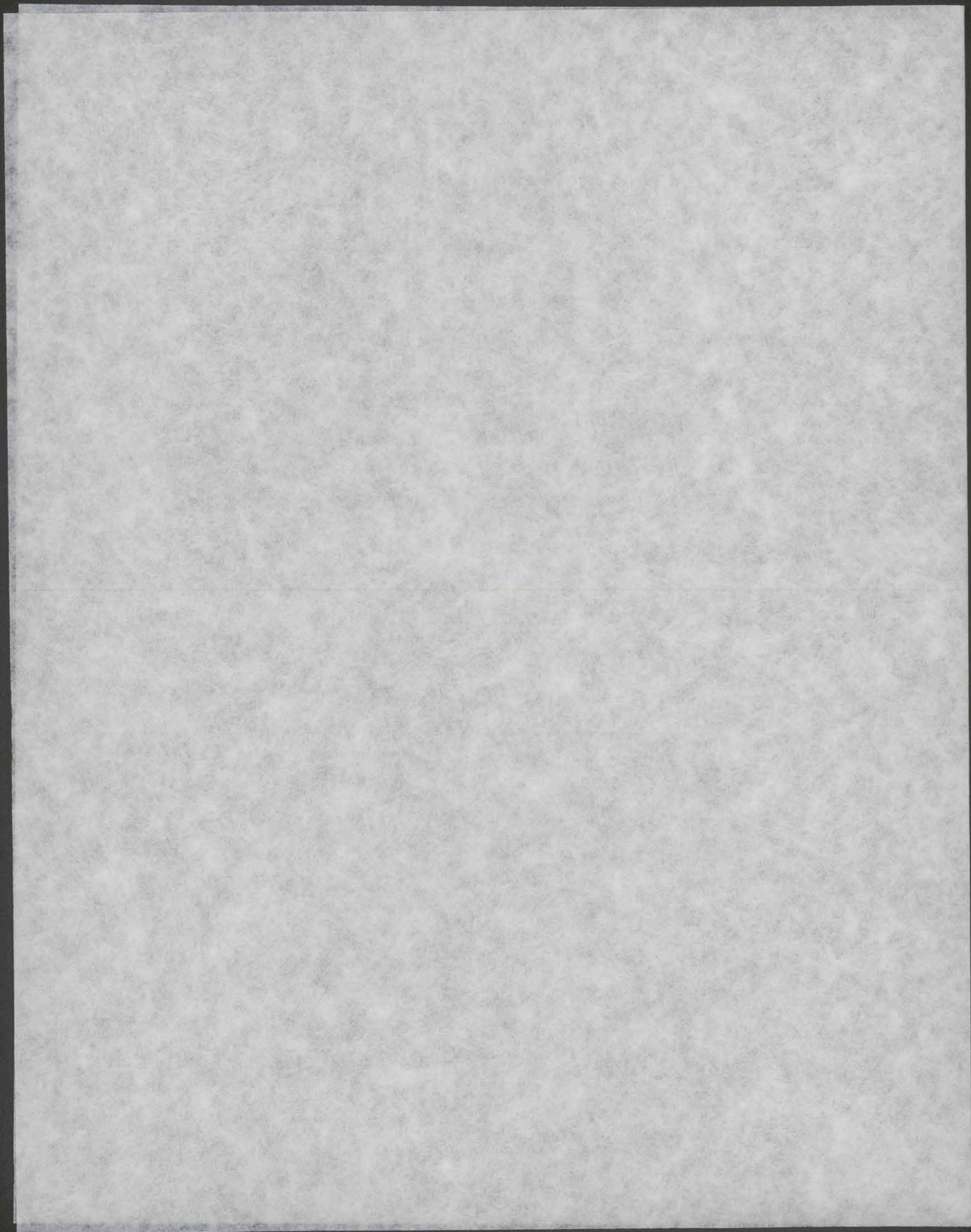
INSTITUT
BADAŃ LITERACKICH
POLSKIEJ AKADEMII NAUK

Warszawa, dnia 4. XII. 1958r.

Przy niniejszym przesyłamy część referatów zjazdowych.

B I U R O
ZJAZDU NAUKOWEGO POLONISTÓW
w Warszawie

Wg PSB (T. 4, s. 230)

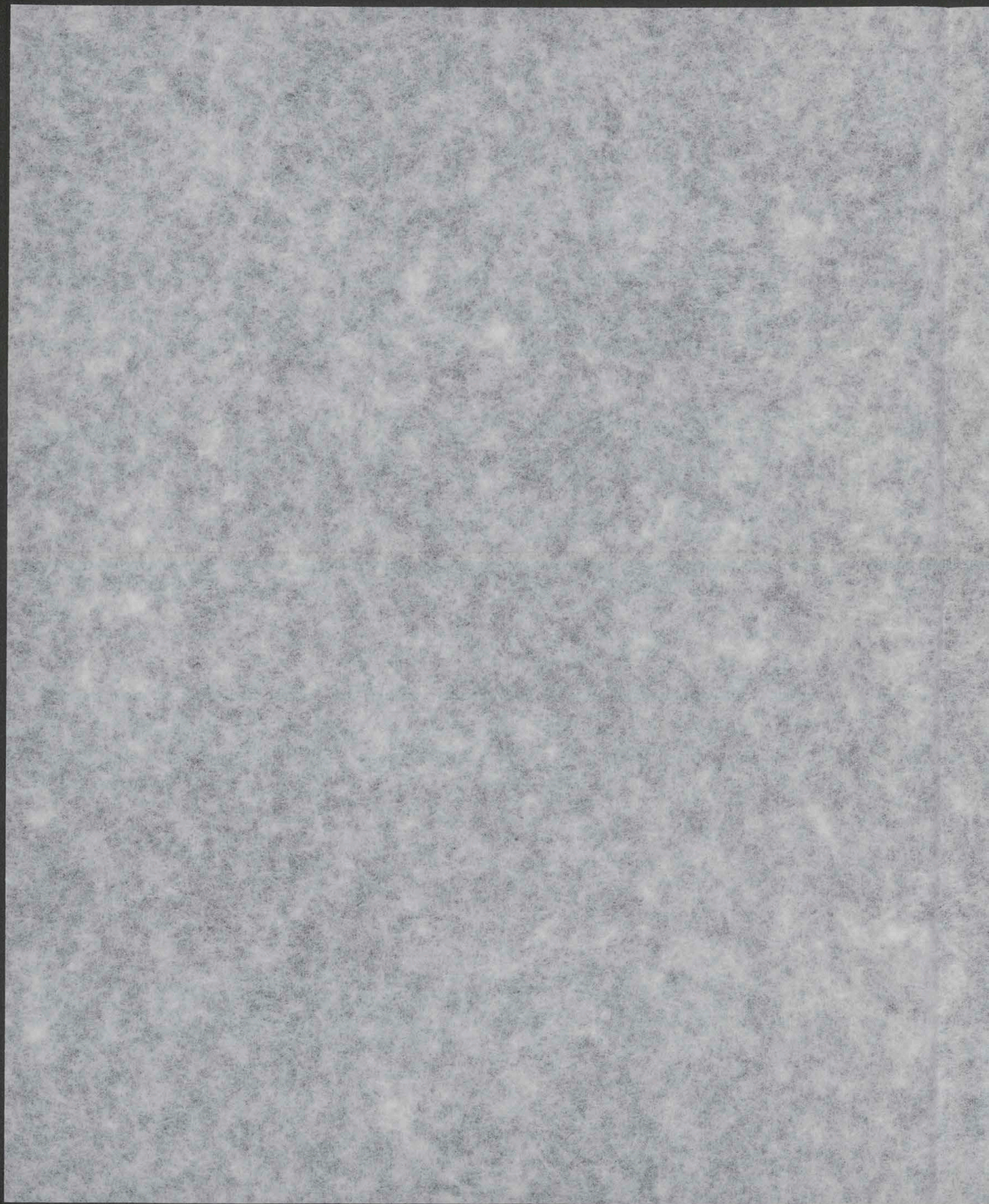
Michał Czarnochi był serdecznym
przyjacielem Tomasza Zana.

Relacja jego "Dziennik z 1827-28"

był w posiadaniu piszącego biogra-
fo do PSB Henryka Mosickiego (w 1937r.)

Zob. Puyb. B7 19/10

2 fragmenty pamiętnika?

2 Pamiętnik Michała Czarnickiego

1823 r.

..... Pamiętnyca będzie rok 1823. Sta. Dziejów Uci-
wieszycela Michalskiego, rozwiniesz się nie bez wyjątków
dalej wypadków, nie kłosa z niepokojem i niekawa-
sion, wycieczki poglądy.

Przewaga swoją i powaga jako Kuzalor, Ks. Celem
Czestochyjski, potrafił Józefa Szardowskiego, Piłkię. Sta-
snelko wprowadzić na Prektorstwo Uciwieszycela - dnia
niektórzy zastawionych profesorów sadzących, oczekujących wprawy
dławić tego resumpta, jedyną nagrodę za uczenie pro-
ca - Józef w milczeniu potrawili przywrócić - a drugą
niechcieli się głusno i niemy pragnęli - ku memu
nie sposobności Szardowskiego do tego trudnego urzędu,
bryłka potawo pow - Szardowski nie byłko nie posiadał
stany Czeskiej, jako miał Szwedzi przy wielkiej na-
wie i legacji dachlowa; ale i nie posiadał był miły
wzrost, wiadomości jakie miał Malowski o interesach U-
ciwieszycela - i nie miał ustanków Kuzalor, jako ma-
li Szwedzi i Malowski a Leitcha więc, wprawy do

był zgodzi i jednoci - a potworyly sie stroniictwa
wrazeje pophucicista w Pilsburgu; Wazniam
Bomu, klong tak gonyz porizat Puklowsta, abel
sie uinublagaryca wrogium ko. Adama i wygbliel
jogo iliphon, jak id uiauwat. Kaba, swoja swrolo roz-
policat, wiazu sie z kaidzka, stiel tykto istoz sem-
sky uiof wykumie. Wypadk majong, byl piosanyo
bodkum, do jeduzgo wykumie dwuza stroniictwa.

Był wygzej w Nihilist. Gimnazjum, obwodni puciofka
Kowstykun 3° Maja. Ciesniowia mure sakupoweli -
deweli uerty - a na kalling nkolucz, jako kasto, pizati
"Wiwat Kowstykun 3 Maja" - I doled uicuzij ko u
pazi nie srazu - Ja koloje i obesnie, Pletar na
kalling wygwat wykbe mesto - Cuzel tej tykto
na to profat Ostrowiti, i douwat nie wozij raze
mduoci, abel do juncat Gubemalora jako rjawioko
dudze uwolucuzjuzgo - Mary Korowon pospieryt
z wopostem do N. N. Kuzin Kowstykun - Tu sie po-
supaly piosanyo. Nadkizel kuzjer z rozkumem, abel na
tydumiat uniezni Puklow, Gynkton i Kowstykun na

klonęo Litwi senci wypruche - urzędie kolonizacji;
 niewyżł ubożsi sążem wojnowy -

Plator, subordynacja władz. kraj, ciekogo wie wydat; wam
 jedne owyżony a wódselcy - a Skarabonstkiego uszczynio od
 dyrektorstwa -

Zalobno przypieśle głosue to wydatcie, gdy się ujawiło
 nowe, tajemnicze, sągachone: Męfaliki Józef Akademię, wozij
 a polimijitka Szłepkova, to ma nadzwyczajne tajemnicze
 kłota, chce tytko powiadzi wamunna W. Kłizim; od tego wie
 mogły go odawiać ani prośby, ani groźby - po niezadnie wif
 a Nowakowem, dotano mu karantelu i zenderow; i wypro
 sinuo do Nowakow - Tymerem Męfaliki a drodze się
 rozmyślił - Cny wamunna Akademi, na wależekunijie, uszczyn
 się ukwety, doti się wyprowie swojej medał produkcyjny
 obrat. Skewionę przed W. Kłizimem wyprał, że tajemniczy
 siduży zinnu; bez jako uboży wif tygo fortika, aley się
 wif tygo talowy sąingunę do wojaka. W. Kłizim lubi do
 nisz i wojakowci - ale ten mu się nie podobal. Ude
 nyl Męfalikię a tworz, suowa wyprygnal - a koinu
 odostal do Nikińskięgo ostroga; krasal staj a wódselcy
 Nowakie, a rozkaza Kłizim, traktowauo go bardzo wygł
 dzie a Kłizim pułko; i dotawauo towarzyszom, klony

go w przyjaźnielstwie stosunkach wybadywali - Nie wiele wie-
dzieli i nie wiele mogli powiedzieć, ale dotli, aby wprowadzić
nieznanego na Litwę także - Wówczas komunię pod przyde-
rzą Simeona Nowocichowa - mieszkał w mieście Białym - Pro-
kurator Mikołaj Botwinkin, Sowiński i Nagła - Łobrynowicz
Policmajster Siatykhin - Srebrny Tomasz Jan, jako roboty-
wista Ewangelista i sędziwego go nie pozabiał, kiedy z Cho-
dźką wstąpił po wyjeździe upokonył - .....

..... Nowo na początku 1868 r. na wieżę św. Kłosa
Chadzeichin w kwatery Chodźkin w oficynie pałacu Deo-
nokiego, kwatery osobniczej, wstąpił w sobie - W takim
to zbiorowisku powstała myśl, zorganizowania towarzystwa
literackiego, którego członkowie robotowali się dwa razy
w tygodniu odczytując swoje literackie - Zagoda
i braterska, radzenie tajemnic, wyszła obywatelska
prasa, głoszenie były naradkami - Na był to rozkład,
w roku następnym, w kwatery Piarkowskiemu u Sm-
borski, nie się wzięcia zabrała - i stał powstał naradzić
"Ewangelista Janina", Anglii, później jawnie się doświ-
czyli -

nie było, osoby te temu więcej wzięły do siebie przynależności
nie do przynależności kardyni się oddała od kota - a niewiadomo, je-
śli się z sobą wiele nie przynaję. Taka była nasza nasza
Towarzystwa Promiennik - A taki nasz Towarzystwo przy-
noszący wyrażenie konceptu, Towarz. Tę uważał je za siebie
sieda i małe spotkanie - Używał więc pozwolenie Półko-
sa Melowskiego i nasza wyjechał do Towarzystwa Promi-
ennik i na piśmie, wzięły raport do Półkonia na piśmie
ulicy w Szpitalniczym, gdzie u wosłochi - Stolica zaczęli
z naszymi pytaniami "Kiedy nasze wstają nowe" a Tę, uważał
jako języczek Szpitalniczymi Stęga nasz promiennik - Nasza
wśród tego Tę adopcjon Tę i jego promiennik, a nie
ali się przynaję tej formy - utworzone Towarzystwo Anty-
promiennik z Melowskiego i Nankiewiczem na nich - Por-
bity się wzięły nasza pozwolenie i widoczne było, że się towa-
rystwo to nasza języczek nasz - jeżeli po kilku schodkach u-
stalo - i wzięło - Tę wzięły głos, Towarz. Tę, Tę
i Melowski Traciszka - i owinę to użył Towarzystwo
Tę podług pianny, języczek i dobre obywatelstwo nasza
Tę Towarzystwo na małe oddziały, każdy z oddzielnym
Nasza - a wzięły oddziały ulicy wzięły przynależności.
Tę oddziały Tę wzięły Tę było wzięły, a Tę

Michał Czarnocki, Strzyjeński brat „Łojana Choda-
nowskiego” (Czarnockiego), umarł w majątku swoim
Ledmiewicach, o 5 wiorst od Kołaczyna, pochowany
obok Łana w Smolanach. Pozostawił niewydane
dotąd pamiętniki, które są w posiadaniu córki
jego Heleny Czarnockiej.

na którym powinni by się znajdować, i wamysony hojne
 zapomogi od Nędu. Wistna część lekcy i wykładu
 myst w uniwersytecie, wydawata im się nie ad porządki
 jace swajemu celowi, nie było według ich zdania,
 wtarciwej metody, nie było jaluca, potomeń ucytych
 się wydawate się godne poratowania, madaś traciła
 niefortunnie dragi czas, a przygotowuj^{si} do zawodu nauczy-
 celskiego przystępowali do tego bez należytej nauki i wtar-
 ciwego przygotowania. — Potakiel spostrezenia, obu-
 dila (i radita) się w nich chę wyystko, bo popravianie
 kierunek ich mystlu przyst, jak oni thomacy, ~~stwierd~~
 pedagogiczny, wyystkie ich myśli zwracili się do przedmiotów
 sturczym do nauczania innych — i wysey etandanie twaryp
 wo nie chciałi abrac' imogo redigiu i zycia jout byłka
 przystępic do nauczycielskiej i professorckiej prawalacii ^{zawodu}
 ale romnie się nie wysey mogli bo omygnie. —
 Inceiar jomiej tawarypowa do dostata nurej obrethone

organizacye,

organizowanie, jednak nie miała dostatecznej liczby
członków, no i trudno było ich znaleźć, a przy tem nie
miliła odpowiedniego kierunku, aley marzenia swoje
usceywiścić. Myśl myślenia pomysłowości gja
ny przed tą narową komisją oświ gubernie w odrocze
w obrot (obrot) wielkiego uniwersytetu, było jak Ma-
lewski dalej objaśnia, spowodu obrotu swego dyplomu
choćby rozciągala się na udostanawienie w myślenie nauki,
rolnictwa, handlu i przemysłu, a członkowie ich stawa
rystwa, chociaż nie było ich wiele i w ogóle liczba
nie wystanęła jednak nie wszyscy dostali nauczycielski
stopnie i smuncie byli udawao' się w różne strony,
aley się miał utymao' (wymywić), dlatego stawa
ich ~~nie~~ od przerwki chwiał się zaczęto.

